

Jaarverslag 2017

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Voorwoord

Beste lezer,

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in uitvoering van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) de eer heeft neer te leggen, is het tweeënvijftigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

In dit jaarverslag wordt een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Verder bevat dit verslag een synthese van alle adviezen die in de loop van 2017 werden uitgebracht door respectievelijk de verenigde afdelingen, de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling van de VCT omtrent de bij hun ingediende klachten, enerzijds, en aangaande de vragen om advies, anderzijds.

In 2017 heeft de VCT haar sinds 2014 aan de tijdsgeest aangepaste werking vastgelegd in een ontwerp van koninklijk besluit. Dit ontwerp zal in het jaar 2018 gepubliceerd worden als koninklijk besluit. Eveneens wenst de VCT haar toegankelijkheid en bekendheid te vergroten door meer in te zetten op moderne communicatiekanalen.

Ten slotte omvat dit document op beknopte wijze de verslaggeving, de adviezen, evenals de briefwisseling met betrekking tot de taalexamen die georganiseerd worden in de taalgrensgemeenten en waarvan het verloop onder het toezicht van de VCT staat.

Ik wens u veel leesplezier.

De Voorzitter,

E. Vandenbossche

Inhoud

ALGEMEEN.....	1
Hoofdstuk I Samenstelling.....	2
1. Samenstelling van de Commissie	2
2. Samenstelling van de administratieve dienst.....	3
Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie	5
1. Algemene statistische gegevens	6
1.1 Verenigde afdelingen	6
1.2 Nederlandse afdeling	8
1.3 Franse afdeling	9
1.4 Adviezen met betrekking tot het Duitstalig gebied.....	9
2. Trappen van de hiërarchie en taalkaders.....	11
2.1 Aantal uitgebrachte adviezen.....	11
2.2 Toezicht en naleving van de taalkaders	11
2.3 Ontstentenis van taalkaders.....	18
RECHTSPRAAK.....	19
Deel I - verslag van de verenigde afdelingen.....	20
Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	21
Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is.....	22
1. Diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt	22
1.1 Behandeling in binnendienst.....	22
1.2 Betrekkingen met particulieren.....	23
1.3 Berichten en mededelingen aan het publiek	25
1.4 Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	27
2. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen.....	28
2.1 Behandeling in binnendienst.....	28
2.2 Betrekkingen met particulieren.....	30
2.3 Berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek	31
2.4 Taalkennis van het personeel.....	38
2.5 Taalkaders.....	38
3. Gewestelijke diensten	39

4.	Tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	41
4.1	Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten.....	41
4.2	Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW – Brusselse agglomeratie	46
4.2.1	Behandeling in binnendienst.....	46
4.2.2	Betrekkingen met particulieren.....	47
4.2.3	Berichten en mededelingen aan het publiek	49
4.2.4	Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	52
5.	Rand- en taalgrensgemeenten	53
Deel II - verslag van de Nederlandse afdeling.....		63
Hoofdstuk I	Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is.....	65
Hoofdstuk II	Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is	66
1.	Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen.....	66
2.	Gewestelijke diensten	67
3.	Plaatselijke diensten.....	68
Deel III - verslag van de Franse afdeling.....		71
Hoofdstuk I	Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is.....	74
Hoofdstuk II	Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is	75
Deel IV - klachten betreffende het Duitse taalgebied.....		74
Hoofdstuk I	Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	77
Hoofdstuk II	Klachten waarvoor de VCT bevoegd is.....	78
Deel V - vragen om advies.....		80
Hoofdstuk I	Vragen om advies van ministers	83
Hoofdstuk II	Vragen om advies door overheden	101
Hoofdstuk III	Vragen om advies door particulieren.....	121

PRINCIPENOTA'S	121
Principenota: bestuurstaalwet en evaluatie bij ambtenaren	124
Nota over het gebruik van het Engels en de bestuurstaalwet.....	133
Principenota: kennis van een vreemde taal als wervings- of bevorderingsvoorwaarde	148
TAALEXAMENS	164
Deel I - taalgrensgemeenten	165
Hoofdstuk I Verslagen taalexamens taalgrensgemeenten	168
Hoofdstuk II Brieven gestuurd aan taalgrensgemeenten	179
Hoofdstuk III Antwoorden per e-mail naar aanleiding van vragen over taalexamens	182
Deel II - Selor	184
Hoofdstuk I Algemeen	186
Hoofdstuk II Methodologie	187
Hoofdstuk III Toezicht door de VCT	189
Deel III - Adviezen naar aanleiding van vragen over taalexamens	189
ONDERZOEKSVERSLAG	192
BIJLAGEN	212
Bijlage 1: Vademecum opstellen van een taalkaderdossier.....	214
Bijlage 2: Vademecum taalexamens taalgrensgemeenten	241
Bijlage 3: Koninklijk besluit functionele tweetaligheid	282

Lijst van gebruikte afkortingen

- Belgisch Staatsblad: B.S.
- Bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken: SWT
- Bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen: BWBI
- Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen: BWHI
- Franse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: FA
- Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen: GWHI
- Grondwet: G.W.
- Grondwettelijk Hof: GwH
- Hof van Cassatie: Cass.
- Koninklijk besluit van 24 februari 2017 houdende de uitvoering van artikel 43*ter*, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966: KB Func. Tw.
- Koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966: KB 8 maart 2001
- Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: AN
- Raad van State: R.v.St.
- Vaste Commissie voor Taaltoezicht: VCT
- Verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: PN
- Wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen: W. Brussel I.H.
- Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven: Wet Overheidsbedrijven
- Wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap: Wet D. Gem.

1.

Algemeen

Hoofdstuk I Samenstelling

1. Samenstelling van de Commissie

E. Vandenbossche
Voorzitter

Nederlandse afdeling

H. De Baets
Ondervoorzitter

C. Cloots

S. Utsi

T. Baert

P. Vandamme

Franse afdeling

P. Verwilghen
Ondervoorzitter

A. Mahoux

S. Stainier

O. Legrand

S. Van Ommeslaeghe

Duitstalig lid

M. Henn

2. Samenstelling van de administratieve dienst

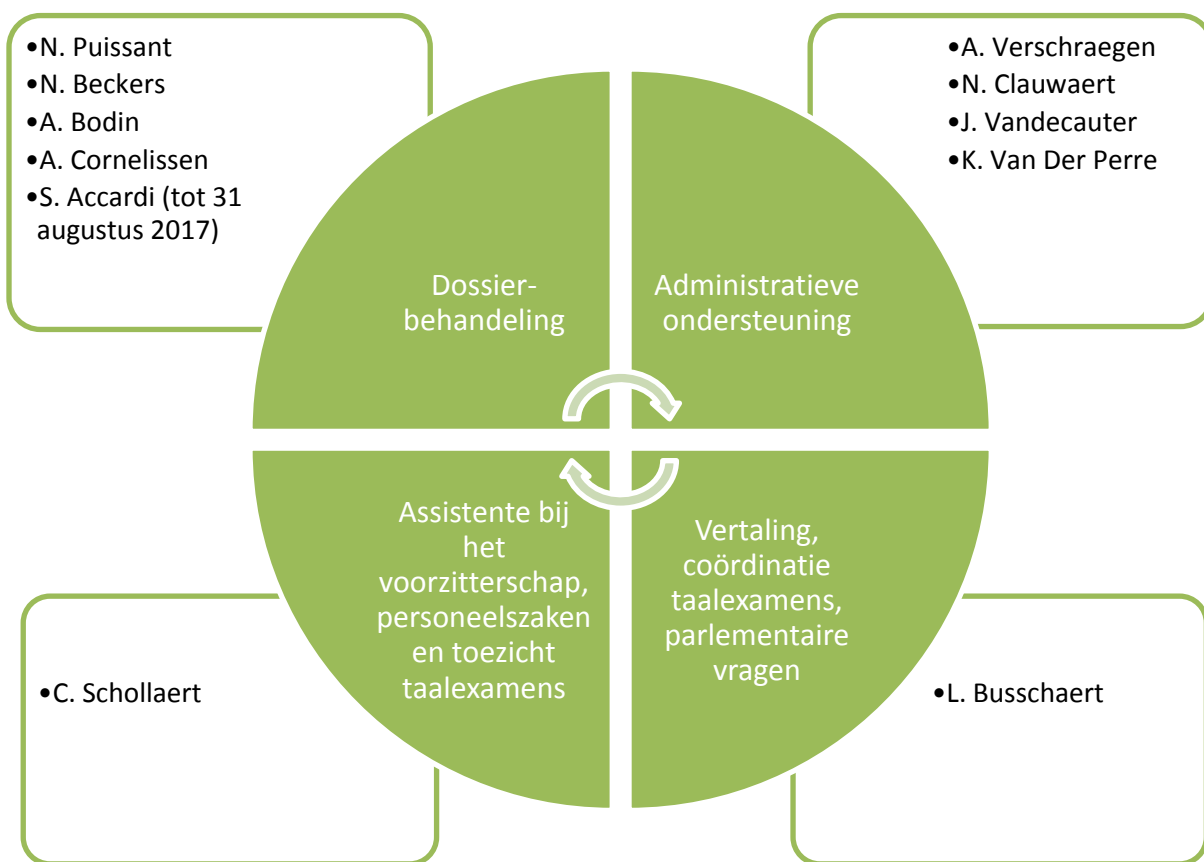
De administratieve dienst is samengesteld uit vijf dossierbeheerders: mevrouw N. Puissant, mevrouw N. Beckers, mevrouw A. Bodin, mevrouw A. Cornelissen en mevrouw S. Accardi, die sinds 1 september 2017 niet meer werkzaam is bij de administratieve dienst. Daarnaast wordt de dienst ondersteund door een vertaalster, mevrouw L. Busschaert. Benevens het vertalen is zij eveneens belast met de coördinatie van het toezicht van de taalexamens bij Selor en de taalgrensgemeenten, alsmede met de behandeling van de parlementaire vragen die betrekking hebben op de SWT.

Mevrouw C. Schollaert is verantwoordelijk voor personeelszaken en treedt op als assistente bij het voorzitterschap. Samen met mevrouw L. Busschaert treedt zij ook op als waarnemster tijdens de taalexamens bij Selor.

Verder wordt het economaat waargenomen door de heer J. Vandecauter en worden de administratieve taken uitgevoerd door mevrouw N. Clauwaert, mevrouw A. Verschraegen en de heer K. Van Der Perre.

Het secretariaat van de verenigde afdelingen wordt waargenomen door mevrouw L. Busschaert. Het secretariaat van de Nederlandse en de Franse afdeling wordt waargenomen door respectievelijk mevrouw N. Beckers en mevrouw N. Puissant.

Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie

Luidens artikel 61, § 2, eerste volzin SWT raadplegen de ministers de Commissie omtrent alle zaken van algemene aard die de toepassing van deze gecoördineerde wetten betreffen. Het begrip "ministers" in deze bepaling dient niet enkel gelezen te worden als zijnde federale ministers, maar ook de leden van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

Op grond van artikel 10 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 "tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) en tot regeling van dezer werking" (hierna: KB van 4 augustus 1969) kan een adviesaanvraag bij de verenigde vergadering van de afdelingen der Commissie alleen rechtsgeldig aanhangig kan worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Verder heeft er zich recentelijk een praktijk ontwikkeld waarbij ook provinciale en gemeentelijke instellingen om het advies van de Commissie verzoeken.

Benevens deze praktijk is er nog een klachtenprocedure. Op grond van artikel 11, eerste lid, van voormeld koninklijk besluit kan een klacht bij de verenigde vergadering van de afdelingen der Commissie alleen aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij een ter post aangetekende brief aan de voorzitter van de Commissie wordt gezonden.

Sinds 2014 is er, ingevolge de aanwezigheid van moderne communicatiemiddelen en de aanwezigheid van de VCT op het internet, het gebruik ontstaan waarbij klachten evenzeer per e-mail kunnen worden ingediend.

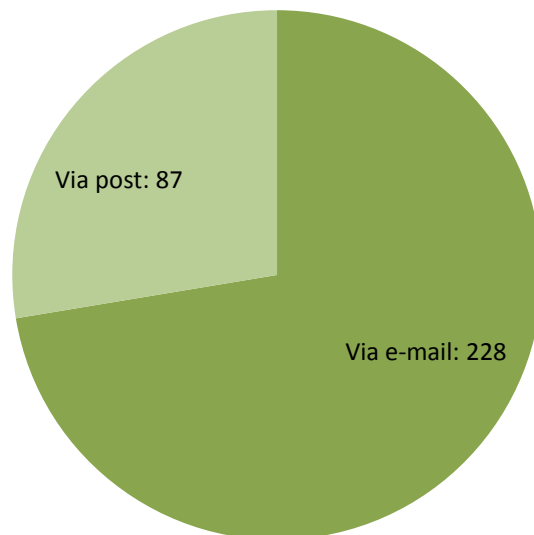
Het behoeft geen betoog dat voormelde adviesverruiming, alsmede de toelaatbaarheid van de e-mail, met zich mee hebben gebracht dat de Commissie sneller en dus meer frequenter wordt gevat.

Teneinde op een diligente wijze de vragen en de klachten te beantwoorden, is er tussen de VCT-administratie en haar Commissie afgesproken dat de administratie rechtstreeks en snel een antwoord kan bezorgen in zoverre de vraag reeds kan worden beantwoord aan de hand van de bestaande VCT-jurisprudentie.

1. Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Ingediende zaken bij de VCT

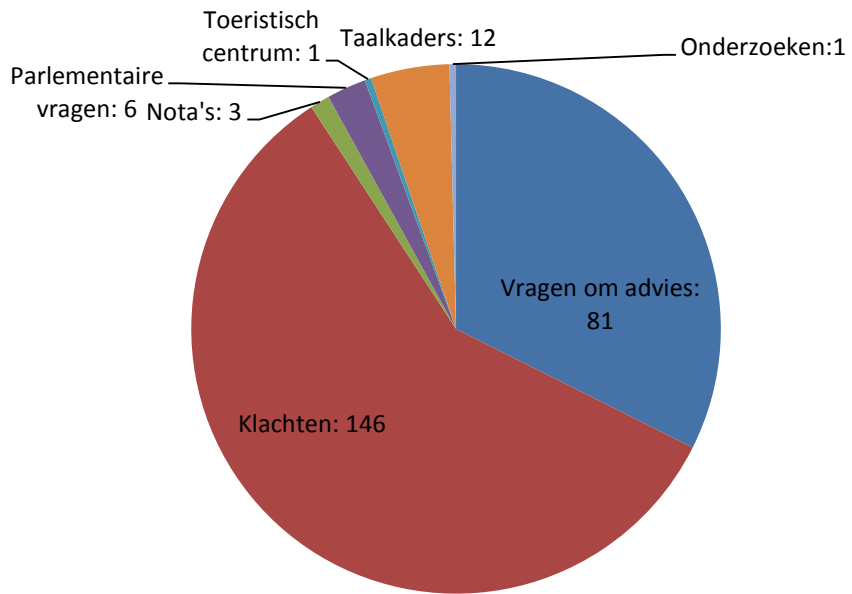

1.1 Verenigde afdelingen

Taalkaders: 12

Verenigde afdelingen				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	98	154	2	254
Uitgebrachte adviezen	81	146	1	228

Uitgebrachte adviezen door de verenigde afdelingen naar soort

Uitgebrachte adviezen via e-mail

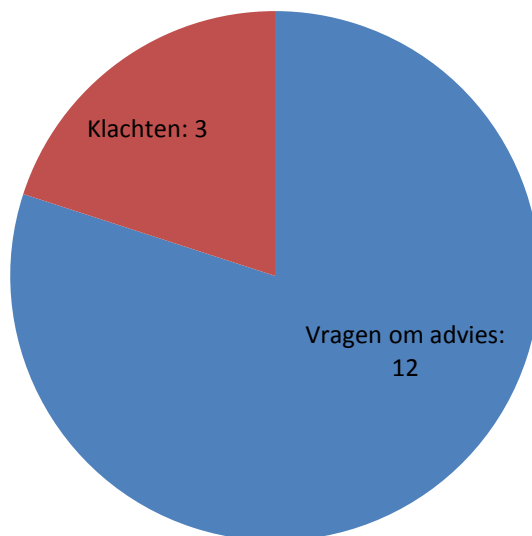
1.2 Nederlandse afdeling

Nederlandse afdeling			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	18	24	42
Uitgebrachte adviezen	20	17	37

Uitgebrachte adviezen door de Nederlandse afdelingen naar soort

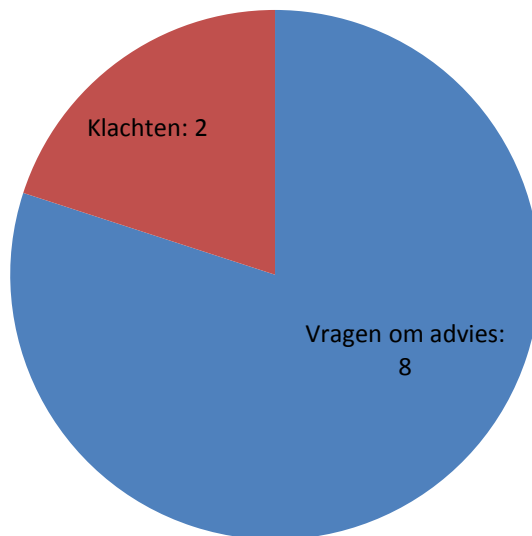
Uitgebrachte adviezen via e-mail

1.3 Franse afdeling

Franse afdeling			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	10	3	13
Uitgebrachte adviezen	10	2	12

Uitgebrachte adviezen door de Franse afdeling naar soort

Met betrekking tot vragen om advies werden er 2 adviezen uitgebracht via e-mail.

1.4 Adviezen met betrekking tot het Duitstalig gebied

Duitstalig gebied			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	0	4	4
Uitgebrachte adviezen	0	8	8

De hierna samengevatte adviezen werden in principe goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt, waar het de adviezen van de verenigde afdelingen betreft, bij het adviesnummer alleen het daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

Tijdens het jaar 2017 hebben de verenigde afdelingen 13 zittingen gehouden waarbij 156 adviezen werden uitgebracht. Hiervan hadden 131 adviezen betrekking op klachten en 25 op vragen om advies.

Bovendien heeft de administratie van de VCT veel klachten rechtstreeks behandeld. In de loop van het jaar 2017 werden op die wijze door haar 71 e-mails beantwoord, waarvan er 15 betrekking hadden op klachten en 56 op vragen om advies. Verder hadden 11 adviezen betrekking op de taalkaders.

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5 SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2017 4 zittingen en bracht 22 adviezen uit.

Met toepassing van artikel 61, § 5 SWT, is de Franse afdeling (FA) van de VCT bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Franse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Parlement van de Franse Gemeenschap die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Franse taalgebied.

De FA hield in 2017 6 zittingen en bracht 10 adviezen uit.

Tot slot kan er worden vermeld dat, op basis van artikel 10 van voormeld koninklijk besluit van 4 augustus 1969, de VCT 9 antwoorden op vragen om advies van ministers en 29 antwoorden op vragen om advies van overheden heeft verleend, zijnde een totaal van 38 antwoorden op vragen om advies. Hierbij dienen nog de 70 adviezen te worden bijgeteld die per e-mail werden uitgebracht.

2. Trappen van de hiërarchie en taalkaders

2.1 Aantal uitgebrachte adviezen

In 2017 hebben de verenigde afdelingen van de VCT twee adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten:

- Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (49.252 van 24 oktober 2017);
- Nationale Loterij (advies 49.273 van 17 november 2017).

Over dezelfde periode bracht ze twaalf adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Regie der Gebouwen (advies 49.024 van 17 februari 2017);
- Federale Pensioendienst (advies 49.045 van 31 maart 2017);
- Ministerie van Defensie (advies 49.099 van 24 april 2017);
- Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie (advies 49.150 van 3 juli 2017);
- eHealth-platform (advies 49.153 van 24 mei 2017);
- Gewestelijke Overheidsdiensten Brussel (advies 49.156 van 3 juli 2017);
- Federaal agentschap voor beroepsrisico's (advies 49.161 van 22 september 2017);
- FOD Financiën (advies 49.222 van 24 oktober 2017);
- Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (49.252 van 24 oktober 2017);
- Nationale Loterij (advies 49.273 van 17 november 2017);
- Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (advies 49.280 van 15 december 2017);
- Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (advies 49.285 van 8 december 2017).

2.2 Toezicht en naleving van de taalkaders

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2017.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek:

1. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
2. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
3. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
4. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
5. Agentschap voor Buitenlandse Handel
6. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
7. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
8. Algemeen Rijksarchief
9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
10. Nationale Bank van België
11. Koninklijke Bibliotheek van België
12. Bureau voor Normalisatie

13. Federaal Planbureau
14. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
15. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
16. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
17. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
18. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
19. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest
20. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
21. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
22. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
23. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
24. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
25. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
26. Nationale Arbeidsraad
27. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's
28. Belgische Technische Coöperatie
29. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
30. Fonds voor Arbeidsongevallen
31. Fonds voor Beroepsziekten
32. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
33. Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel
34. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
35. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
36. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
37. Instituut voor Veteranen - Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
38. Nationaal Geografisch Instituut
39. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
40. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
41. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
42. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
43. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
44. Koninklijk Meteorologisch Instituut
45. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur
46. Nationale Plantentuin
47. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
48. Nationale Loterij
49. Ministerie van Defensie
50. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
51. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
52. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
53. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
54. Koninklijk Observatorium van België
55. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
56. Controledienst voor de Ziekenfondsen
57. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
58. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
59. Rijksdienst voor Pensioenen
60. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
61. Nationale Delcrederedienst
62. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
63. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Spleitstoffen
64. Nationaal Orkest van België

65. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
66. Administratief personeel van de Raad van State
67. eHealth-platform
68. Haven van Brussel
69. Regie der Gebouwen
70. Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen
71. Pensioendienst voor de Overheidssector
72. Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
73. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
74. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
75. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
76. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
77. FOD Budget en Beheercontrole
78. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
79. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
80. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
81. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
82. FOD Financiën
83. FOD Binnenlandse Zaken
84. FOD Justitie
85. FOD Mobiliteit en Vervoer
86. FOD Personeel en Organisatie
87. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
88. FOD Sociale Zekerheid
89. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
90. POD Maatschappelijke Integratie
91. Veiligheid van de Staat
92. Dienst voor de bijzondere Socialezekerheidsstelsels
93. Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling
94. Centrum voor Cybersecurity België
95. Brussels Planningsbureau
96. Brussel Preventie & Veiligheid
97. Federale Interne auditdienst
98. Federale Pensioendienst
99. Gewestelijke Overheidsdiensten Brussel
100. Federaal agentschap voor beroepsrisico's

Opmerking:

De bij een koninklijk besluit vastgestelde verhoudingen op de eerste en de tweede trap van de hiërarchie zijn altijd 50% Nederlands kader en 50% Frans kader met uitzondering van de volgende taalkaders:

	Trappen van de hiërarchie	N	F
Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden	1 ^{ste} en 2 ^{de} trap	78%	22%
Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	2 ^{de} trap	53,25%	46,75%
Nationale Bank van België	2 ^{de} trap	53,5%	46,5%
Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Spleijstoffen	2 ^{de} trap	58,3%	41,7%
Economische en Sociale Raad voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest	2 ^{de} trap	22%	78%

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2017

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden vastgesteld, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder vermeld.

		Toestand in de FOD's																	
		1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N	
		Eff	Eff	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%
1	FOD Justitie	3	4	44	45	48,5	51,5	260	50,68%	253	49,32%	151	51,01%	145	48,99%	141	61,57%	88	38,43%
2	FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie	3	5	70	76	45,8	54,2	339	46,12%	396	53,88%	137	43,22%	180	56,78%	93	46,50%	107	53,50%
3	FOD Sociale Zekerheid	2	1	33	29	50,9	49,2	132	53,44%	115	46,56%	108	52,94%	96	47,06%	40	54,79%	33	45,21%
4	FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu	3	4	25	26	46,9	53,1	262	48,34%	280	51,66%	57	41,01%	82	58,99%	39	49,37%	40	50,63%
5	FOD Binnenlandse Zaken	4	4	50	56	47,3	52,7	716	48,44%	762	51,56%	462	45,43%	555	54,57%	161	41,71%	225	58,29%
6	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg	5	4	29	36	45,6	54,4	144	51,25%	137	48,75%	50	45,45%	60	54,55%	58	49,57%	59	50,43%
7	FOD Financiën	9	11	227	230	46,1	53,9	900	51,72%	840	48,28%	214	44,96%	262	55,04%	84	44,21%	106	55,79%

		Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid																					
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N		
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%		
1	Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen	2	0	2	0	5	1	2	1	48,74	51,26	26	46,43%	30	53,57%	22	52,38%	20	47,62%	9	56,25%	7	43,75%
2	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	0	1	0	1	18	5	15	14	48,54	51,46	121	46,54%	139	53,46%	122	44,53%	152	55,47%	81	57,86%	59	42,14%
3	Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie	1	0	1	0	4	0	3	0	43,28	56,72	30	37,97%	49	62,03%	37	55,22%	30	44,78%	5	31,25%	11	68,75%
4	Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen	1	0	1	0	16	4	16	4	48,1	51,9	52	51,49%	49	48,51%	62	48,82%	65	51,18%	5	55,56%	4	44,44%

		Toestand in de andere federale centrale diensten																									
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	%	Eff.	%	F	%	Eff.	%	F	%	Eff.	%	F	%	Eff.	%
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%
1	Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (NIRAS)	2	1	2	1	39	0	50	0	41,7	58,3	7	33,33%	14	66,67%	8	61,54%	5	38,46%	0	0	0	0	0	0	0	0
2	Agentschap voor Buitenlandse Handel	1	0	1	0	1	0	0	0	50	50	9	45,00%	11	55,00%	7	70,00%	3	30,00%	0	0	0	0	0	0	0	0
3	Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof	1	0	2	0	6	0	9	0	50	50	8	57,14%	6	42,86%	9	52,94%	8	47,06%	1	25,00%	3	75,00%	0	0	0	0
4	Nationaal Orkest van België	0	0	1	0	1	0	1	0	50	50	2	40,00%	3	60,00%	2	100,00%	0	0,00%	1	50,00%	1	50,00%	0	0	0	0
5	Nationale Loterij	0	0	0	0	2	0	4	2	47,77	52,23	70	45,75%	83	54,25%	88	47,83%	96	52,17%	0	0	0	0	0	0	0	0
6	Nationale Arbeidsraad	2	0	1	0	1	0	1	0	50	50	8	50,00%	8	50,00%	4	40,00%	6	60,00%	2	100,00%	0	0,00%	0	0	0	0
7	Programmatrice Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie	0	2	0	2	0	3	0	2	50,18	49,82	44	48,35%	47	51,65%	27	52,94%	24	47,06%	12	48,00%	13	52,00%	0	0	0	0
8	Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen	4	1	2	1	16	4	17	5	42	58	123	46,95%	139	53,05%	35	45,45%	42	54,55%	26	53,06%	23	46,94%	0	0	0	0
9	Nationale Bank van België	42	14	42	18	283	0	277	0	46,5	53,5	90	40,36%	133	59,64%	591	44,14%	748	55,86%	0	0	0	0	0	0	0	0
10	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Ukkel)	1	1	2	0	3	1	6	1	41,9	58,1	6	33,33%	12	66,67%	12	63,16%	7	36,84%	4	40,00%	6	60,00%	4	66,67%	2	33,33%
11	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Terv/Machel.)	0	0	0	0	0	0	0	0	31,7	68,3	1	14,29%	6	85,71%	2	40,00%	3	60,00%	5	100,00%	0	0,00%	2	28,57%	5	71,43%
12	Controledienst voor de Ziektefondsen	1	1	0	1	3	0	1	0	46,71	53,29	17	48,57%	18	51,43%	2	50,00%	2	50,00%	2	50,00%	2	50,00%	0	0	0	0
13	Nationale Delcrederiedienst	1	0	1	1	5	1	8	0	45,34	54,66	28	48,28%	30	51,72%	32	38,10%	52	61,90%	16	53,33%	14	46,67%	0	0	0	0
14	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie	2	0	2	0	1	0	0	0	44,45	55,55	39	45,88%	46	54,12%	14	45,16%	17	54,84%	40	43,48%	52	56,52%	1	50,00%	1	50,00%
15	Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën	11	3	15	3	0	0	0	0	50	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
16	Administratief personeel van de Raad van State	3	0	3	0	26	0	31	0	50	50	17	53,13%	15	46,88%	20	52,63%	18	47,37%	32	51,61%	30	48,39%	19	51,35%	18	48,65%
17	Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek	0	0	0	0	1	0	1	0	50	50	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%	0	0	0	0	0	0	0	0
18	Bureau voor Normalisatie	0	0	1	0	1	0	2	0	40,5	59,5	2	28,57%	5	71,43%	4	80,00%	1	20,00%	0	0	0	0	0	0	0	0
19	Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	4	1	6	0	77	0	97	0	46,75	53,25	42	50,00%	42	50,00%	13	36,11%	23	63,89%	10	40,00%	15	60,00%	3	100,00%	0	0,00%
20	Enig Kantoor der Douane en Accijnzen	0	0	1	0	19	0	46	0	46,1	53,9	145	40,17%	216	59,83%	26	29,21%	63	70,79%	15	25,00%	45	75,00%	0	0	0	0
21	Federaal Planbureau	0	0	0	0	24	1	25	1	50	50	13	40,63%	19	59,38%	4	80,00%	1	20,00%	4	66,67%	2	33,33%	0	0	0	0
22	Centrale Raad voor het Bedrijfsleven	1	0	1	0	2	0	2	1	50	50	14	53,85%	12	46,15%	1	50,00%	1	50,00%	12	52,17%	11	47,83%	0	0	0	0
23	Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO	1	0	1	0	1	0	1	0	47	53	0	0,00%	1	100,00%	2	66,67%	1	33,33%	2	66,67%	1	33,33%	0	0	0	0
24	Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle	1	0	3	0	28	0	30	0	45	55	22	46,81%	25	53,19%	14	50,00%	14	50,00%	9	64,29%	5	35,71%	0	0	0	0
25	Ministerie van Defensie	2	1	3	0	7	0	6	0	49,49	50,51	18	46,15%	21	53,85%	17	38,64%	27	61,36%	8	53,33%	7	46,67%	0	0	0	0
26	Nationaal Geografisch Instituut	2	0	1	0	2	1	2	1	49,45	50,55	59	54,13%	50	45,87%	16	53,33%	14	46,67%	13	50,00%	13	50,00%	0	0	0	0
27	Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie	0	0	0	0	2	1	4	0	47,12	52,88	19	63,33%	11	36,67%	18	41,86%	25	58,14%	2	15,38%	11	84,62%	0	0	0	0
28	Instituut voor Veteranen (NIVOOO)	1	1	1	0	0	1	0	1	62,5	37,5	15	50,00%	15	50,00%	33	64,71%	18	35,29%	4	80,00%	1	20,00%	0	0	0	0
29	Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie	2	0	2	0	4	0	4	0	46,4	53,6	56	51,85%	52	48,15%	10	43,48%	13	56,52%	4	44,44%	5	55,56%	0	0	0	0
30	Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis	0	0	0	0	0	0	0	0	50	50	18	54,55%	15	45,45%	4	44,44%	5	55,56%	9	60,00%	6	40,00%	0	0	0	0

31	Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid	1	1	2	1	4	0	2	3	45	55	28	39,44%	43	60,56%	31	46,27%	36	53,73%	9	60,00%	6	40,00%	24	58,54%	17	41,46%
32	Veiligheid van de Staat (administratieve diensten)	66,67%	0,00%	33,33%	0,00%	40%	0%	60%	0%	50	50	0,53	52,71%	0,5	47,29%	50,88%	50,88%	53,66%	53,66%	0	0	0	0	0	0	0	0
33	Veiligheid van de Staat (gecentraliseerde buitendiensten)	100,00%	0,00%	0,00%	0,00%	75%	0%	25%	0%	50	50	40,7	40,74%	0,6	59,25%	47,88%	47,88%	52,12%	52,12%	0	0	0	0	0	0	0	0
34	Regie der Gebouwen	2	0	2	0	7	1	8	1	48,1	51,9	94	53,11%	83	46,89%	38	52,05%	35	47,95%	57	60,00%	38	40,00%	0	0	0	0
35	Veiligheidskorps (Fod Justitie)	0	0	0	0	6	0	7	0	50,03	49,97	70	66,04%	36	33,96%	516	66,41%	261	33,59%	30	71,43%	12	28,57%	0	0	0	0
36	Centrum voor Cybersecurity België	0	0	0	0	2	0	3	0	50	50	3	75,00%	1	25,00%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
37	Federale controle en evaluatiecommissie euthanasie	1	0	0	0	0	0	1	0	50	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

		Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest																									
		1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap				7e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N		F		N		F		N	
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%
1	Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij	1	1	3	2	74,7	25,32	56	86,15%	9	13,85%	24	75,00%	8	25,00%	17	89,47%	2	10,53%	3	75,00%	1	25,00%	3	100,00%	0	0,00%
2	Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM)	1	0	3	2	72,9	27,07	2	50,00%	2	50,00%	23	71,88%	9	28,13%	246	77,36%	72	22,64%	4	44,44%	5	55,56%	93	81,58%	21	18,42%
3	Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	2	2	5	2	73,3	26,72	20	76,92%	6	23,08%	15	83,33%	3	16,67%	13	92,86%	1	7,14%	7	70,00%	3	30,00%	0	0	0	0
4	Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1	1	12	3	78	22	3	60,00%	2	40,00%	4	80,00%	1	20,00%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling	1	1	4	3	71,9	28,09	7	53,85%	6	46,15%	24	70,59%	10	29,41%	266	77,33%	78	22,67%	13	59,09%	9	40,91%	359	76,38%	111	23,62%
6	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp	5	2	0	2	70,6	29,42	36	72,00%	14	28,00%	15	75,00%	5	25,00%	222	68,73%	101	31,27%	591	72,16%	228	27,84%	12	92,31%	1	7,69%
7	Gewestelijke Overheidsdienst Brussel	3	3	7	3	72,2	27,78	30	66,67%	15	33,33%	78	70,27%	33	29,73%	440	76,66%	134	23,34%	27	72,97%	10	27,03%	241	76,75%	73	23,25%
8	Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel	1	1	1	1	74	25,96	21	75,00%	7	25,00%	15	83,33%	3	16,67%	1	50,00%	1	50,00%	0	0	0	0	0	0	0	0
9	Brussels Gewestelijk Agentschap voor Netheid	2	2	6	1	72,5	27,55	42	80,77%	10	19,23%	172	86,43%	27	13,57%	49	79,03%	13	20,97%	2269	95,78%	100	4,22%	0	0	0	0
10	Brussel Preventie & veiligheid	2	0	1	0	72,5	27,51	8	88,89%	1	11,11%	5	100,00%	0	0,00%	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11	Gewestelijke Vennootschap van de Haven van Brussel	1	1	1	1	71,1	28,95	7	70,00%	3	30,00%	12	63,16%	7	36,84%	5	71,43%	2	28,57%	6	66,67%	3	33,33%	8	80,00%	2	20,00%
12	Brussels Planningsbureau	1	1	4	2	72,5	27,51	64	79,01%	17	20,99%	8	80,00%	2	20,00%	8	88,89%	1	11,11%	4	80,00%	1	20,00%	0	0	0	0
13	Brusselse regulator voor de gas- en elektriciteitsmarkt	0	0	0	0	72	27,96	2	100,00%	0	0,00%	8	72,73%	3	27,27%	6	85,71%	1	14,29%	0	0	0	0	0	0	0	0

2.3 Ontstentenis van taalkaders

Dit onderzoek betreft de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2017 niet over taalkaders:

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- BPost, Proximus, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntschouwburg;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium.

De VCT zal in 2018 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2017. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIE

Wat de jaarlijkse controle 2017 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2017 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is.

De onderscheiden administraties gebruiken reeds jaren dezelfde rechtvaardigingen, als daar onder meer zijn:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van Nederlandstalig personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector.

Derhalve zal de VCT ten aanzien van de instellingen die reeds geruime tijd niet meer over een geldig taalkader beschikken, een bijzonder optreden organiseren. Dit optreden kan in zoverre is vereist resulteren in een aanhangig making van de aangelegenheid bij de R.v.St., afdeling Bestuursrechtspraak.

2.

Rechtspraak

Deel I

Verslag van de verenigde afdelingen

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

Schaarbeek: **wettelijkheid van concessieovereenkomsten gesloten door de gemeente Schaarbeek.**

In de klacht stelde de klager vragen over de mogelijke schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en over het gebruik van talen in rechtszaken. Aangezien de VCT echter enkel belast is met het toezicht op de SWT en de daarmee overeenstemmende uitvoeringsbesluiten, is de VCT niet bevoegd om zich uit te spreken over de mogelijke schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en over het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Daarnaast stelde de klager de vraag of de gemeente Schaarbeek de SWT heeft geschonden door gemeenteraadsbeslissingen te nemen die de goedkeuring inhouden van concessieovereenkomsten die uitsluitend in het Frans zijn opgesteld.

De onwettelijkheid van deze concessieovereenkomsten kan gevolg hebben voor de wettelijkheid van de parkeerretributies die uit hoofde van de betrokken concessieovereenkomst van de gebruikers in Schaarbeek worden geëist. De betwisting van de wettelijkheid van deze parkeerretributies is momenteel het voorwerp van een rechtszaak hangende voor het vredegerecht van Schaarbeek.

Aangezien een oordeel van de VCT over de wettelijkheid van de betrokken concessieovereenkomsten mogelijk kan leiden tot een inmenging in deze rechtszaak, komt het de VCT niet toe hieromtrent een advies te verlenen.

De klacht is onontvankelijk.

(Advies 49.055 van 21 april 2017)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

1. Diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt

1.1 Behandeling in binnendienst

Federale politie:
beschikbaarheid en vertaling van onderrichtingen aan personeel zomede formulieren en drukwerken voor binnendienst.

De klacht heeft betrekking op een aantal mededelingen over een reorganisatie (aankondigingen van vergaderingen, verslagen van vergaderingen, voorstellen voor administratieve reorganisatie en procedures binnen nieuwe structuren) en een aantal “technische nota’s” van een nieuw computerprogramma dat zal gebruikt worden voor de administratieve voortgang van de opleidingen. Aangezien de documenten enkel waren opgesteld in het Frans, heeft de klager meermaals de vertaling van de betrokken documenten in het Nederlands aangevraagd.

De betrokken documenten tot begin 2014 zijn al eerder het voorwerp geweest van een gelijkaardige klacht bij de VCT. In haar advies nr. 46.112 van 13 februari 2015 heeft de VCT deze klacht ontvankelijk en gegrond verklaard. De betrokken mededelingen aan de klager en de technische nota’s dienen te worden beschouwd als onderrichtingen aan het personeel in de zin van artikel 39, § 3 SWT. Artikel 39, § 3 SWT bepaalt dat onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans worden gesteld. De VCT is dan ook van oordeel dat de betrokken mededelingen en technische nota’s hem in het Nederlands ter beschikking gesteld dienden te worden.

Voor zover de onderrichtingen wel nog van toepassing zijn en zij ook gericht zijn aan personeelsleden van de Nederlandse taalrol, dienen deze in het Nederlands aan het personeel ter beschikking gesteld te worden. Het feit dat de nodige informatie vindbaar is in andere informatiebronnen, of het feit dat het betrokken personeelslid al over de kennis beschikt, houden niet in dat er afbreuk kan worden gedaan aan de bepalingen van vermeld artikel 39, § 3 SWT.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.075 van 30 juni 2017)

FOD Financiën:
klacht vanwege een ambtenaar van de Franse taalrol van de FOD Financiën die een op naam verstuurd tweetalig (Nederlands-Frans) document heeft ontvangen.

Conform artikel 1, § 1, 1° SWT is de FOD Financiën een centrale dienst.

De VCT beschouwt het document als een formulier of een drukwerk voor de binnendienst. Artikel 39, § 3 SWT bepaalt dat de centrale diensten de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans stellen.

De rechtsleer is het er unaniem over eens dat uit de hele opzet van de bestuurstaalwet in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en met de bepalingen van artikel 17 SWT voortvloeit dat de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van

personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans naargelang het geval dienen te zijn. In dezelfde zin is het arrest 19.779 van 5 september 1979 van de Raad van State (R.v.St.) (VCT 13 februari 2015, nr. 46.112).

Het document dat in binnendienst aan klager werd gestuurd diende bijgevolg in zijn taal te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.243 van 8 december 2017)

1.2 Betrekkingen met particulieren

FOD Binnenlandse Zaken:

de personeelsleden die de pre-screening (eerste veiligheidscontrole) verzorgden op Brussels Airport konden de klager niet in het Nederlands te woord staan.

Artikel 41, § 1 SWT bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De Nederlandstalige reizigers die zich aanbieden voor de pre-screening op Brussels Airport dienen dan ook in het Nederlands te woord worden gestaan.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.146 van 27 januari 2017)

bpost:

vermelding onwettige Franse vertalingen van straatnamen op briefwisseling bestemd voor inwoners van de gemeente Amel.

Aanduidingen van straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in het Duitse taalgebied in het Duits en in het Frans gesteld te zijn (artikel 11, § 2, eerste lid SWT).

Het adres op de briefwisseling die door bpost aan de inwoners van de gemeente Amel wordt bezorgd dient ofwel volledig in het Duits, ofwel volledig in het Frans gesteld te zijn, naargelang de taal van de particulier (artikel 41, § 1 SWT). Wanneer er evenwel geen Franstalige benaming van de straat bestaat, dient de Duitstalige naam te worden vermeld. Alleen de gemeenteraad is bevoegd om de naam van openbare wegen en pleinen vast te stellen of te wijzigen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.291 van 24 mei 2017)

Federale Pensioendienst:

gepensioneerden die in het buitenland verblijven worden verplicht om door een bevoegde overheid van hun verblijfplaats een levensbewijs in te vullen.

In casu ontving de klager de uitnodiging voor het invullen van deze formulieren in het Nederlands, samen met een Franse en Engelse vertaling. Het levensbewijs is een meertalig document in respectievelijk het Nederlands, het Frans en het Engels.

De Federale Pensioendienst is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Aangaande de uitnodigingsbrief voor het invullen van het levensbewijs:

De bewuste brief is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 41 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan deze particulieren zich hebben bediend. Aangezien de laatste woonplaats van de klager de gemeente Gembloux was, had hij zijn uitnodiging enkel in het Frans dienen te ontvangen. Op dit eerste punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

Aangaande het formulier van het levensbewijs:

Een levensbewijs is een getuigschrift in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 42 SWT stellen de centrale diensten de getuigschriften in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Het meertalige formulier is slechts gerechtvaardigd wanneer de bevoegde plaatselijke autoriteit niet over de kennis van onze drie landstalen beschikt.

De VCT verzoekt de Federale Pensioendienst dan ook om zich te baseren op de werkwijze die wordt gebruikt bij paspoorten, met name: 1. taal van de titularis 2. 2de landstaal 3. 3de landstaal 4. het Engels. De klager had zijn formulier in het Frans dienen te ontvangen, gevolgd door een vertaling in de andere talen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.064 van 30 juni 2017)

FOD Financiën:

klacht ingediend door de bemiddelaar van l'Office des Consommateurs francophones voor rekening van een Franstalige belastingplichtige tegen de Algemene administratie van de inning en de invordering. De klacht heeft betrekking op het versturen van een dwangbevel inzake BTW met in bijlage de BTW-afrekening waarop het adres van de belastingplichtige enkel in het Nederlands staat vermeld.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten, *in casu* de Algemene administratie voor de inning en de invordering, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de dienst de taalaanhorigheid van de belastingplichtige kende, had betrokkene een volledig in het Frans gestelde bijlage van het dwangbevel moeten ontvangen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.127 van 20 oktober 2017)

FOD Mobiliteit:

tweetalige e-mail vanwege de FOD Mobiliteit gericht aan een Franstalige.

De FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Krachtens artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Daar

de taal van de klagster gekend was, diende de e-mail van de FOD Mobiliteit en Vervoer uitsluitend in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.181 van 8 december 2017)

FOD Financiën:

het versturen door de FOD Financiën van een eentalig Nederlandse factuur aan een Franstalige particulier woonachtig in het Franse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten, *in casu* de Administratie Opmetingen en Waarderingen van de FOD Financiën, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de dienst de taalaanhorigheid kende van de belastingplichtige woonachtig in het homogene Franse taalgebied voor een goed dat eveneens in datzelfde gebied gevestigd is, had betrokkene een volledig in het Frans gestelde factuur moeten ontvangen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.221 van 8 december 2017)

bpost:

eentalig Nederlandse e-mail verstuurd naar een Franstalige terwijl haar taalaanhorigheid door de diensten van bpost gekend was.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (Wet Overheidsbedrijven) bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de SWT.

Krachtens artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De e-mail die bpost naar de Franstalige klagster verstuurd diende in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies [<>2 N] 49.298 van 8 december 2017)

1.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Proximus:

een Franstalige klager ontvangt Nederlandstalige reclame van verschillende websites.

De klacht werd ingediend door een Franstalige klant tegen Proximus en betreft de ontvangst van Nederlandstalige reclame van verschillende websites.

Krachtens artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven zijn de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en

waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name het Nederlands, het Frans of het Duits. De klant is wel degelijk als een Franstalige klant opgenomen in de databanken van Proximus.

Voor wat de reclame betreft die de klager in het Nederlands ontvangt, treedt Proximus volgens zijn verklaringen enkel op als vervoerder in de zin van artikel XII17 van hoofdstuk 6 van het Wetboek economisch recht. Dit artikel bepaalt namelijk dat: “Wanneer een dienst van de informatiemaatschappij bestaat in het doorgeven via een communicatienetwerk van door een afnemer van de dienst verstrekte informatie, of in het verschaffen van toegang tot een communicatienetwerk, is de dienstverlener niet aansprakelijk voor de doorgegeven informatie, als aan elk van de volgende voorwaarden voldaan is:

- het initiatief tot de doorgifte niet bij de dienstverlener ligt;
- de ontvanger van de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd;
- de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd of gewijzigd.

Het doorgeven van informatie en het verschaffen van toegang in de zin van het eerste lid omvatten de automatische, tussentijdse en tijdelijke opslag van de doorgegeven informatie, voor zover deze opslag uitsluitend dient om de doorgifte in het communicatienetwerk te bewerkstelligen en niet langer duurt dan redelijkerwijs voor het doorgeven nodig is”. In dat opzicht en bij vervulling van de voorwaarden van voormeld artikel XII17 van het Wetboek economisch recht, behoren deze berichten niet tot zijn verantwoordelijkheid.

Het feit dat, volgens de klager, de websites die hij bezoekt hem als Nederlandstalige beschouwen, hangt technisch gezien niet af van de verantwoordelijkheid van Proximus maar van de vrijheid van de klager terwijl hij op de websites surft. De VCT neemt akte van het feit dat de taal die in de systemen van Proximus is opgeslagen om met de klager te communiceren het Frans is.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 48.267 van 17 februari 2017)

Commissaris voor Europa en Internationale Organisaties:

klacht betreffende de onthaalpagina van de website van de Commissaris voor Europa en Internationale Organisaties die uitsluitend in het Engels gesteld is.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° SWT is de vzw Commissariaat voor Europa en Internationale Organisaties (CEIO) een rechtspersoon die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat.

Krachtens artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Conform de wetten van 16 juni 1986 houdende diverse institutionele hervormingen moeten in algemene zin de inlichtingen die worden verstrekt via een webstek beschouwd worden als berichten

en mededelingen aan het publiek (VCT 19 juni 2009 nr. 40.208; in dezelfde zin: VCT-adviezen nrs. 32.125 van 21 december 2000; 32.477 van 19 april 2001; 35.012 van 9 oktober 2003; 38.096 van 25 januari 2007; 40.194 van 12 juni 2009; 45.063 van 18 oktober 2013).

Daar het Engels geen bestuurstaal is diende de website bijgevolg in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn. De VCT stemt er echter mee in dat op websites de surfer de kans wordt geboden om zijn taal aan te klikken, waaronder het Engels gezien de internationale context (VCT-adviezen nrs. 38.078 van 8 maart 2007; 31.217 van 8 februari 2001; 39.006 van 13 maart 2009).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.244 van 8 december 2017)

1.4 Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

Federaal Wetenschapsbeleid:
eentalig Nederlands kasticket.

In de zin van de SWT wordt een kasticket beschouwd als een getuigschrift. Het Planetarium is een centrale dienst in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 42 SWT stellen de centrale diensten de getuigschriften in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik heeft gevraagd.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.009 van 17 februari 2017)

Viabuild:
Viabuild! eentalig Nederlands informatiebord bestemd voor de buurtbewoners met daarop een mededeling over verbouwingswerkzaamheden aan de weg.

De bvba Viabuild is, conform artikel 1, § 1, 2° SWT, een onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat. In dit verband wordt ze door het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest belast met de uitvoering van de wegwerkzaamheden. Ze is bijgevolg een gecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, in de zin van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.). Conform voormeld artikel gebruikt deze dienst het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. De bvba Viabuild diende dan ook een tweetalig Nederlands en Frans informatiebord te plaatsen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.083 van 30 juni 2017)

Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Vlaams-Brabant:
het huis aan huis verspreiden van een Nederlandstalig bericht aangaande een bouwwerf voor werkzaamheden waarmee de provincie belast is en die bijgevolg een invloed heeft op het verkeer in Terhulpen.

Het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer is een dienst van de Vlaamse Regering in de zin van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI). Overeenkomstig artikel 36, § 2 van deze wet gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal.

In voorliggend geval betreft het een fout bij de bepaling van het gebied. Het bericht diende niet in de gemeente Terhulpen maar uitsluitend in de betrokken Nederlandstalige gemeente Overijse in het Nederlands te worden verspreid. Berichten uitgaande van een bevoegde overheid van de Waalse Regering, daarentegen, dienen wel in het Frans te worden verspreid.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.084 van 30 juni 2017)

FOD Mobiliteit (gemeente Doornik):

nieuw rijbewijs waarop voor de vermelding “rijbewijs” voorrang wordt gegeven aan het Nederlands.

Een nationaal rijbewijs is een akte in de zin van de SWT. Indien het de gemeente is die het rijbewijs afgeeft, dan doet zij dit conform een ministeriële omzendbrief van 7 december 2015 opgesteld door de FOD Mobiliteit en Vervoer. De FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst in de zin van de SWT. Krachtens artikel 13, § 1 SWT stelt iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse of in het Franse taalgebied gevestigd is, de akten, die particulieren betreffen, in de taal van zijn gebied. Luidens artikel 42 SWT stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

Het nieuwe rijbewijs afgeleverd vanaf 1 mei 2013 en waarvan het model beschikbaar is op de website van de FOD Mobiliteit en Vervoer (https://mobilit.belgium.be/sites/default/files/downloads/hoofdstuk_02_verschillende_belgische_rijbewijzen_0.pdf) “hebben een gemeenschappelijke recto zijde met de 3 nationale talen en het Engels maar de verso zijde is gepersonaliseerd en bestaat in één van de 3 nationale talen”. Daar het nationale rijbewijs een akte is in de zin van de SWT, dient het integraal in de taal van de particulier te zijn gesteld. De recto zijde van de identiteitskaart is bijgevolg niet conform de SWT.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.241 van 8 december 2017)

2. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

2.1 Behandeling in binnendienst

Bijzonder onderhandelingscomité van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (sector XV):

het enkel in het Frans en niet in het Nederlands sturen van een uitnodiging voor een vergadering van een werkgroep aan een Nederlandstalige vertegenwoordiger van een representatieve werknemersorganisatie.

Aangezien het sectorcomité XV van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een gecentraliseerde dienst is van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dient zij het Nederlands en het Frans te gebruiken als bestuurs taal. Hoofdstuk V, afdeling 1 SWT is van toepassing op de gecentraliseerde diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De uitnodiging aan een officiële vertegenwoordiger voor een overlegcomité is een onderrichting die aan het personeel gericht wordt (zie VCT 18 september 2015, nr. 47.171). Aangezien overeenkomstig

artikel 39, § 3 SWT onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, had de medewerker van uw kabinet deze uitnodiging zowel in het Nederlands als in het Frans dienen te versturen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.038 van 30 juni 2017)

Gewestelijke Overheidsdienst Brussel:

het niet-werken van het Nederlandstalige e-mailadres in de uitnodiging voor een vergadering en de afwezigheid van Nederlandstalige griffiers bij de regionale kamer van beroep.

De klacht heeft betrekking op het taalgebruik bij de regionale kamer van beroep, zoals opgericht door het besluit van 27 maart 2014 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende het administratief statuut en bezoldigingsregeling van de ambtenaren van het ministerie van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Aangezien de Directie Kanselarij en de regionale kamer van beroep gecentraliseerde diensten zijn van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, dienen zij het Nederlands en het Frans te gebruiken als bestuurstaal. Op deze diensten is hoofdstuk V, afdeling 1 SWT van toepassing.

In haar advies nr. 33.247 van 29 november 2001 heeft de VCT geoordeeld dat “er, conform de geest van de taalwetten, op aan komt niet de indruk te wekken dat de taal van één van beide taalgemeenschappen niet wordt geëerbiedigd. In die zin past het dat de personeelsleden die dossiers in beide talen behandelen, ofwel beschikken over een tweetalig e-mailadres, ofwel over twee e-mailadressen, een Nederlandstalig en een Franstalig.”

De VCT acht dit deel van de klacht met betrekking tot het e-mailadres ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt wel akte van het feit dat het niet-werken van het e-mailadres te wijten is aan enkele kortstondige technologische problemen en uw kabinet acties heeft ondernomen om deze technologische problemen te verhelpen.

De regionale kamer van beroep is bevoegd voor beroepen ingesteld door ambtenaren of contractuele personeelsleden van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel tegen beslissingen met betrekking tot hun persoonlijk dossier, zoals de evaluatie en tuchtzaken. Op grond van de artikelen 39 en 17, § 1, B., 1° SWT dienen zaken betreffende een ambtenaar van de Gewestelijke Overheidsdienst te worden behandeld in de taal van de taalrol van de betrokken ambtenaar. Er zijn wel Nederlandstalige griffiers aangewezen.

De VCT acht dit deel van de klacht met betrekking tot de afwezigheid van de Nederlandstalige griffiers ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 49.060 van 30 juni 2017)

**Schouwingscentrum voor auto's NV (examencentrum van Anderlecht):
gedurende de maanden juli en augustus kan het examenrijbewijs C enkel in het Frans worden afgelegd en niet in het Nederlands.**

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische rijexamens met het oog op het behalen van het rijbewijs dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, 2° en § 2, eerste lid SWT, *in casu* rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (zie VCT-adviezen nrs. 42.122 van 22 juni 2011; 45.073 van 13 december 2013).

De VCT stelt vast dat de bevoegdheid voor de organisatie en de erkenningsvoorwaarden van rij scholen en examencentra werd overgedragen aan de gewesten, die als enige bevoegd zijn om de examencentra te erkennen. Derhalve dient er inzake de toepassing van het taalgebruik in bestuurszaken verwezen te worden naar de GWHI voor het Vlaamse en Waalse Gewest en naar de W. Brussel I.H. voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De VCT heeft in haar advies nr. 47.237 van 5 februari 2016 op dezelfde wijze geadviseerd over de taalregeling bij erkende opleidingscentra en opleidingsprogramma's aangaande het goederenverkeer.

Overeenkomstig artikel 32, § 1 W. Brussel I.H. is de bestuurstaal het Nederlands of het Frans voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Bijgevolg dienen de erkende centra en organisatie van de theoretische en praktische rijexamens de examens in het Nederlands en in het Frans te organiseren.

Uit de gegeven inlichtingen blijkt dat gedurende de maanden juli en augustus de examens wel werden georganiseerd in het Nederlands.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.
(Advies 49.162 van 22 september 2017)

2.2 Betrekkingen met particulieren

**Gewestelijke Overheidsdienst Brussel:
klacht ingediend door een Franstalige inwoner van Brussel betreffende een e-mail van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel inzake een oproep voor een evaluatiecommissie van hoge ambtenaren.**

In de e-mail staan eentalig Engelse vermeldingen terwijl de correspondent Franstalig is. Zo zijn alle opschriften van een formulier, zoals de datum en de plaats, Engelstalig.

Op grond van artikel 32, § 1, van de W. Brussel I.H. gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. Wat het taalgebruik betreft, verwijst artikel 32, § 1, derde lid SWT naar de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII SWT.

Er dient te worden verwezen naar artikel 41, § 1 SWT waarin staat dat een dienst waarvan de werkkring het ganse Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt, voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik maakt van het Nederlands of het Frans, naargelang de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De e-mail die werd verstuurd naar de klager, moest dan ook volledig in het Frans zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.180 van 20 oktober 2017)

Maatschappij voor Intercommuniaal Vervoer Brussel (MIVB):
aan de haltes van lijn 42 die zich op het eentalig Nederlandse grondgebied bevinden zijn de berichten aan de reizigers in het Nederlands en in het Frans gesteld. De chauffeurs die lijn 42 bedienen zijn niet in staat een gesprek in het Nederlands te voeren.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de W. Brussel I.H. vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht zijn mededelingen aan het publiek (zie VCT-adviezen nrs. 33.442 van 22 november 2001; 37.077 van 16 februari 2006). Met toepassing van artikel 11, § 1 SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Nederlands. De berichten aan de reizigers, die zijn aangebracht aan haltes die zich op het eentalige Nederlandse grondgebied bevinden, dienen dan ook uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld (zie VCT-adviezen nrs. 47.111 van 18 september 2015; 47.156 van 22 januari 2016). De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond.

De chauffeurs op de tram- en buslijnen van de MIVB dienen in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT). Wat hun taalkennis betreft is artikel 21, § 2 SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5 SWT bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aangepast aan de aard van de waar te nemen functie) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek. Ten aanzien van het personeel dat reeds werd aangeworven en dat nog niet is geslaagd voor de taalexamens waarin artikel 21 SWT voorziet, is de klacht op dit punt eveneens ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.259 van 17 november 2017)

2.3 Berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek

Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT):
uitzenden van een Franstalig interview met Nederlandstalige ondertitels, afgenomen in de VRT studio tijdens het programma 'Terzake' met mevrouw Françoise Schepmans, burgemeester van Molenbeek.

De VRT is een naamloze vennootschap van publiek recht die onder het toezicht staat van de Vlaamse minister, belast met het mediabeleid. Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering valt de VRT onder de GWHI en dient deze dienst het Nederlands te gebruiken in zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Het is evenwel inherent aan de werking van omroepverenigingen dat in bepaalde gevallen andere talen dan het Nederlands worden gebruikt (zie VCT (NA) 13 februari 2003, nr. 34.065). De VRT heeft de SWT niet geschonden door het interview in het Frans, met Nederlandstalige ondertitels, te laten verlopen.

Een burgemeester van een gemeente uit Brussel-Hoofdstad is een openbaar mandataris, maar geen enkele wetsbepaling eist dat hij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpt of spreekt. Aangezien zowel de vragen van de presentatrice als de antwoorden van mevrouw Schepmans in het Nederlands werden ondertiteld kan ook hier geen overtreding van de SWT worden vastgesteld.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 48.197 van 27 januari 2017)

**Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening “De Watergroep”:
klacht betreffende een Nederlandstalig document getiteld “Overname waterleveringscontract”.**

De klacht werd ingediend tegen de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening door een Franstalige inwoner van Bever en betreft een Nederlandstalig document getiteld “Overname waterleveringscontract”. De klager heeft “De Watergroep” meermaals telefonisch en via e-mail om een officiële vertaling van het document gevraagd. Er werd geen enkel gevolg gegeven aan zijn stappen.

Krachtens artikel 1, § 1, 2° SWT is “De Watergroep” een privaat bedrijf die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Met toepassing van artikel 36, § 2 GWHI is, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de diensten van de Vlaamse Regering de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Het document “Overname waterleveringscontract” is een formulier dat dient te worden ingevuld door de particulier. De VCT heeft meermaals geoordeeld dat het afgedrukte formulier dat geïndividualiseerd wordt door de aanduiding van de naam en het adres van de particulier, een betrekking wordt van de administratie met de particulier in de zin van artikel 12, derde lid SWT. Bijgevolg en overeenkomstig dit artikel 12, derde lid SWT wenden de diensten zich in de taalgrensgemeenten tot de particulieren in die van beide talen – het Frans of het Nederlands – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. Het formulier “Overname waterleveringscontract” diende bijgevolg op vraag van de particulier in het Frans verstuurd te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.258 van 17 februari 2017)

Kleine Landeigendom:

klacht ingediend door een Franstalige inwoner van Voeren inzake een eentalig Nederlandse verkoopaffiche voor een sociale woning.

De commanditaire vennootschap Kleine Landeigendom is een rechtspersoon die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Zij valt onder de SWT (artikel 1, § 1, 2° en § 2 SWT).

Op grond van artikel 11, § 2 SWT worden in de taalgrensgemeenten, *in casu* Voeren, de berichten en mededelingen aan het publiek gesteld in het Nederlands en in het Frans. Bijgevolg diende betrokken affiche in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De VCT is echter van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied (VCT-adviezen nrs. 41.091 van 30 april 2010; 41.219 van 21 mei; 42.045 van 7 juli 2010).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.143 van 20 oktober 2017)

Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg:

verkeersbord met eentalige vermelding “Vlaanderen” geplaatst in de gemeente Voeren.

De VCT stelt vast dat er een onduidelijkheid bestaat over welke instantie bevoegd is voor het verkeersbord: de gemeente Voeren of het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg. Wanneer het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg bevoegd is voor de plaatsing van een verkeersbord, is de taalregeling zoals voorgeschreven in de GWHI van toepassing.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg, dient te worden gekwalificeerd als een dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat. Overeenkomstig artikel 39 GWHI is op deze diensten in de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Krachtens artikel 11, § 2, tweede lid SWT dient het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg dezelfde taalregeling toe te passen als de gemeente Voeren. In deze situatie had het verkeersbord moeten opgesteld zijn in de twee talen, met voorrang voor het Nederlands (zie: VCT-adviezen nrs. 43.101B van 23 september 2011; 44.043 van 14 september 2012)

Met eenparigheid van stemmen min twee stemmen van leden van de Nederlandse afdeling acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond.

Beknopte nota met afwijkende mening van twee leden van de Nederlandse afdeling: dossier 49.144/II/PN

Twee leden van de Nederlandse afdeling kunnen zich niet akkoord verklaren met de strekking van het advies van de VCT nopens het dossier 49.144/II/PN.

Ofschoon een verkeersbord met de vermelding 'Vlaanderen' in de taalgrensgemeente Voeren een mededeling aan het publiek is, gaat het hier om een verkeersbord dat zich met opzet niet wil beperken tot ingezetenen van de eigen gemeente.

Om die reden moet het verkeersbord wel degelijk eentalig Nederlands opgesteld zijn en is de klacht ontvankelijk, zij het dus ongegrond. De twee leden verwijzen naar afwijkende opinies bij, inter alia, de adviezen 39.024, 40.231-41.032 en 41.097.

Conform het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van hun werking, maakt een afwijkende mening integraal deel uit van het advies over het gevraagde advies of de behandelde klacht.

Beknopte nota met afwijkende mening van twee leden van de Nederlandse afdeling: dossier 49.144/II/PN

Twee leden van de Nederlandse afdeling kunnen zich niet akkoord verklaren met de strekking van het advies van de VCT nopens het dossier 49.144/II/PN.

Ofschoon een verkeersbord met de vermelding 'Vlaanderen' in de taalgrensgemeente Voeren een mededeling aan het publiek is, gaat het hier om een verkeersbord dat zich met opzet niet wil beperken tot ingezetenen van de eigen gemeente.

Om die reden moet het verkeersbord wel degelijk eentalig Nederlands opgesteld zijn en is de klacht ontvankelijk, zij het dus ongegrond. De twee leden verwijzen naar afwijkende opinies bij, inter alia, de adviezen 39.024, 40.231-41.032 en 41.097.

Conform het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van hun werking, maakt een afwijkende mening integraal deel uit van het advies over het gevraagde advies of de behandelde klacht.

(Advies [><2N] nr. 49.144 van 8 december 2017)

De Lijn:

eentalig Nederlandse aanplakborden van De Lijn in de Landsroemlaan te Ganshoren.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn beheerst door de GWHI en bestrijkt haar werkkkring zowel gemeenten met als gemeenten zonder speciale regeling. In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen de berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied. De VCT verwijst

naar haar vaste rechtspraak ter zake (VCT-adviezen nrs. 30.139 van 18 maart 1999; 38.191 van 24 oktober 2008; 43.215 van 14 september 2012). De VCT oordeelde wat volgt (VCT 24 oktober 2008, nr. 38.191):

“De bussen van de lijn 230 (Humbeek – Brussel-Noord) begeven zich in twee taalgebieden, het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het homogene Nederlandse taalgebied. De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands (artikel 11 § 1 SWT). De plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans (artikel 18 SWT).”

De VCT bevestigt dit advies. Het aanplakbord van De Lijn dient uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld in het homogene Nederlandstalige gebied, en in het Nederlands en in het Frans in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.179 van 8 december 2017)

Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer:

het huis aan huis verspreiden van een eentalig Nederlands bericht vanwege het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer waarin de inwoners van de gemeente Drogenbos geïnformeerd worden over toekomstige werkzaamheden.

Een bericht dat huis aan huis wordt verspreid is een bericht of mededeling aan het publiek. Het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering in de zin van de GWHI.

Voor de berichten en mededelingen aan het publiek zijn de gedecentraliseerde uitvoeringsdiensten, overeenkomstig artikel 36, § 2, van deze wet onderworpen aan de taalregeling die de SWT oplegt aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten. Luidens artikel 24 SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT-adviespraktijk erin om, *in casu*, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (VCT-adviezen nrs. 22.229 van 18 november 1992; 24.166 van 25 november 1993; 28.037B van 12 juni 1997; 43.044 van 10 juni 2011; 43.083 van 25 november 2011; 45.044 van 7 juni 2013; 45.134 van 27 juni 2014; 47.015 van 22 januari 2016; 47.242 van 26 februari 2016).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies [< > 2 N] 49.182 van 8 december 2017)

De Lijn:

op de lijnen 141, 142 (vanaf IKEA) en de lijnen 144, 145, 170 en 171 (vanaf ERASMUS) van De Lijn wordt “BRUSSEL-ZUID” vermeld tot aan de eindhalte van het station Brussel-Zuid.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn beheerst door de GWHI en bestrijkt haar werkkruis zowel gemeenten met als gemeenten zonder

speciale regeling. In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen de berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied. De VCT verwijst naar haar vaste rechtspraak ter zake (VCT-adviezen nrs. 30.139 van 18 maart 1999; 38.191 van 24 oktober 2008; 43.215 van 14 september 2012). De VCT oordeelde wat volgt (VCT 24 oktober 2008, nr. 38.191):

“De bussen van de lijn 230 (Humbeek – Brussel-Noord) begeven zich in twee taalgebieden, het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het homogene Nederlandse taalgebied. De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands (artikel 11 § 1 SWT). De plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans (artikel 18 SWT).”

De VCT bevestigt dit advies. De lijn dient uitsluitend in het Nederlands te worden vermeld wanneer de bussen zich in het homogene Nederlandstalige grondgebied begeven, en in het Nederlands en in het Frans wanneer de bussen zich in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad begeven.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.245 van 8 december 2017)

Actiris:

vacature op de website van Actiris waarvan de inhoud van de Nederlandstalige vacature niet overeenstemt met de inhoud van de Franstalige vacature.

Actiris is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan de werkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 32 W. Brussel I.H. zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het ganse gewest bestrijkt onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

Werkaanbiedingen die op de website van Actiris worden geplaatst zijn berichten en mededelingen en dienen in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (artikel 40 SWT). De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.249 van 17 november 2017)

Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel (MIVB):

aan de haltes van lijn 42 die zich op het eentalig Nederlandse grondgebied bevinden, zijn de berichten aan de reizigers in het Nederlands en in het Frans gesteld. De chauffeurs die lijn 42 bedienen zijn niet in staat een gesprek in het Nederlands te voeren.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 W. Brussel I.H. vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (zie VCT-adviezen nrs. 33.442 van 22 november 2001; 37.077 van 16 februari 2006). Met toepassing van artikel 11, § 1 SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Nederlands. De berichten aan de reizigers, die zijn aangebracht aan haltes die zich op het eentalige Nederlandse grondgebied bevinden, dienen dan ook uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld (zie VCT-adviezen nrs. 47.111 van 18 september 2015; 47.156 van 22 januari 2016). De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond.

De chauffeurs op de tram- en buslijnen van de MIVB dienen in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT). Wat hun taalkennis betreft is artikel 21, § 2 SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5 SWT bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek. Ten aanzien van het personeel dat reeds werd aangeworven en dat nog niet is geslaagd voor de taalexamens waarin artikel 21 SWT voorziet, is de klacht op dit punt eveneens ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.259 van 17 november 2017)

Brussel Mobiliteit: stuurde een tweetalige e-mail aan de deelnemers van een colloquium betreffende de toegankelijkheid van het openbaar vervoer, met een eentalig Franse samenvatting van dat colloquium in bijlage en eentalig Franse presentaties van de sprekers die via een link werden aangeboden.

Brussel Mobiliteit is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan de werkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 32 W. Brussel I.H. zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het ganse gewest bestrijkt, onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

De e-mail, en de documenten in bijlage, moeten gekwalificeerd worden als een bericht en mededeling aan het publiek en dienden conform artikel 40 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld. Ook de presentaties van de sprekers die via een link werden aangeboden, dienden in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De klachten zijn ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.284-49.288 van 15 december 2017)

2.4 Taalkennis van het personeel

Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel (MIVB):
aan de haltes van lijn 42 die zich op het eentalige Nederlandse grondgebied bevinden, zijn de berichten aan de reizigers in het Nederlands en in het Frans gesteld. De chauffeurs die lijn 42 bedienen zijn niet in staat een gesprek in het Nederlands te voeren.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 W. Brussel I.H. vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (zie VCT-adviezen nrs. 33.442 van 22 november 2001; 37.077 van 16 februari 2006). Met toepassing van artikel 11, § 1 SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Nederlands. De berichten aan de reizigers, die zijn aangebracht aan haltes die zich op het eentalige Nederlandse grondgebied bevinden, dienen dan ook uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld (zie VCT-adviezen nrs. 47.111 van 18 september 2015; 47.156 van 22 januari 2016). De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond.

De chauffeurs op de tram- en buslijnen van de MIVB dienen in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT). Wat hun taalkennis betreft is artikel 21, § 2 SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5 SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek. Ten aanzien van het personeel dat reeds werd aangeworven en dat nog niet is geslaagd voor de taalexamens waarin artikel 21 SWT voorziet, is de klacht op dit punt eveneens ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.259 van 17 november 2017)

2.5 Taalkaders

Brusselse Maatschappij voor Waterbeheer (BMWB):
afwezigheid van taalkaders.

De VCT leidt uit de bepalingen van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor waterbeleid af dat de BMWB een gedecentraliseerde dienst is van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Op grond van artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. is hoofdstuk V, afdeling 1 SWT van toepassing op de gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, met uitzondering van de bepalingen die het Duits betreffen.

Overeenkomstig artikel 43, §§ 2 en 3 SWT dient de BMWB als een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering te beschikken over taalkaders.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.229 van 20 oktober 2017)

3. Gewestelijke diensten

Eandis:

stuurde de correspondentie met betrekking tot het energieverbruik van de woning in Orroir steeds in het Frans naar het domicilieadres van de klager in Oudenaarde.

De cvba Eandis is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen zoals bedoeld door artikel 1, § 1, 2° SWT en is derhalve, binnen de perken van die taak, aan de SWT onderworpen.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt Eandis, als gewestelijke dienst, de taal die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, vierde lid SWT). Betrokkene heeft haar woonplaats in Oudenaarde, een gemeente in het Nederlandse taalgebied. Eandis dient bijgevolg alle correspondentie met betrokkene, ook deze met betrekking tot de energieaansluiting in haar woning te Orroir, in het Nederlands te voeren.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.179 van 27 januari 2017)

Autokeuringsstation Schaarbeek:

het technisch personeel kon de klager niet in het Nederlands helpen toen hij zich aanbood voor de jaarlijkse controle van zijn voertuig.

In het raam van de opdracht waarmee zij door de overheid werden belast, vallen de autokeuringsstations onder toepassing van artikel 1, § 1, 2° lid SWT.

Het autokeuringsstation van Schaarbeek is een gewestelijke dienst die onder dezelfde regeling valt als de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 35, § 1, b, en artikel 19 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.231 van 27 januari 2017)

Eandis:

stuurde een eentalig Franse brief aan een Nederlandstalige inwoner van Wemmel.

De cvba Eandis is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, zoals bedoeld door artikel 1, § 1, 2° SWT en is derhalve, binnen de perken van die taak, aan de SWT onderworpen.

Eandis gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, vierde lid SWT). Met toepassing van artikel 25 SWT gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het

Nederlands of het Frans is. Als Nederlandstalige inwoner van Wemmel dient de klager alle briefwisseling van Eandis in het Nederlands te ontvangen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.290 van 10 maart 2017)

VIVAQUA VIVAQUA:
klager ontvangt het briefverkeer en de waterfacturen in het Nederlands.

Het betreft een klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Zaventem tegen de intercommunale VIVAQUA. De klacht heeft betrekking op het briefverkeer en de waterfacturen van de klager die hij in het Nederlands ontvangt.

Een factuur is een betrekking met een particulier. De intercommunale IWVB is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Conform artikel 34, § 1, vierde lid SWT gebruikt een gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die ter zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokkene woont. Krachtens artikel 12 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, *in casu* het Nederlands.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 49.034 van 21 april 2017)

Belastingkanton Particulieren Brussel II:
een Nederlandstalige inwoner van Schaarbeek ontving een Franstalig voorstel voor vereenvoudigde belastingaangifte.

Het belastingkanton Particulieren Brussel II is een gewestelijke dienst die onderworpen is aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (artikel 35, § 1, a) SWT) en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Voor de particuliere inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geldt de regel dat indien de dienst de taalaanhorigheid van de particulier kent, hij dezelfde taal dient te gebruiken. Indien dit niet het geval is, dan richt hij zich in beide talen tot de particulier (zie VCT-adviezen nrs. 23.160 van 18 mei 1995; 35.289 van 29 april 2004; 35.115 van 20 oktober 2005; 37.110 van 22 maart 2007; 40.233 van 19 juni 2009).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.183 van 20 oktober 2017)

CESI vzw:
arbeidsgeneesheer stuurde een Franstalig document aan een Nederlandstalige verpleger van het Molière Longchamp Ziekenhuis te Brussel.

De vzw CESI is een vereniging van werkgevers waarvan de zetel is gevestigd in het gerechtelijk arrondissement Brussel. Overeenkomstig de wet van 4 augustus 1996 en zijn uitvoeringsbesluiten heeft CESI uitsluitend het beheer van een externe dienst voor preventie en bescherming tot doel. In

dit opzicht verricht ze alle aan de externe diensten toegewezen taken, alsook alle daarmee verband houdende preventieactiviteiten. Ze verbindt zich ertoe zich te schikken naar alle bepalingen van het Algemeen reglement voor de Arbeidsbescherming en de Codex over het welzijn op het werk (artikelen 1, 2 en 3 van de statuten).

CESI vzw is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare diensten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT) en dient met toepassing van de artikelen 19 en 35, § 1 SWT in haar betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De betrokken arbeidsgeneesheer diende alle briefwisseling en documenten in het Nederlands aan de klager te sturen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.250 van 17 november 2017)

4. Tweektalig gebied Brussel-Hoofdstad

4.1 Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten

Cultureel centrum « De Botanique »:

e-mail op naam die rechtstreeks in het Nederlands werd gestuurd terwijl blijkt dat de taalaanhorigheid van de klager bekend was.

Een op naam verstuurd e-mail is een betrekking met een particulier. Als instelling van openbaar nut is de vzw “De Botanique” onderworpen aan de SWT, en dit krachtens artikel 1, § 1, 2° ervan. In die zin wordt hij beschouwd als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 22 SWT zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied. Daar “De Botanique” een orgaan is dat afhangt van de Franse Gemeenschap, dient deze het Frans te gebruiken in zijn betrekkingen met een particulier. De klager diende de e-mail in het Frans toegestuurd te krijgen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.010 van 24 mei 2017)

**FOD Financiën- Algemene administratie van de Fiscaliteit- Centrum KMO Brussel II:
klacht tegen FOD Financiën betreffende een Franstalige kennisgeving van aanslag van ambtswege.**

Het bedrijf E.R.E. bouwadvies bvba met zijn zetel in Asse ontving een kennisgeving van aanslag van ambtswege dat werd toegezonden vanuit het bevoegde documentatiecentrum, met name het KMO Centrum Brussel II. Het KMO Centrum Brussel II is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT. Artikel 35, § 1 SWT bepaalt dat gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend bestaat uit gemeenten uit Brussel-Hoofdstad onder dezelfde regeling vallen als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform de bepalingen van artikel 19, tweede lid SWT maakt dergelijke dienst in zijn betrekkingen met private bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied gebruik van de taal van de gemeente, met name het Nederlands. *In casu*

diende de klager, een privaat bedrijf gevestigd in het Nederlandse taalgebied, een in het Nederlands gestelde brief te ontvangen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.057 van 30 juni 2017)

FOD Financiën:

sturen van Franstalige bijlagen bij aanslagbiljet terwijl de oorspronkelijke aangifte van nalatenschap en het aanslagbiljet waren opgesteld in het Nederlands.

Het Team Invorderingen NP Woluwe-Oudergem is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a) SWT en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Aangezien zowel het oorspronkelijke aanslagbiljet in het Nederlands werd ingediend als het aanslagbiljet van de onroerende voorheffing in het Nederlands was opgesteld, oordeelt de VCT dat de betrokken dienst de taalaanhorigheid van de belanghebbenden kende (zie VCT 29 april 2016, nr. 48.029). De bijlagen bij het aanslagbiljet dienden dus in het Nederlands aan de belanghebbenden te worden opgestuurd.

Uit artikel 19 SWT volgt ook dat Nederlandstalige particulieren aan de telefoon in het Nederlands dienden geholpen te worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.063 van 30 juni 2017)

Hydrobru:

sturen van facturen, betalingsherinneringen en een ingebrekestelling in het Frans en niet in het Nederlands naar een Nederlandstalige particulier.

Hydrobru is een intercommunale waarin de 19 gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad verenigd zijn. Hydrobru is daarom een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a) SWT en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 19 SWT dient iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Aangezien de taalaanhorigheid van de klager gekend was bij Hydrobru, diende Hydrobru de betrokken documenten in het Nederlands op te stellen en niet in het Frans.

De VCT neemt akte van het feit dat Hydrobru deze fout niet enkel heeft rechtgezet door de klager de reeds verzonden communicatie in het Nederlands op te sturen en dit te doen voor alle toekomstige communicatie, maar eveneens bij zijn dossierbeheerders het belang zal benadrukken van een correcte overname van de gegevens uit zijn database.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.078 van 30 juni 2017)

bpost: taalgebruik in kantoren van bpost in Brussel-Hoofdstad.

De klacht betreft het feit dat een Nederlandstalige klant niet in zijn taal werd geholpen door de kantoor- en winkelbedienden in twee postkantoren en een Postpunt, die gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Als autonoom overheidsbedrijf is bpost onderworpen aan de SWT (artikelen 1, § 1, 4° en 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven). De betrokken postkantoren zijn plaatselijke diensten van bpost gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Aangezien Postpunten (postwinkel) postaal service punten zijn die worden uitgbaat door een derde die openbare diensten uitvoert in naam en voor rekening van bpost, dienen Postpunten beschouwd te worden als private medewerkers van bpost (artikel 131, 4^oquater Wet Overheidsbedrijven). De aanstelling van private medewerkers, opdrachtgevers of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50 SWT). Het komt bpost dus toe te waken over het feit dat zijn private medewerkers dezelfde regels naleven als die aan de plaatselijke diensten van bpost zijn opgelegd.

Overeenkomstig artikel 19 SWT dienen plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, zoals de betrokken postkantoren en Postpunt, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Aangezien de klager zelf het Nederlands had gebruikt, dienden de betrokken postkantoren en Postpunt het Nederlands te gebruiken in hun dienstverlening.

Daarenboven kan niemand overeenkomstig artikel 21, § 5 SWT benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, in de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad indien hij er niet mondeling van heeft laten blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.081 van 24 mei 2017)

**FOD Financiën- Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie-
Administratie Opmetingen & Waarderingen:
klacht betreffende telefonische communicatie met Algemene Administratie van de
Patrimoniumdocumentatie.**

De Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie - Administratie Opmetingen & Waarderingen - in Brussel van de FOD Financiën is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT. Artikel 35, § 1 SWT bepaalt dat gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend bestaat uit gemeenten uit Brussel-Hoofdstad, onder dezelfde regeling vallen als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt conform artikel 19, eerste lid SWT in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. *In casu* diende de klager in het Nederlands geholpen te worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.092 van 30 juni 2017)

Automobiel – Controle en Techniek N.V. te Brussel:

op de website van de autokeuring wordt de gemeente die overeenstemt met postcode 1200 uitsluitend in het Nederlands vermeld, met name “Sint-Lambrechts-Woluwe”.

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens voor het verkrijgen van een rijbewijs en voor de controle van de voertuigen in het verkeer dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, eerste lid SWT, *in casu* rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (VCT 22 juni 2011, nr. 42.122). De SWT zijn er enkel op van toepassing binnen het kader en de perken van de hen opgedragen taak.

Zijn werkkring bestrijkt gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, alsook gemeenten van het Nederlandse taalgebied (eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied en randgemeenten).

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld door de bepalingen van artikel 35, § 1, b° SWT die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, overeenkomstig artikel 18 SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans stelt.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.242 van 8 december 2017)

bpost:

postsorteercentrum Brussel-X stempelt de zendingen naar en uit Brusselse adressen uitsluitend af met een Franstalige stempel.

Als autonome overheidsdienst is bpost onderworpen aan de SWT. Volgens de rechtspraak van de VCT is het postsorteercentrum Brussel-X voor 70% van zijn activiteiten een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT, en voor 30% van zijn activiteiten in de zin van artikel 35, § 2 (zie VCT-adviezen nrs. 35.071 van 16 oktober 2003; 38.070 van 13 juli 2006; 38.164 van 21 juni 2007). Aangezien de klacht gaat over zendingen naar en uit Brusselse adressen, heeft zij betrekking op het deel van het postsorteercentrum Brussel-X als gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT.

De stempels op de enveloppen zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek. Gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1 SWT vallen onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen zulke plaatselijke diensten hun berichten en mededelingen op in het Nederlands en het Frans. Het postsorteercentrum Brussel-X diende dus de zendingen af te stempelen in het Nederlands en het Frans, terwijl zij dit in werkelijkheid enkel heeft gedaan met een Franse stempel.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 49.147 van 22 september 2017)

Actiris:
persoonlijke gegevens in 'Mijn Actiris' worden gedeeltelijk in het Frans weergegeven.

Er werd een klacht ingediend tegen Actiris betreffende het gedeeltelijk in het Frans weergeven van de persoonlijke gegevens van de klager in 'Mijn Actiris'. Het betreft hierbij vooral de gegevens met betrekking tot de professionele ervaringen die steeds terug in het Frans verschijnen ondanks het feit dat de invoering en de aanpassing ervan in het Nederlands geschiedt.

Actiris is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 32 W. Brussel I.H. zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het ganse gewest bestrijkt onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1 SWT.

Conform artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Derhalve diende de betrokken informatie in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 49.164 van 17 november 2017)

Actiris-kantoor Jette:
het in beperkte mate in het Nederlands te woord gestaan worden.

Het betreft de beperkte mate waarin de klager in het Nederlands te woord gestaan kon worden. Meer specifiek gaat het over: (a) de bediende aan het onthaal die niet in staat was zich in het Nederlands uit te drukken; (b) de tickets die werden gegeven om in een wachtzaal te wachten enkel in het Frans werden uitgegeven en (c) de verantwoordelijke van het kantoor die pas na aandringen gebrekkig Nederlands sprak. Hierdoor werd de klager onder druk gezet om Frans te spreken.

Het Actiris kantoor te Jette is een gedecentraliseerde dienst van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarvan de werking niet het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 32 van de W. Brussel I.H. is deze dienst onderworpen aan de bepalingen van de SWT met betrekking tot plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 19, eerste lid SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Het ticket dat de klager overhandigd werd, diende in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond voor het aspect van het voormelde ticket en ontvankelijk en ongegrond voor het aspect van de mondelinge contacten.
(Advies 49.165 van 17 november 2017)

VOO:

klacht betreffende de ondermaatse dienstverlening ten aanzien van Nederlandstaligen.

De klacht gaat meer specifiek over het sturen van informatie en facturen in het Frans naar een Nederlandstalige, het ontbreken van een Nederlandstalige handleiding en de onmogelijkheid van verschillende medewerkers om een particulier te woord te staan in het Nederlands.

VOO is een intercommunale die opereert in Wallonië, enkele gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en Voeren (Vlaanderen). Als een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt, valt VOO overeenkomstig artikel 35, § 1, b) SWT onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

De verschillende contacten van VOO met de klager dienen te worden gekwalificeerd als een betrekking met een particulier. Aangezien de taalaanhorigheid van de particulier gekend was, *in casu* het Nederlands, diende VOO in deze betrekkingen overeenkomstig artikel 19, eerste lid SWT het Nederlands te gebruiken. De VCT stelt op basis van de gegeven bewijsstukken vast dat VOO deze regel niet altijd heeft nageleefd.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.277 van 15 december 2017)

4.2 Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW – Brusselse agglomeratie

4.2.1 Behandeling in binnendienst

Anderlecht:

eentalige mondelinge toelichtingen door een schepen in de gemeenteraad van Anderlecht.

De klacht heeft betrekking op het feit dat de agendapunten van de gemeenteraad van Anderlecht enkel werden toegelicht door de bevoegde schepen in het Frans.

De gemeenteraad is een plaatselijke dienst. Aangezien de mondelinge betrekkingen in de schoot van de gemeenteraad niet uitdrukkelijk geregeld zijn in de SWT, is het mondelinge taalgebruik bij de debatten in de gemeenteraad vrij. Verder zijn gemeenteraadsleden openbare mandatarissen waarvoor geen enkele wetsbepaling eist dat zij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken. Welke taal ook gebruikt wordt in de gemeenteraad, het taalverschil kan geen invloed uitoefenen op de normale werking van de gemeenteraad.

In haar adviespraktijk heeft de VCT geoordeeld dat alle agendapunten van de gemeenteraad voor alle gemeenteraadsleden van belang zijn, ongeacht hun taalaanhorigheid. En dat in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad elk gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te vervullen, in alle gevallen niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de Raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal dient te ontvangen.

De bijkomende mondelinge toelichtingen bij de agendapunten van de gemeenteraad door de bevoegde schepen dienen door alle gemeenteraadsleden kunnen te worden verstaan, opdat ze met kennis van alle zaken zouden kunnen stemmen over de geagendeerde aangelegenheden. In een tweetalig vertegenwoordigend orgaan, zoals de gemeenteraad van Anderlecht, kan dit alleen maar als er iemand aanwezig is die voor de vertaling kan instaan van de mondelinge toelichtingen, zoals een ambtenaar.

De VCT is van oordeel dat de hierboven beschreven jurisprudentie niet werd nageleefd aangezien tijdens de vergadering geen tolken aanwezig waren die de mondelinge toelichtingen van de agendapunten door de bevoegde schepen konden vertalen naar het Nederlands.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.026 van 21 april 2017)

OCMW van Ganshoren:

klacht over het enkel in het Frans uitdelen van documenten op het Comité voor Preventie en arbeidsbescherming van het OCMW van Ganshoren.

De klacht heeft betrekking op het feit dat tijdens de vergadering van het Comité voor Preventie en arbeidsbescherming sommige documenten enkel in het Frans en niet in het Nederlands werden uitgedeeld. Het OCMW van Ganshoren is een plaatselijke dienst die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is.

In haar advies nr. 36.113 van 9 juni 2005 heeft de VCT geoordeeld dat op grond van artikel 17, §§ 1 en 2 SWT plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad, alle verslagen van de vakbondsafgevaardigden, van de dienst preventie en bescherming, nota's in verband met de uitvoering van het werk, vergaderingen van comités, technische en administratieve nota's, de één en vijfjarenplanning, kortom alle documenten die bestemd zijn en belang hebben voor het personeel, in het Nederlands en in het Frans dienen te stellen en ook op die wijze bekend maken en verdelen.

Hieruit volgt dat de documenten tijdens de vergadering van het Comité voor Preventie en arbeidsbescherming zowel in het Nederlands als in het Frans gelijktijdig aan de leden van het Comité dienden te worden uitgedeeld, en niet enkel in het Frans. De aanstelling van deskundigen ontslaat overeenkomstig artikel 50 SWT het OCMW van Ganshoren niet voor de verplichting om diens verslag in beide talen aan de leden van het Comité voor Preventie en arbeidsbescherming uit te delen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.227 van 20 oktober 2017)

4.2.2 Betrekkingen met particulieren

Elsene:

klager kon niet in het Nederlands geholpen worden aan de balie en de loketten van het gemeentehuis.

Met toepassing van artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad dient, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal te worden onderworpen (artikel 21, § 2 SWT).

Een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aangepast aan de aard van de waar te nemen functie) dient te worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek (artikel 21, § 5 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.308 van 21 april 2017)

Elsene:

een Nederlandstalige inwoner ontving een beslissing tot administratieve sanctie en de herinnering tot betalen ervan in het Frans.

Aangezien de beslissing tot administratieve geldboete een geschrift is waarin een juridische handeling wordt vastgesteld, dient de beslissing tot administratieve geldboete te worden beschouwd als een akte die particulieren betreft. Overeenkomstig artikel 19 SWT dienen akten die particulieren betreffen opgesteld te worden in het Nederlands of het Frans naargelang de wens van de belanghebbende.

Aangezien de klager had verzocht om de beslissing tot administratieve geldboete te verkrijgen in het Nederlands, diende deze beslissing tot administratieve geldboete door de dienst Administratieve Sancties te worden opgesteld in het Nederlands.

De herinnering tot betalen en de telefonische contacten met de klager dienen beschouwd te worden als betrekkingen met een particulier. Overeenkomstig artikel 18 SWT liet de gemeente Elsene in deze betrekkingen de door de particulier gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager het Nederlands heeft gebruikt in zijn betrekkingen met de gemeente Elsene, diende de gemeente Elsene het Nederlands te gebruiken in de herinnering tot betalen en tijdens de telefonische contacten.

Door de beslissing tot administratieve geldboete, de herinnering tot betalen en de telefonische contacten het Frans te gebruiken en niet het Nederlands, heeft de gemeente Elsene de artikelen 18 en 19 SWT geschonden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.114 van 6 juli 2017)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

klacht over het taalgebruik in belastingbrieven.

De klacht heeft betrekking op het feit dat een Nederlandstalige particulier wonend in het Nederlandse taalgebied documenten aangaande de gemeentebelasting in het Frans heeft ontvangen. De documenten dienen te worden gekwalificeerd als betrekkingen met particulieren.

Overeenkomstig artikel 19, eerste lid SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, zoals de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die het Nederlands of het Frans is. Aangezien de taalaanhorigheid van de klager gekend was bij de gemeente diende de gemeente de betrokken documenten op te sturen in het Nederlands en niet in het Frans.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.174 van 20 oktober 2017)

bpost:

postbode die aanbelde bij een Nederlandstalige inwoner van Jette kon zich niet in het Nederlands uitdrukken.

Als autonoom overheidsbedrijf is bpost onderworpen aan de SWT (zie artikel 1, § 1, 4° Wet Overheidsbedrijven).

Overeenkomstig artikel 19 SWT dienen de postbodes die in Brussel-Hoofdstad tewerkgesteld zijn, in hun betrekkingen met de klanten de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de taalkennis betreft van de postbodes die tewerkgesteld zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is artikel 21, § 5 SWT van toepassing dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van heeft laten blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.292 van 8 december 2017)

4.2.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Stad Brussel:

klacht tegen het gebruik van de benaming “La Madeleine” en het nieuwe logo “La Madeleine Brussels”.

De Stad Brussel verbouwde de Magdalenazaal tot een concert- en evenementenhal en vertrouwde de uitbating toe aan “Brussels Expo”. De vzw “Brussels Expo” is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2° SWT. Uit de aard van haar activiteiten blijkt dat het een instelling betreft die zich tot beide taalgemeenschappen richt.

De plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad stellen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans (artikel 18 SWT). De Magdalenazaal dient bijgevolg met haar Nederlandstalige benaming te worden vermeld in de Nederlandstalige teksten die op de websites van de Stad Brussel en “Brussels Expo” worden geplaatst.

Het gebruik van afkortingen (“La Madeleine” in de benaming van de website www.la-madeleine.be) of logo’s (“La Madeleine Brussels”) zijn enkel aanvaardbaar voor zover zij zowel naar de

Nederlandstalige als Franstalige benaming van de betrokken instelling verwijzen en het gebruik van de twee talen op voet van strikte gelijkheid behandelen (zie VCT 7 november 2014, nr. 45.160).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.099 van 10 maart 2017)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebleden (Wolu Info), één in het Frans en één in het Nederlands, waarvan de Franstalige versie bovendien veel uitgebreider is dan de Nederlandstalige versie.

Krachtens artikel 18 SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (zoals gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" dienen zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document dienen te worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype). Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk dienen te worden beschouwd, dient er een billijk evenwicht bereikt te worden (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied” (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

Doch dient een mededeling die uitgaat van een schepen in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert. De niet-gepersonaliseerde uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebleden (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie met ongelijke inhoud), zoals bevestigd in de brief van de gemeente, houden een schending in van artikel 18 SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Adviezen 48.254, 48. 256 en 49.012-49.013 van 27 januari 2017)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebleden (Wolu Info), één in het Frans en één in het Nederlands, waarvan de Franstalige versie bovendien veel uitgebreider is dan de Nederlandstalige versie.

Krachtens artikel 18 SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (zoals gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" dienen zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document dienen te worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype). Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk dienen te worden beschouwd, dient er een billijk evenwicht bereikt te worden (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (zie VCT 1 september 1993, nr. 24.124).

Doch dient een mededeling die uitgaat van een schepen in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert. De niet-gepersonaliseerde uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebleden (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie met ongelijke inhoud), zoals bevestigd in de brief van de gemeente, houden een schending in van artikel 18 SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.030 van 17 februari 2017)

Sint-Pieters-Woluwe:

klacht tegen de gemeente Sint-Pieters-Woluwe betreffende eentalige verkeersborden.

De klacht betreft twee eentalige fietsborden geplaatst in de Bosstraat ter hoogte van huisnummer 578 en op de kruising tussen de Vandermaelenstraat en de Desmechtstraat. Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De gemeente Sint-Pieters-Woluwe heeft de VCT meegedeeld dat bedoelde borden wel in beide landstalen zijn opgesteld.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 49.056 van 24 mei 2017)

Sint-Pieters-Woluwe:

op verschillende plaatsen in de gemeente staan eentalig Franse verkeersborden.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld (artikel 18 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.173 van 20 oktober 2017)

Ukkel, Anderlecht, Sint-Pieters-Woluwe, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn, Sint-Genesius-Rode en Voeren:

tweetalige straatnamen die de taalwetgeving zouden schenden omdat de Nederlandstalige benamingen van deze straten niet vertaalbaar zouden zijn zonder hun eigenheid te verliezen door hun geschiedkundig of folkloristisch karakter, of omdat de vertalingen van de Nederlandstalige en de Franstalige straatnamen niet zouden overeenstemmen.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (artikel 18 SWT). In de randgemeenten en in de taalgrensgemeenten dienen zij in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor de taal van het gebied, te worden gesteld (artikel 11, § 2 en artikel 24 SWT).

De straatnamen in kwestie zijn in het Nederlands en het Frans gesteld. Er kan bijgevolg geen overtreding van de SWT worden vastgesteld. De juiste vertaling van straatnamen heeft betrekking op de luister van de taal en valt niet onder de toepassing van de SWT.

De klachten zijn ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 49.190-191-192-193-194-195-196-197-209-210-211-212-213-215-217 van 20 oktober 2017)

Stad Brussel:

Cel Gelijke Kansen stuurde aan de leden van de Adviesraad voor Personen met een Handicap een tweetalige e-mail met een eentalig Franse uitnodiging en een eentalig Frans inschrijvingsformulier in bijlage.

De e-mail, en de documenten in bijlage, moeten gekwalificeerd worden als een bericht en mededeling aan het publiek en dienden met toepassing van artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld. De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.283 van 15 december 2017)

4.2.4 Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

Stad Brussel:

documenten waarbij de stad Brussel toestemming verleent aan bewakingsagenten om over te gaan tot controle aan de ingang van de winkels.

Het document waarop de klacht betrekking heeft, is een machtiging waarbij de burgemeester van de stad Brussel toestemming verleent om op grond van artikel 8, § 6*bis*, van de wet van 10 april 1990 “tot regeling van de private en bijzondere veiligheid” over te gaan tot controle van kledij en goederen van personen aan de toegang van de winkels.

Overeenkomstig artikel 20 SWT dient de stad Brussel deze machtiging te verlenen in het Frans of in het Nederlands naar gelang de wens van de belanghebbende. De stad Brussel heeft dus overeenkomstig de SWT het document enkel in het Frans opgesteld. Artikel 18 SWT is niet van toepassing, aangezien het desbetreffende document niet verplicht ter inzage ligt voor het publiek.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies [<>2N] 48.316 van 17 februari 2017)

Oudergem:

taal van de afdruk van de persoonsgegevens en de instructies voor de wijziging van de pincode van een identiteitskaart.

Het betreft een klacht ingediend tegen de gemeente Oudergem met betrekking tot de taal van de afdruk van de persoonsgegevens en de instructies voor de wijziging van de pincode van een identiteitskaart. In eerste instantie betreft het de weigering van de gemeente Oudergem om deze persoonsgegevens in het Nederlands te bezorgen. Verder heeft de klacht betrekking op de uitsluitend in het Frans gestelde instructies om de pincode van de identiteitskaart te wijzigen die, zelfs op uitdrukkelijke vraag, uitsluitend in het Frans konden aangeboden worden.

De bevolkingsdienst in het gemeentehuis van Oudergem is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. De afdruk van de persoonsgegevens van de identiteitskaart is een getuigschrift in de zin van de SWT vermits het een weergave is van de inschrijving van de titularis ervan in het bevolkingsregister. Conform artikel 20, § 1 SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd de getuigschriften die aan particulieren worden afgegeven in het Nederlands of het Frans, naar gelang de wens van de belanghebbende.

De instructies voor de pincode van de identiteitskaart te wijzigen, dienen beschouwd te worden als een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Conform artikel 19, eerste lid SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.115 van 17 november 2017)

5. Rand- en taalgrensgemeenten

Scholengemeenschap « Ecoles des Collines »

een uitsluitend Franstalige folder die huis aan huis werd verspreid in de gemeenten Brakel en Vloesberg.

De gemeenten Vloesberg en Brakel zijn, inzake het taalgebruik voorgeschreven door de SWT, aan een verschillend taalregime onderworpen.

Het verspreiden van berichten en mededelingen aan het publiek in Vloesberg ressorteert onder artikel 11, § 2, tweede lid SWT. Dit wil zeggen dat, gezien Vloesberg een taalgrensgemeente is die gelegen is in het Franse taalgebied, de voor het publiek bestemde berichten en mededelingen opgesteld dienen te worden in het Frans en in het Nederlands, en dit met voorrang aan de taal van dat gebied, het Frans.

Het verspreiden van berichten en mededelingen aan het publiek in Brakel ressorteert onder artikel 11, § 1 SWT. Wanneer openbare diensten buiten hun ambtsgebied en in een ander taalgebied optreden, dienen zij het taalgebruik van dat gebied te respecteren (zie VCT-adviezen nrs. 45.035 van 24 oktober 2014; 43.003 van 29 april 2011). De folders die verspreid worden in de gemeente Brakel dienden eentalig in het Nederlands te zijn opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond

(Advies 48.228 van 17 februari 2017)

EANDIS:
magazine van Eandis wordt enkel in het Nederlands verspreid in de gemeente van de klager.

De huis-aan-huisverdeling van het magazine van Eandis in de gemeenten die onder haar toepassingsdomein vallen, zijn berichten of mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. De bvba Eandis is, conform artikel 1, § 1, 2° SWT, een onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat. Ze heeft haar zetel te Melle en een werkring die alle gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt, met uitzondering van de taalgrensgemeenten bedoeld in artikel 8 SWT. Zij is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, a) SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale taalregeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht aan het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die verspreid wordt door Eandis:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de gemeenten met een speciale taalregeling;
- louter informatief en vrijblijvend.

De bvba Eandis kan *in casu* haar magazine dan ook niet integraal in een andere taal dan het Nederlands laten publiceren en verspreiden.

Steunend op haar voorgaande adviezen nrs. 27.204 van 8 februari 1996, 28.033A van 6 maart 1997 en 34.253 van 22 mei 2003, aangaande mededelingen die huis aan huis verspreid werden in de randgemeenten, is de VCT echter van oordeel dat het de bvba Eandis toekomt om sommige artikels uit haar magazine, die beide taalgemeenschappen aanbelangen, in het Nederlands en het Frans te stellen.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 49.011 van 24 mei 2017)

klacht ingediend door een Franstalige inwoner van de gemeente Linkebeek tegen Infrabel en de Vlaamse overheid die stedenbouwkundige vergunningen in Vlaams-Brabant en in Linkebeek verleent. De klacht heeft betrekking op een aanplakbord langs de weg ter aankondiging van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor een telecompyloon in Linkebeek alsook op het ter beschikking stellen van een eentalig Nederlands dossier met betrekking tot de vergunningsaanvraag.

1. Het betwiste aanplakbord

In de procedure voor het verlenen van een bouwvergunning is *in casu* enkel de gemeente Linkebeek verantwoordelijk voor de aanplakking inzake het openbaar onderzoek alsook voor het ter beschikking stellen aan het publiek van het dossier met betrekking tot de vergunningsaanvraag.

Krachtens artikel 24 SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands.

In tegenstelling tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide talen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten immers tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies nr. 43.102 van 20 januari 2012).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, *in casu*, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (zie VCT-adviezen nrs. 22.299 van 18 november 1992; 24.166 van 25 november 1993; 28.037B van 12 juni 1997; 43.044 van 10 juni 2011; 43.083 van 25 november 2011; 45.044 van 7 juni 2013; 45.134 van 27 juni 2014).

De aanplakking over het betrokken openbaar onderzoek gebeurt in het Nederlands en in het Frans met voorrang voor het Nederlands aangezien de Nederlandstalige tekst voorafgaat.

De klacht met betrekking tot deze aanplakking is ontvankelijk maar ongegrond.

2. Het ter beschikking stellen van het eentalig Nederlandse dossier over de vergunningsaanvraag

Wat het ter beschikking stellen van het dossier over de vergunningsaanvraag betreft komt het de overheid die dit onderzoek organiseert toe alle essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek te stellen (ter vergelijking voor de gemeenten uit Brussel-Hoofdstad, zie de VCT-adviezen nrs. 25.005 van 3 maart 1994; 28.211 van 20 februari 1997; 30.283 van 18 maart 1999).

Volgens de klager was het dossier uitsluitend beschikbaar in het Nederlands. Dit werd niet tegengesproken door de gemeente Linkebeek, terwijl het dossier alle essentiële documenten die

onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming in het Frans moet bevatten. Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.101 van 20 oktober 2017)

Gemeente Voeren:

verkeersbord met eentalige vermelding “Vlaanderen” geplaatst in de gemeente Voeren.

De VCT stelt vast dat er een onduidelijkheid bestaat over welke instantie bevoegd is voor het verkeersbord: de gemeente Voeren of het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg.

Wanneer de gemeente Voeren bevoegd is voor de plaatsing van een verkeersbord, is de taalregeling van de SWT van toepassing.

Een verkeersbord is een bericht of mededeling die bestemd is voor het publiek. Overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid SWT dienen berichten of mededelingen die bestemd zijn voor het publiek, gesteld te zijn in het Nederlands en het Frans. In dit situatiebeeld had het betrokken bord dus moeten opgesteld zijn in de twee talen, met voorrang voor het Nederlands (zie: VCT-adviezen nrs. 42.052 van 7 oktober 2010; 41.091 van 30 april 2010; 45.086 van 13 december 2013).

Met eenparigheid van stemmen min twee stemmen van leden van de Nederlandse afdeling acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies [2N] 49.144 van 8 december 2017)

Ukkel, Anderlecht, Sint-Pieters-Woluwe, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn, Sint-Genesius-Rode en Voeren:

tweetalige straatnamen die de taalwetgeving zouden schenden omdat de Nederlandstalige benamingen van deze straten niet vertaalbaar zouden zijn zonder hun eigenheid te verliezen door hun geschiedkundig of folkloristisch karakter, of omdat de vertalingen van de Nederlandstalige en de Franstalige straatnamen niet zouden overeenstemmen.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (artikel 18 SWT). In de randgemeenten en in de taalgrensgemeenten dienen zij in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor de taal van het gebied, te worden gesteld (artikel 11, § 2 en artikel 24 SWT).

De straatnamen in kwestie zijn in het Nederlands en het Frans gesteld. Er kan bijgevolg geen overtreding van de SWT worden vastgesteld. De juiste vertaling van straatnamen heeft betrekking op de luister van de taal en valt niet onder de toepassing van de SWT.

De klachten zijn ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 49.190-191-192-193-194-195-196-197-209-210-211-212-213-215-217 van 20 oktober 2017)

Komen-Waasten:

vijf klachten tegen straten die uitsluitend met een Franstalige benaming worden aangeduid.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten in het Frans en in het Nederlands te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT).

De klachten zijn ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.198-49.199-49.200-49.203-49.204 van 17 november 2017)

Komen-Waasten:

'Langemarkweg' wordt in het Frans aangeduid met de naam 'Chemin de Langemarcq'.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten, *in casu* Komen-Waasten, in het Frans en in het Nederlands te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT). De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De R.v.St. heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages). In dit advies betwist de R.v.St. de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement. De R.v.St. stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de R.v.St. kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de

namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden. De R.v.St. stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 SWT zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de R.v.St. heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

De naam van de gemeente Langemark is vermeld in artikel 223 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975 en is als volgt bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad (B.S.):

- Artikel 223: Les communes de Langemark et Poelkapelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Langemark-Poelkapelle;
- Artikel 223: De gemeenten Langemark en Poelkapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Langemark-Poelkapelle.

De bedoelde straatnaam dient bijgevolg met de vermelding “Chemin de Langemark-Langemarkweg” te worden aangeduid.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.201 van 20 oktober 2017)

Komen-Waasten:

straatnamen en straatnaamborden ‘Rue de Wervicq-Wervikstraat’ en ‘Chaussée de Wervicq- Werviksesteenweg’.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten, *in casu* Komen-Waasten, in het Frans en in het Nederlands te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren ‘70) en
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De R.v.St. heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages). In dit advies betwist de R.v.St. de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement. De R.v.St. stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de R.v.St. kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden. De R.v.St. stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 SWT zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de R.v.St. heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

De naam van de gemeente Wervik is vermeld in artikel 224 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975 dat, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het B.S., luidt:

- Artikel 224 § 1: Les communes de Wervik et Geluwe sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Wervik;

- Article 224 § 1: De gemeenten Wervik en Geluwe worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Wervik.

De bedoelde straatnamen dienen bijgevolg met de vermelding “Rue de Wervik-Wervikstraat” en “Chaussée de Wervik- Werviksesteenweg” te worden aangeduid.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.202 van 22 september 2017)

Komen-Waasten:

‘Wijtschatestraat’ wordt in het Frans aangeduid met de naam ‘Rue de Wytschaete’.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten, *in casu* Komen-Waasten, in het Frans en in het Nederlands te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren ‘70) en
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De R.v.St. heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages). In dit advies betwist de R.v.St. de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement. De R.v.St. stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
- 2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de R.v.St. kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de

namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden. De R.v.St. stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 SWT zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de R.v.St. heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

De naam van de gemeente Wijtschate is vermeld in artikel 226 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975 en is als volgt bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het B.S.:

- Artikel 226 § 1: Les communes de Wijtschate, Dranouter, Kemmel, Loker, Nieuwkerke, Westouter et Wulvergem sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Heuvelland.
- Artikel 226 § 1: De gemeenten Wijtschate, Dranouter, Kemmel, Loker, Neuve-Eglise, Westouter en Wulvergem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Heuvelland.

De bedoelde straatnaam dient bijgevolg met de vermelding “Rue de Wijtschate- Wijtschatestraat” te worden aangeduid.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.205 van 20 oktober 2017)

Voeren:
de Nederlandstalige benaming van de straat “Viséweg-Route Visé”.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten, *in casu* Komen-Waasten, in het Frans en in het Nederlands te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 houdende:

- 1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De R.v.St. heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages). In dit advies betwist de R.v.St. de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement. De R.v.St. stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de R.v.St. kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden. De R.v.St. stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 SWT zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de R.v.St. heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

De naam van de gemeente Wezet is vermeld in artikel 344 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975 dat, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het B.S., luidt:

- Article 344 § 1er. Les communes de Visé, Argenteau, Cheratte, Lanaye, Lixhe et Richelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Visé;
- Artikel 344 § 1. De gemeenten Wezet, Argenteau, Cheratte, Ternaaien, Lieze en Richelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Wezet.

De bedoelde straatnaam dient bijgevolg in het Nederlands te worden aangeduid met de vermelding “Wezetweg”.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.214 van 22 september 2017)

Ronse:

de straat ‘Cachette Pierette’ heeft geen Nederlandstalige benaming en wordt enkel met een eentalig Franse benaming aangeduid. De ‘Hoogdeurnestraat’ wordt in het Frans vertaald als ‘Rue Haute-Durenne’.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (artikel 11, § 2 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond wat de eentalig Franse benaming van de straat “Cachette Pierette” betreft. Alle straten in Ronse dienen over een Nederlandstalige en een Franstalige benaming te beschikken.

Wat de straatnaam “Hoogdeurne/Haute-Durenne” betreft is de klacht ontvankelijk, maar ongegrond, gelet op het feit dat de straatnaam in kwestie in het Nederlands en in het Frans is gesteld.

(Advies 49.216-49.218 van 20 oktober 2017)

Deel II

Verslag van de Nederlandse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is

In 2017 heeft de VCT (NA) zich nooit onbevoegd verklaard voor de klachten die zij ontvangen heeft.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is

1. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

LEM Internationale Luchthaven Antwerpen: gebruik van Engelstalige *captcha* in klachtenformulier.

De klacht gaat over het klachtenformulier dat gebruikt dient te worden om een klacht in te dienen over de milieuhinder door de luchthaven. Op de laatste pagina van dit klachtenformulier dienen gebruikers door middel van een *captcha* aan te tonen dat zij menselijke gebruikers zijn. De instructies van deze *captcha* waren echter voor de betrokken klager enkel in het Engels beschikbaar.

In zijn brief met inlichtingen had de Vlaamse Minister van Mobiliteit geantwoord dat deze situatie inmiddels is gecorrigeerd en dat de instructies voor de *captcha* in het Nederlands beschikbaar zijn.

De LEM Internationale Luchthaven Antwerpen is de concessiehouder van de luchthaven van Antwerpen. Om deze reden dient zij beschouwd te worden als een dienst in zin van artikel 1, § 1, 2° en § 2, eerste lid SWT. Op basis van de milieuvergunning van 24 oktober 2008 heeft de LEM Internationale Luchthaven Antwerpen de verplichting om klachten met betrekking tot milieuhinder op te volgen en te registreren.

De VCT stelt vast dat de bevoegdheid voor de uitrusting en de uitbating van de luchthavens en de openbare vliegvelden, met uitzondering van de luchthaven Brussel-Nationaal, werd overgedragen aan de gewesten (art. 6, § 1, X, 7 BWHI). Derhalve dient er inzake de toepassing van het taalgebruik in bestuurszaken verwezen te worden naar de GWHI. Overeenkomstig de GWHI is de bestuurstaal het Nederlands voor het Vlaams Gewest. Bijgevolg diende de Internationale Luchthaven Antwerpen de instructies bij de *captcha* in het Nederlands beschikbaar te stellen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond maar achterhaald.

(Advies 49.166 van 20 oktober 2017)

Universiteit Gent (UGent): eentalige borden van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

De klacht had betrekking op het feit dat de UGent haar campussen aanduidt door middel van eentalig Engelse borden, zoals het Technologiepark ("*Tech Lane Ghent Science Park*"). De UGent werd bij artikel 2 van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de UGent en het Universitair Centrum Antwerpen opgericht als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid.

In haar advies nr. 39.285 van 26 september 2008 heeft de Nederlandse afdeling van de VCT het volgende geadviseerd:

“De UGent is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap bestrijkt (artikel 35 GWHI).

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 1° GWHI, bovenvermeld, gebruiken de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands als bestuurstaal.”

Op grond van artikel 43 GWHI en artikel 60, § 1 SWT is de VCT bevoegd om toezicht te houden op de naleving van de GWHI. Aangezien het Nederlands de bestuurstaal is van de diensten van de Vlaamse Regering, kan de UGent haar campussen enkel aanduiden met borden die uitsluitend opgesteld zijn in het Nederlands.

Zoals aangehaald in haar “principenota over het gebruik van het Engels en de bestuurstaalwet” aanvaardt de VCT het gebruik van het Engels bij benamingen van openbare instellingen of bedrijven in een internationale of commerciële context.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 49.223 van 20 oktober 2017)

2. Gewestelijke diensten

Federatie van Socialistische Mutualiteiten van Brabant (FSMB):

gebruik van het Frans in betrekkingen met leden van de FSMB door de bedienden van het kantoor in de gemeente Haacht.

In de gevallen dat de FSMB een taak uitoefent die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, is de FSMB onderworpen aan artikel 1, § 1, 2° SWT.

Het kantoor in de gemeente Haacht dient gekwalificeerd te worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 33, § 1 SWT en niet in de zin van artikel 35, § 1, b SWT, aangezien zij enkel inwoners bedient van bepaalde gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied. Deze gewestelijke diensten gebruiken in hun betrekkingen met particulieren overeenkomstig artikel 33, § 1, derde lid SWT uitsluitend de taal van hun gebied, *in casu* het Nederlands. Dit betekent dat de bedienden van het kantoor in de gemeente Haacht enkel het Nederlands kunnen gebruiken in hun betrekkingen met de leden van de FSMB in de gevallen dat de FSMB een taak uitoefent van algemeen belang.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.235 van 20 oktober 2017)

Schoten

gebruik van het Engels bij borden gericht aan hulpdiensten.

De klacht heeft meer specifiek betrekking op het feit dat de gemeente Schoten naar aanleiding van zomerevenementen borden had opgesteld voor de hulpdiensten met de Engelstalige opschriften ‘way in’ en ‘way out’ in plaats van Nederlandstalige opschriften.

De gemeente Schoten rechtvaardigde het gebruik van het Engels door te verwijzen naar de Ministeriële omzendbrief NPU-4 van 30 maart 2009 betreffende de disciplines en naar het koninklijk besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood- en interventieplannen.

Aangezien het gebruik van de talen bij de berichtgeving aan de hulpdiensten in kader van evenementen niet door een speciale wet is geregeld, vallen de betrokken borden onder het toepassingsgebied van de SWT. De betrokken borden gericht aan de hulpdiensten door de gemeente Schoten dienen gekwalificeerd te worden als betrekkingen met andere diensten uit hetzelfde

taalgebied. Bij deze betrekkingen dienen de plaatselijke diensten overeenkomstig artikel 10, eerste lid SWT uitsluitend de taal van het gebied, *in casu* het Nederlands, te gebruiken. Dit betekent dat de borden in het Nederlands en niet in het Engels geplaatst dienden te worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.236 van 20 oktober 2017)

3. Plaatselijke diensten

bpost:

het personeel van het kantoor van bpost te Vilvoorde spreekt Frans met de klanten.

Artikel 36, § 1 van de Wet Overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Luidens artikel 12, eerste lid SWT gebruikt een plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, voor zijn betrekkingen met particulieren uitsluitend de taal van het gebied. Artikel 12, eerste lid SWT voorziet in een afwijking voor de betrekkingen met particulieren uit andere taalgebieden. Krachtens het zogenaamde hoffelijkheidspincipe mogen (er is nooit een verplichting) de plaatselijke diensten de inwoners uit een ander taalgebied antwoorden in de taal waarvan deze laatsten zich hebben bediend. Dit principe dient beperkend te worden geïnterpreteerd: het staat de plaatselijke dienst enkel vrij in een andere taal dan de taal van zijn gebied te antwoorden op voorwaarde dat de particulier erom verzocht heeft en dat hij buiten het taalgebied van de dienst is gevestigd.

Voor zover de klanten aan het postloket te Vilvoorde aldaar (of in een andere gemeente van het Nederlandse taalgebied) woonachtig waren, is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.281 van 27 januari 2017)

Oostende:

klacht tegen de stad en het OCMW van Oostende betreffende het verspreiden van een meertalige flyer.

Het betreft een klacht ingediend tegen de stad en het OCMW van Oostende met betrekking tot het bus-aan-bus verspreiden van een meertalige folder. Meer bepaald is de folder opgesteld in vijf talen, met name het Nederlands, Frans, Engels, Russisch en Arabisch en werd deze verspreid binnen het Westerkwartier in Oostende.

De stad Oostende en het OCMW van Oostende zijn plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 SWT. Het verspreiden van folders dient beschouwd te worden als berichten en mededelingen aan het publiek en zijn derhalve onderhevig aan artikel 11, § 1 SWT dat het volgende bepaalt: “De plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied.”.

De Nederlandse afdeling van de VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening (bv. stedelijke integratiedienst) en door specifieke projecten die door stedelijke diensten worden ontwikkeld (bv. culturele centra).

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Een viertal voorwaarden worden daarbij cumulatief gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, anderstaligen uitnodigen om deel te nemen aan het Nederlandstalig gemeenschaps- en cultuurleven, verzekeren van de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.
- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (*in casu* het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is uit het Nederlands, zodat duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

De Nederlandse afdeling van de VCT kan derhalve aanvaarden dat, gelet op de doelstellingen van het project 'burenhulp', o.m. maatschappelijke integratie en het versterken van de sociale cohesie in de buurt en wanneer het project zich voor bepaalde activiteiten wenst te richten tot een anderstalig publiek, bepaalde publicaties in een aantal nuttige vreemde talen worden verspreid, op voorwaarde dat duidelijk blijkt dat het bij de anderstalige teksten om vertalingen uit het Nederlands gaat door bovenaan de teksten "vertaling uit het Nederlands" te vermelden en dat het Nederlands op de eerste plaats komt zodat duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt (zie VCT-adviezen nrs. 48.068 van 15 april 2016; 48.062 van 15 april 2016; 47.176 van 2 oktober 2015; 47.040 van 22 mei 2015). Deze uitdrukkelijke vermelding dat het een vertaling uit het Nederlands betreft, ontbreekt echter in de desbetreffende folder.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.116 van 14 juli 2017)

bpost:

een eentalig in het Frans opgesteld bord gevestigd aan de gevel van het plaatselijk postkantoor in Huldenberg.

Het betreft een klacht ingediend tegen bpost omwille van het feit dat een eentalig in het Frans opgesteld bord met de tekst 'distributeur disponible' gevestigd is aan de gevel van het plaatselijk postkantoor in Huldenberg.

Een postkantoor in Huldenberg is een plaatselijke dienst die gevestigd is in het homogene Nederlandse taalgebied in de zin van de SWT. Het aangeklaagde bord gevestigd aan de gevel is een bericht en mededeling aan het publiek. In navolging van artikel 11, § 1 SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten en

mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van hun gebied. Het bord diende dan ook uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.121 van 14 juli 2017)

bpost:

klacht met betrekking tot het taalgebruik in het plaatselijk postkantoor in Vilvoorde.

Het betreft een klacht ingediend tegen het postkantoor in Vilvoorde (Groenstraat) betreffende het taalgebruik door het personeel. Meer bepaald gaat het over postbedienden die klanten aanspreken in het Frans. Volgens de klager proberen postbedienden niet genoeg om klanten, die zich in het Frans tot hun richten maar achteraf Nederlandstalig blijken te zijn, in het Nederlands verder te helpen.

Luidens artikel 12, eerste lid SWT gebruikt een plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, zoals het postkantoor in Vilvoorde, voor zijn betrekkingen met particulieren uitsluitend de taal van het gebied. Artikel 12, eerste lid SWT voorziet in een afwijking voor de betrekkingen met particulieren uit andere taalgebieden. Krachtens het zogenaamde hoffelijkheidspincipe mogen (er is nooit een verplichting) de plaatselijke diensten de inwoners uit een ander taalgebied antwoorden in de taal waarvan deze laatsten zich hebben bediend. Dit principe dient beperkend te worden geïnterpreteerd: het staat de plaatselijke dienst enkel vrij in een andere taal dan de taal van zijn gebied te antwoorden op voorwaarde dat de particulier erom verzocht heeft en dat hij buiten het taalgebied van de dienst is gevestigd. Dit principe geldt derhalve in het geval van Vilvoorde niet voor wie in het Nederlandse taalgebied is gevestigd. Wie zich in het postkantoor in Vilvoorde aanmeldt en in die gemeente of een andere gemeente van het Nederlandse taalgebied woont, wordt in het Nederlands bediend.

Derhalve kan de Nederlandse afdeling van de VCT niet anders dan vaststellen dat, voor zover de klanten aan het postloket te Vilvoorde aldaar (of in een andere gemeente van het Nederlandse taalgebied) woonachtig waren toch geholpen worden in het Frans, de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 49.142 van 14 juli 2017)

Sint-Amands:

tweetalig opgestelde verkeersborden in de gemeente Sint-Amands.

Het betreft een klacht ingediend tegen de gemeente Sint-Amands met betrekking tot tweetalige verkeersborden in de deelgemeente Oppuurs. Meer bepaald betreft het wegomleggingsborden ter hoogte van de straat Meir aan het huisnummer 89 en ter hoogte van het kruispunt Meir, Oppuursesteenweg en Platte Heegtestraat.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 11, § 1, eerste lid SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend op in de taal van hun gebied, *in casu* het Nederlands (zie VCT-adviezen nrs. 42.020 van 12 maart 2010; 42.077 van 7 oktober 2010). De voornoemde verkeersborden dienden dan ook uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 49.160 van 20 oktober 2017)

Menen:
Franstalige benaming 'Garennestraat'.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn (artikel 11, § 1 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 49.206 van 20 oktober 2017)

Heuvelland:
Franstalige benaming 'Mitoyenstraat' en 'Pont-Malletstraat'.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn (artikel 11, § 1 SWT).

De klachten zijn ontvankelijk en gegrond.
(Advies 49.207-49.208 van 20 oktober 2017)

NMBS – station van Brugge:
Nederlandstalige aankondigingen in het station van Brugge voor een trein vanuit Brussel.

Het ging om een technische tussenstop waarbij de wagons van elkaar werden gescheiden naargelang de eindbestemming van de trein, en dit in het station van Brugge voor een trein vanuit Brussel. De mondelinge aankondiging betreffende de scheiding van de wagons gebeurde enkel in het Nederlands.

Het station van Brugge is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT (VCT-adviezen nrs. 40.234 van 12 juni 2009; 44.036 van 8 juni 2012; 37.046 van 29 september 2005; 39.239 (NA) van 20 juni 2008).

Mondelinge of schriftelijke mededelingen bestemd voor de reizigers zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid SWT stelt een plaatselijke dienst die in het homogene Nederlandse taalgebied (*in casu*, Brugge) gevestigd is, zijn berichten en mededelingen enkel in het Nederlands. NMBS-automaten met een Franstalig keuzemenu in het Nederlandse taalgebied zijn niet conform de SWT.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.
(Advies 49.247 van 20 oktober 2017)

Antwerpen:
op de website van het bedrijf Rotor Deconstruction worden materialen van het stadhuis van Antwerpen in het Engels te koop aangeboden.

Artikel 1, § 1, 2° SWT bepaalt dat de SWT toepasselijk is op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare diensten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Overeenkomstig artikel 50 SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De stad Antwerpen dient erover te waken dat de firma Rotor, een privaat bedrijf dat in haar opdracht bouwmaterialen van het Antwerpse stadhuis recupereert en verkoopt, met betrekking tot deze opdracht, dezelfde taalregels naleeft als waaraan zij door de SWT is onderworpen. Alle teksten in verband met de verkoop van voorwerpen en bouwmaterialen van het Antwerpse stadhuis dienen dan ook in het Nederlands te worden vermeld op de website van de firma Rotor (artikel 11, § 1 SWT).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.265 van 20 oktober 2017)

Deel III

Verslag van de Franse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is

In 2017 heeft de VCT (FA) zich nooit onbevoegd verklaard voor de klachten die zij ontvangen heeft.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is

Rochefort:

klacht ingediend door een inwoner van Rochefort tegen deze stad wegens het publiceren van vacatures waarvoor de kennis van het Nederlands en/of het Engels als een pluspunt wordt beschouwd.

In de personeelsadvertenties voor studenten voor de gemeentelijke zomercampings, verschenen in het gemeentelijk dagblad van 6 april 2017, wordt namelijk voor verschillende functies de volgende kennis gevraagd:

- animator camping (vijf studenten): kennis van het Nederlands is een pluspunt;
- bewaking parkings (drie studenten): kennis van het Nederlands en van het Engels is een pluspunt;
- well'Camp (één persoon): kennis van het Nederlands is een pluspunt.

De stad Rochefort is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Conform artikel 12 SWT gebruikt elke plaatselijke dienst, die gevestigd is in het Franse taalgebied, uitsluitend de taal van het gebied voor zijn betrekkingen met particulieren. Uit deze bepalingen volgt dat de kennis van een andere taal dan de bestuurstaal niet als aanwervingsvoorwaarde kan worden gesteld. De VCT is van oordeel dat de kennis van een andere taal als pluspunt een aanwervingsvoorwaarde is. In principe kan de kennis van een andere taal dan het Frans in de diensten van de stad Rochefort niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meerdere talen dan die waarin de taalwetten voorzien in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter vooraf aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

Daar de stad Rochefort ons intussen een vraag om advies heeft gestuurd, zij het niet voorafgaandelijk aan de publicatie van de vacatures, is de klacht zonder voorwerp geworden.

(Advies 49.122 van 24 mei 2017)

L'Office des Consommateurs francophones:

klacht ingediend door l'Office des Consommateurs francophones voor rekening van een inwoner van Charleroi met betrekking tot de betaling van een parkeerticket dat hij via een eentalig Nederlandse sms ontving.

Krachtens artikel 11 SWT gebruikt elke plaatselijke dienst, die gevestigd is in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied, uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn betrekkingen met particulieren.

De betaalaanvraag die via sms werd verstuurd diende bijgevolg uitsluitend in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(advies 49.178 van 8 december 2017)

Deel IV

Klachten betreffende het Duitse taalgebied

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

In 2017 heeft de VCT zich nooit onbevoegd verklaard voor de klachten met betrekking tot het Duitse taalgebied.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

Gemeentebestuur van Büllingen:

bericht van openbaar onderzoek dat enkel in het Duits was gesteld. Het eentalig bericht werd aangekondigd door aanplakking bij het gemeentebestuur en gepubliceerd in het dagblad "Grenz-Echo".

De klacht werd ingediend door een Franstalige inwoner van de gemeente Büllingen tegen deze gemeente. Het betreft een bericht van openbaar onderzoek dat enkel in het Duits was gesteld. Het eentalig bericht werd aangekondigd door aanplakking bij het gemeentebestuur en gepubliceerd in het dagblad "Grenz-Echo ».

Wat het bericht van openbaar onderzoek verschenen in het gemeentebestuur betreft:

Een bericht van openbaar onderzoek is een bericht of mededeling aan het publiek. Het gemeentebestuur van Büllingen is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Krachtens artikel 11, § 2 SWT worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld. Het bericht van openbaar onderzoek diende te zijn gesteld in het Duits en in het Frans.

De VCT acht de klacht op het eerste punt ontvankelijk en gegrond.

Wat het bericht van openbaar onderzoek verschenen in het dagblad "Grenz-Echo" betreft:

Een bericht van openbaar onderzoek is een bericht of mededeling aan het publiek. Het gemeentebestuur van Büllingen is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Krachtens artikel 11, § 2 SWT worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld. De mededeling kan ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval dienen de teksten gelijktijdig te verschijnen in publicaties met dezelfde verspreidingsnorm (zie VCT 17 januari 2002, nr. 33.431).

De VCT is van oordeel dat het bericht gepubliceerd in de "Grenz-Echo" door het gemeentebestuur van Büllingen diende te verschijnen in het Duits en in het Frans, ofwel enkel in het Duits in de "Grenz-Echo" maar ook in het Frans met dezelfde verspreidingsnorm in een Franstalige krant.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.292 van 21 april 2017)

Gemeentebestuur van Kelmis:

twee berichten (een stedenbouwkundig bericht en een vacature) zijn enkel in het Duits gesteld in de "Wochenspiegel" van 30 november 2016.

Een stedenbouwkundig bericht en een vacature worden beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT. Het gemeentebestuur van Kelmis is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT stellen de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied de berichten en mededelingen voor het publiek in het Duits en in het Frans. Het stedenbouwkundig bericht en de vacature dienden in beide talen te verschijnen in de "Wochenspiegel".

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.302 van 21 mei 2017)

Toeristisch Agentschap van de Oostkantons:
eentalig Duitse vacature in de "Wochenspiegel" van 30 november 2016.

Een publicatie in een dagblad wordt beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek. Het Toeristisch Agentschap van de Oostkantons is een instelling van openbaar nut en valt dientengevolge onder de toepassing van de SWT, meer bepaald artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten. Het Toeristisch Agentschap van de Oostkantons is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, b) SWT.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, derde lid SWT stellen de gewestelijke diensten de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten, in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is. Volgens artikel 11, § 2, eerste lid SWT stellen de plaatselijke diensten van de gemeenten van het Duitse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Duits en in het Frans.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.304 van 17 februari 2017)

Politiezone Weser-Göhl:
eentalig Duits bericht in de "Wochenspiegel" van 30 november 2016.

Een publicatie in een krant dient te worden beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek. De politiezone "Weser-Göhl" staat in voor de gemeenten Kelmis, Lontzen, Raeren en Eupen en is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 34, § 1, eerste lid b) SWT stellen de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is, *in casu* Eupen. Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten die voor het publiek bestemd zijn, in het Duits en in het Frans gesteld.

De VCT oordeelt dat het artikel verschenen in de "Wochenspiegel" omtrent de politiezone "Weser-Göhl" in het Duits en in het Frans diende te verschijnen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond

(Advies 48.305 van 10 maart 2017)

Belgische Rode Kruis:

eentalig Duitse vacature van het Rode Kruis in de "Wochenspiegel" van 30 november 2016.

Ten eerste stelt de VCT vast dat het de bedoeling van de wetgever is geweest de SWT van toepassing te maken op het Belgische Rode Kruis in oorlogstijd (zie Verslag Saint-Rémy, *Parl. St.*, Kamer, 331 (1961-1962), nr. 27, p. 5).

Tegenwoordig weerspiegelt de organisatie van het Belgische Rode Kruis het federale model. De drie gemeenschappen hebben immers de statuten van het Belgische Rode Kruis goedgekeurd. *In casu* dient er verwezen te worden naar het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 4 juni 2004 houdende goedkeuring van de nieuwe statuten van het Belgische Rode Kruis aangenomen op 11 oktober 2003.

Krachtens artikel 3, eerste lid, van voormelde statuten is de vereniging bestaande onder de benaming "Belgische Rode Kruis", in het Frans "Croix-Rouge de Belgique" en in het Duits "Belgisches Rotes Kreuz" opgericht overeenkomstig de resoluties van de Internationale Conferentie van Genève van 26 oktober 1863. Het Belgische Rode Kruis is officieel erkend door de regering als een vrijwillige en zelfstandige organisatie, helper van de overheid en in het bijzonder van de medische diensten van het leger, overeenkomstig de bepalingen van het Eerste Verdrag van Genève, en als de enige Nationale Rode-Kruisvereniging die actief kan zijn op het grondgebied van het koninkrijk. Overeenkomstig het vijfde lid van voornoemd artikel is het Belgische Rode Kruis een instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid krachtens de wet van 30 maart 1891.

Conform artikel 56, eerste lid, van bedoelde statuten dienen de organen van het Belgische Rode Kruis de wetgeving inzake het taalgebruik te eerbiedigen in hun betrekkingen met de overheid en met privé-instellingen, met het publiek en onder elkaar.

Het Belgische Rode Kruis dient bijgevolg, wat de Duitstalige Gemeenschap betreft, beschouwd te worden als een gecentraliseerde dienst als bedoeld in artikel 69, § 1, eerste volzin, van de Wet D. Gem., welke voorziet in het voorschrift dat de in artikel 68 genoemde diensten onderworpen zijn aan het taalstelsel dat bij de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten van het Duitse taalgebied.

Een publicatie in een dagblad is een bericht of mededeling aan het publiek. Conform artikel 11, § 2, tweede lid SWT stellen de plaatselijke diensten van de gemeenten uit het Duitse taalgebied hun berichten en mededelingen aan het publiek in het Duits en in Frans.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.306 van 21 april 2017)

FOD Volksgezondheid:

webpagina van de FOD Volksgezondheid waar landbouwers zich dienen te registreren als gebruikers van biociden van het gesloten circuit. Deze pagina is niet beschikbaar in het Duits en kan bijgevolg niet worden geraadpleegd door de Duitstalige burgers.

Een webpagina is een bericht aan het publiek. De FOD Volksgezondheid is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 40, tweede lid SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld. De klager diende zich te kunnen registeren en de webpagina te kunnen raadplegen in het Duits van zodra deze pagina van de FOD Volksgezondheid in de twee andere talen online werd geplaatst.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.085 van 24 mei 2017)

Sankt Vith:

klacht ingediend door een Duitstalige inwoner tegen het gemeentebestuur van Sankt Vith met betrekking tot de plannen en beschrijvingen voor het herinrichtingsproject van de Rathausplatz die enkel in het Frans beschikbaar zijn.

Het gemeentebestuur van Sankt Vith is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Projectplannen en –beschrijvingen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Duits en in het Frans gesteld.

Het gemeentebestuur van Sankt Vith moest dan ook de projectplannen en –beschrijvingen rechtstreeks in het Duits en in het Frans ter beschikking stellen aan het publiek.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 49.087 van 20 oktober 2017)

Deel V

Vragen om advies

Hoofdstuk I Vragen om advies van ministers

Minister van Defensie:

vraag om advies met betrekking tot een selectieprocedure voor commissaris-analisten en attachés CYBER niveau A voor de dienst Inlichtingen en Veiligheid.

Het betreft het testen van de kennis van het Engels (lezen, begrijpen, analyseren van Engelse teksten) tijdens de selectieproeven voor commissaris-analisten en attachés CYBER niveau A voor de dienst Inlichtingen en Veiligheid. De documenten worden in het Engels ter beschikking gesteld, maar de antwoorden worden echter in de taal van de kandidaat gesteld.

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (zie Hoofdstuk V, afdeling I SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden. Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de sollicitatie het vermogen van de kandidaten wordt geëvalueerd om een in het Engels gesteld document te kunnen lezen, analyseren en begrijpen, terwijl zij enkel in hun moedertaal over dit document worden ondervraagd.

(Advies 49.027 van 17 februari 2017)

Waalse Overheidsdienst:

vraag om advies betreffende een aanwerving voor de Waalse Overheidsdienst van personeelsleden niveau A waarvoor een talenkennis wordt vereist.

De vraag heeft betrekking op meerdere functies, die hierna worden vermeld:

- beheerder van Europese fondsen;
- beheerder inzake Europese landbouwfondsen;
- specialist inzake technische regelgeving van voertuigen;
- adjunct-commandant van de luchthaven;
- beheerder inzake externe betrekkingen;
- vertaler-revisor.

Conform artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de GWHI kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien in bijzondere gevallen kan worden geëist, tijdens de aanwerving of

bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd. De vraag heeft betrekking op generieke fiches met functiebeschrijvingen. Het betreft derhalve geen vraag van geval tot geval.

(Advies 49.044 van 10 maart 2017)

FOD Kanselarij van de Eerste Minister:

vraag om advies met betrekking tot het taalgebruik voor een communicatiecampagne “Positive Belgium” in de luchthaven van Charleroi.

Het betreft tien grote posters die in de aankomsthal van de luchthaven van Charleroi zullen aangebracht worden en die elk een verschillend thema bekleden. Deze thema's zullen echter niet allemaal in de verschillende talen worden weergegeven (één poster = één thema). Er wordt aan de VCT gevraagd of er vijf Engelstalige, twee Franstalige, twee Nederlandstalige en één Duitstalige posters mogen worden opgehangen.

De FOD Kanselarij van de Eerste Minister is een centrale dienst als bedoeld in hoofdstuk V SWT. De campagne in kwestie is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld. In haar vaste rechtspraak (zie VCT-adviezen nrs. 25.115 van 20 januari 1994; 25.150 van 17 maart 1994; 27.069 van 30 mei 1996; 30.063 van 3 september 1998; 40.178 van 20 maart 2009; 45.135 van 4 juli 2014) is de VCT van oordeel dat het, gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits in die volgorde) en dan in het Engels te doen.

In de voorgestelde campagne zal dezelfde informatie niet in de drie landstalen beschikbaar zijn, hetgeen in strijd is met de SWT.

(Advies 49.098 van 31 maart 2017)

Minister van Defensie:

vraag om advies over de evaluatie van het Engels tijdens selectieproeven georganiseerd voor administratieve deskundigen documentalist (statutairen niveau B).

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Op grond van artikel 43, § 4 SWT kan iemand enkel worden aangeworven bij een centrale dienst, nadat deze persoon zijn toelatingsexamen heeft afgelegd in het Nederlands of het Frans, of nadat deze persoon het bewijs heeft geleverd van de kennis van één van deze twee talen aan hand van een voorafgaand examen.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien is in de SWT niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen. In haar advies nr. 48.187 van 23 september 2016 had de VCT al eerder een gunstig advies verleend over

de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de selectieproeven georganiseerd voor de functie omschreven in het advies.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van administratieve deskundige documentalist (statutairen niveau B) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels. De kennis van het Engels kan als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van administratieve deskundige documentalist (statutairen niveau B).

Op grond van deze reden geeft de VCT een gunstig advies over de kennis van het Engels als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in het advies voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 49.117 van 30 juni 2017)

Minister van Financiën:
taalkennis vereist in sommige plaatselijke en gewestelijke diensten van de FOD Financiën bevoegd voor de rand- en taalgrensgemeenten.

Met betrekking tot deze aangelegenheid stelde de minister van Financiën meer specifiek de volgende vragen:

- a) Dient de taalkennis anders te worden benaderd in de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel dan die van de taalgrensgemeenten?
- b) Kan aan de personeelsleden van de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel een hogere taalkennis worden opgelegd dan de elementaire kennis? Deze vraag stelt zich uiteraard vooral ten aanzien van de dienstchefs.
- c) Kan uit de tekst van artikel 9, § 2 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (KB 8 maart 2001) worden afgeleid dat het kennisniveau “voldoende kennis” kan worden opgelegd aan personeelsleden, dienstchefs inbegrepen, tewerkgesteld in de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel?
- d) Kan uit artikel 15 KB 8 maart 2001 worden afgeleid, dat in weerwil van artikel 29, eerste lid en het tweede lid, *in fine* SWT de organiserende overheid toch de “voldoende kennis” kan opleggen naar aanleiding van een aanwijzing voor een betrekking in een plaatselijke dienst met zetel in de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel?
- e) Wat kunnen de taalvereisten zijn in de randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem?
- f) Kan in de gewestelijke diensten die alleen bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale taalregeling en taalgrensgemeenten gelegen in hetzelfde taalgebied, de “voldoende kennis” worden opgelegd aan de niet-hiërarchische meerdere die in contact komt met het publiek en, zo ja, of dit dan, in voorkomend geval, toelaat dat van de hiërarchische meerdere die in contact komt met het publiek slechts een elementaire kennis van het Frans kan worden gevraagd?

- g) Mag voor een aanwijzing voor een betrekking in de gewestelijke diensten die alleen bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale taalregeling en de randgemeenten, de “voldoende kennis” van het Frans worden geëist, zoals bedoeld in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001?
- h) Kan de “voldoende kennis” ook worden opgelegd aan een niet-hiërarchische meerdere die in contact komt met het publiek en, zo ja, of dit dan, in voorkomend geval, toelaat dat van de hiërarchische meerdere die in contact komt met het publiek slechts een elementaire kennis van het Frans kan worden gevraagd?

1 Criterium ‘hiërarchisch meerdere’

In kader van haar onderzoek met betrekking tot voorliggende adviesaanvraag wil de VCT verwijzen naar de volgende rechtspraak van de R.v.St.

In zijn arrest nr. 190.241 van 5 februari 2009 oordeelde de R.v.St., afdeling bestuursrechtspraak, over de wettelijkheid van de oorspronkelijke artikelen 8 en 9, § 1 KB 8 maart 2001 die beide ten aanzien van de personeelsleden in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad voorzagen in een verschillend examen naar gelang de betrekking en/of het niveau van die betrekking.

In voormeld arrest heeft de R.v.St. enerzijds het oorspronkelijk artikel 8 KB 8 maart 2001 gedeeltelijk vernietigd op grond van de volgende motivering:

“Overwegende dat (...) op grond van” artikel 21, § 2 SWT “iedere kandidaat die solliciteert naar een functie of een betrekking in de lokale diensten gevestigd in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, een examen of een examengedeelte moet afleggen dat aantoonst dat hij blijk geeft van een elementaire kennis van de tweede taal; dat die bepaling, wat betreft de vereiste elementaire kennis, geen enkel onderscheid maakt volgens het niveau van de betrekking of van de functie of volgens de aard ervan, terwijl in andere bepalingen van” de SWT, “de wetgever uitdrukkelijk zo’n onderscheid heeft gemaakt, dat aldus artikel 21, § 5, de elementaire of voldoende kennis van de tweede taal laat afhangen van de aard van de uit te oefenen functie; dat evenzo artikel 43ter, § 7, van de ambtenaar die evalueert een “aan de aard van de taal, met name de uitoefening van de evaluatietaken” aangepaste kennis van de tweede taal vereist; dat artikel 47 zijnerzijds een “aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal” vereist, terwijl artikel 15, § 2, eveneens “een aan het ambt aangepaste kennis” voorschrijft;”

“Overwegende dat artikel 30 van de Grondwet (G.W.) bepaalt dat “het gebruik van de in België gesproken talen (...) vrij (is); het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken”; dat deze bepaling dus de vrijheid van taalgebruik vastlegt, terwijl” de SWT “overkomen als beperkingen van deze vrijheid, dat deze wetten dus een strikte interpretatie moeten krijgen, waarbij er bovendien rekening mee wordt gehouden dat artikel 30 van de G.W. deze beperkingen op het taalgebruik alleen door de wetgevende macht laat regelen; dat de machtiging die artikel 21, § 2” aan de Koning “heeft verleend derhalve een restrictieve interpretatie moet krijgen; dat deze bepaling” de Koning “geen rechtsgrond heeft kunnen opleveren om te voorzien in nadere regels voor het examen van de elementaire kennis van de tweede taal naar gelang de

uitoefende betrekking; dat de” Koning “derhalve geenszins over een discretionaire bevoegdheid beschikte om artikel 8 van de bestreden handeling uit te vaardigen”.

Anderzijds heeft de R.v.St. in ditzelfde arrest het oorspronkelijk artikel 9, § 1 KB 8 maart 2001 deels vernietigd op grond van de volgende motivering:

“Overwegende dat (...) in tegenstelling tot het (...) artikel 21, § 2, artikel 21, § 5 hier de taalkennis koppelt aan de aard van de betrokken functie, dat de wetgever een kennis van de tweede landstaal heeft voorgeschreven die verschilt volgens de aard van de uit te oefenen functie en niet volgens de administratieve graad van de betrokkene of nog volgens het niveau van de functie; dat deze bepaling voortvloeit uit de wil van de wetgever dat de lokale diensten die ressorteren onder het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zo georganiseerd worden dat de vrijheid van de bestuurden om in hun betrekkingen met de diensten van dat Gewest de taal van hun keuze te gebruiken, onaangetaast blijft; dat dit het basisbeginsel is dat ten grondslag ligt aan de taalwetgeving die van toepassing is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, volgens welk beginsel de bestuurde die zich richt tot een ambtenaar die in contact komt met het publiek, het recht heeft een deugdelijk antwoord te krijgen in de taal die hij heeft gebruikt; dat het niveau van de kennis van de tweede taal wat het spreken betreft, verschillend is, niet volgens de administratieve graad van de betrokkene, maar volgens de uit te oefenen functie, dat artikel 9, § 1 van het bestreden besluit (...) de taalkennis dus duidelijk koppelt aan het niveau van de betrekking of van de functie en niet aan de aard van de activiteit, dat” de Koning “bijgevolg niet de grenzen in acht neemt van de machtiging die” hij “put uit artikel 21, § 5” SWT; dat hij “bovendien, door extra taalkennis op te leggen gekoppeld aan het niveau van de functie of van de betrekking, eveneens in strijd is met artikel 30 van de G.W., dat eerst het beginsel van de vrije taalkeuze huldigt, maar het aan de wetgever alleen overlaat om de beperkingen inzake taalgebruik vast te stellen; dat dergelijke wetgeving noodzakelijkerwijze een restrictieve interpretatie moet krijgen; dat, indien de wetgever een onderscheid had willen maken in het vereiste taalkennisniveau in de diensten die in het contact komen met het publiek naar gelang van de graad en het niveau van de betrekkingen, hij zulks duidelijk en ondubbelzinnig diende te stipuleren; dat de wetgever, door alleen te bepalen dat de voldoende of elementaire kennis van de tweede taal aangepast moet zijn aan de aard van de uit te oefenen functie, het geenszins mogelijk een onderscheid te maken in het examen over de taalkennis naar gelang van de graad en het niveau van de betrekking”.

In zijn arrest nr. 217.481 van 24 januari 2012 diende de R.v.St. te oordelen over de wettelijkheid van het koninklijk besluit van 12 juli 2009 tot wijziging van het KB 8 maart 2001.

Artikel 6 van dit koninklijk besluit voorziet in een wijziging van het gedeeltelijk vernietigde artikel 9 KB 8 maart 2001. In dit artikel 6 wordt er bij de omschrijving van de voorwaarden van de taalexamens een onderscheid gemaakt naar gelang iemand al dan niet de hiërarchische meerdere is van andere ambtenaren. De R.v.St. heeft bedoeld artikel 6 vernietigd in zoverre het strekt tot wijziging van het oorspronkelijk artikel 9, § 1 KB 8 maart 2001, en dit op grond van de volgende motivering:

“Overwegende dat het” besluit van 12 juli 2009 aan de beginselen uiteengezet in het arrest nr. 190.241 van 5 februari 2009 van de R.v.St. “voorbijgaat; dat het feit een hiërarchisch

meerdere af en toe een van zijn ondergeschikten moet vervangen en dan in contact komt met het publiek, helemaal niet ten opzichte van de burger rechtvaardigt dat hij een hoger niveau van kennis van de tweede taal zou moeten hebben, dat de hoedanigheid van hiërarchische meerdere samenhangt met de bevoegdheid die de ambtsdrager heeft ten aanzien van zijn ondergeschikten en dus met interne betrekkingen binnen de dienst, en niet met de aard van de betrekkingen met de burgers die de betrokken functie veronderstelt noch met de soort diensten die dezen rechtens mogen verwachten; dat voorts niet aan de hand van het begrip hiërarchisch meerdere met zekerheid valt uit te maken welke functies uitoefenen waarvan de aard een grondigere kennis van de tweede landstaal vereist”.

Uit deze rechtspraak van de R.v.St. kunnen de volgende beginselen worden afgeleid:

- Indien de wetgever bij de bepaling van het kennisniveau in de SWT geen enkel onderscheid heeft gemaakt op grond van het niveau van de betrekking of functie, of op grond van de aard van de betrekking of functie, heeft de wetgever de Koning er niet toe gemachtigd om te voorzien in nadere regels voor het examen betreffende de elementaire kennis naar gelang het niveau van de betrekking of functie, of naar gelang de aard van de betrekking of functie.
- Indien de wetgever alleen heeft bepaald dat de voldoende of elementaire kennis van de tweede taal aangepast dient te zijn aan de aard van de uit te oefenen functie en geen duidelijk en ondubbelzinnig onderscheid heeft gemaakt in de diensten die in contact komen met publiek, naar gelang de graad en het niveau van de betrekkingen, heeft de wetgever de Koning er niet toe gemachtigd om een onderscheid te maken in de examens over de taalkennis naar gelang de graad en het niveau van de betrekking.
- Op basis van het begrip hiërarchisch meerdere is het niet mogelijk uit te maken welke personen functies uitoefenen waarvan de aard een grondigere kennis van de tweede landstaal vereist.

2 Taalkennis vereist in de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten

Overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT kan niemand in de plaatselijke diensten tot een ambt of een betrekking benoemd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent. Voor taalgrensgemeenten in het Nederlandse taalgebied is dit het Nederlands, voor taalgrensgemeenten in het Franse taalgebied het Frans. De toelatings- en bevorderingsexamens geschieden in dezelfde taal.

Uit artikel 15, § 1 SWT volgt dat de kennis van een andere taal dan de taal van het taalgebied in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld kan worden, tenzij de SWT zelf uitdrukkelijk bij wijze van uitzondering de kennis van een andere taal oplegt of toelaat (zie “Principenota kennis van een vreemde taal als wervings- of bevorderingsvoorwaarde”).

Eén van deze uitzonderingen wordt bepaald in artikel 15, § 2, vijfde lid SWT:

“In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen.”

In artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001 heeft de Koning de voorwaarden bepaald voor het uitreiken van het bewijs van de taalkennis voorgeschreven door artikel 15, § 2, vijfde lid SWT. Hij heeft hierbij een onderscheid gemaakt naar gelang de betrokken persoon al dan niet de hiërarchische meerdere is van andere ambtenaren.

Wanneer iemand een functie uitoefent waarbij hij in contact komt met het publiek en die hem de hiërarchische meerdere maakt van andere ambtenaren, dient hij het taalexamen van voldoende kennis, aangepast aan de betrokken functie, af te leggen. Wanneer iemand een functie uitoefent waarbij hij in contact komt met het publiek, zonder dat hij de hiërarchische meerdere is van andere ambtenaren, dient hij het taalexamen van elementaire kennis, aangepast aan de betrokken functie, af te leggen.

3 Taalkennis vereist in plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel

Overeenkomstig artikel 27, eerste lid SWT kan niemand in de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel tot een ambt of een betrekking worden benoemd, indien hij de Nederlandse taal niet kent. De toelatings- en bevorderingsexamens geschieden in dezelfde taal.

Uit artikel 27, eerste lid SWT volgt dat de kennis van een andere taal dan de Nederlandse taal in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld kan worden, tenzij de SWT zelf uitdrukkelijk bij wijze van uitzondering de kennis van een andere taal oplegt of toelaat.

Op grond van artikel 29, eerste lid SWT mag niemand in de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met publiek, indien hij geen elementaire kennis heeft van de Franse taal.

In artikel 9, § 2, tweede lid KB 8 maart 2001 heeft de Koning de voorwaarden bepaald voor het uitreiken van het bewijs van de elementaire kennis van het Frans die aangepast is aan een functie waarvan de houder in contact komt met het publiek, zonder dat hij de hiërarchische meerdere is van andere ambtenaren.

Verder dienen de bevoegde overheden in de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel de gevestigde diensten derwijze te organiseren dat, zonder moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van de SWT die het taalregime van deze randgemeenten bepalen (zie artikel 29, tweede lid SWT).

Uit het voorgaande blijkt dat de SWT uitsluitend de elementaire kennis van de Franse taal oplegt aan personeelsleden van de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel, en enkel in zoverre deze personeelsleden een ambt betrekken waarin zij omgang hebben met publiek.

Rekening houdend met de beginselen, uiteengezet door de R.v.St. in zijn arresten nrs. 190.241 van 5 februari 2009 en 217.481 van 24 januari 2012, wenst de VCT op te merken dat louter op grond van de hoedanigheid als dienstchef, de dienstchef niet verplicht is om de elementaire kennis te hebben van het Frans, maar deze verplichting van de elementaire kennis enkel

bestaat in zoverre deze tijdens de uitoefening van zijn functie omgang heeft met het publiek (zie VCT-adviezen nrs. 21.025 van 22 februari 1990; 22.283 van 25 november 1992).

Artikel 15 KB 8 maart 2001 bepaalt tot slot het volgende:

“Het programma van andere door “SELOR” te organiseren taalexamens, inzonderheid ten behoeve van de diensten waar het publiek in meer dan één taal moet kunnen te woord gestaan worden of waar personeel kan aanstellen dat meer dan één taal moet kennen, is datgene bedoeld bij artikel 9, § 2.”

Dit artikel 15 KB 8 maart 2001 kan niet worden aanzien alsof het de bevoegdheid geeft aan de organiserende overheid om de kennis van de andere taal te eisen die niet door de SWT is voorzien. Dit artikel bepaalt enkel het programma voor door SELOR te organiseren taalexamens die door de SWT worden opgelegd of toegelaten, en waarvan het programma niet geregeld is door de andere artikelen van het KB 8 maart 2001.

Uit artikel 15 KB 8 maart 2001 kan er niet worden afgeleid, dat in weerwil van artikel 29, eerste lid en het tweede lid, *in fine* SWT de organiserende overheid de “voldoende kennis” kan opleggen naar aanleiding van een aanwijzing voor een betrekking in een plaatselijke dienst met zetel in één van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel.

4 Taalkennis vereist in plaatselijke diensten van randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem

Overeenkomstig artikel 27, eerste lid SWT kan niemand in de plaatselijke diensten van randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem tot een ambt of een betrekking benoemd worden, indien hij de Nederlandse taal niet kent. De toelatings- en bevorderingsexamens geschieden in dezelfde taal.

Uit artikel 27, eerste lid SWT volgt dat de kennis van een andere taal dan de Nederlandse taal van het taalgebied in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld kan worden, tenzij de SWT zelf uitdrukkelijk bij wijze van uitzondering de kennis van een andere taal oplegt of toelaat.

Voor de personeelsleden in deze diensten vereist de SWT geen bijzondere kennis (zie VCT 23 juni 1983, nr. 22.124). Artikel 31 SWT bepaalt wel dat de bevoegde overheden de diensten die te Sint-Genesius-Rode en te Wezembeek-Oppem gevestigd zijn, derwijze dienen te organiseren dat, zonder moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van de SWT die het taalregime van deze randgemeenten bepalen.

In zijn arrest nr. 190.639 van 19 februari 2009 oordeelde de R.v.St. dat de gemeente Wezembeek-Oppem in bepaalde omstandigheden de mogelijkheid heeft om de elementaire kennis van de Franse taal voor te schrijven als formele aanwervingsvoorwaarde. Hij deed dit op grond van een gelijklopende redenering als die in het hieronder geciteerd arrest nr. 81.356 van 28 juni 1999.

In haar advies nr. 22.124 van 23 juni 1993 heeft de VCT geoordeeld dat de taaleisen voor het personeel in de randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem niet strenger mogen worden gemaakt dan die voor het personeel in de overige randgemeenten.

Rekening houdend met voormelde jurisprudentie dient artikel 31 SWT op de volgende wijze te worden geïnterpreteerd:

- De bevoegde overheid dient de diensten zo te organiseren dat, zonder moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van de SWT die het taalregime van de randgemeenten van Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem bepalen.
- Niet alle personeelsleden die omgang hebben met het publiek, dienen tweetalig te zijn.
- De wetgever heeft aan de overheid, bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst, de beoordelingsvrijheid gegeven om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in het ambt al dan niet een tweetalige dient te worden benoemd.
- Van de mogelijkheid om voor het bekleden van een bepaald ambt de kennis van de tweede taal te eisen, mag slechts gebruik worden gemaakt binnen de grenzen van wat voor het naleven van de SWT nodig is.
- Bij de beoordeling of een personeelslid tweetalig dient te zijn, dient er rekening te worden gehouden met de in dienst bestaande toestand, zoals de omvang van de in het Frans te behandelen zaken en het aantal en bekwaamheden van de reeds tewerkgestelde tweetaligen.
- De bevoegde overheid stelt ofwel op haar verantwoordelijkheid en zonder taalexamen iemand te werk waarvan zij zelf de feitelijke kennis van de tweede taal waarborgt, ofwel stelt zij iemand te werk die zijn/haar taalkennis voorafgaandelijk heeft bewezen aan hand van een taalexamen waarvan het programma wordt bepaald in artikel 15 KB 8 maart 2001.
- De genomen beslissing door de bevoegde overheid dient met redenen omkleed te zijn en dient een verwijzing in te houden naar de concrete gegevens die de eis van tweetaligheid rechtvaardigen.
- Aangezien de taaleisen voor het personeel in de randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem niet strenger mogen worden gemaakt dan de taaleisen in de overige vier randgemeenten, kan uitsluitend de elementaire kennis van de Franse taal worden opgelegd aan de personeelsleden van de plaatselijke diensten van de randgemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode, en enkel in zoverre deze personeelsleden een ambt betrekken waarin zij omgang hebben met het publiek.

Aangezien artikel 15 KB 8 maart 2001 verwijst naar artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001, kan de bevoegde overheid van één of meerdere personeelsleden van de plaatselijke diensten in de randgemeenten van Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem eisen dat zij de elementaire kennis van de Franse taal hebben bewezen aan hand van het taalexamen beschreven in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.

5 Taalkennis vereist in gewestelijke diensten bevoegd voor rand- en taalgrensgemeenten

Iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale regeling (rand- of taalgrensgemeenten) of gemeenten met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, valt onder het taalregime van artikel 34, § 1, eerste lid, a) SWT.

De wetgever heeft op geen enkel ogenblik het taalregime geregeld van de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale regeling (randgemeenten of taalgrensgemeenten) of gemeenten met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse

taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel niet gevestigd is in hetzelfde gebied, zoals het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Rekening houdend met het feit dat enkel één taalgebied bediend wordt door zulke diensten, dat er gemeenten met speciale regelingen tot dat gebied behoren, en dat het de bedoeling van de wetgever is om te komen tot homogene taalgebieden, is het meest aangewezen dat deze diensten worden gekwalificeerd als gewestelijke diensten in zin van artikel 34, § 1, eerste lid, a) SWT (zie VCT 30 april 1987, nr. 18.102).

Overeenkomstig artikel 38, § 1 SWT kan niemand in deze gewestelijke diensten tot een ambt of een betrekking benoemd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent. Voor gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt, is dit het Nederlands, voor gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Franse taalgebied bestrijkt, het Frans.

Uit artikel 38, § 1 SWT volgt dat de kennis van een andere taal dan de taal van het taalgebied in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld kan worden, tenzij de SWT zelf uitdrukkelijk bij wijze van uitzondering de kennis van een andere taal oplegt of toelaat.

Voor de personeelsleden in deze gewestelijke diensten heeft de SWT zelf geen bijzondere kennis vereist (zie VCT 24 januari 1985, nr. 16.282). Artikel 38, § 3 SWT bepaalt wel dat deze diensten zo dienen te worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan worden gestaan in de talen die deze wetten voor de gemeenten uit het ambtsgebied hebben erkend.

In zijn arrest nr. 81.356 van 28 juni 1999 oordeelde de R.v.St. of het postkantoor Sint-Genesius-Rode, een gewestelijke dienst in zin van artikel 34, § 1, eerste lid, a) SWT, al dan niet iemand bij voorrang kon bevorderen op basis van het feit dat hij de elementaire kennis van het Frans had bewezen. Tijdens de beoordeling van deze vraag haalde de R.v.St. de volgende redenering aan:

“Overwegende (...) dat” artikel 31 en artikel 38, § 3 SWT “minder ver gaan dan artikel 29, eerste lid, dat voor de “plaatselijke diensten” van de gemeente Linkebeek voorschrijft, dat in die diensten niemand een ambt mag bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek zo hij geen elementaire kennis van de Franse taal bezit; dat aldus de verplichting om een dienst zo te organiseren dat de voorschriften van de wet inzake het gebruik van een tweede taal zonder moeite kunnen worden nageleefd evenwel noodzakelijkerwijze impliceert – ook al legt de wet geen tweetaligheid op aan de personeelsleden van die diensten als dusdanig – dat ten minste een of meer personeelsleden van zulke diensten een bepaalde kennis van die tweede taal zouden hebben; dat de ontstentenis in de regeling geldend voor de gewestelijke diensten van een voorschrift in de zin van dat opgenomen in artikel 29, eerste lid, alleen maar kan betekenen dat in de gewestelijke diensten niet alle personeelsleden die omgang met het publiek tweetalig hoeven te zijn; dat het ontbreken van precieze wetsvoorschriften ter zake zo moeten worden geïnterpreteerd dat, wegens de grote verscheidenheid van situaties die zich kunnen voordoen in de diensten waar het gebruik van een andere taal dan die van het gebied binnen bepaalde grenzen opgelegd of toegestaan is, de wetgever het aan de overheid bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst heeft overgelaten om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in de vacante ambt al dan niet een tweetalige dient te worden benoemd;” (...)

“dat het te dezen voor de hand ligt dat de bevoegde overheid bij het gebruik maken van die beoordelingsvrijheid steeds voor ogen dient te houden, dat in eentalige gebieden in beginsel steeds de taal van het gebied, en alleen die taal moet worden gebruikt en dat de gevallen waarin een andere taal moet of mag worden gebruikt uitzonderingen zijn die strikt moeten worden geïnterpreteerd; dat dit betekent dat van de mogelijkheid om in bedoelde diensten voor het bekleden van een bepaald ambt de kennis van de tweede taal te eisen slechts gebruik mag worden gemaakt binnen de strenge grenzen van wat voor het naleven van de gecoördineerde wetten nodig is; dat derhalve om te beoordelen of (...) personeelslid tweetalig diende te zijn, rekening diende te worden gehouden met de op dat ogenblik in die dienst bestaande toestand zoals omvang van de in het Frans te behandelen zaken en aantal en bekwaamheden van de in die dienst reeds tewerkgestelde tweetalige;” (...)

“dat het best mogelijk is dat (het personeelslid) tweetalig diende te zijn; dat evenwel als enige reden voor het benoemen van een tweetalige alleen wordt aangevoerd dat diens functie contacten met publiek vereist en dat dit niet te verzoenen is met het feit dat (...) er voor de gewestelijke dienst van gemeenten waar het *in casu* om gaat geen algemene verplichting van tweetaligheid bestaat voor de personeelsleden die omgang hebben met het publiek aangezien (...) de eis van tweetaligheid in die optiek, dan ook enkel kon worden gerechtvaardigd door meer concrete gegevens ontleend aan de (...) bestaande toestand, dat het vereiste van tweetaligheid als voorwaarde voor de te begeven betrekking (...) niet gedragen wordt door zulke motieven en dat de benoemende overheid in elk geval in gebreke blijkt die motieven te doen kennen.”

In het verleden heeft de VCT geoordeeld dat, alhoewel de eentaligheid als principe van de binnendienst geldt, artikel 38, § 3 SWT inhoudt dat de gewestelijke diensten in zin van artikel 34, § 1, eerste lid, a) SWT volgens hun praktische noodwendigheden, dienen te beschikken over ambtenaren welke een bijzondere taalkennis bezitten, zo niet zouden de woorden “diensten dienen te worden georganiseerd” ontbloot zijn van elke betekenis (zie VCT-adviezen nrs. 1161 van 22 april 1965; 1701 van 19 januari 1967).

Het is aan de bevoegde instantie te oordelen op welke manier de dienst zal worden georganiseerd opdat aan de bepalingen van de SWT kan worden voldaan (zie VCT-adviezen nrs. 1409 van 9 juni 1966; 2162 van 28 maart 1968; 13.139 van 22 december 1988)

De bevoegde overheid kan hierbij op haar eigen verantwoordelijkheid en zonder taalexamen iemand tewerkstellen waarvan zij de feitelijke kennis waarborgt. Dezelfde overheid kan anderzijds ook vereisen dat de betrokken personeelsleden de kennis van de taal hebben bewezen aan hand van taalexamens waarvan het programma wordt bepaald in artikel 15 KB 8 maart 2001 (zie VCT-adviezen nrs. 2162 van 28 maart 1968; 25.074 van 7 juni 1993)

Rekening houdend met hierna voorafgaande overeenstemmende jurisprudentie dient artikel 38, § 3 SWT op de volgende wijze te worden geïnterpreteerd:

- De bevoegde overheid dient de diensten zo te organiseren dat, zonder enige moeite, het publiek te woord kan worden gestaan in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.
- Niet alle personeelsleden die omgang hebben met het publiek, dienen tweetalig te zijn.

- De wetgever heeft aan de overheid, bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst, de beoordelingsvrijheid gegeven om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in het ambt al dan niet een tweetalige dient te worden benoemd.
- Van de mogelijkheid om voor het bekleden van een bepaald ambt de kennis van de tweede taal te eisen, mag slechts gebruik worden gemaakt binnen de grenzen van wat voor het naleven van de SWT nodig is.
- Bij de beoordeling of een personeelslid tweetalig dient te zijn, dient er rekening te worden gehouden met de in dienst bestaande toestand, zoals de omvang van de in de andere taal te behandelen zaken en het aantal en bekwaamheden van de reeds tewerkgestelde tweetaligen.
- De bevoegde overheid stelt ofwel op haar verantwoordelijkheid en zonder taalexamen iemand te werk waarvan zij zelf de feitelijke kennis van de tweede taal waarborgt, ofwel stelt zij iemand te werk die zijn/haar taalkennis voorafgaandelijk heeft bewezen aan hand van een taalexamen waarvan het programma wordt bepaald in artikel 15 KB 8 maart 2001.
- De genomen beslissing door de bevoegde overheid dient met redenen omkleed te zijn en dient een verwijzing in te houden naar de concrete gegevens die de eis van tweetaligheid rechtvaardigen.
- De taalkennis kan enkel vereist worden in hoofde van personeelsleden voor zover zij een ambt betrekken waarin zij omgang hebben met het publiek.

De gewestelijke diensten in zin van artikel 34, § 1, eerste lid, a) SWT gebruiken bij het opstellen van berichten, mededelingen en formulieren de taal die opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar hun zetel gevestigd is, in hun betrekkingen met particulieren de taal die opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de particulier, en bij het opstellen van de akten, getuigschriften, machtigingen en vergunningen de taal die opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager.

De wetgever heeft geoordeeld dat personeelsleden van de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis dienen te bezitten opdat zij de verplichtingen in de SWT kunnen naleven (zie artikel 15, § 1, vijfde lid SWT).

Aangezien de gewestelijke diensten die bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse of het Franse taalgebied zonder een speciale taalregeling en taalgrensgemeenten gelegen in hetzelfde taalgebied, aan dezelfde verplichtingen onderworpen kunnen worden als de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten, dienen zij de mogelijkheid te hebben om hetzelfde kennisniveau van de tweede taal te eisen. Dit is aan een aan het ambt aangepaste, elementaire of voldoende kennis van de tweede taal. Deze elementaire of voldoende kennis dienen bewezen te worden aan hand van het taalexamen beschreven in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.

Rekening houdend met de beginselen, uiteengezet door de R.v.St. in zijn arresten nrs. 81.356 van 28 juni 1999, 190.241 van 5 februari 2009, 217.481 van 24 januari 2012, kan de bevoegde overheid niet louter op grond van zijn hoedanigheid een niet-hiërarchisch meerdere de voldoende kennis van de tweede taal opleggen, maar kan hij deze voldoende kennis enkel opleggen wanneer de niet-hiërarchisch meerdere een functie uitoefent waarvan de aard deze voldoende kennis van de tweede taal vereist.

Aangezien de overheid bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst, de beoordelingsvrijheid heeft om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in het ambt al dan niet een tweetalige dienst te worden benoemd, is er geen verplichting in hoofde van deze overheid om de voldoende kennis van de tweede taal te vragen van de hiërarchische meerdere.

De wetgever heeft geoordeeld dat personeelsleden van de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel de elementaire kennis van de Franse taal dienen te bezitten opdat zij de verplichtingen opgelegd door de SWT kunnen naleven (zie artikel 29, eerste lid SWT).

Aangezien de gewestelijke diensten die alleen bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder een speciale taalregeling en de randgemeenten gelegen in hetzelfde taalgebied, aan dezelfde verplichtingen onderworpen kunnen worden als de plaatselijke diensten van de randgemeenten, dienen zij de mogelijkheid te hebben om hetzelfde kennisniveau van de Franse taal te eisen. Dit is de elementaire kennis van de Franse taal. Deze elementaire kennis van de Franse taal dient te worden bewezen aan hand van het taalexamen beschreven in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.

6 Advies

Uit het voorafgaande concludeert de VCT het volgende:

- a) De randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel en de taalgrensgemeenten vallen onder een verschillende taalregeling: voormelde randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel onder de taalregeling bepaald in de artikelen 23 tot en met 29 SWT en de taalgrensgemeenten onder de taalregeling bepaald in de artikelen 10 tot en met 15 SWT. Dit heeft tot gevolg dat de taalkennis anders dient te worden benaderd in de plaatselijke diensten van deze randgemeenten dan die van de taalgrensgemeenten.
- b) Er kan aan de personeelsleden van de plaatselijke diensten van diezelfde randgemeenten geen hogere taalkennis worden opgelegd dan de elementaire kennis. Deze kennis kan trouwens enkel worden opgelegd aan een personeelslid in zoverre hij een ambt bekleedt waarin hij/zij omgang heeft met publiek. Dit geldt ook ten aanzien van de dienstchefs.
- c) Geen bijkomende kennisvoorwaarde kan worden opgelegd naast de voorwaarden voorzien in de SWT. Dit betekent dat uit de tekst van artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001 niet kan worden afgeleid dat het kennisniveau “voldoende kennis” kan worden opgelegd aan personeelsleden, dienstchefs inbegrepen, tewerkgesteld in de plaatselijke diensten van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel.
- d) Er kan eveneens niet uit artikel 15 KB 8 maart 2001 worden afgeleid, dat in weerwil van artikel 29, eerste lid en het tweede lid, *in fine* SWT de organiserende overheid de “voldoende kennis” kan opleggen naar aanleiding van een aanwijzing voor een betrekking in een plaatselijke dienst met zetel in één van de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel.
- e) De bevoegde overheid heeft de beoordelingsvrijheid om van één of meerdere personeelsleden van de plaatselijke diensten in de randgemeenten van Sint-Genesius-Rode

en Wezembeek-Oppem te vereisen dat zij de elementaire kennis van de Franse taal hebben bewezen aan hand van het taalexamen beschreven in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.

De bevoegde overheid kan deze bijkomende taalkennis enkel maar vereisen voor zover de personeelsleden omgang hebben met het publiek en voor zover de taalkennis in hoofde van deze personeelsleden nodig is voor het naleven van de SWT. Dit betekent dat bij de beoordeling of een personeelslid tweetalig dient te zijn, er rekening dient te worden gehouden met de in dienst bestaande toestand, zoals de in het Frans te behandelen zaken en het aantal en bekwaamheden van de reeds tewerkgestelde tweetaligen.

De genomen beslissing door de bevoegde overheid dient met redenen omkleed te zijn en dient een verwijzing in te houden naar de concrete gegevens die de eis van tweetaligheid rechtvaardigen.

- f) De voldoende kennis van de tweede taal kan door de gewestelijke diensten die alleen bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse of Franse taalgebied zonder een speciale taalregeling en taalgrensgemeenten in hetzelfde taalgebied, opgelegd worden aan de niet-hiërarchisch meerdere die in contact komt met het publiek. De voldoende kennis van de tweede taal wordt bewezen aan hand van het taalexamen beschreven in artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.

De bevoegde overheid kan deze bijkomende taalkennis enkel maar vereisen voor zover de voldoende kennis van de tweede taal in hoofde van de hiërarchisch meerdere nodig is voor het naleven van de SWT. Hierbij dient de bevoegde overheid rekening te houden dat niet louter op grond van zijn hoedanigheid aan een niet-hiërarchisch meerdere de voldoende kennis van de tweede taal kan worden opgelegd, maar dat dit enkel mogelijk is wanneer de niet-hiërarchisch meerdere een functie uitoefent waarvan de aard deze voldoende kennis van de andere taal vereist.

De genomen beslissing door de bevoegde overheid dient met redenen omkleed te zijn en dient een verwijzing in te houden naar de concrete gegevens die de eis van tweetaligheid rechtvaardigen.

Aangezien de overheid bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst, de beoordelingsvrijheid heeft om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in het ambt al dan niet een tweetalige dient te worden benoemd, is er geen verplichting in hoofde van deze overheid om de voldoende kennis van de tweede taal te vragen van de hiërarchische meerdere.

- g) De gewestelijke diensten die alleen bevoegd zijn voor gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale taalregeling en de randgemeenten, hebben enkel de mogelijkheid om de elementaire kennis van de Franse taal op te leggen. Ze kunnen dit zelfs maar vereisen voor zover de personeelsleden omgang hebben met het publiek en voor zover de taalkennis in hoofde van deze personeelsleden nodig is voor het naleven van de SWT.

Voor een aanwijzing voor een betrekking in deze gewestelijke diensten kan de voldoende kennis van het Frans niet worden vereist.

- h) In deze gewestelijke diensten kan er dus geen “voldoende kennis” worden opgelegd aan de niet-hiërarchische meerdere die in contact komt met het publiek.

Van de hiërarchische meerdere die in contact komt, kan trouwens slechts de elementaire kennis worden gevraagd.

(Advies 49.120 van 30 juni 2017)

Federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid:

vraag om advies betreffende de aanwerving van vier specifiek geschoolde attachés (wetenschappelijk evaluator) met voldoende kennis van het Engels om Engelstalige studies te analyseren.

Het Rijksinstituut voor Ziekte-en invaliditeitsverzekering is een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Op grond van artikel 43, § 4 SWT kan iemand enkel worden aangeworven bij een centrale dienst, nadat deze persoon zijn toelatingsexamen heeft afgelegd in het Nederlands of het Frans, of nadat deze persoon het bewijs heeft geleverd van de kennis van één van deze twee talen aan hand van een voorafgaand examen. In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien is in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd (zie VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 38.294 van 18 januari 2007; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 40.080 van 30 mei 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 41.051 van 15 mei 2009; 41.200 van 18 december 2009; 42.058 van 21 mei 2010; 42.127 van 24 september 2010; 42.141 van 15 oktober 2010; 42.170 van 29 oktober 2010; 44.033 van 27 april 2012; 44.115 van 1 maart 2013; 46.077 van 4 juli 2014; 46.080 van 4 juli 2014; 47.051 van 22 mei 2015; 47.163 van 18 september 2015; 48.187 van 23 september 2016; 48.255 van 21 oktober 2016; 49.001 van 27 januari 2017).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat tijdens de selectieproeven het vermogen van de kandidaten wordt geëvalueerd om een in het Engels gesteld document te kunnen lezen, analyseren en begrijpen.

(Advies 49.177 van 22 september 2017)

Minister van Financiën:

vraag om advies met betrekking tot de vermelding “Douane” op de voertuigen van het departement Douane en Accijnzen.

De Algemene Administratie Douane en Accijnzen is een centrale dienst in de zin van de artikelen 1, § 1 1°, en 40 en volgende van de SWT. De vermelding op de voertuigen van die administratie is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 40, tweede lid

SWT dient deze bijgevolg te zijn gesteld in het Nederlands en in het Frans, alsook in het Duits indien het bericht of de mededeling rechtstreeks aan een Duitssprekend publiek gericht is.

Voor voertuigen die worden gebruikt door een gewestelijke dienst waarvan de zetel in een gemeente uit het Duitse taalgebied is gevestigd, geldt artikel 11, § 2 SWT. Derhalve dienen deze voertuigen te worden voorzien van de woorden “Douane” en “Zoll”.

Voor de vraag of voertuigen met de woorden “Douane” en “Zoll” occasioneel gebruikt mogen worden buiten het ambtsgebied van het Duitse taalgebied, dient er te worden verwezen naar het beginsel als bedoeld in artikel 33, § 1, eerste lid SWT. Daarin staat vermeld dat iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling bestrijkt, de berichten en mededelingen uitsluitend in de taal van het gebied stelt.

Voor de vraag of voertuigen die enkel voorzien zijn van het woord “Douane” occasioneel gebruikt mogen worden in het ambtsgebied van het Duitse taalgebied, dient er te worden verwezen naar het beginsel als bedoeld in artikel 34, § 1, derde lid SWT. Dat artikel verwijst naar artikel 11, § 2 SWT en bepaalt dat berichten en mededelingen aan het publiek in het Frans en in het Duits zijn gesteld.

In haar adviezen nrs. 2313 van 8 januari 1970 en 19.066 van 28 oktober 1992, heeft de VCT vastgesteld dat de Koning, in verband met de gewestelijke diensten als bedoeld in artikel 36, § 2 SWT, geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die hem door de wet wordt gelaten en dat het bij ontstentenis van een dergelijk koninklijk besluit past, voort te gaan op de algemene inrichting van de wet en, desgevallend, op de beginselen van artikel 36, § 1 SWT (zie VCT 6 juli 2000, nr. 32.173). *In casu* is dit het Frans en het Duits (artikel 11, § 2 SWT).

(Advies 49.230 van 20 oktober 2017)

Gewestelijke Staatssecretaris van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, belast met Verkeersveiligheid:
voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de rijopleiding en het rijexamen van categorie motorvoertuigen B.

In dit voorontwerp zijn er drie artikelen die betrekking hebben op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Ten eerste is er een artikel dat de mogelijkheid geeft om bijgestaan te worden tijdens het theoretisch examen door een tolk voor de talen Nederlands, Frans, Duits en Engels. Een ander artikel verleent deze mogelijkheid tijdens het praktisch examen. Tot slot regelt het derde artikel de samenstelling van de beroepscommissie waarbij een kandidaat een beroep kan instellen tegen mislukkingen van het praktische examen, en het bewijs van taalkennis door de leden van deze beroepscommissie.

Opmerkingen van de VCT over de mogelijkheid om bijgestaan te worden door een tolk tijdens de examens:

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische rijexamens met het oog op het behalen van het rijbewijs dienen beschouwd te worden als diensten in zin van artikel 1, § 1, 2° en § 2, lid 1 SWT, *in casu* rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (zie VCT-adviezen nrs. 42.122 van 22 juni 2011; 45.073 van 13 december 2013).

De VCT stelt vast dat de bevoegdheid tot de organisatie en erkenningsvoorwaarden van rijsscholen en examencentra werd overgedragen aan de gewesten, die als enige bevoegd zijn om de examencentra te erkennen. Derhalve dient er inzake de toepassing van het taalgebruik in bestuurszaken verwezen te worden naar de GWHI voor het Vlaamse en Waalse Gewest en naar de W. Brussel I.H. voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De VCT heeft in haar advies nr. 47.237 van 5 februari 2016 op dezelfde wijze geadviseerd over de taalregeling bij erkende opleidingscentra en opleidingsprogramma's aangaande het goederenverkeer.

De VCT oordeelt dat het houden van examens met een tolk de regels van de W. Brussel I.H., namelijk het gebruik van het Nederlands en Frans, respecteert, en dat de aanwezigheid van een tolk dit standpunt niet wijzigt (zie VCT 13 december 2007, nr. 38.017).

De VCT wil hierbij benadrukken dat de erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische rijsexamens de examens zo dienen te organiseren opdat de examens in beide talen op gelijke wijze worden behandeld. Dit houdt onder meer in dat een kandidaat niet feitelijk verplicht mag worden om zijn examen af te leggen bijgestaan door een tolk, omdat er voor de examens in zijn taal significant minder plaatsen beschikbaar zijn dan in de andere taal. Aangezien de mogelijkheid voor het bijstaan door een tolk voor de talen Nederlands en Frans mogelijk wel kan leiden tot een schending van de gelijke behandeling van de beide talen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, lijkt het de VCT niet aangewezen om deze mogelijkheid in te schrijven in het voorontwerp van besluit.

Tot slot wil de VCT ook opmerken dat in geen enkel geval het examen kan worden afgelegd in een andere taal dan het Nederlands of het Frans.

Opmerkingen van de VCT over de samenstelling van de beroepscommissie en het bewijs van taalkennis door de leden van deze beroepscommissie:

De beroepscommissie waarbij een kandidaat een beroep kan instellen tegen mislukkingen van het praktische examen, is een onderdeel van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel Mobiliteit.

In deze dienst kan niemand overeenkomstig 32, § 1, tweede lid W.Brussel I.H. tot een ambt of een betrekking benoemd of bevorderd worden, tenzij hij het Nederlands of het Frans kent. De kennis van deze taal dient te worden vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid SWT: uit zijn diploma's en studiegetuigschriften dient de kandidaat aan te tonen dat hij zijn onderwijs heeft genoten in het Nederlands of het Frans. Bij ontstentenis van dergelijk examen of diploma dient de taalkennis vooraf door een examen te worden bewezen. De regeling van dit examen wordt beschreven in artikel 7 van het KB 8 maart 2001.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verklaart dat hoofdstuk V, afdeling 1 SWT van toepassing is op de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. In overeenstemming met artikel 43, § 1 SWT is de beroepscommissie ingedeeld in een Nederlandstalige en een Franstalige kamer. Deze kamers kunnen enkel bestaan uit de personen die aan hand van het opgelegde diploma hebben aangetoond dat zij het onderwijs hebben genoten in de taal van de kamer, of zij die de kennis van de betrokken taal hebben bewezen aan hand van het examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001 (zie artikel 43, § 4 SWT).

In kader van de SWT en de W. Brussel I.H. is de taal waarin het onderwijs is genoten, relevant en niet de taal waarin de examens zijn afgelegd. Daarom is het aangewezen om de zinssnede “dat zij hun examens in (een bepaalde taal) hebben afgelegd” te vervangen door de zinssnede “dat zij hun onderwijs in (een bepaalde taal) hebben genoten”.

Indien de leden hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan deze van de betrokken afdeling, kunnen zij overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid SWT door middel van een taalexamen de kennis van de taal van de afdeling bewijzen. Deze kennis kan echter enkel worden bewezen door het examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001. De taalkennis kan niet worden bewezen door examens beschreven in een andere wet dan de SWT of andere koninklijke besluiten dan het KB 8 maart 2001.

Om deze reden dient de zinssnede “artikel 43*quinquies*, § 1, vierde lid van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken of door middel van een gelijkaardig bewijs” in het voorgestelde artikel te worden weggelaten.

(Advies 49.231 van 22 september 2017)

**Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën:
vraag om advies over het gebruik van het Engels op de website van Brussel
Fiscaliteit in het kader van de lage emissiezone (LEZ) zoals deze wordt
voorbereid binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.**

De Gewestelijke Overheidsdienst Brussel Fiscaliteit is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. is hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, van toepassing op de gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Aangezien de website van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel Fiscaliteit een bericht of een mededeling is die zij rechtstreeks richt aan het publiek, dient zij in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld op grond van artikel 40, tweede lid SWT. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

In haar adviezen heeft de VCT meermaals geoordeeld dat het niet strijdig is met de SWT dat berichten en mededelingen die voor een internationaal publiek bestemd, zijn, in andere dan in België gebruikte talen worden gesteld, op voorwaarde evenwel dat alle drie de landstalen eerst worden vermeld (zie VCT-adviezen nrs. 24.048 van 12 november 1997; 31.217 van 8 februari 2001; 39.006 van 13 maart 2009).

Aangezien de informatie en de formulieren met betrekking tot de LEZ op de website van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel Fiscaliteit ook gericht zijn aan een internationaal publiek, geeft de VCT een gunstig advies over uw vraag of deze informatie en formulieren ook in het Engels op de website kunnen worden aangeboden. Dit is echter wel enkel mogelijk in zoverre de informatie en de formulieren beschikbaar zijn in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits) en er duidelijk is aangegeven dat de Engelstalige tekst louter een vertaling is van de oorspronkelijke tekst.

(Advies 49.254 van 20 oktober 2017)

Hoofdstuk II Vragen om advies door overheden

Agentschap voor Integratie en Inburgering (Vlaamse overheid):

vraag om advies over juridische toelaatbaarheid van het gebruik van een andere taal dan het Nederlands tijdens de procedure van een interne beroepscommissie.

Het Agentschap voor Integratie en Inburgering is een extern verzelfstandigd Agentschap van de Vlaamse overheid. De werkring van de interne beroepscommissie van dit Agentschap bestrijkt het gehele ambtsgebied. Op grond van artikel 36, § 1 GWHI dient de interne beroepscommissie het Nederlands te gebruiken als bestuurstaal.

De regeling van het taalgebruik tijdens deze interne beroepsprocedure in het intern reglement is vooreerst strijdig met artikel 30 G.W. dat bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen niet kan worden geregeld dan door de wet. Verder echter is er artikel 129 G.W., naar luidt van welke enkel de decreetgever bevoegd is om het taalgebruik tijdens deze interne beroepsprocedure te regelen.

Omdat het Nederlands de bestuurstaal is van het Agentschap van Integratie en Inburgering zal de volledige afhandeling van het dossier van de inburgeraar in het Nederlands dienen te gebeuren zolang de decreetgever niet optreedt, met inbegrip van het verzoekschrift, het horen van de verzoeker tijdens de procedure en de verzending van de beslissing. De enige uitzondering op dit principe geldt ten aanzien van verzoekers die wonen in een gemeente met een bijzonder taalregime. Deze personen kunnen kiezen of hun contacten met de interne beroepscommissie in het Nederlands of in het Frans gebeuren.

(Advies 48.300 van 27 januari 2017)

Agentschap Binnenlands Bestuur (Vlaamse Overheid):

vraag om advies betreffende de vertaling naar het Frans en het Engels van de introductiebrief, de vragenlijst en het herinneringskaartje in het kader van de 'Brusselbevraging'.

Op grond van de bepalingen van titel III "Gebruik der talen" van de GWHI gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal. Dit gebeurt ook in hun betrekkingen met particulieren (*in casu* via het meegeven van de introductiebrief en de vragenlijst en het versturen van de herinneringsbrief aan elk van de ondervraagde personen).

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Vier cumulatieve voorwaarden worden daarbij gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangsmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van integratie, het inwinnen van inlichtingen met betrekking tot gebruiken inzake het leefmilieu van de allochtone bevolkingsgroepen, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, verzekeren van gezondheid en veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.

- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (*in casu* het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is zodat het duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

Het gebruik van een andere taal wordt hier verantwoord door een bijzonder doel, namelijk het krijgen van inzicht in de taalsituatie van anderstaligen en de processen van taalverwerving en taalverschuiving in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het peilen naar de leefbaarheidsaspecten van deze anderstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het Engels en het Frans kunnen alleen maar worden gebruikt naast het Nederlands. Dit betekent dat enkel naast een Nederlandstalig origineel de introductiebrief, de vragenlijst en de herinneringsbrief in één van deze twee talen mogen worden meegegeven. Bovendien dient er boven de anderstalige tekst uitdrukkelijk vermeld te worden dat het gaat om een vertaling uit het Nederlands (zie VCT-adviezen nrs. 37.310 van 15 december 2005; 37.095 van 15 december 2005; 41.036 van 2 maart 2009; 43.110 van 14 oktober 2011; 44.012 van 30 maart 2012; 46.067 van 13 juni 2014).

De doelgroep waarvoor de anderstalige introductiebrief, vragenlijst en herinneringsbrief is bestemd, is echter te algemeen en weinig precies omschreven. In de voorgestelde methode wordt er immers een onderscheid gemaakt naargelang de concrete kennis van het Nederlands in hoofde van de ondervraagde persoon en niet naargelang de duur van verblijf in de Vlaamse Gemeenschap, dat een bepalend element dient te zijn bij de beoordeling van de wenselijkheid of noodzakelijkheid van het gebruik van andere talen naast het Nederlands.

Daarom zal de Nederlandse afdeling enkel een gunstig advies over uw aanvraag kunnen brengen voor zover het gebruik van andere talen in betrekkingen met personen uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt beperkt tot de inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.

(Advies 48.307 van 27 januari 2016)

Departement Leefmilieu en Water, Directie Oppervlaktewateren van het Waalse Gewest:

vraag om advies met betrekking tot de aanwerving van een personeelslid niveau A voor de functie “beheerder inzake milieu en milieutechnieken”.

Deze betrekking omvat de volgende opdrachten:

- de vertegenwoordiging van Wallonië voor het waterbeleid in de internationale fora zoals de Europese Commissie, de Riviercommissies Maas en Schelde en de Europese werkgroep. De deelname aan vergaderingen op internationaal niveau (Europees) vereist een actieve kennis (spreek- en schrijfvaardigheid) van het Engels, aangezien de aanwezigheid van tolken niet verzekerd is. Het Engels is bijgevolg de werktaal tussen de personeelsleden van de verschillende landen van de Europese Commissie;
- de vertegenwoordiging van Wallonië in de interregionale en federale werkgroepen (Vlaanderen, Brussel, federale staat) op het gebied van water. Een actieve kennis van het Nederlands is onontbeerlijk, aangezien elkeen zich tijdens deze vergaderingen in zijn taal uitdrukt.

Conform artikel 36, § 1, 2° en § 3 GWHI kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT, vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans. Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal tegenstrijdig is met de SWT en dus niet kan worden vereist als aanwervingsvoorwaarde.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, tijdens de aanwerving of bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd (zie VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 38.294 van 18 januari 2007; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 40.080 van 30 mei 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 41.051 van 15 mei 2009; 41.200 van 18 december 2009; 42.058 van 21 mei 2010; 42.127 van 24 september 2010; 42.141 van 15 oktober 2010; 42.170 van 29 oktober 2010; 44.033 van 27 april 2012; 44.115 van 1 maart 2013; 46.077 van 4 juli 2014; 46.080 van 4 juli 2014; 46.098 van 10 oktober 2014).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering en rechtvaardigingen die aantonen dat de actieve kennis van het Nederlands alsook een actieve kennis van het Engels (spreken en schrijfvaardigheid) onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekking zoals hierboven beschreven, verklaart de VCT zich akkoord voor wat de talenkennis (Nederlands en Engels) betreft voor de betrekking niveau A binnen het Departement Leefmilieu en Water, Directie Oppervlaktewateren.

(Advies 48.312 van 17 februari 2017)

Blankenberge:

vraag om advies met betrekking tot het bezorgen van Franstalige publicaties aan Franstalige inwoners in de stad Blankenberge.

Deze Franstalige publicaties kunnen beschouwd worden als berichten en mededelingen indien ze algemeen beschikbaar gesteld worden of als betrekkingen met particulieren indien er sprake is van een geïndividualiseerd contact tussen een openbare dienst en een particulier.

In het eerste geval is het bezorgen van Franstalige publicaties aan Franstalige inwoners in de stad Blankenberge strijdig met artikel 11 SWT. Artikel 11, § 1 SWT stelt dat plaatselijke diensten berichten en mededelingen in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands opgesteld mogen worden. Het is niet mogelijk om zich te beroepen op artikel 11, § 3 SWT die een uitzondering maakt voor toeristische centra aangezien de Franstalige publicaties gericht zijn aan Franstalige inwoners en niet op de in artikel 11, § 3 SWT beoogde toeristen.

In het tweede geval is de handeling strijdig met artikel 12 SWT dat stelt dat iedere plaatselijke dienst gevestigd in het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren uitsluitend het Nederlands gebruikt. In beide gevallen is dus het bezorgen van Franstalige publicaties aan Franstalige inwoners in de stad Blankenberge strijdig met de SWT.

(Advies 48.322 van 27 januari 2017)

Federale politie:

vraag om advies van de Juridische dienst van de federale politie aangaande het taalgebruik in het kader van opleidingen die de mogelijkheid bieden een hoger niveau of een specifieke betrekking te bekleden of een loonsverhoging te krijgen.

De personeelsleden volgen deze opleidingen in beginsel in de taal van hun taalrol. De vraag is of een personeelslid, op eigen vraag of op vraag van zijn autoriteit, een van deze gecertificeerde opleidingen kan volgen in de andere taalrol.

Artikel 43ter, § 3 SWT bepaalt dat de betrekkingen worden verdeeld over twee kaders: een Frans en een Nederlands. Dit artikel stelt eveneens in § 5, vijfde en zesde lid dat de overgang van de ene rol naar de andere verboden is, behoudens klaarblijkelijke vergissing bij de indeling en dat de examens en bevorderingen geschieden in de taal van de rol waarbij de examinandi zijn ingedeeld.

Hieruit volgt dat de opleidingen die eindigen met een examen en die, in geval van slagen, de mogelijkheid bieden een hoger niveau of een specifieke betrekking te bekleden of een loonsverhoging te krijgen, enkel kunnen worden gevolgd in de taal van de rol van de ambtenaar. De vrijheid van taalkeuze van elke ambtenaar blijft bestaan voor de andere niet-gecertificeerde opleidingen.

De opleider die een opleiding wil geven in de andere taal dan die van zijn taalrol dient minstens over een certificaat bedoeld in artikel 12 (voldoende kennis), ofwel een certificaat bedoeld in artikel 7 van het KB 8 maart 2001 te beschikken. De keuze van het soort certificaat hangt af van het technisch karakter van de leerstof en kan niet algemeen worden bepaald. Deze vereiste en keuze van het soort taalvaardigheidscertificaat dienen geval per geval te worden geëvalueerd onder het toezicht van de VCT.

(Advies 48.325 van 27 januari 2017)

FOD Volksgezondheid:

vraag om advies aangaande een vraag om akkoord met betrekking tot een selectieprocedure voor een expert niveau A met een basiskennis van het Engels voor de Dienst Voedingsmiddelen, Dierenvoeders en andere Consumptieproducten.

Het merendeel van de opdrachten die de expert van niveau A zal dienen uit te oefenen, zullen plaatsvinden in een Europese en internationale context waar het Engels regelmatig wordt gebruikt, en zelfs uitsluitend wordt gebruikt in het geval van wetenschappelijke adviezen (EFSA, JECFA). De uitoefening van deze opdrachten vergt formele en informele contacten met de Europese instanties en die van de codex Alimentarius, en het begrijpen en schrijven van documenten in het Engels. Bovendien is het begrijpen van wetenschappelijke adviezen van essentieel belang voor de uitvoering van deze taken.

De FOD Volksgezondheid is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (zie hoofdstuk V, afdeling I SWT). In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde worden gesteld.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan een van de landstalen dient te gebruiken (met name het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee

ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd (zie VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 38.294 van 18 januari 2007; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 40.080 van 30 mei 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 41.051 van 15 mei 2009; 41.200 van 18 december 2009; 42.058 van 21 mei 2010; 42.127 van 24 september 2010; 42.141 van 15 oktober 2010; 42.170 van 29 oktober 2010; 44.033 van 27 april 2012; 44.115 van 1 maart 2013; 46.077 van 4 juli 2014).

Gezien deze vaste rechtspraak en rekening houdend met de verantwoordingen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van voornoemde functie, gaat de VCT akkoord met de aanwerving, binnen de Dienst Voedingsmiddelen, Dierenvoerders en andere Consumptieproducten, van een expert niveau A met een basiskennis van het Engels.

(Advies 49.001 van 27 januari 2017)

Vlaamse overheid:

taalvoorwaarden gesteld in het gebruiksreglement opgelegd aan de verenigingen die gebruik wensen te maken van het digitale informatiebord ter beschikking gesteld door de gemeente Wezembeek-Oppem.

De VCT merkt op dat het de gemeente Wezembeek-Oppem niet toekomt om bij wege van reglement een taalverplichting ten aanzien van haar inwoners voor te schrijven.

(Advies 49.016 van 17 februari 2017)

Agentschap Binnenlands Bestuur (Vlaamse overheid):

aanvaarding Franstalige sollicitatiebrieven in randgemeenten.

Overeenkomstig artikel 23 SWT gebruikt iedere dienst die gevestigd is in een randgemeente, uitsluitend de Nederlandse taal in zijn binnendienst. Dit betekent dat uitsluitend het Nederlands gebruikt kan worden door de ambtenaren bij de uitvoering van hun administratieve taken en dat in de binnendiensten geen beroep kan worden gedaan op vertalingen.

Een sollicitatiebrief maakt deel uit van het dossier van een bestuurlijke beslissing, namelijk het definitief afsluiten van de kandidatenlijst, en dienen te beantwoorden aan de vereisten van de binnendienst van artikel 23 SWT. Uit het voorafgaande blijkt dat een sollicitatiebrief gericht aan een randgemeente, uitsluitend opgesteld kan zijn in het Nederlands.

Zolang een sollicitant niet tot een ambt of een betrekking benoemd of bevorderd is in een plaatselijke dienst, dient de communicatie door de plaatselijke dienst gericht aan deze persoon te worden beschouwd als een betrekking aan een particulier. Dit betekent dat de taalregeling van artikel 25 SWT van toepassing is op de ontvangstmelding op een sollicitatiebrief.

(Advies 49.020 van 24 mei 2017)

**Vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad:
interpretatie 'omgang met het publiek' in artikel 21, § 5 SWT.**

De uitdrukking 'omgang met het publiek' wordt nergens in de wet omschreven.

Er is slechts sprake van 'omgang met het publiek', wanneer de aard en de uitoefening van zijn ambt tot gevolg hebben dat de ambtenaar in direct contact komt met de personen die zich noodzakelijkerwijs tot hem dienen te wenden om bepaalde zaken van de dienst te regelen

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de R.v.St. is het begrip 'omgang met het publiek' een begrip dat door de benoemende overheid en onder controle van de toezichthoudende overheid *in concreto* bij elke benoeming afzonderlijk dienen te worden beoordeeld op basis van de activiteiten die de betrokken ambtenaar werkelijk uitvoert (R.v.St.-adviezen nrs. 100.160 van 24 oktober 2001; 132.227 van 10 juni 2004)

(Advies 49.035 van 10 maart 2017)

Kabinet van de heer François Bellot, Minister van Mobiliteit:
vraag om advies met betrekking tot de juridische regels inzake taalgebruik die van toepassing zijn op de overheidsopdrachten gepubliceerd door een privaat bedrijf met een taak van algemeen belang.

De wet van 15 juni 2006 met betrekking tot de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten ging van kracht op 1 juli 2013 en voerde een nieuwe regelgeving in omtrent de overheidsopdrachten. Drie jaar na de inwerkingtreding werd deze wet opnieuw grondig gewijzigd bij de 'wet van 17 juni 2016 betreffende de overheidsopdrachten'. De tweede versie vloeit voort uit vier Europese richtlijnen aangaande overheidsopdrachten in het algemeen, overheidsopdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten, illegale vreemdelingen en energie-efficiëntie.

De aanbestedende overheden dienen de SWT na te leven. De wetgeving is van openbare orde. Overeenkomstig artikel 58 SWT "zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten." Inzake de overheidsopdrachten kan deze sanctie worden toegepast in de selectiefase van de gunning en/of uitvoering van de opdracht.

In zijn arrest-Bull¹ verklaarde de R.v.St. dat de verzoekende partij de SWT schond omdat het lastenboek gedeeltelijk in het Engels was opgesteld. Overeenkomstig de SWT dienen de mededelingen aan het publiek van de centrale diensten namelijk in het Frans en in het Nederlands te zijn gesteld. De R.v.St. benadrukte nogmaals dat de overheden die onderworpen zijn aan de SWT het Engels niet mogen gebruiken, laat staat voor technische bijlagen van een lastenboek inzake een complexe overheidsopdracht.

Naar aanleiding van dit arrest werd er een wetsontwerp ingediend tot wijziging van de wet van 15 juni 2006 betreffende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten, alsmede van de wet van 13 augustus 2011 betreffende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied. Er werd om een advies van de VCT gevraagd.² Het ontwerp werd echter niet aangenomen waardoor de gehele SWT-regeling van toepassing blijft inzake de overheidsopdrachten.

¹ R.v.St. arrest S.A. Bull, nr. 226.429 van 13 februari 2014.

² VCT 12 september 2014, nr. 46.084.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° SWT valt een privaat bedrijf die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat, onder het toepassingsgebied van de SWT.

(Advies 49.079 van 30 juni 2017)

FOD Binnenlandse Zaken:

mogelijkheid om taalpremies toe te kennen voor de kennis van het Frans, het Nederlands en het Duits aan de calltakers en operatoren van alle provincies, ongeacht hun werkveld.

In de noodoproepcentrales 100/112 (HC 100/112) nemen de federale operatoren de oproepen aan voor dringende medische hulp en voor brandweerhulp. Deze centrales bevinden zich in Brugge, Gent, Antwerpen, Leuven, Hasselt, Bergen, Namen, Luik, Waver en Aarlen. De centrale bevoegd voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest valt niet onder de verantwoordelijkheid van de FOD Binnenlandse Zaken. In de Communicatie en Informatie Centra (CIC) van de federale politie stelt de FOD Binnenlandse Zaken de neutrale calltakers te werk die instaan voor de aanneming van de oproepen voor politionele hulp. Deze centrales bevinden zich ook in iedere provinciehoofdplaats en in Brussel.

De wet van 29 april 2011 houdende oprichting van de 112-centra en het agentschap 112 stelt in artikel 3 eerste en tweede lid: "De 112-centra verzekeren permanent de behandeling van de noodoproepen naar de nummers 100, 101 en 112 voor de dringende medische hulp en de diensten van de civiele veiligheid en de geïntegreerde politie.

Elke noodoproep naar de nummers 100, 101 en 112 om dringende medische hulp te verkrijgen alsook naar de diensten van de civiele veiligheid en de geïntegreerde politie, die door de 112-centra wordt behandeld, dient te kunnen worden verwerkt in ten minste de drie landstalen en het Engels, overeenkomstig de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepaalde voorwaarden, kwaliteitscriteria en nadere uitvoeringsregels. De Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt ook de eisen inzake taalkennis.

In de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 29 april 2011 komt tot uiting dat het de wil van de wetgever is om het taalgebruik binnen de diensten 112 en het agentschap 112 te onttrekken aan de SWT door middel van specifieke maatregelen, en meer bepaald door de dienst zo te organiseren dat er kan worden geantwoord in de drie landstalen en in het Engels.

De uitvoeringsbesluiten tot uitwerking van de voorwaarden, kwaliteitscriteria en nadere uitvoeringsregels werden tot op heden nog steeds niet uitgevaardigd. We kunnen hieruit echter niet afleiden dat de SWT nog steeds van toepassing zijn. Vandaag de dag is het immers wettelijk dat calltakers en federale operatoren, tewerkgesteld in de noodoproepcentrales 100/112 in het Frans, Nederlands, Duits of Engels antwoorden, ongeacht de geografische herkomst van de oproep.

Voor wat de specifieke vraag omtrent de toekenning van taalpremies betreft, is de VCT niet bevoegd. Deze bevoegdheid is toegekend aan de FOD Beleid en Ondersteuning.

(Advies 49.095 van 24 mei 2017)

Departement Landbouw, Directie van Rechten en Quota:
vraag om advies met betrekking tot de aanwerving van twee personeelsleden niveau A (betrekkingen PO3A01407 en C03887) voor de functie “specialist inzake landbouw en voedingsmiddelen” binnen het Departement Landbouw, Directie van Rechten en Quota, van de Franse taalrol en waarvoor de kennis van het Nederlands en het Engels wordt vereist.

Deze betrekkingen omvatten de volgende opdrachten:

- Voor het Engels:
 - Kennis nemen van technische documenten en reglementeringsvoorstellen van de Europese Commissie teneinde adviezen uit te brengen, landbouwsteun voor te bereiden, gevraagde gegevens (statistieken, reporting) te verstrekken. Deze documenten zijn zelden vertaald in het Frans, en indien wel worden deze pas laattijdig ontvangen.
 - Af en toe deelnemen aan meetings met de experts van de andere lidstaten.
- Voor het Nederlands:
 - Regelmatige contacten onderhouden met de Vlaamse collega's, per e-mail, telefonisch of tijdens vergaderingen.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan het Frans niet vereist worden als wervingsvoorwaarde in de Waalse Overheidsdiensten.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van een of meer andere talen dan die waarin de taalwetten voorzien, uitzonderlijk kan worden vereist in bijzondere gevallen en om functionele redenen inherent aan de behoeften van de betrokken functie. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Nederlands en het Engels inherent is aan de professionele kennis die vereist is voor bovenvermelde betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van twee personeelsleden niveau A met een kennis van het Nederlands en het Engels, aangepast aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 49.104 van 24 mei 2017)

FOD Financiën:

vraag om advies omtrent het gebruik van het Duits door de FOD Financiën ten aanzien van hun personeelsleden in het Duitse taalgebied.

De vraag heeft betrekking op het taalgebruik in de betrekkingen van centrale diensten en hun personeelsleden in de gewestelijke en plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Duitse taalgebied. Het gaat om operationele diensten (externe deconcentratie op administratief vlak) die onder de hoge leiding blijven van de Voorzitter van het directiecomité en een manager N-1.

Deze deconcentratie houdt twee betekenissen in:

- voor de interne relaties (in een binnendienst zoals bepaald door de SWT) gaat het omwille van praktische redenen om een deconcentratie van een centrale dienst die gevestigd is in het Duitse taalgebied. De regels zoals bepaald in Hoofdstuk V “Gebruik van de talen in de

diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt” zijn van toepassing, waaronder artikel 39 SWT;

- voor verschillende diensten daarentegen die niet hiërarchisch verbonden zijn met elkaar, wat hier niet het geval is, heeft de VCT deze gedeconcentreerde kantoren (zoals de belastingkantoren, BTW-controlekantoren, hypotheekkantoren, autobelastingen, registratiekantoren) beschouwd als gewestelijke diensten in zoverre hun werkring meerdere gemeenten bestrijkt. Indien hun werkring slechts één gemeente bestrijkt, zullen ze als plaatselijke diensten beschouwd worden.

1. Behandeling in binnendienst

Artikel 39, § 1 SWT bepaalt dat in hun binnendiensten, met uitzondering van onderrichtingen aan het personeel, formulieren en drukwerken voor de binnendienst, de centrale diensten zich gedragen naar artikel 17, § 1 SWT, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling.

Artikel 17, § 1, A en B SWT luidt:

“A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

- 1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;
- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;
- 3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal.”

In geen enkel geval wordt er in een binnendienst in het gebruik van het Duits voorzien.

2. Onderrichtingen aan het personeel

In de zin van artikel 39, § 3 SWT worden in een centrale dienst de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Ook in dit geval wordt het gebruik van het Duits niet vereist. Dat volgt logischerwijze uit de bepalingen van hoofdstuk V "Gebruik van de talen in de diensten waarvan de werkring het ganze land bestrijkt" SWT, die bepalen dat alle ambtenaren worden ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse of de Franse taalrol. Er bestaat geen Duitse taalrol.

3. Behandeling in buitendienst

Krachtens artikel 39, § 2 SWT dient de FOD Financiën in zijn betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied te gebruiken, en *in casu* het Duits ten aanzien van de gewestelijke en plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Duitse taalgebied.

4. Gebruik van het Duits op het intranet

Uit de analyse van artikel 39 SWT blijkt dat het gebruik van het Duits op het intranet ten aanzien van gedeconcentreerde ambtenaren uit het Duitse taalgebied niet wettelijk verplicht is maar eerder uitgaat van het hoffelijkheidsbeginsel gezien de afwezigheid van een Duitse taalrol.

(Advies 49.124 van 30 juni 2017)

Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt:
wetsvoorstel tot wijziging van de SWT wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 2299/1).

De VCT onderzocht in verenigde afdelingen de adviesaanvraag over vermeld wetsvoorstel dat de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt heeft besloten in te winnen.

1 Strekking van het voorstel

Het huidige artikel 65 SWT regelt de bevoegdheid van de regeringscommissaris van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, vice-gouverneur, om toezicht te houden op de toepassing van de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken in de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 65, § 2 SWT dienen de burgemeesters van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad binnen de acht dagen afschriften van de besluiten van de gemeenteverhuden die rechtstreeks of onrechtstreeks de toepassing van de wetten en verordeningen over het gebruik der talen in bestuurszaken betreffen, te sturen aan het gouvernement van de vice-gouverneur.

Artikel 65, § 3, eerste lid SWT voorziet in de bevoegdheid van de vice-gouverneur om, bij een met redenen omkleed besluit, de uitvoering te schorsen van de beslissing waarbij de gemeenteverhuden van één van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad of het

openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van één van deze gemeenten, de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schendt.

De overige leden van artikel 65, § 3 SWT beschrijven de procedure van de schorsing door de vice-gouverneur:

- Het schorsingsbesluit dient te worden genomen binnen veertig dagen nadat het betrokken besluit van de betrokken gemeente op het gouvernement van de vice-gouverneur is binnengekomen.
- Het schorsingsbesluit dient dadelijk ter kennis worden gegeven aan de gemeenteoverheid of OCMW.
- Deze gemeenteoverheid of OCMW dient er onverwijld kennis van te nemen en heeft de mogelijkheid om het geschorste besluit te rechtvaardigen of in te trekken.
- Veertig dagen nadat de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteoverheid of het OCMW op het voormeld gouvernement is toegekomen, is de schorsing opgeheven.³

Het voorliggend wetsvoorstel beoogt artikel 65 SWT in die zin te wijzigen dat de schorsing niet langer een tijdelijk karakter heeft, maar dat de schorsing definitief wordt “tenzij de toezichthoudende overheid binnen deze termijn van veertig dagen, bij gemotiveerd besluit, de schorsing heeft opgeheven.”

2 Eerdere voorstellen

In 1998, 2000 en 2005 werden al eerder wetsvoorstellen ingediend om het karakter van de schorsing door de vice-gouverneur te wijzigen. In deze wetsvoorstellen wordt de schorsing niet opgeheven na de termijn van veertig dagen, maar is de opheffing van het schorsingsbesluit afhankelijk van een met redenen omkleed besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, indien de schorsing de uitvoering van een beslissing van een gemeenteoverheid betreft, of van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, indien de schorsing de uitvoering van een beslissing van een OCMW betreft.⁴

In een voorstel van resolutie “over de niet toepassing van de taalwetgeving in de plaatselijke besturen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest” werd onder andere voorgesteld om de bevoegdheden van de vice-gouverneur uit te breiden door hem, op het vlak van de toepassing van de SWT, naast de schorsingsbevoegdheid ook de vernietigingsbevoegdheid toe te kennen.⁵

³ Artikel 65 SWT

⁴ Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 65 tot wijziging van artikel 65 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, *Parl.St.* Kamer 1997-1998, nr. 1500/001; wetsvoorstel tot wijziging van artikel 65 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966, *Parl.St.* Kamer 1999-2000, nr. 0648/001; wetsvoorstel tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966; *Parl.St.* Senaat 2004-2005, nr. 3-1008/1; voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, *Parl.St.* Senaat 2004-2005, nr. 3-1009/1.

⁵ Voorstel van resolutie over de niet toepassing van de taalwetgeving in de plaatselijke besturen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, *Parl.St.* Kamer 2015-2016, nr. 1721/001, 26.

3 Opmerkingen van de VCT bij het voorstel

- a) De schorsingsbevoegdheid van de Vice-gouverneur is, ingevolge de wil van de wetgever, gelijk aan de schorsingsbevoegdheid van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant. Deze adjunct van de gouverneur is immers op grond van artikel 65bis, § 3 SWT bevoegd om de uitvoering te schorsen van de beslissing waarbij de gemeenteoverheid of het OCMW van één van de randgemeenten de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schenden.

Indien de bevoegdheid van de Vice-gouverneur derhalve wordt gewijzigd, dan zou bijgevolg de bevoegdheid van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant ook moeten wijzigen. Overeenkomstig artikel 129, § 2, eerste streepje, van de G.W. kan artikel 65bis SWT echter enkel gewijzigd worden door een wet aangenomen bij een bijzondere meerderheid, zoals beschreven in artikel 4 G.W.⁶

- b) De schorsing van het betrokken besluit wordt niet opgeheven veertig dagen nadat de Vice-gouverneur de schorsingsbeslissing heeft genomen, maar echter veertig dagen nadat de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteoverheid of OCMW is toegekomen op het gouvernement van de Vice-gouverneur.⁷

Dit heeft tot gevolg dat de termijn van veertig dagen in voorliggend wetsvoorstel afhankelijk is van de verzending van de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteoverheid of OCMW en pas begint te lopen vanaf moment dat het gouvernement van de vice-gouverneur deze akte heeft ontvangen.⁸

- c) De schorsing is een tijdelijke maatregel die wordt uitgesproken om de toezichthoudende overheid tijd te geven om de mogelijke nietigverklaring van het betrokken besluit te onderzoeken. Aangezien de schorsing dus een voorbereidende maatregel is, is het tegen het schorsingsbesluit gericht annulatieberoep niet ontvankelijk.⁹

In voorliggend wetsvoorstel wordt de schorsing van de betrokken beslissing door de vice-gouverneur definitief na een bepaalde termijn. Dit definitief karakter is in strijd met het karakter van de schorsing als tijdelijke maatregel van administratief toezicht en kan *de facto* na het verloop van de bepaalde termijn gelijkgesteld worden met een vernietiging.

Juridisch behoudt de beslissing door de vice-gouverneur echter de kwalificatie van een schorsing waartegen een annulatieberoep niet ontvankelijk is. Deze schorsing kan enkel ongedaan worden gemaakt indien de toezichthoudende overheid tijdig optreedt. Ook tegen de onthouding door de toezichthoudende overheid kan geen annulatieberoep worden ingediend.¹⁰ Het voorliggend wetsvoorstel heeft tot gevolg dat de mogelijkheid voor een belanghebbende om een beroep in te dienen tegen de schorsing bij de R.v.St. wordt ontnomen.

⁶ Artikel 65bis, § 3, eerste lid SWT.

⁷ Artikelen 4 en 129, § 2, eerste streepje G.W.

⁸ F. GOSSELIN, *L'emploi des langues en matière administrative*, Brussel, Editions Kluwer, 2003.

⁹ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 130.

¹⁰ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 131.

- d) Overeenkomstig artikel 7 van de BWHI hebben de gewesten de algemene bevoegdheid voor de organisatie en uitoefening van het administratief toezicht. Deze bevoegdheid doet echter geen afbreuk aan de bevoegdheid van de federale overheid en van de gemeenschappen om, met betrekking tot aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, zelf een specifiek administratief toezicht te organiseren en uit te oefenen.¹¹

Op grond van artikel 63, vijfde lid, van de BWBI zijn respectievelijk de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor de organisatie en uitoefening van het specifiek toezicht in regelingen die betrekking hebben op de zogenaamde 'bicommunautaire instellingen', waaronder de OCMW 's.¹²

Het taalgebruik in bestuurszaken in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever.¹³ De federale wetgever kan dus zelf een specifiek administratief toezicht organiseren op de naleving van de SWT in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

De federale wetgever heeft dit specifiek administratief toezicht echter niet georganiseerd. Artikel 58 SWT bepaalt immers het volgende: "de nietigheid van" de "handelingen en verordeningen worden vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de R.v.St."¹⁴

Dit betekent dat de eindbeslissing over het betrokken besluit, namelijk de vernietiging, genomen dient te worden door de betrokken toezichthoudende overheid. Voor besluiten van de gemeenteoverheden is de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd, en voor besluiten van de OCMW 's het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.¹⁵

In zijn arresten van 27 mei 2004 en 16 maart 2006 heeft de R.v.St. benadrukt dat deze vernietigingsbevoegdheid geen facultatief karakter vertoont en dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie niet vrij zijn om aan de uitoefening van hun vernietigingsbevoegdheid te verzaken.¹⁶

Het geven van een definitief karakter aan de schorsingsbeslissing zorgt ervoor dat bij het gebrek aan het optreden van de toezichthoudende overheid de vice-gouverneur een

¹¹ Artikel 7, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, *BS* 15 augustus 1980, 9434.

¹² Artikel 63, vijfde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, *BS* 14 januari 1989, 667; A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 682.

¹³ T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, "De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten", *T.Gem.* 2006, (34) 34.

¹⁴ Artikel 58 SWT.

¹⁵ T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, "De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten", *T.Gem.* 2006, (34) 46.

¹⁶ R.v.St. 24 mei 2004, nr. 118.134; R.v.St. 16 maart 2006, nr. 156.436; T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, "De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten", *T.Gem.* 2006, (34) 37 en 46, voetnoot 92.

eindbeslissing neemt over het betrokken besluit, terwijl deze eindbeslissing echter is toegewezen aan de toezichthoudende overheid.

- e) In het kader van zijn bevoegdheid om het specifiek administratief toezicht te organiseren op de naleving van de SWT in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, kan de federale wetgever iemand of een orgaan gelasten met dit toezicht en de eindbeslissing van dit toezicht, zoals de vernietiging van het betrokken besluit. De federale wetgever is bevoegd om te oordelen of dit specifiek administratief toezicht dient te worden georganiseerd, en op welke wijze de organisatie van dit specifiek administratief toezicht dient te gebeuren.

(Advies 49.126 van 24 mei 2017)

OCMW Erpe-Mere:

vraag om advies met betrekking tot het uithangen van een affiche in het Turks.

Het betreft een vraag om advies met betrekking op het uithangen van een affiche in het Turks in het OCMW van Erpe-Mere waarin gezocht wordt naar Turkse pleeggezinnen voor Turkse kinderen.

Het OCMW van Erpe-Mere is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 SWT. Het uithangen van een affiche dient beschouwd te worden als een bericht of mededeling aan het publiek en dient derhalve conform artikel 11, § 1, eerste lid SWT uitsluitend in de taal van het taalgebied opgesteld te zijn, *in casu* het Nederlands.

(Advies 49.130 van 20 oktober 2017)

Rochefort:

vraag om advies aangaande de aanwerving van jobstudenten met een kennis van het Nederlands en/of het Engels in de gemeente Rochefort.

Voor de aanwerving van studenten voor de gemeentelijke zomercampings wordt voor verschillende functies de volgende kennis gevraagd:

- animator camping (vijf studenten): kennis van het Nederlands;
- bewaking parkings (drie studenten): kennis van het Nederlands en van het Engels;
- well'Camp (één persoon): kennis van het Nederlands.

De kennis van een andere taal dan het Frans kan in principe niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden in de diensten van de stad Rochefort.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meerdere talen dan die waarin de taalwetten voorzien in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter vooraf aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Nederlands en/of het Engels inherent is aan de professionele kennis die vereist is voor bovenvermelde betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van negen jobstudenten met een kennis van het Nederlands en/of het Engels, aangepast aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 49.131 van 24 mei 2017)

Departement Mobiliteit en Openbare Werken (Vlaamse overheid):

vraag om advies over toepassing van de SWT op de Europese goedkeuringscertificaten.

Het Departement Mobiliteit en Openbare Werken is een gecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Vlaams Gewest bestrijkt.

Op grond van artikel 36, § 1 GWHI dient het Departement Mobiliteit en Openbare Werken het Nederlands te gebruiken als bestuurs taal. Dit betekent dat de betrokken goedkeuringscertificaten in het Nederlands dienen te worden uitgereikt.

In zijn arrest nr. 226.429 van 13 februari 2014 heeft de R.v.St. geoordeeld dat de SWT die van openbare orde is, zo goed als geen ruimte laat om bij complexe gespecialiseerde overheidsopdrachten bepaalde delen van technische opdracht documenten laat staan technische bijlagen of fiches in hun geheel, in een andere dan door de SWT oplegde taal of talen op te stellen.

Naar analogie stelt de Nederlandse afdeling van de VCT dat de taalregeling in de GWHI het Departement Mobiliteit en Openbare Werken niet toelaat om de betrokken goedkeuringscertificaten in een andere taal dan het Nederlands uit te reiken.

(Advies 49.137 van 14 juli 2017)

Instituut voor de Gelijheid van Vrouwen en Mannen:

vraag om advies met betrekking tot het verspreiden van een meertalige folder.

Het betreft een vraag om advies met betrekking tot het verspreiden van een meertalige folder over het gehele Belgische grondgebied in het kader van een sensibiliseringscampagne voor slachtoffers van partnergeweld uit verschillende bevolkingsgroepen met een migratieachtergrond in België. Het instituut vraagt de VCT toelating om deze folder in 21 talen te verspreiden.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die terzake aan genoemde diensten bij SWT wordt opgelegd (artikel 40 SWT). De folders die het Instituut voor gelijkheid van vrouwen en mannen door middel van de plaatselijke diensten ter beschikking stelt, dienen steeds conform te zijn met de taalregeling van deze plaatselijke diensten.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT kan voor specifieke projecten eveneens een andere taal dan die is of zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten gebruikt worden op voorwaarde dat het een vertaling betreft en dat boven de anderstalige teksten in de taal of talen opgelegd aan de plaatselijke dienst desgevallend “vertaling uit het Nederlands”, “traduit du français” of “Übersetzung aus dem Deutschen” wordt afgedrukt.

De VCT begrijpt dat ook allochtonen en meer in het bijzonder allochtone vrouwen voor de problematiek van het partnergeweld wil sensibiliseren en oordeelt daarom dat het ter beschikking stellen van anderstalige folders in de plaatselijke diensten, geen overtreding van de SWT is, op voorwaarde dat de voornoemde vermelding boven de anderstalige teksten wordt afgedrukt en dat de tekst in de opgelegde taal of talen aan de plaatselijke dienst eveneens beschikbaar is.

(Advies 49.138 van 30 juni 2017)

Provincie Oost-Vlaanderen:

vraag om advies over het taalgebruik door de provincie Oost-Vlaanderen in het kader van Europese projecten.

Het goedkeuren van documenten door de deputatie binnen het kader van Europese projecten, zoals de partnerschapsovereenkomsten, is een aangelegenheid die behoort tot de werking van de binnendiensten van de provincie.

Op grond van artikel 10 SWT dient de provincie Oost-Vlaanderen uitsluitend het Nederlands te gebruiken in zijn binnendiensten, in zijn diensten waaronder hij ressorteert, en in zijn betrekkingen met andere diensten uit het Nederlandse taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad.

In het verleden heeft de Nederlandse afdeling van de VCT meermaals geoordeeld dat alle elementen aanwezig dienen te zijn die noodzakelijk zijn opdat een lokale of provinciale mandataris met kennis van zaken documenten die aan hem/haar zijn voorgelegd kan goedkeuren (zie VCT-adviezen nrs. 35.178 van 1 september 2003; 40.212 van 2 maart 2009).

Uit het voorafgaande komt duidelijk tot uiting dat de documenten in het kader van Europese projecten enkel in het Nederlands aan, *in casu*, de deputatie ter goedkeuring kunnen worden voorgelegd.

De SWT regelt echter niet de betrekkingen met de diensten van de Europese Unie of met buitenlandse partners in het kader van transnationale samenwerkingen of programma's die onder de Europese Commissie vallen. Op de communicatie gericht aan de diensten van de Europese Commissie en deze partners is de SWT zelf niet van toepassing, waardoor deze communicatie gesteld kan zijn in het Engels.

(Advies 49.149 van 14 juli 2017)

Operationeel Directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Wonen, Erfgoed en Energie:

vraag om advies aangaande een vraag om akkoord met het oog op de aanwerving van een personeelslid niveau C met een kennis van het Duits.

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Frans in de diensten van de Waalse Overheidsdienst niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meerdere talen dan die waarin de taalwetten voorzien in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter vooraf aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Duits eigen is aan de professionele kennis die vereist is voor bovenvermelde betrekking PO4C0029 van niveau C, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een personeelslid niveau C met een kennis van het Duits, in zoverre deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 49.152 van 30 juni 2017)

Tervuren:

vraag om advies over het toepassingsgebied van de uitzonderingsregel betreffende de toeristische centra.

In haar advies nr. 48.100 van 15 april 2016 heeft de Nederlandse afdeling van de VCT de vraag onderzocht van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw of het Agentschap voor Natuur en Bos andere talen dan het Nederlands kan gebruiken op zijn domeinen die zijn uitgegroeid tot toeristische trekpleisters.

In dit advies heeft de Nederlandse afdeling van de VCT geoordeeld dat alleen de domeinen die zich op het grondgebied bevinden dat als toeristisch centrum erkend is, de specifieke informatie over het domein bestemd voor de toeristen meertalig kunnen aanbieden.

Aangezien het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, het Park van Tervuren en het op het grondgebied van Tervuren gelegen gedeelte van het Zonieënwood zich bevinden op het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Tervuren dat erkend is als toeristisch centrum, is de Nederlandse afdeling van de VCT van oordeel dat het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, de Regie der Gebouwen en het Agentschap voor Natuur en Bos mededelingen bestemd voor toeristen meertalig (ten minste in de drie landstalen) mag aanbieden op het grondgebied van de gemeente Tervuren, dat erkend is als toeristisch centrum.

De erkenning als toeristisch centrum in het kader van de regeling van de talen heeft geen gevolgen ten aanzien van derden (bijvoorbeeld handelaars of lokale verenigingen). Als private personen zijn zij immers vrij te kiezen welke taal zij gebruiken onafhankelijk van het feit of de gemeente al dan niet erkend is als toeristisch centrum.

(Advies 49.155 van 14 juli 2017)

Gewestelijke Overheidsdiensten Brussel:

vraag om advies met betrekking tot de taalkaders in het kader van de oprichting van nieuwe administraties.

Vier directies van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel (GOB) werden overgedragen naar de nieuwe instellingen van openbaar nut, met name Brussel Preventie & Veiligheid en het Brussels Planningsbureau. Er worden ook andere nieuwe entiteiten op te richten, wat eveneens gepaard gaat met een personeelsoverdracht. Op 1 januari 2017 werd de GOB Fiscaliteit officieel opgericht.

De VCT oordeelt dat deze onafhankelijke instellingen over taalkaders dienen te beschikken en dit overeenkomstig artikel 32, § 1, tweede lid W. Brussel I.H. waarin wordt verwezen naar hoofdstuk V SWT, meer bepaald artikel 43 SWT.

De VCT oordeelt eveneens dat er nieuwe kaders voor de GOB dienen te worden opgesteld nadat er zich een belangrijke wijziging heeft voorgedaan in het aantal banen of opdrachten waardoor er een verschillend werkvolume ontstaat. Het is aan de voogdijminister om na te gaan wanneer het wenselijk is om nieuwe taalkaders voor de GOB in te dienen, en dit met inachtneming van de SWT en volgens de methode van het Vademecum.

(Advies 49.156 van 30 juni 2017)

Knokke-Heist:

vraag om advies over het taalgebruik bij formulieren van buitenlandse overheden betreffende het buitenlands pensioen.

Door de stempel en de handtekening van een ambtenaar van een taalhomogene gemeente, zoals Knokke-Heist, krijgt het betrokken formulier het karakter van een getuigschrift. Overeenkomstig artikel 14 SWT dient de gemeente Knokke-Heist de getuigenschriften op te stellen in het Nederlands.

De Nederlandse afdeling van de VCT oordeelt dat het inderdaad niet mogelijk is om betrokken formulieren uitsluitend in het Frans te laten ondertekenen of te stempelen door de ambtenaren van taalhomogene gemeenten. Op basis van het hoffelijkheidsbeginsel zou dit echter wel kunnen geschieden. Maar het beroep doen op dit beginsel is een mogelijkheid en geen verplichting.

(Advies 49.176 van 14 juli 2017)

Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen:

vraag om advies met betrekking tot de aanwerving van een contractueel juridisch adviseur niveau A3 voor de juridische cel met een passieve kennis van het Nederlands voor het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen.

Het Instituut voor de Gelijkheid van vrouwen en mannen is een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt (zie hoofdstuk V, afdeling I SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde worden gesteld.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de SWT voorzien in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

(Advies 49.185 van 20 oktober 2017)

Federale wetenschappelijke instellingen:

vraag om advies betreffende de geldige samenstelling van de directieraad van de federale wetenschappelijke instellingen (FWI) in de zin van de SWT.

De samenstelling van de directieraden (DR) van de FWI verschilt soms maar ze bestaan steeds uit leden van de eerste trap van de hiërarchie. Bijgevolg dienen deze, overeenkomstig artikel 43 SWT, paritair te worden samengesteld.

Wat het minimale vereiste aanwezigheids-quorum betreft opdat de DR geldig kan beraadslagen (*in casu* vergadert de directieraad op geldige wijze indien ten minste drie leden aanwezig zijn) voorziet de SWT in geen enkele specifieke bepaling. De SWT eist enkel dat de pariteit op de eerste en tweede trappen wordt nageleefd.

(Advies 49.232 van 22 september 2017)

Waalse Overheidsdienst:

vraag om advies met betrekking tot de aanwerving van een personeelslid niveau B met een kennis van het Duits binnen de Waalse Overheidsdienst.

In de diensten van de Waalse Overheidsdienst kan de kennisvereiste van een andere taal dan het Frans in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.

(Advies 49.255 van 22 september 2017)

Waalse Regering:

vraag om advies met betrekking tot de aanwerving van een personeelslid niveau B voor de functie van juridisch medewerker met kennis van het Duits binnen het Overkoepelend directoraat-generaal begroting, logistiek en informatie- en communicatietechnologie van Luik en met als standplaats Sankt-Vith.

In de diensten van de Waalse Overheidsdienst kan de kennisvereiste van een andere taal dan het Frans in principe niet als wervingsvoorwaarde gesteld worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

(Advies 49.264 van 22 september 2017)

Directie Exploitatie van de Stuwdammen:

vraag om advies aangaande de aanwerving van een personeelslid niveau D voor de betrekking van « arbeider » binnen de Directie Exploitatie van de Stuwdammen te Eupen, waarvoor de kennis van het Frans is vereist.

Op grond van artikel 41 GWHI is de bestuurstaal van deze dienst het Duits (zetel in Eupen).

Overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT kan in een dergelijke dienst niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent, *in casu* het Duits.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012, 44.115 van 1 maart 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 46.098 van 10 oktober 2014; 48.312 van 17 februari 2017).

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Frans eigen is aan de professionele kennis voor de betrekking zoals hierboven beschreven, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een personeelslid niveau D die de kennis van het Frans bezit in zoverre deze kennis is aangepast aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 49.334 van 15 december 2017)

Waalse Regering:

vraag om advies aangaande de aanwerving van twee personeelsleden niveau C van de Duitse taalrol voor een betrekking in de buitendienst van Eupen waarvoor de kennis van het Frans is vereist.

Op grond van artikel 41 GWHI is de bestuurstaal van deze dienst het Duits (zetel in Eupen).

Overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT kan in een dergelijke dienst niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent, *in casu* het Duits.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de SWT voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.¹⁷

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Frans eigen is aan de professionele kennis voor de betrekking zoals hierboven beschreven, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van twee personeelsleden niveau C die de kennis van het Frans bezitten in zoverre deze kennis is aangepast aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 49.335 van 15 december 2017)

¹⁷ VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012, 44.115 van 1 maart 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 46.098 van 10 oktober 2014; 48.312 van 17 februari 2017.

Hoofdstuk III Vragen om advies door particulieren

Fiducial Expertise:

vraag om advies over taalgebruik binnen ondernemingsraad.

De betrokken onderneming stelde aan de VCT de vraag of het huishoudelijk reglement van de onderneming gewijzigd kon worden opdat de notulen van de vergadering van de ondernemingsraad in het Nederlands en in het Frans niet langer dezelfde juridische waarde hebben, maar dat voortaan de Nederlandstalige versie voorrang krijgt op de Franstalige versie wanneer de secretaris van de ondernemingsraad Nederlandstalig is, en de Franstalige versie voorrang krijgt wanneer de secretaris Franstalig is.

De notulen van de vergaderingen van de ondernemingsraad zijn akten en bescheiden van ondernemingen die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen, met name artikel 84 van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen.

Afhankelijk van de ligging van de exploitatiezetel zal de te gebruiken taal in de akten en bescheiden van ondernemingen die zijn voorgeschreven bij wetten en reglementen, geregeld worden door artikel 52 SWT, het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor sociale betrekkingen tussen de werkgevers en werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, of het decreet van 30 juni 1982 inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van de akten en documenten van ondernemingen opgelegd door de wet en reglementen.

De sociale betrekkingen tussen de werkgeversdelegatie en de werknemersdelegatie hebben in principe plaats op de locatie van de ondernemingsraad. Op deze plaats wordt de opdracht als vertegenwoordiger in de ondernemingsraad effectief uitgevoerd. Dit heeft tot gevolg dat voor de sociale betrekkingen in het kader van de ondernemingsraad de exploitatiezetel van de onderneming dient te worden gelokaliseerd op de plaats waar de ondernemingsraad doorgaat, *in casu* Elsene. Aangezien in het kader van de ondernemingsraad de exploitatiezetel van de onderneming gelokaliseerd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, wordt de te gebruiken taal in de notulen van de vergaderingen van de ondernemingsraad geregeld door artikel 52 SWT.

In haar advies nr. 15.129 van 6 oktober 1983 heeft de VCT geoordeeld dat de notulen van de vergadering van een ondernemingsraad een wettelijk voorgeschreven document is, dat overeenkomstig artikel 52, § 1, tweede lid SWT in de taal van elk belanghebbend personeelslid gesteld dient te worden. Hieruit volgt dat de notulen in beide talen dienen te worden opgesteld, wanneer zowel Nederlandstaligen als Franstaligen in deze ondernemingsraad zetelen. De versies in beide talen hebben dezelfde juridische waarde en de versie in één taal kan nooit voorrang hebben op de versie in de andere taal.

In de wijziging voorgesteld door de werknemersdelegatie wordt een voorrangregeling gecreëerd op basis van de taal van de secretaris. Deze wijziging houdt geen rekening met het feit dat de ondernemingsraad kan bestaan en momenteel bestaat uit zowel Nederlandstaligen als Franstaligen. Bij zulke samenstelling dienen de Nederlandstalige en Franstalige versie van de notulen van de vergaderingen van de ondernemingsraad overeenkomstig artikel 62, § 1, tweede lid SWT dezelfde

juridische waarde te hebben en is een voorrangsregeling op basis van de taal van de secretaris in strijd met artikel 52, § 1, tweede lid SWT.

Derhalve geeft de VCT een ongunstig advies over deze wijziging.

(Advies 49.151 van 6 juli 2017)

3.

Principenota's

Principenota: bestuurstaalwet en evaluatie bij ambtenaren

1 Evaluatie

A *Personeelsleden in het federaal openbaar ambt*

De evaluatie voor personeelsleden in het federaal openbaar ambt wordt geregeld in het koninklijk besluit van 24 september 2013 “betreffende de evaluatie in het federaal openbaar ambt” (hierna: KB Evaluatie Federaal Ambt).¹⁸ Dit koninklijk besluit is niet van toepassing op het wetenschappelijk personeel van de wetenschappelijke instellingen, noch op de mandaathouders, dit zijn de ambtenaren die een management- of een staffunctie uitoefenen in het kader van een mandaat van een bepaalde duur (*infra B*).¹⁹

Personeelsleden zijn volgens dit koninklijk besluit de werknemers te werk gesteld door “een federale overheidsdienst of een programmatorische federale overheidsdienst, alsook de diensten die ervan afhankelijk zijn, het Ministerie van Landsverdediging alsook de diensten die ervan afhankelijk zijn of een van de rechtspersonen bedoeld in artikel 1, 3°, van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken”, zoals het RIZIV, de RVA, de Regie der gebouwen, ...²⁰

Gedurende hun loopbaan worden personeelsleden regelmatig geëvalueerd in opeenvolgende evaluatieperiodes.²¹ Deze evaluatieperiodes bedragen in beginsel telkens één jaar en lopen normaal van 1 januari tot 31 december. Het KB Evaluatie Federaal Ambt omschrijft wel enkele situaties waarin de evaluatieperiode op een ander moment begint of eindigt, en waarin de evaluatieperiode een ander termijn heeft.²²

De evaluatieperiode bestaat uit verschillende opeenvolgende gesprekken waarin de prestaties van de ambtenaar en de ontwikkelingen van zijn competenties worden voorgesteld, gepland, aangepast en geëvalueerd: een functiegesprek, een planningsgesprek, (een) functioneringsgesprek(en) en een evaluatiegesprek.²³ Deze gesprekken worden gehouden tussen het geëvalueerd personeelslid en diens evaluator, d.i. “de hiërarchische meerdere van het personeelslid of de functionele chef aan wie de hiërarchische meerdere de evaluatietaken heeft gedelegeerd”.²⁴

¹⁸ KB 24 september 2013 “betreffende de evaluatie in het federaal openbaar ambt”, *BS* 4 oktober 2013, 69.415.

¹⁹ Artikelen 1 en 2, 10° KB Evaluatie Federaal Ambt.

²⁰ Artikel 1, 3° wet 22 juli 1993 “houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken”, *BS* 14 augustus 1993, 18.101; artikel 2, 1° en 6° KB Evaluatie Federaal Ambt.

²¹ FOD Personeel en Organisatie, “Evaluatie Personeelsleden”, *fedweb*,

https://fedweb.belgium.be/nl/evaluatie/evaluatiecyclus_voor_personeelsleden (raadpleging 3 januari 2016)

²² Artikel 5 KB Evaluatie Federaal Openbaar Ambt.

²³ Artikelen 7 t.e.m. 9 KB Evaluatie Federaal Ambt; FOD Personeel en Organisatie, “Evaluatie Personeelsleden”, *fedweb*, http://www.fedweb.belgium.be/nl/evaluatie/evaluatiecyclus_voor_personeelsleden (raadpleging 3 januari 2016)

²⁴ Artikelen 2, 17°; 7, 2de lid; 8; en 9 KB Evaluatie Federaal Ambt.

Het KB Evaluatie Federaal Ambt definieert de hiërarchische meerdere als “de ambtenaar aan wie de directeur-generaal of, bij afwezigheid, de leidend ambtenaar of zijn afgevaardigde de verantwoordelijkheid over een dienst of een team heeft toegekend en die dientengevolge rechtstreeks gezag uitoefent over de personeelsleden van die dienst of van dat team” en de functionele chef als “de ambtenaar de contractueel of de statutair die onder een andere rechtstoestand ressorteert die, onder de verantwoordelijkheid van de hiërarchische meerdere van een personeelslid, een rechtstreekse gezagsrelatie heeft ten aanzien van deze laatste bij het dagelijks uitoefenen van zijn ambt” (Artikel 2, 15° en 16° KB Evaluatie Federaal Ambt).

Na afloop van het functiegesprek, planningsgesprek, de functioneringsgesprekken en het evaluatiegesprek stelt de evaluator telkens een verslag op.²⁵ Deze verschillende verslagen maken deel uit van het evaluatiedossier.²⁶ Het evaluatieverslag wordt afgesloten met één van de volgende vermeldingen: “uitzonderlijk”, “voldoet aan de verwachtingen”, “te verbeteren” of “onvoldoende”.²⁷

Op verschillende momenten tijdens de evaluatieperiode verplicht het KB Evaluatie Federaal Ambt de tussenkomst van iemand die hiërarchisch hoger is dan de evaluator. Zo dient de functionele chef de hiërarchische meerdere van het personeelslid onmiddellijk op de hoogte te brengen, wanneer hij vreest dat de evaluatie met de vermelding “te verbeteren” of de vermelding “onvoldoende” wordt afgesloten.²⁸ De functionele chef dient verder ook deze hiërarchische meerdere in te lichten, wanneer hij na afloop van het evaluatiegesprek het nodig acht om het personeelslid de vermelding “onvoldoende”, “te verbeteren” of “uitzonderlijk” te geven. Deze kennisgeving heeft tot gevolg dat de delegatie van de evaluatietaak aan de functionele chef ambtshalve wordt ingetrokken en dat de hiërarchische meerdere van het personeelslid de evaluatie overneemt.²⁹ Als deze hiërarchische meerdere ook de vermeldingen “onvoldoende”, “te verbeteren” of “uitzonderlijk” wil geven, dient hij de directeur-generaal of de directeur onder wie hij rechtstreeks ressorteert, daarvan op de hoogte te brengen. De toekenning van deze drie vermeldingen kan ten slotte in beginsel ook niet zonder het akkoord en de medeondertekening van de directeur-generaal of de directeur.³⁰

Voor een stagiair is de stage de eerste evaluatieperiode voor een statutair personeelslid. Op basis hiervan stelt men vast of het personeelslid dat de stage vervult, al dan niet vast benoemd kan worden. Op enkele aspecten zal de evaluatie voor een stagiair verschillen van de hierboven besproken regeling.³¹ Zo dient de hiërarchische meerdere niet de directeur-generaal of de directeur in te lichten, wanneer hij het nodig acht een “onvoldoende”, “te verbeteren” of “uitzonderlijk” te geven. Hij dient in plaats hiervan de P&O-directeur of zijn gemachtigde op de hoogte te brengen.³²

B Mandaathouders

De evaluatie van de mandaathouders, namelijk de ambtenaren die een management- of een staffunctie uitoefenen in het kader van een mandaat van een bepaalde duur, wordt geregeld door het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten” (hierna: KB Managementfuncties FOD), het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van staffuncties in de federale overheidsdiensten en in de programmatorische federale overheidsdiensten” (hierna: KB Staffuncties FOD), het koninklijk besluit van 30 november 2003 “betreffende de aanduiding, de uitoefening en de weging van de managementfuncties alsook de aanduiding en de uitoefening van

²⁵ Artikel 11 KB Evaluatie Federaal Ambt.

²⁶ Artikel 21 KB Evaluatie Federaal Ambt.

²⁷ Artikel 12 KB Evaluatie Federaal Ambt.

De eindvermelding kan zware gevolgen hebben voor de loopbaan van het betrokken personeelslid. Zo kunnen twee vermeldingen “onvoldoende” in drie jaar leiden tot een ontslag wegens beroepsongeschiktheid en hebben de verschillende vermeldingen ook invloed op de geldelijke bevorderingen van een personeelslid (artikel 34 KB Evaluatie Federaal Ambt; zie artikelen 20-22 KB 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt, *BS* 14 november 2013, 85.444)

²⁸ Artikel 17, 1ste lid KB Evaluatie Federaal Ambt.

²⁹ Artikel 17, 3de lid KB Evaluatie Federaal Ambt.

³⁰ Artikel 18 KB Evaluatie Federaal Ambt.

³¹ FOD Personeel en Organisatie, “Evaluatie Personeelsleden”, *fedweb*, https://fedweb.belgium.be/nl/evaluatie/evaluatiecyclus_voor_personeelsleden (raadpleging 3 januari 2016)

³² Artikel 18/1 KB Evaluatie Federaal Ambt.

de staffuncties en directiefuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid” (hierna: KB Managementfuncties en Staffuncties OIZS’s) en het koninklijk besluit van 16 november 2006 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van de management- en staffuncties in sommige instellingen van openbaar nut” (hierna: Managementfuncties en Staffuncties ION’s).³³

Deze mandaathouders dienen net zoals federale personeelsleden jaarlijks een evaluatiecyclus te doorlopen, dat bestaat uit een aantal functioneringsgesprekken, wanneer die noodzakelijk worden geacht, en een evaluatiegesprek.³⁴ De evaluatie wordt afgesloten met één van de volgende vermeldingen: “uitstekend”, “voldoet aan de verwachtingen”, “te ontwikkelen” en “onvoldoende”.³⁵

De (eerste) evaluator is de directe hiërarchische hogere van de betrokken mandaathouder. Dit betekent dat in bepaalde gevallen de bevoegde minister verantwoordelijk is voor de evaluatie. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de evaluatie van een voorzitter van een directiecomité. Tijdens het evaluatiegesprek kan er ook een tweede evaluator aanwezig zijn, die op zijn beurt de hiërarchische verantwoordelijke is van de eerste evaluator.³⁶

2 Toepassing van de bestuurstaalwet op de evaluatie

A *Huidige regeling*

Artikel 39 SWT bepaalt dat centrale diensten, zoals de federale overheid, zich in hun binnendiensten dienen te gedragen naar artikel 17, § 1 SWT. Dit artikel bepaalt onder meer dat, wanneer het een zaak die een ambtenaar van de dienst betreft, de centrale diensten, zonder een beroep op vertalers, het Frans of het Nederlands dienen te gebruiken waarbij de concrete gebruikte taal in een zaak betreffende een ambtenaar wordt bepaald door de taalrol van deze ambtenaar.³⁷

Volgens de vaste rechtspraak van de R.v.St. betekenen deze artikelen dat de volledige procedure van de evaluatie dienen behandeld te worden, zonder een beroep te doen op vertalers, in de taal van de ambtenaar, dit wil zeggen in de taal waarin de betrokkene zijn toelatingsexamen heeft afgelegd. Dit houdt onder meer in dat deze taal dient gebruikt te worden in de gesprekken tijdens de evaluatieperiode (het functiegesprek, het planningsgesprek, het/de functioneringsgesprek(ken) en het evaluatiegesprek), het evaluatiedossier waaronder de verslagen, het akkoord en de

³³ Artikel 2, 10° KB Evaluatie Federaal Ambt; zie KB 29 oktober 2001 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten”, BS 31 oktober 2001, 37.813; KB 2 oktober 2002 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van staffuncties in de federale overheidsdiensten en in de programmatorische federale overheidsdiensten”, BS 9 oktober 2002, 45.571; KB 30 november 2003 “betreffende de aanduiding, de uitoefening en de weging van de managementfuncties alsook de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties en directiefuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid”, BS 16 december 2003, 59.262; KB 16 november 2006 “betreffende de aanduiding en de uitoefening van de management- en staffuncties in sommige instellingen van openbaar nut”, BS 24 november 2006, 65.571.

³⁴ Zie artikelen 16, 17 en 17bis KB Managementfuncties FOD; artikelen 15, 18 en 18bis KB Staffuncties FOD; artikelen 17 en 19 KB Managementfuncties en Staffuncties OIZS’s; artikelen 18, 21 en 22 KB Managementfuncties en Staffuncties ION’s.

³⁵ Zie artikel 18, § 4 KB Managementfuncties FOD; artikel 19, § 4 KB Staffuncties FOD; artikel 19, § 3 KB Managementfuncties en Staffuncties OIZS’s; artikel 23, § 4 KB Managementfuncties en Staffuncties ION’s.

³⁶ Zie artikel 16ter KB Managementfuncties FOD; artikel 17 KB Staffuncties FOD; artikel 17, § 4 KB Managementfuncties en Staffuncties OIZS’s; artikel 20 KB Managementfuncties en Staffuncties ION’s.

³⁷ Artikel 39, § 1 *juncto* artikel 17, § 1, B, 1° SWT.

medeondertekening van de directeur-generaal en de beroepsprocedure.³⁸ Deze vaste rechtspraak van de R.v.St. wordt gevolgd door de VCT.³⁹

Op 24 januari 2014 heeft de VCT geadviseerd dat de evaluatie van Duitstalige ambtenaren, die naar eigen wens worden ingedeeld bij de Nederlandse of Franse taalrol, altijd in de taal van de taalrol van de geëvalueerde dient te gebeuren. De verschillende documenten van de evaluatie mogen ook enkel in die taal worden opgenomen. Bij wijze van uitzondering heeft de VCT hier wel bepaald dat de verschillende gesprekken tussen de evaluator en de geëvalueerde kunnen verlopen met onderling akkoord in de moedertaal van de geëvalueerde, namelijk het Duits.⁴⁰

De verplichting om de evaluatie volledig te behandelen in de taal van de ambtenaar heeft tot gevolg dat de personen die de evaluatie behandelen, persoonlijk kennis moeten kunnen nemen van alle elementen die tijdens de evaluatie zijn opgesteld, en dat zij ook alle mondelinge verklaringen moeten kunnen begrijpen, wat in principe veronderstelt dat deze personen een objectief vastgestelde reële kennis moeten bewijzen van de taal van ambtenaar.⁴¹ Deze kennis kan enkel bewezen worden door het feit dat degene die de evaluatie behandelt, op dezelfde taalrol is ingeschreven als de geëvalueerde, of door het feit dat hij minstens geslaagd is voor een taalexamen zoals omschreven in artikel 12 van het KB 8 maart 2001 (hierna: wettelijk tweetalig).

Volgens de regeling van de evaluatie, zoals beschreven in voorafgaande punt, moet de evaluatie gebeuren door de persoon die een rechtstreekse gezagsrelatie heeft ten aanzien van de geëvalueerde tijdens het dagelijks uitoefenen van de functie. Als deze evaluator tot dezelfde taalrol als de betrokken ambtenaar behoort, zal er geen probleem zijn met betrekking tot de toepassing van de SWT in de evaluatie. Dit is echter niet het geval wanneer de evaluator tot een andere taalrol behoort.

B Omtrent de functionele tweetaligheid (artikel 43ter § 7 SWT)

Voor de centrale diensten en de uitvoeringsdiensten van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten zal de taalkennis van degenen die instaan voor de evaluatie, geregeld worden door artikel 43ter, § 7 SWT na de inwerkingtreding van dit artikel.

Overeenkomstig dit artikel moeten de evaluatoren “het bewijs leveren van de aan de aard van de taak, met name de uitoefening van de evaluatietask, aangepaste kennis van de tweede taal” (de functionele tweetaligheid). Dit bewijs wordt geleverd aan hand van een taalexamen.⁴²

De personen die een managementfunctie uitoefenen waardoor ze ook optreden tijdens de evaluatie (zie de mede-ondertekening van de directeur-generaal), dienen ook het bewijs te leveren van deze

³⁸ RvSt 4 september 1964, nr. 23.527; RvSt 2 maart 1971, nr. 14.563; RvSt 16 januari 1987, nr. 27.428; RvSt 10 augustus 1998, nr. 75.575; RvSt 5 maart 2012, nr. 218.310; RvSt 5 maart 2012, nr. 218.311; RvSt 3 april 2015, nr. 230.874.

³⁹ VCT 15 januari 2004, nr. 35.137; VCT 13 december 2013, nr. 45.113.

⁴⁰ VCT 24 januari 2014, nr. 46.012.

⁴¹ RvSt 5 maart 2012, nr. 218.311; RvSt 3 april 2015, nr. 230.874; RvSt 3 april 2015, nr. 230.785; VCT 15 januari 2004, nr. 35.137.

⁴² Artikelen 43ter, § 1 en § 7, 44bis, 46bis en 70 SWT.

functionele tweetaligheid. Als ze dit zouden nalaten, zou hun mandaat immers voortijdig beëindigd worden.⁴³

In afwijking van de algemene regel dat de documenten met betrekking tot de evaluatie in de taal van de ambtenaar moeten worden opgesteld en niet vertaald mogen worden, kunnen de evaluatoren en de houders van een managementfunctie in de gecentraliseerde federale overheidsdiensten wel een “beroep doen op vertalers voor het opstellen van elk document met betrekking tot de evaluatie van een ambtenaar.”⁴⁴ Degene die evalueert, zal wel nog altijd in staat moeten zijn om de inhoud van een tekst in de tweede taal te controleren. Tot slot is dit beroep op vertalers enkel mogelijk voor de schriftelijke elementen van de evaluatie. Elke mondelinge interactie in kader van de evaluatie moet de evaluator nog steeds voeren in persoon en in de taal van de te evalueren ambtenaar.⁴⁵

In haar advies nr. 48.270 van 2 december 2016 heeft de VCT geoordeeld dat het bestaand artikel 12 (bewijs van voldoende kennis van de tweede taal) van het KB 8 maart 2001 onverkort blijft bestaan na de inwerkingtreding van artikel 43ter, § 7 SWT. Dit heeft tot gevolg dat ambtenaren die een taalattest artikel 12 hebben verworven, ook na de inwerkingtreding van artikel 43ter, § 7 ambtenaren kunnen evalueren zonder dat zij geslaagd moeten zijn voor de examens vermeld in artikel 43ter, § 7 SWT.⁴⁶

3 Rechtspraak van de R.v.St.

A *Arrest nr. 218.311 van 5 maart 2012*

In het arrest nr. 218.311 van 5 maart 2012 oordeelde de R.v.St. dat de aanwezigheid van een Franstalige functionele chef, die niet wettelijk tweetalig is, van een Nederlandstalige evaluator van een Nederlandstalig personeelslid tijdens het evaluatiegesprek een inbreuk uitmaakte op de SWT. De aanwezigheid van die chef als observator kan immers volgens de R.v.St. “slechts zinvol zijn wanneer zij in staat is om alle nuancerings van het gesprek te begrijpen en dus de taal van de ambtenaar beheerst”.⁴⁷

De eindbeslissing over de evaluatie werd hier genomen door de Franstalige administrateur-generaal van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen. Omdat deze administrateur-generaal geen attest van tweetaligheid bezat en er geen tweetalige adjunct in zin van artikel 43, § 6 SWT was opgetreden, was deze eindbeslissing in strijd met de SWT.⁴⁸ In zijn arrest nr. 218.310 van 5 maart 2012 nam de R.v.St. een gelijkaardige beslissing over de eindbeslissing van een evaluatie over een Nederlandstalig personeelslid door dezelfde Franstalige administrateur-generaal van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen met als uitzondering dat de R.v.St. niets vermeldt over een tweetalige adjunct.⁴⁹

⁴³ Artikel 43ter, § 7, 2de lid SWT.

⁴⁴ Artikel 43ter, § 7, 4de lid SWT.

⁴⁵ Memorie van toelichting bij “wetsontwerp tot invoeging van de artikelen 43ter, 44bis, 46bis, 69 en 70 in de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966”, *Parl.St* Kamer 2000-2001, nr. 1458/001, 19.

⁴⁶ VCT 2 december 2016, nr. 48.163.

⁴⁷ RvSt 5 maart 2012, nr. 218.311.

⁴⁸ RvSt 5 maart 2012, nr. 218.311.

⁴⁹ RvSt 5 maart 2012, nr. 218.310.

B Arrest nr. 230.785 van 3 april 2015

In het arrest van 3 april 2015 over de nietigverklaring van het KB Evaluatie Federaal Ambt vermeldt de R.v.St. dat, indien de gemachtigde hiërarchische meerdere “niet tot dezelfde taalrol als het geëvalueerd personeelslid behoort, de hiërarchische meerdere een voldoende kennis van de taal van het geëvalueerd personeelslid dient te bezitten.”⁵⁰

C Arrest nr. 231.454 van 5 juni 2015

In het arrest van 5 juni 2015 heeft de R.v.St. zich uitgesproken over het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 “houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van ambtenaren van het ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest”. In tegenstelling tot de federale regering heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering wel geprobeerd in algemene zin te bepalen welke taalkennis een evaluator dient te hebben, en wat er moet gebeuren als hij deze kennis niet heeft.

Artikel 140 van dit besluit bepaalt immers dat de evaluator van de ambtenaar zijn functionele chef is. Deze functionele chef dient enerzijds tot dezelfde taalrol te behoren als de ambtenaar, of anderzijds een voldoende kennis hebben van de taal van de geëvalueerde ambtenaar. Als de functionele chef niet voldoet aan deze voorwaarden, dan dient het diensthoofd een personeelslid te belasten met de evaluatie. In dit geval woont de functionele chef de verschillende gesprekken bij als observator. Een andere mogelijkheid volgens dit artikel is dat de functionele chef wordt bijgestaan door een wettelijk tweetalig personeelslid dat de gesprekken bijwoont en het evaluatieverslag pas goedkeurt wanneer het de inhoud van de gesprekken weerspiegelt.

In het advies nr. 54.917/2 bij de ontwerp tekst dat naderhand voormeld besluit is geworden, heeft de R.v.St., afdeling Wetgeving, al voorafgaandelijk gesteld dat de laatste mogelijkheid, namelijk het bijstaan van de functionele chef door een wettelijk tweetalig personeelslid, niet beantwoordt aan de vereiste dat een ambtenaar van het ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in ieder geval geëvalueerd dient te worden in zijn taal, en dit overeenkomstig de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, B, 1° SWT.

De R.v.St., afdeling Bestuursrechtspraak, bevestigde deze zienswijze in bedoeld arrest van 5 juni 2015 waardoor de mogelijkheid waarbij de functionele chef wordt bijgestaan door een wettelijk tweetalig personeelslid, strijdig werd verklaard met de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, B, 1° SWT en daarom werd vernietigd.⁵¹ De R.v.St. vernietigde derhalve de tweede gedachtestreep van het vermeld artikel 140.

4 Adviezen van de VCT

A Advies nr. 35.137 van 15 januari 2004

In het advies van 15 januari 2004 bepaalt de VCT dat “diegene die de ambtenaar evalueert een daadwerkelijke en objectief vast te stellen kennis bezit (die wordt bewezen door het slagen voor een taalexamen). Zoniet dient een beroep te worden gedaan op een wettelijke tweetalige.” De VCT

⁵⁰ RvSt 3 april 2015, nr. 230.785.

⁵¹ RvSt 5 juni 2015, nr. 231.454.

benadrukt hier wel dat het inzetten van een wettelijke tweetalige uitzonderlijk dient te blijven, want anders wordt de *ratio legis* van de taalkaders vervalst.⁵²

B Advies nr. 45.113 van 13 december 2013

De VCT heeft in dit advies bepaald dat “indien de functionele chef onvoldoende de taal van de geëvalueerde kent, wordt een andere persoon van dezelfde taal als de geëvalueerde of een wettelijk tweetalige aangeduid om de evaluatie mee uit te voeren.”⁵³

C Advies nr. 46.010 van 10 oktober 2014

De VCT merkte op het einde van het advies van 10 oktober 2014 op dat “de evaluatie alsmede de sanctionering van een medewerker in alle geval moet gebeuren door een meerdere behorende tot dezelfde taalgroep. Is de meerdere van een andere taalgroep, dient een chef van de taalgroep te worden aangewezen of een wettelijke tweetalige.”⁵⁴

D Advies nr. 46.093 van 21 november 2014

In het advies van 21 november 2014 werd een klacht gegrond geacht, omdat de evaluatie was gebeurd door iemand die onvoldoende de andere taal kende van de geëvalueerde ambtenaar. Verder heeft de VCT “akte genomen van het feit dat de gesprekken opnieuw zullen gevoerd worden in aanwezigheid van een Nederlandstalig personeelslid dat de vereiste wettelijke tweetaligheid heeft bewezen.”⁵⁵

5 Besluit

A Uitgangspunt

De taalkennisvereisten waaraan personen dienen te voldoen om te mogen evalueren, vinden hun bestaansreden in de bescherming van de ambtenaar.

Het evaluatieproces wordt immers gekenmerkt door de verschillende gesprekken aan de hand waarvan de prestaties en de competentieontwikkeling van de ambtenaren worden geëvalueerd. Op basis van deze gesprekken komt men tot een eindvermelding dat zware gevolgen kan hebben voor de loopbaan van het betrokken personeelslid. Zo kunnen twee vermeldingen “onvoldoende” in drie jaar leiden tot een ontslag wegens beroepsongeschiktheid en hebben de verschillende vermeldingen ook invloed op de geldelijke bevorderingen van een personeelslid.⁵⁶

Zonder voormelde taalkennisvereisten kan de betrokken ambtenaar onvoldoende zijn recht om gehoord te worden en zijn recht op verdediging laten gelden tijdens deze gesprekken. Dit leidt tot een belemmering in de ontwikkelingen van zijn competenties of van zijn loopbaan, of heeft zelfs tot gevolg dat hij ten onrechte negatief wordt beoordeeld.

⁵² VCT 15 januari 2004, nr. 35.137.

⁵³ VCT 13 december 2013, nr. 45.113.

⁵⁴ VCT 10 oktober 2014, nr. 46.010.

⁵⁵ VCT 21 november 2014, nr. 46.093.

⁵⁶ Artikel 34 KB Evaluatie Federaal Ambt; zie artikelen 20-22 KB 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt, BS 14 november 2013, 85.444.

B Huidige regeling

Uit het voorafgaande kunnen volgende krachtlijnen worden weerhouden:

- De volledige procedure van de evaluatie, met inbegrip van alle gesprekken en documenten, dient in de taal van de betrokken ambtenaar te gebeuren volgens de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, B, 1° SWT. Dit betekent dat de personen die de evaluatie behandelen, een objectief vastgestelde reële kennis moeten kunnen bewijzen van de taal van ambtenaar.
- Wanneer de personen die de evaluatie behandelen niet tot dezelfde taalrol behoren als de geëvalueerde, moeten zij op zijn minst het bewijs van de voldoende kennis van de tweede taal kunnen bewijzen door middel van een taalexamen. Zij dienen derhalve minstens in het bezit te zijn van het zogenaamde taalattest artikel 12.
- De R.v.St. heeft geoordeeld in zijn arrest nr. 218.311 van 5 maart 2012 dat een evaluatie door een niet wettelijk tweetalige functionele chef in bijzijn van een wettelijk tweetalig personeelslid in strijd is met de SWT, en wel om de reden dat de evaluatie van een ambtenaar moet gebeuren in zijn eigen taal.
- Diezelfde Raad heeft verder evenwel in datzelfde arrest geoordeeld dat de aanwezigheid van een observator tijdens een evaluatie enkel mogelijk is, wanneer deze de taal van de betrokken ambtenaar beheerst, terwijl hij in zijn arrest nr. 231.454 van 5 juni 2015 het belasten van een tweetalig personeelslid met de evaluatie en het bijwonen van de evaluatie door de functionele chef als observator niet strijdig heeft bevonden met de SWT.
- De VCT heeft in dit verband geadviseerd dat de persoon die de ambtenaar evalueert, een daadwerkelijke en objectief vast te stellen kennis dient te bezitten van de taal van de ambtenaar dat bewezen wordt door middel van een taalexamen. Indien deze persoon deze kennis niet heeft, kan er beroep worden gedaan op een wettelijke tweetalige. Het inzetten van een wettelijke tweetalige moet echter wel uitzonderlijk blijven.
- De eindbeslissing genomen door een directeur of een directeur-generaal bij een evaluatie is in strijd met de SWT als deze directeur of directeur-generaal behoort tot een andere taalrol en tegelijkertijd ook niet wettelijk tweetalig is.

Uit wat voorafgaat komt tot uiting dat elke ambtenaar dient te worden geëvalueerd door een ambtenaar die tot dezelfde taalrol behoort, of bij ontstentenis van deze laatste, door een ambtenaar van de andere taalrol die in bezit is van een bewijs van de voldoende kennis van de tweede taal.

C Omtrent de functionele tweetaligheid (artikel 43ter § 7 SWT)

Uit het voorafgaande kunnen volgende krachtlijnen worden weerhouden:

- Na de inwerkingtreding van artikel 43ter § 7 SWT wordt de procedure van de personeelsleden van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten geregeld door dit artikel.
- De procedure van de evaluatie, met inbegrip van alle gesprekken en alle documenten, dient in de taal van de betrokken ambtenaar te verlopen behalve voor de mogelijkheid om een beroep te doen op vertalers voor het opstellen van elk document met betrekking tot de evaluatie van een ambtenaar.
- Wanneer de personen die de evaluatie behandelen niet op dezelfde taalrol zijn ingeschreven als de te evalueren ambtenaar, dienen zij het bewijs van de functionele tweetaligheid te

leveren door middel van een taalexamen. Ambtenaren die een taalattest artikel 12 hebben verworven, voor of na de inwerkingtreding van de regeling van de functionele tweetaligheid, zijn vrijgesteld van dit taalexamen.

- De jurisprudentie van de R.v.St. en van de VCT is ook van toepassing op de evaluatie van de personeelsleden van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten.
- De inwerkingtreding van artikel 43ter SWT heeft tot gevolg dat de houders van een managementfunctie verplicht de functionele tweetaligheid moeten bewezen hebben, bij ontstentenis hiervan wordt hun mandaat beëindigd.

D Advies

- Elke ambtenaar dient te worden geëvalueerd in zijn taal. Derhalve dient de evaluator van dezelfde taalrol te zijn als de te evalueren ambtenaar.
- In zoverre echter de evaluator niet behoort tot de taalrol van de te evalueren ambtenaar, dient de eerstvernoemde minstens in het bezit te zijn van een bewijs van de voldoende of functionele kennis van de tweede taal.
- Dit beduidt dat tijdens de evaluatiegesprekken en daarmee overeenstemmende procedures er geen tussenkomsten mogen zijn van een ambtenaar die niet behoort tot dezelfde taalrol als de te evalueren ambtenaar of die niet in het bezit is van een bewijs van de voldoende of functionele kennis van de tweede taal.
- De VCT wijst er verder op dat het alle hoofdverantwoordelijken van een overheidsdienst toekomt om hun diensten zo te organiseren opdat een evaluatie kan geschieden overeenkomstig de beginselen van de SWT.

Nota over het gebruik van het Engels en de bestuurstaalwet

Doel van deze nota is om de draagwijdte te bepalen van de rechtspraak van de VCT aangaande het gebruik van het Engels door de overheidsdiensten in de zin van artikel 1, § 1 SWT.

De SWT vermeldt namelijk niets over andere talen dan de landstalen, zelfs niet om ze uit te sluiten. Nochtans is er tussen 1966 en heden veel veranderd. Vooreerst vertoont het ambtelijk landschap anno 2016 amper enige gelijkenis met dat van 1966. Juridische begrippen en procedures verkregen een eigentijds karakter. Verder opereren de diverse overheden in een Europese en internationale context waar de voertaal hoofdzakelijk het Engels is.

Aangezien het Engels in ons land geen bestuurstaal is, mogen de overheidsdiensten deze taal niet gebruiken in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met andere diensten, in de berichten of mededelingen met de particulier en in de akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Onderhavige nota beoogt een evaluatie te maken van de VCT-rechtspraak op het vlak van het gebruik van het Engels door de administratieve overheden.

Wat het gebruik van het Engels betreft, heeft de tussenkomst van de VCT in hoofdzaak betrekking op de volgende domeinen: (a) berichten en mededelingen, (b) betrekkingen met particulieren, (c) getuigschriften, (d) factuur van een privaat bedrijf, (e) nota's in binnendienst en (f) de vereiste van het Engels bij aanwervingen. Deze laatste aangelegenheid komt in een meer uitgebreidere nota aan bod.

1. Berichten en mededelingen aan het publiek

1.1 Websites

Voor de Engelstalige website van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, heeft de VCT beslist dat "aangezien vele buitenlanders de internetpagina's raadplegen, de VCT van oordeel is dat het niet strijdig is met de taalwetgeving dat berichten en mededelingen die voor buitenlanders bestemd zijn in andere dan de in België gebruikte talen worden gesteld, op voorwaarde evenwel dat de landstalen eerst worden vermeld (zie VCT-adviezen nrs. 24.048 van 12 november 1994; 31.217 van 8 februari 2001⁵⁷)."^{58,59}

De VCT staat evenwel geen Engelse afkortingen toe in het adres en vestigt de aandacht op het feit dat het gebruik van het Engels in de elektronische mededeling geen gemakkelijheidoplossing mag zijn, en dat er, ook op het gebied van elektronische communicatie, voldoende mogelijkheden bestaan om de SWT op een correcte manier toe te passen (zie VCT-adviezen nrs. 38.192 van 15 maart 2007; 39.055 van 14 november 2007).⁶⁰

⁵⁷ Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het overigens mogelijk dat berichten en mededelingen die ook voor het buitenland bestemd zijn – wat per definitie het geval is voor het internet - in andere dan de in België gebruikte talen kunnen worden gesteld (zie VCT 10 februari 1972, nr. 3422).

⁵⁸ Zie VCT 13 maart 2009, nr. 39.006.

⁵⁹ Idem voor de website van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten die eveneens beschikbaar is in het Engels (zie VCT 29 november 2007, nr. 39.065). Idem voor de website van de NMBS (zie VCT 18 november 2010, nr. 42.079).

⁶⁰ Zie VCT 13 maart 2009, nr. 39.006.

Wat de Engelse naam van de website betreft, is de VCT van oordeel dat deze kan worden aanvaard aangezien het *in casu* om de naam van de onderneming zelf gaat. Ook de Engelse benamingen Museum Brasserie en Museum Café zijn conform de taalwetgeving, gezien het internationale karakter van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten.⁶¹

De VCT is van oordeel dat de betwiste Engelstalige naam van de website "Fix my street" geen overtreding van de taalwetgeving vormt.⁶²

1.2 Folders, brochures, affiches, slogans enz.

Folders met Engelse benamingen « die door de dienst Veiligheid en Preventie werden uitgegeven met als doel de mensen ertoe aan te zetten de serienummers van waardevolle voorwerpen te registreren, dienden uitsluitend in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.»⁶³ Volgens de VCT is het gebruik van Engelse vermeldingen namelijk strijdig met de SWT (zie onder meer advies nr. 37.048/II/PN van 14 april 2005 aangaande het plaatsen van een wervingsadvertentie voor de politie, met als hoofdslogan "Go for Police").

Het systematisch verspreiden van meertalige brochures van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS), zowel op naam, als in het algemeen, is eveneens niet in overeenstemming met de SWT.⁶⁴

Gelet op de aard van de opdrachten van de KVS, beschreven in artikel 3 van de statuten, oordeelde de VCT nochtans in haar vaste rechtspraak dat de betrokken schouwburg, naar analogie met artikel 11, § 3 SWT, in uitzonderlijke gevallen zijn berichten en mededelingen – en dus zijn brochures – in het Nederlands en in ten minste twee andere talen mag stellen op voorwaarde dat het Nederlands op de eerste plaats komt en dat uit de anderstalige teksten duidelijk blijkt dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat⁶⁵.

De KVS mag dan wel in bepaalde gevallen meertalige brochures uitgeven en verspreiden, maar wanneer zij op naam verstuurd worden dienen zij volgens artikel 19 SWT in de taal van de particulier gesteld te zijn.⁶⁶

Indien de meertalige programmabrochure als bijlage is gevoegd bij de krant "De Morgen", herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak die stelt dat de berichten en mededelingen van de privé-pers (dagbladen, weekbladen, tijdschriften, ...) in de taal van de publicatie dienen gesteld te zijn, zelfs wanneer die over het ganse land verspreid wordt. De lezer die een publicatie in een bepaalde taal koopt of ontvangt, dient zich immers, normaal gezien, te verwachten aan teksten die in één taal zijn opgesteld (zie VCT-adviezen nrs. 1980 van 28 september 1967; 36.053 van 20 oktober 2005; 39.173 van 22 december 2005).⁶⁷

Wat het gebruik van het Engels voor een affiche van een rockfestival betreft, aanvaardt de VCT dat de gemeente-organisator zich bovendien en aanvullend in een andere taal (het Engels) tot het

⁶¹ VCT 29 november 2007, nr. 39.065.

⁶² VCT 16 mei 2014, nr. 46.003.

⁶³ VCT 29 november 2007, nr. 39.085.

⁶⁴ VCT 27 november 2009, nr. 40.068.

⁶⁵ Zie VCT-adviezen nrs. 37.173-38.008-38.042 van 20 april 2006; 38.104-38.184-38.185 van 12 oktober 2006; 38.258-39.005 van 8 maart 2007; 39.062-39.113 van 28 juni 2007; 39.173-39.192 van 22 november 2007; 40.043-40.050 van 27 juni 2008; 39.258-39.259-40.008 van 28 februari 2008; 40.118 van 10 oktober 2008.

⁶⁶ VCT 22 november 2007, nr. 39.173.

⁶⁷ VCT 28 februari 2008, nr. 39.258.

publiek richt, en dit gelet op de aard van het evenement (een rockfestival voor jongeren) en zonder dat er afbreuk wordt gedaan aan de regel dat de aankondiging steeds en volledig in het Nederlands en het Frans (met voorrang voor het Nederlands) dient te zijn. Waar de benaming van het festival (*Rock and Rholleken-happy music festival*) enerzijds verwijst naar een universeel gekende en verspreide term van een muzikale vorm en anderzijds naar de benaming van de gemeentelijke ontmoetingsplaats Hoeve Holleken, kan deze benaming en de vermelding op de affiche, alsmede vanzelfsprekend deze van de deelnemende groepen, niet als strijdig met de SWT worden beschouwd. Anders betreft het evenwel de andere Engelstalige vermeldingen (*18 & 19 march 2011; Pass 1 day – Pass 2 days*) op de affiche. Deze kunnen alleen worden vermeld als een vertaling, een aanvulling van de voorafgaande, overeenstemmende Nederlandstalige en Franstalige vermeldingen.⁶⁸

De Engelstalige titel van een tentoonstelling die door verschillende openbare en private instellingen georganiseerd wordt en creaties voorstelt van Belgische en buitenlandse architecten in het kader van een internationaal concours, moet niet als een schending van de taalwetgeving in bestuurszaken worden beschouwd.⁶⁹

Een folder die door de MIVB enkel in het Engels wordt verspreid is niet in overeenstemming met de SWT. Gelet op het feit dat deze folders zich voornamelijk richten tot een internationaal publiek, kan de VCT ermee instemmen dat naast de Nederlandstalige en Franstalige tekst ook een Engelstalige versie van de tekst vermeld zou worden (zie VCT-adviezen nrs. 30.187 van 22 oktober 1998; 33.373/374/375 van 24 januari 2002).⁷⁰ Hetzelfde geldt voor de eentalig Engelse affiches in de metrostations.⁷¹

Wat de netplannen aan de haltes in de randgemeenten betreft waarop sommige teksten in het Engels zijn gesteld, “oordeelt de VCT dat de MIVB, wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mag toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie VCT-adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009; 41.133 van 20 november 2009; 42.152 van 8 april 2011).” De VCT voegt er evenwel aan toe “dat een Engelse vertaling enkel mag worden toegevoegd wanneer de haltes gelegen zijn op locaties met een toeristisch of internationaal karakter (...) (zie VCT-adviezen nrs. 45.128 van 27 juni 2014; 47.113 van 18 september 2015).”⁷²

Maar de viertalige aankondigingen van de MIVB (Frans, Nederlands, Engels et Duits) aan de bushaltes in de stad Vilvoorde zullen strijdig worden verklaard met de SWT.⁷³

Ook het gebruik van de slogan “Join the new MIVB” in een wervingsbericht gepubliceerd door de MIVB in de krant Metro werd strijdig met de SWT verklaard.⁷⁴ Maar campagneaffiches van het

⁶⁸ VCT 10 juni 2011, nr. 43.044.

⁶⁹ VCT 9 december 2011, nr. 43.095.

⁷⁰ VCT 18 september 2009, nr. 41.076.

⁷¹ Zie VCT-adviezen nrs. 41.133 van 20 november 2009; 41.076 van 18 september 2009; 30.187 van 22 oktober 1998; 33.373/374/375 van 24 januari 2002.

⁷² Zie VCT-adviezen nrs. 47.106 van 18 december 2015; 47.155 van 22 januari 2016; 45.128 van 27 juni 2014; 47.110 van 18 september 2015; 47.113 van 18 september 2015.

⁷³ Zie VCT 29 april 2011, nr. 43.003.

⁷⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 38.299-39.025 van 14 juni 2007; 42.048 van 3 september 2010.

Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) die Engelstalige slogans bevatten werden door de VCT niet als een overtreding van de SWT beschouwd.⁷⁵

De eentalige Engelse informatieborden in de luchthaven van Zaventem zijn strijdig met de SWT maar de VCT is van oordeel dat het, gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits in die volgorde) en dan in het Engels te doen.⁷⁶

De meertalige informatieborden die langs de Belgische kust werden geplaatst door de federale overheid die de kustbewoners en –bezoekers wil informeren en sensibiliseren over de natuurlijke waarde van deze beschermde maritieme gebieden en de noodzaak van beschermingsmaatregelen, zijn toegelaten gelet op het grote aantal anderstalige toeristen en voor zover het Nederlands op de eerste plaats komt, gevolgd door de twee andere landstalen (Frans en Duits) en desgevallend het Engels.⁷⁷

Het Engelstalige pictogram “SMOG” om de eventuele aanwezigheid van mist te signaleren, is conform de SWT want het woord “SMOG” komt voor in de woordenboeken *Le Petit Robert* en *Van Dale* en kan derhalve zowel in het Frans als in het Nederlands worden gebruikt.⁷⁸

De informatieborden die door Viapass mits machtiging van de bevoegde Vlaamse minister werden aangebracht langs de Vlaamse autosnelwegen, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Deze dienen overeenkomstig de SWT en de adviespraktijk van de VCT in het Nederlandse taalgebied in het Nederlands te worden gesteld. Een uitsluitend in het Engels opgesteld informatiebord zonder de Nederlandstalige tekst is niet conform de SWT.⁷⁹

Perscommuniqués die worden verspreid via Internet door het Agentschap van de Schuld dienen in het Nederlands en het Frans te zijn gesteld. Aangezien de bewuste perscommuniqués evenwel ook bestemd zijn voor een internationaal publiek, stemt de VCT ermee in dat de Nederlandse en Franse teksten worden aangevuld met een tekst in de Engelse taal. De VCT stelt een bijkomende voorwaarde en herinnert aan haar vaste rechtspraak volgens welke, in een mededeling gesteld in een vreemde taal, de naam en het adres van de instelling dienen vermeld te worden in de door de SWT voorgeschreven talen, en dit teneinde het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te geven (zie VCT-adviezen nrs. 30.187 van 22 oktober 1998; 34.130 van 19 september 2002; 38.128 van 6 februari 2009; 42.079 van 18 november 2010).⁸⁰

Een brochure uitgegeven door het Jules Bordet Instituut is in hoofdzaak een wetenschappelijk werk dat verwezenlijkt werd met het oog op het bewerkstelligen van meer wetenschappelijke samenwerking op het internationaal niveau. De concepten en technische termen die in de brochure gebruikt worden, worden in het vakgebied courant gebruikt in het Engels. Ze is een voorstellingsbrochure die opgesteld werd in het kader van een accrediteringsprogramma van de

⁷⁵ VCT 9 december 2011, nr. 43.074: “volgens de vaste rechtspraak van de VCT is het gebruik van een productnaam in een vreemde taal toegelaten, voor zover het bericht zelf conform de SWT gesteld is (zie VCT 25 maart 2004, nr. 35.019 in verband met het gebruik van Engelse rubriektitels en de tekst “Welcome to the Proximus World” op de website van Proximus).”; VCT 12 september 2014, nr. 46.053.

⁷⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 45.140 van 12 december 2014; 45.135 van 4 juli 2014; 47.146 van 4 december 2015.

⁷⁷ Zie VCT 26 juni 2009, nr. 41.108.

⁷⁸ Zie VCT 9 oktober 2009, nr. 40.200.

⁷⁹ Zie VCT 10 december 2015, nr. 47.217.

⁸⁰ Zie VCT 9 september 2011, nr. 43.023.

instituten die strijden tegen kanker. Aangezien de doelstelling het bevorderen van het onderzoek op internationaal niveau is, aanvaardt de VCT dat een brochure in het Engels wordt uitgegeven.⁸¹

Een anderstalige brochure van het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen werd eveneens in het Engels ter beschikking gesteld van het publiek in de stad Leuven. De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT kan evenwel voor bepaalde projecten een andere taal dan het Nederlands worden gebruikt op voorwaarde dat het een vertaling uit het Nederlands betreft en dat boven de anderstalige teksten in het Nederlands de vermelding “vertaling uit het Nederlands” wordt afgedrukt. Het moet immers voor de Nederlandstaligen duidelijk zijn dat zij over dezelfde informatie beschikken als de anderstaligen. *In casu* heeft de VCT de brochure strijdig verklaard met de SWT want boven de anderstalige teksten ontbreekt de vermelding “vertaling uit het Nederlands”.⁸²

Een Engelstalige aankondiging van het Instituut voor Bedrijfsjuristen aangaande de tiende verjaardag van dit Instituut werd daarentegen strijdig verklaard met de SWT.⁸³

Drietalinge (Nederlands, Frans en Engels) informatieklevers op telefooncabines gevestigd op het grondgebied van Overijse, een gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied, moeten eentalig Nederlands zijn (zie VCT 21 juni 2007, nr. 39.074).⁸⁴

Met betrekking tot de wijziging van de naam van het spoorwegstation “Brussel-Nationaal-Luchthaven”/“Bruxelles-National-Aéroport” naar de unieke benaming “Brussels Airport”, heeft de VCT bij herhaling aanvaard dat instellingen of openbare bedrijven die in een internationale en commerciële omgeving moeten opereren het Engels of Engelstalige benamingen mogen gebruiken, met behoud van de benamingen in de talen voorzien bij de SWT.⁸⁵

De correspondentie (schriftelijke communicatie) rond het symposium van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (aankondigingen, uitnodigingen, documentatiemap voor de deelnemers) dient in de voorgeschreven talen (Nederlands, Frans) te worden aangemaakt. Er kan ook ter attentie van het buitenlandse publiek of buitenlandse deelnemers van een vreemde taal (Engels) gebruik worden gemaakt. Het kan evenwel niet dat vermelde correspondentie alleen en uitsluitend in het Engels zou worden gesteld (zie VCT 15 september 2009, nr. 41.179).⁸⁶

1.3 Mondelinge aankondigingen

Wat de drietalige (N-F-D) mondelinge aankondigingen van de bestemmingen in de metro betreft, oordeelde de VCT reeds vroeger dat wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mocht worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie VCT-adviezen nrs. 30.187 van 22 oktober 1998; 33.373/374/375 van 24 januari 2002; 41.076 van 18 september 2009; 41.133 van 20 november 2009).

⁸¹ Zie VCT 29 juni 2012, nr. 44.034.

⁸² Zie VCT 18 september 2015, nr. 47.055. Zie VCT 9 juli 2008, nr. 40.102 dat in dezelfde zin is gesteld.

⁸³ Zie VCT 25 juni 2010, nr. 42.027.

⁸⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 39.185 van 18 oktober 2007; 39.230 van 22 november 2007; 39.262 van 13 december 2007.

⁸⁵ Zie VCT 4 oktober 2013, nr. 45.097.

⁸⁶ Zie VCT 2 december 2016, nr. 48.252.

Conform haar rechtspraak is de VCT evenwel van oordeel dat de diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) dienen te vermelden, om duidelijk te maken dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een tweetalig gebied is (zie VCT-adviezen nrs. 28.040/G van 4 juli 1996; 34.094 van 26 september 2002; 34.134 van 19 september 2002; 38.128 van 6 februari 2009).⁸⁷

Bijgevolg dienen in de Engelstalige aankondigingen van de bestemmingen in de metro, de namen van de metrostations zowel in het Nederlands als in het Frans te worden afgeroepen.⁸⁸

Voor wat de aankondigingen ten behoeve van reizigers voor internationale treinen betreft, welke berichten en mededelingen zijn, bestemd voor een internationaal publiek, staat de VCT toe dat naast de in België gesproken talen deze ook in het Engels mogen worden gesteld. Zij kan dan ook, steeds met voorrang voor de taal van het gebied, instemmen met viertalige aankondigingen in de grootste stations van België voor de internationale treinen en voor de treinen naar de nationale luchthaven.

Bovendien dient de Nederlandse benaming van het aangekondigde station gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voorrang te krijgen bij de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen in het Nederlandse taalgebied en de Franse benaming van hetzelfde station in de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen in het Franse taalgebied. Een Franstalige benaming van een Brussels station in een Duitstalige en Engelstalige aankondiging in het Nederlandse taalgebied en een Nederlandstalige benaming van een Brussels station in een Duitstalige en Engelstalige aankondiging in het Franse taalgebied zijn derhalve strijdig met de SWT en met het principe van de taalhomogeniteit van de taalgebieden. De VCT herinnert in dit verband overigens aan haar rechtspraak dat de diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zelf in hun berichten en mededelingen die in een andere taal dan het Nederlands of het Frans zijn gesteld, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) dienen te stellen, dit om aan te geven dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een tweetalig gebied is.⁸⁹

De VCT oordeelde (zie VCT-adviezen nrs. 27.069 van 30 mei 1996; 30.063 van 3 september 1998) dat het, gelet op het internationale karakter van de luchthaven en op de aanwezigheid van tal van buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT de berichten en mededelingen te formuleren in de drie landstalen en in het Engels. Wegens de ligging van de luchthaven in het homogeen Nederlandse taalgebied dient het Nederlands daarbij echter wel voorrang te krijgen (zie VCT-adviezen nrs. 15.191 van 5 april 1984; 21.124 van 20 november 1990; 24.116 van 21 januari 1993; 25.115 van 20 januari 1994; 25.150 van 17 maart 1994).⁹⁰

Gelet op het gespecialiseerde doelpubliek en het feit dat het Engels bij uitstek de taal is die gebruikt wordt in de onderzoekswereld, kon de VCT aanvaarden dat voor de wetenschappelijke presentaties tijdens de symposia van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu gebruik wordt gemaakt van het Engels. Dit neemt echter niet weg dat het Engels kan worden gebruikt in de slides op een scherm, en de voorgeschreven talen (het Nederlands en het Frans) bij het spreken.

⁸⁷ Zie VCT-adviezen nrs. 47.099 van 18 december 2015; 45.074 van 4 oktober 2013.

⁸⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 42.152 van 8 april 2011; 41.110 van 3 september 2010.

⁸⁹ Zie VCT 18 oktober 2013, nr. 45.048.

⁹⁰ Zie VCT-adviezen nrs. 40.116 van 4 december 2008; 40.234 van 12 juni 2009; 45.135 van 4 juli 2014.

De omkaderende presentaties tijdens de symposia, zoals de toespraken van de minister of de FOD-voorzitter, kunnen daarentegen niet worden gelijkgesteld met de wetenschappelijke presentaties. Zij hebben een ander doel en zijn niet toegespitst op de presentatie van wetenschappelijk onderzoek. Hier dienen alleszins de voorgeschreven talen (Nederlands, Frans) te worden gebruikt, met eventueel een zeker gebruik van een vreemde taal (Engels) in het kader van de hoffelijkheid ten aanzien van het aanwezige buitenlandse publiek, mede gelet op het feit dat de betrekkingen met buitenlandse particulieren en/of overheden niet door de bestuursstaalwet worden geregeld.⁹¹

1.4 Badges

De badges zijn berichten en mededelingen aan het publiek en de VCT oordeelt dat eentalig Engelse badges voor personeelsleden van Saniport (centrale dienst) in strijd zijn met de SWT. Maar rekening houdend met de essentiële internationale context en overeenkomstig haar rechtspraak, stelt de VCT voor om de badges van het personeel van Saniport hetzij in het Nederlands en het Engels, hetzij in het Frans en het Engels te stellen, rekening houdend met de taal van het personeelslid.⁹²

1.5 Informatie op parkeermeters – Ticketautomaten

De parkeermeters die de volgende gebruikersinformatie bevatten: "OK", "Ticket", "Cancel" en "coin return" en die op het grondgebied van de gemeente Sint-Gillis geïnstalleerd zijn, zijn berichten en mededelingen aan het publiek en werden strijdig verklaard met de SWT.⁹³

Aangezien de opschriften op de ticketautomaten van de MIVB eentalig Engels zijn, stroken zij volgens de VCT niet met de SWT.⁹⁴

1.6 Engelstalige logos

De VCT verantwoordt het gebruik van het logo "bpost" als volgt: "De VCT heeft evenwel bij herhaling aanvaard dat wanneer openbare bedrijven (zoals de NMBS, Belgocontrol, Nationale Loterij, de Post, enz...) in een commerciële en internationale omgeving moeten opereren, zij het Engels of Engelstalige benamingen voor hun producten kunnen gebruiken (zie VCT-adviezen nrs. 26.061 van 7 juli 1994; 26.041 van 8 september 1994; 28.201 van 12 september 1996; 28.179 van 25 maart 1995; 28.133 van 18 maart 1999; 31.125 van 7 oktober 1999; 31.320 van 19 juni 2001; 32.108 van 25 mei 2000; 32.437 van 3 mei 2001; 35.019 van 25 maart 2004; 37.169 van 15 februari 2007)."

De VCT stelt evenwel dat dit logo enkel gebruikt mag worden op voorwaarde dat het behoud van de Nederlandse, Franse of Duitse benaming als ondertitel bij dat logo of bij de identificatie van het overheidsbedrijf (bij aanduiding van de maatschappelijke zetel, adres enz.) zou beantwoorden aan de bepalingen van de SWT.⁹⁵

⁹¹ VCT 2 december 2016, nr. 48.252.

⁹² VCT 24 februari 2012, nr. 44.018.

⁹³ VCT 13 maart 2009, nr. 40.216. En in het advies 40.216 van 24 april 2009 werd er beslist dat "wanneer de woorden "coin return" en "cancel" verborgen worden door middel van opgeschroefde metalen plaatjes, de woorden "ok" en "ticket" behouden mogen blijven op de parkeermeters van de gemeente Sint-Gillis, aangezien deze woorden in beide landstalen bestaan."

⁹⁴ VCT 3 september 2010, nr. 41.110.

⁹⁵ VCT 18 november 2010, nr. 42.112.

Hetzelfde geldt voor het logo van de Delcrederedienst⁹⁶ en het logo van de stad Brussel.⁹⁷

*

* * *

Hoewel 'berichten en mededelingen' een volwaardige categorie vormt in de zin van de SWT, heeft deze, naargelang de concrete wijze waarop de Engelstalige informatie wordt overgebracht, toch een verschillende behandeling.

De VCT heeft bijgevolg enkele voorwaarden verbonden aan het gebruik van het Engels. De verschillende voorwaarden kunnen als volgt worden samengevat:

- de voorrang van de landstalen of voorrang van de taal van het gebied;
- de aankondigingen dienen steeds integraal in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld en dezelfde inhoud hebben;
- het is niet toegelaten om gemakshalve systematisch het Engels te gebruiken;
- de opdrachten en internationale uitstraling van een administratieve overheid (artistiek, wetenschappelijk, ...);
- het moet bestemd zijn voor een internationaal publiek of voor toeristen;
- gevoelige informatie of informatie aangaande openbare veiligheid of volksgezondheid;
- het taalkundig statuut van de dienst en zijn vestigingsplaats dienen te worden hernomen in de talen voorzien door de SWT;
- boven een anderstalige tekst dient te worden vermeld "vertaling uit het Nederlands" in het homogene Nederlandse taalgebied.

Deze voorwaarden zijn niet cumulatief en de toepassing ervan wordt door de VCT onderzocht.

De VCT aanvaardt daarentegen zonder voorwaarde:

- de Engelse benaming van een website;
- de titel van een tentoonstelling in een internationaal kader;
- slogans;
- logos voor zover de Nederlandse, Franse of Duitse benamingen behouden blijven als ondertiteling of identificatie van een openbaar bedrijf;
- indien het Engelse woord in de Nederlandstalige en Franstalige woordenboeken is opgenomen;
- benamingen van openbare instellingen of bedrijven in een internationale of commerciële context.

2. Betrekkingen met particulieren

De Rijksdienst voor Pensioenen heeft deels in het Engels gestelde documenten gestuurd naar een particulier verblijvend in Bulgarije. Deze Engelstalige documenten hebben dezelfde inhoud als de oorspronkelijke Nederlandstalige versie en maken deel uit van een pakket dat specifiek ontwikkeld werd voor buitenlands gebruik. Volgens de VCT moet er ofwel bovenaan de Engelstalige documenten in het Nederlands de vermelding "vertaling uit het Nederlands, enkel in te vullen wanneer u onvoldoende

⁹⁶ Zie VCT 28 juni 2010, nr. 44.108.

⁹⁷ Zie VCT-adviezen nrs. 47.136 van 30 oktober 2015; 47.143 van 30 oktober 2015; 47.161 van 30 oktober 2015.

Nederlands begrijpt” staan. Ofwel dient op de Nederlandstalige documenten te worden vermeld dat zij ook in het Engels beschikbaar zijn en aangevraagd kunnen worden.⁹⁸

Een Engelstalige e-mail gestuurd door De Post aan een gebruiker van e-Masspost, een particulier uit Antwerpen, dient echter in de taal van de particulier gesteld te zijn en niet in het Engels.⁹⁹

Een Engelstalige e-mail gestuurd naar een particulier die de Engelstalige “ticket online”-dienst heeft gebruikt om een NMBS-ticket te bestellen, is conform de SWT in zoverre het adres te Brussel, en de locaties van vertrek en aankomst die zich in het tweetalige gebied van Brussel-Hoofdstad bevinden, in het Nederlands en in het Frans vermeld worden.¹⁰⁰

De VCT bevestigt evenzeer dat “de SWT op geen enkele wijze toelaten dat centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren, teneinde het gebruik te vermijden van een van de drie nationale talen die al naargelang het geval de taal van de particulier is, systematisch (...), een andere taal, *in casu* het Engels, gebruiken.”¹⁰¹

3. Akten

Gelet op de toevloed aan buitenlandse toeristen die het Atomium bezoeken, kan de VCT ermee instemmen dat er op de tickets bijkomende teksten worden aangebracht – niet enkel in het Engels, maar ook in het Duits. De voorrang moet evenwel altijd worden verleend aan het Nederlands en het Frans die op strikte voet van gelijkheid aan bod dienen te komen.¹⁰²

De VCT aanvaardt dat de NMBS-tickets in het Engels zijn gesteld wanneer deze taal is gekozen. Ze wijst erop dat wanneer een buitenlandse gebruiker een ticket bestelt langs de Engelstalige “ticket online”-dienst, zij van oordeel is dat de algemene, niet-gepersonaliseerde vermeldingen op het toegestuurde ticket in de eerste plaats in het Nederlands en in het Frans dient gesteld te zijn. Het Nederlands en het Frans dienen, ten aanzien van de buitenlandse gebruikers, op voet van gelijkheid geplaatst te worden. Voor een beter begrip van de informatie en regels die vermeld staan op het ticket mag er een vertaling naar het Engels toegevoegd worden (zie VCT-adviezen nrs. 30.187 van 22 oktober 1998; 33.373/374/375 van 24 januari 2002; 41.076 van 18 september 2009; 41.133 van 20 november 2009).¹⁰³

4. Getuigschriften

Met betrekking tot een legitimatiekaart voor de onderzoekers van de FOSO, kan de VCT ermee instemmen dat zij, gelet op de internationale context en naar analogie met het model van identiteitskaart voor inspecteurs die de havenstaatcontrole verrichten (artikel 21 en bijlage XII van het koninklijk besluit van 22 december 2010 betreffende de havenstaatcontrole, B.S. 29 december 2010), voorziet in een Nederlands-Engels model en een Frans-Engels model van legitimatiekaart voor onderzoekers naargelang de taal van de houder van het document.¹⁰⁴

⁹⁸ VCT 19 september 2008, nr. 40.070.

⁹⁹ VCT 22 januari 2010, nr. 41.205.

¹⁰⁰ VCT 18 november 2010, nr. 42.080.

¹⁰¹ VCT 14 november 2008, nr. 39.055.

¹⁰² VCT 5 februari 2010, nr. 41.149.

¹⁰³ VCT 18 november 2010, nr. 42.080.

¹⁰⁴ VCT 9 december 2011, nr. 43.172.

De VCT oordeelde dat het niet mogelijk is om uittreksels van gegevens uit het handelsregister in het Engels uit te reiken, om ze eensluidend te laten verklaren door het ondernemingsloket en om ze desgevallend te laten ondertekenen en stempelen door de FOD Economie.¹⁰⁵

Een attest van de RSVZ mag niet in het Engels gesteld zijn ten aanzien van een werknemer die in het buitenland woont.¹⁰⁶

*

* * *

De VCT is strikter voor wat betreft het gebruik van het Engels in een betrekking met een particulier alsmede het opstellen van akten en getuigschriften. Is hiervan uitgezonderd de toegangstickets voor musea.

5. Facturen

Een in het Engels opgestelde factuur is in strijd met de wettelijke taalvoorschriften. Facturen dienen conform de SWT te worden opgesteld. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, mag aan de originele factuur, wanneer zij bestemd is voor een cliënt die gevestigd is in een ander taalgebied of in het buitenland, echter een vertaling worden toegevoegd (zie VCT 8 april 2004, nr. 36.017).¹⁰⁷

6. Nota's in binnendienst

Voor de centrale diensten worden de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans gesteld. Het is bijgevolg uitgesloten deze in het Engels op te stellen. Engelstalige woorden of begrippen die tot de Nederlandse en Franse taal behoren door de opname ervan in een erkend woordenboek, kunnen daarentegen wel worden gebruikt in een interne nota.¹⁰⁸

Voor de private bedrijven die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, mogen overeenkomstig artikel 52 SWT de handleidingen en werkopdrachten bestemd voor het personeel niet in het Engels gesteld zijn.^{109 110}

7. Vereiste van het Engels bij aanwervingen

7.1. Afzonderlijke afwijkingen die door de VCT werden toegelaten

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan een van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de

¹⁰⁵ VCT 12 juni 2015, nr. 47.066.

¹⁰⁶ VCT 3 juli 2015, nr. 47.067.

¹⁰⁷ VCT 6 september 2007, nr. 39.164.

¹⁰⁸ VCT 11 maart 2016, nr. 48.043.

¹⁰⁹ Artikel 52 SWT stelt: "Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.

In Brussel-Hoofdstad stellen de bedrijven die bescheiden in het Nederlands wanneer zij bestemd zijn voor het Nederlandssprekend personeel en in het Frans wanneer zij bestemd zijn voor het Franssprekend personeel."

¹¹⁰ VCT 12 september 2008, nr. 40.124.

betrekking Elk individueel geval dient echter, vooraf, aan het advies van de VCT te worden voorgelegd.¹¹¹

Bijgevolg is een algemene afwijking van de SWT niet mogelijk, maar dient elk geval afzonderlijk aan de VCT te worden voorgelegd. De gevraagde afwijking heeft steeds een uitzonderlijk karakter waardoor de VCT deze enkel kan toestaan voor een bepaalde betrekking en waarvoor het gebruik van het Engels werd gerechtvaardigd vanwege de omstandigheden van de betrekking. De VCT weigert zich blindelings akkoord te verklaren voor globale afwijkingen.¹¹²

7.2. Engelstalige documenten bij wervingsexamens

Met betrekking tot de opleidings- en vormingsactiviteiten van de interne Technische School die die georganiseerd en beheerd wordt door Belgocontrol, heeft de VCT, in het licht van een problematiek waarin de SWT niet konden voorzien, geen bezwaar tegen de organisatie van deze opleidingen in het Engels waarbij het gebruik van het Engels zich in hoofdzaak beperkt tot het lesgeven enerzijds en tot de syllabi en het ander cursusmateriaal anderzijds. De examens dienen evenwel in de taal van de rol van de technisch medewerker plaats te vinden.¹¹³

Ook voor de aanwerving van personeel teneinde de cyber-capaciteit van Defensie te ontwikkelen, verklaarde de VCT zich akkoord om bij de aanwerving Engelstalige documenten te gebruiken. De antwoorden en vragen, daarentegen, dienen in de taal van de kandidaat te gebeuren.¹¹⁴

7.3. Het vereiste niveau

De VCT heeft zich eveneens uitgesproken in een reeks adviezen aangaande het kennisniveau van het Engels dat de administratieve overheid vereist tijdens haar aanwervingen. De verschillende uitspraken in de adviezen zijn als volgt geformuleerd:

- De VCT verklaart zich akkoord voor wat de aanwerving van een ambtenaar van niveau 1 betreft met kennis van het Engels en het Nederlands, aangepast aan de vereisten van de betrekking in voornoemde dienst.¹¹⁵
- De VCT verklaart zich akkoord aangaande de aanwerving, bij het secretariaat-generaal, van een personeelslid van niveau A, vakbetrekking 21, met actieve kennis van het Engels.¹¹⁶
- De VCT adviseert derhalve gunstig over uw vraag tot het inlassen van proeven over de kennis van het Engels en het Russisch bij de aanwerving van een handels- en economisch attaché met standplaats Moskou, voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.¹¹⁷
- De VCT verklaart zich akkoord dat de kennis van de tweede landstaal en het Engels vereist wordt bij de aanwerving van de gevraagde attaché.¹¹⁸

¹¹¹ Zie VCT-adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 38.294 van 18 januari 2007; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 40.080 van 30 mei 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 41.051 van 15 mei 2009; 41.200 van 18 december 2009; 42.058 van 21 mei 2010; 42.127 van 24 september 2010; 42.141 van 15 oktober 2010; 42.170 van 29 oktober 2010; 44.033 van 27 april 2012; 44.115 van 1 maart 2013.

¹¹² Zie VCT-adviezen nrs. 46.077 van 4 juli 2014; 47.050 van 12 juni 2015.

¹¹³ Zie VCT 11 april 2013, nr. 45.040.

¹¹⁴ Zie VCT 23 september 2016, nr. 48.187.

¹¹⁵ Zie VCT 6 februari 2009, nr. 40.230. In dezelfde zin de VCT-adviezen nrs. 40.011 van 20 maart 2009; 41.051 van 15 mei 2009; 41.200 van 18 december 2009; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 39.199 van 4 oktober 2007; 39.257 van 17 januari 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 41.072 van 12 juni 2009; 41.200 van 18 december 2009; 42.098 van 3 september 2010; 42.170 van 29 oktober 2010; 44.006 van 24 februari 2012; 40.019 van 23 maart 2012; 46.103 van 21 november 2014; 48.001 van 22 januari 2016; 48.002 van 22 januari 2016; 48.021 van 5 februari 2016.

¹¹⁶ Zie VCT 9 november 2012, nr. 44.100.

¹¹⁷ Zie VCT 3 april 2009, nr. 41.043.

- Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de geschreven kennis van het Engels eigen is aan de beroepskennis die vereist is voor de beschreven betrekking, verklaart de VCT zich met eenparigheid van stemmen akkoord voor wat de aanwerving van de gevraagde attaché betreft met een geschreven kennis van het Engels. De VCT meent anderzijds dat, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, zowel een aan de functie aangepaste geschreven als een gesproken kennis voor deze betrekking vereist is.¹¹⁹
- De VCT verklaart zich akkoord wat de evaluatie van het Engels en het Nederlands betreft voor de betrekking van commercieel attaché te Belgrado.¹²⁰
- De VCT verklaart zich akkoord met de aanwerving van een Voorzitter van de *Commission Wallonne de Régulation pour l'Energie* (CWAPE) die in staat is het Nederlands en het Engels (mondeling en schriftelijk) te begrijpen, alsook om zich in deze talen mondeling uit te drukken.¹²¹
- De VCT verklaart zich akkoord dat bij de aanwerving van het personeel de passieve kennis van het Engels (lezen, begrijpen, analyseren van Engelstalige teksten) wordt gevraagd en gepeild door gebruik te maken van Engelstalige documenten, terwijl de antwoorden in de taal van de kandidaat gebeuren.¹²²

Deze toestemmingen verleend door de VCT gaan van de aanvaarding van de loutere aanwerving van een ambtenaar met kennis van het Engels tot een ambtenaar met kennis van het Engels aangepast aan de vereisten van de functie (wat in het merendeel zo is), tot de evaluatie van de passieve of actieve kennis, of tot het inlassen van proeven.

Voor deze aangelegenheid dient er verwezen te worden naar de hiermee verband houdende specifieke nota, getiteld "Principenota: kennis van een vreemde taal als wervings- of bevorderingsvoorwaarde".

8. De R.v.St. en het Antwerps Hof van Beroep

8.1. Arrest nr. 187.998 van 17 november 2008

Het betreft een vordering tot nietigverklaring, ingediend door de gemeente Sint-Pieters-Woluwe, van twee beslissingen van de minister van Mobiliteit, te weten deze van 28 februari 2004 tot wijziging van het systeem van het preferentieel baangebruik van de luchthaven Brussel-Nationaal ("preferential runway system") en deze van 28 februari 2004 tot wijziging van de vliegprocedures (vluchtroutes).

Het zevende middel ingeroepen door de partijen en het auditoraat betreft een schending van artikel 39, § 1 SWT.

Volgens het auditoraat is het dispositief van de bestreden beslissing in het Engels gesteld, terwijl dit op grond van artikel 39, § 1, van de gecoördineerde wetten, gelezen in samenhang met artikel 17, § 1, van die wetten, in het Nederlands of het Frans gesteld diende te zijn. De federale minister van Mobiliteit is immers een "centrale dienst" of dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt. Bij

¹¹⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 42.058 van 21 mei 2010; 46.109 van 21 november 2014; 47.222 van 4 december 2015; 48.084 van 29 april 2016; 43.138 van 25 november 2011; 46.098 van 10 oktober 2014.

¹¹⁹ Zie VCT 24 september 2010, nr. 42.127.

¹²⁰ Zie VCT-adviezen nrs. 47.050 van 12 juni 2015; 47.187 van 16 oktober 2015.

¹²¹ Zie VCT 1 juli 2016, nr. 48.152.

¹²² Zie VCT 23 september 2016, nr. 48.187.

gebreke van bijzondere bepalingen dient die minister zich dan ook, in zijn betrekkingen met een autonoom overheidsbedrijf als Belgocontrol, naar de bepalingen van artikel 39 te richten.

In haar laatste memorie antwoordt de verwerende partij dat artikel 39 van de gecoördineerde wetten niet van toepassing is op de betrekkingen tussen de minister van Mobiliteit en Belgocontrol, zijnde twee centrale diensten. Die betrekkingen worden door de gecoördineerde wetten eenvoudig niet geregeld. Belgocontrol, dat een rechtspersoonlijkheid heeft die te onderscheiden is van de Belgische Staat, is geen binnendienst in de zin van artikel 39; evenmin is het een gewestelijke of een plaatselijke dienst.

De verwerende partij verwijst voorts naar advies nr. 31.320 van de VCT van 19 juni 2001, dat niet enkel bevestigt dat er in verband met het gebruik der talen door Belgocontrol een leemte is, maar dat hieraan toevoegt dat het gebruik van het Engels uitzonderlijk kan worden toegestaan, onder meer in het kader van de luchtvaartterminologie.

Ten slotte vestigt de verwerende partij er de aandacht op dat de eerste bestreden beslissing in het Nederlands en het Frans gesteld is, en dat in het dispositief slechts enkele woorden, zoals "night" en "day", in het Engels voorkomen.

Beoordeling van de R.v.St.:

De eerste bestreden beslissing omvat 43 bladzijden in de Nederlandse versie en 42 bladzijden in de Franse versie. Op de laatste bladzijde komen Engelse termen en afkortingen voor, meer bepaald "day", "night", "odd week", "even week", "to", "TOFF" (voor "takeoff"), "LDG" (voor "landing") en de in het Engels gestelde dagen van de week, in de tabel van het baangebruik die ingevoegd moet worden in de luchtvaartgids ("Aeronautical Information Publication" of AIP). De laatstgenoemde publicatie wordt in het Engels opgesteld krachtens de internationale standaarden en praktijken die de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie uitvaardigt op grond van het Verdrag inzake de internationale burgerlijke luchtvaart, ondertekend te Chicago op 7 december 1944 en goedgekeurd bij de wet van 30 april 1947.

Belgocontrol is een autonoom overheidsbedrijf dat krachtens artikel 36, § 1, van de Wet Overheidsbedrijven onderworpen is aan de bepalingen van de gecoördineerde wetten. In de aangehaalde bepalingen van de gecoördineerde wetten wordt het gebruik der talen in de betrekkingen tussen de federale minister van Mobiliteit en Belgocontrol niet uitdrukkelijk geregeld. De bedoelde bepalingen zijn niet geschonden.

8.2 Arrest nr. 224.041 van 25 juni 2013

Het betreft een beroep tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 4 maart 2012 waarbij Solange Gysen wordt bevorderd tot de functie van adviseur-generaal, ingediend door een kandidaat in mededing voor dezelfde betrekking en die niet gekozen werd.

Het derde middel betreft het taalgebruik. De bestreden beslissing bevatte een Engelse uitdrukking "het participatief management"

De R.v.St. heeft geoordeeld dat, aangezien het Engels citaat slechts een algemene definitie bevat van een begrip dat de verzoeker niet onbekend blijkt te zijn en het directiecomité ook uitdrukkelijk in het

Nederlands heeft aangegeven wat hem concreet als een minpunt werd aangerekend ten aanzien van één van de vele vergelijkingspunten die het directiecomité in de beoordeling betrokken heeft, betreft het niet een dermate ernstige miskening van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken dat zij in dit geval kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing (artikelen 39, § 1 en 58 SWT).

8.3. Arrest nr. 214.291 van 30 juni 2011

Het betreft een beroep tot nietigverklaring van de nietigverklaring van de beslissing (B)050707-CDC-158/13 van de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) van 7 juli 2005 over de vaststelling van een bonus of malus resulterend uit de tarieven toegepast tijdens het exploitatiejaar 2004.

De bestreden beslissing is in het Nederlands gesteld. Ze bevat evenwel ook een beperkt aantal anderstalige begrippen, uitdrukkingen en letterwoorden, zoals "banking", "stop-and-go", "FIFO", "embedded (financial) costs" en "embedded costs". Aangezien de verzoekende partij als distributienetbeheerder actief is in een sector die onderworpen is aan een jaarlijkse controle van het exploitatieresultaat, mag in redelijkheid worden aangenomen dat zij genoegzaam vertrouwd is, of geacht dient te zijn, met de gespecialiseerde financiële en boekhoudkundige terminologie die, ook buiten het oorspronkelijke Engelse taalgebied, algemeen ingeburgerd is geraakt. Het gebruik van deze begrippen en uitdrukkingen in de specifieke technische context van het betrokken vakgebied, maakt de bestreden beslissing dan ook niet onbegrijpelijk voor degene tot wie ze is gericht. Bovendien wordt vastgesteld dat de verzoekende partij met voldoende kennis van zaken haar opmerkingen heeft laten kennen bij de ontwerpbeslissing van de CREG van 2 juni 2005 waarin dezelfde terminologie werd gehanteerd. Het gebruik van kwetsieuze technische termen heeft de verzoekende partij bijgevolg niet verhinderd op nuttige wijze voor haar belangen op te komen. Het middel wordt ongegrond verklaard.

8.4. Arrest nr. 226.429 van 13 februari 2014

In het kader van meer complexe overheidsopdrachten in gespecialiseerde domeinen waarvoor de technische specificaties doorgaans enkel in het Frans beschikbaar zijn, is het voor de aanbestedende instantie vaak een onmogelijke opgave om die technische specificaties in het Frans, het Nederlands of het Duits op te stellen, laat staan in meerdere van die talen, die dan ook nog eens volledig zouden dienen overeen te stemmen. En zelfs indien de aanbestedende instantie daarin met veel moeite slaagt, dan nog is de kans zeer groot dat de in het Frans, Nederlands of Duits opgestelde technische specificaties niet voldoende nauwkeurig zijn.

De SWT, die van openbare orde zijn, laten zo goed als geen ruimte om bij de voormelde complexe overheidsopdrachten in gespecialiseerde domeinen, bepaalde delen van technische opdrachtdocumenten laat staan technische bijlagen of fiches in hun geheel, in een andere dan de door de SWT opgelegde taal of talen op te stellen. Dit is duidelijk geworden in het arrest van de R.v.St. nr. 226.429 van 13 februari 2014 (zaak 'Bull').¹²³

¹²³ Arrest R. v. St. nr. 226.429 van 13 februari 2014 stelt in die zin wat volgt: « Le cahier spécial des charges du marché litigieux doit être considéré comme une communication faite au public, (...), de sorte qu'il devait être rédigé en néerlandais et en français. Il apparaît toutefois que plusieurs documents, formellement présentés comme

In dit arrest heeft de R.v.St. met klem benadrukt dat de overheden die aan de SWT zijn onderworpen, geen gebruik mogen maken van het Engels, zelfs niet voor technische bijlagen van een bestek van een complexe overheidsopdracht.

8.5. Hof van Beroep van Antwerpen

Het Hof van Beroep van Antwerpen heeft beslist dat een klacht die in het Engels is opgesteld waardeloos is. De procedurele sanctie is evenwel niet de onontvankelijkheid van de klacht, of van de fiscale vordering, maar wel de vervanging van die klacht door een wettig gesteld formulier. De dag van inwerkingtreding van dat laatste formulier is dezelfde als deze van het vervangen formulier. Als niet-ingezetene belastingplichtige had de verzoeker de vrije keuze om zijn klacht in één van de drie talen in te dienen, met name het Nederlands, het Frans of het Duits.¹²⁴

constituant des annexes au cahier spécial des charges, n'ont pas été rédigés dans ces deux langues, mais uniquement en anglais.»

¹²⁴ Antwerpen, 7 september 2010, F.J.F. 2011, volume 5, 491.

Principenota: kennis van een vreemde taal als wervings- of bevorderingsvoorwaarde

Inleiding

De SWT bepalen de ta(a)l(en) waarvan de kennis moet worden bewezen bij een aanwerving of een bevordering in de diensten die vallen onder het toepassingsgebied van de SWT. De kennis van een andere taal dan degene die door de SWT wordt vereist, kan in beginsel niet gesteld worden als een bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

In haar adviespraktijk heeft de VCT verschillende keren echter ingestemd met de kennis van een of meer andere talen dan die waarin de SWT voorzien, als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

Deze nota bespreekt de adviespraktijk van de VCT van de afgelopen tien jaar met betrekking tot deze aangelegenheid.

1 Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

A Waalse Regering

I ALGEMEEN

De afgelopen jaren is het in hoofdzaak de minister-president van de Waalse Regering die aan de VCT gevraagd heeft zich uit te spreken of hij de kennis van een andere taal kan voorschrijven als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij een specifieke aanwerving of bevordering.

II DIENSTEN VAN DE GEWESTREGERING WAARVAN DE WERKKRING HET GEHELE AMBTSGBIED VAN HET WAALS GEWEST BESTRIJKT

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2°, van de GWHI gebruiken de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt, het Frans als bestuurstaal.¹²⁵

Artikel 36, § 3 GWHI bepaalt verder het volgende:

“In de in § 1 genoemde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet overeenkomstig artikel 15, § 1” SWT “vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal”, *in casu* het Frans.¹²⁶

De VCT heeft zich in verschillende adviezen uitgesproken over de juridische toelaatbaarheid van de kennis van een andere taal dan het Frans als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij

¹²⁵ Artikelen 35 en 36, § 1, 2° gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), BS 15 augustus 1980, 9451.

¹²⁶ Artikel 36, § 3 GWHI.

aanwervingen of bevorderingen in de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt.¹²⁷

Deze andere taal was meestal het Engels¹²⁸, het Nederlands¹²⁹ of het Duits¹³⁰, maar kon zelfs het Italiaans¹³¹ of het Spaans¹³² zijn. Soms bepaalde de dienst van de Waalse Regering het niveau van de kennis van de betrokken taal niet.¹³³ Soms deed ze dit wel en werd het verwachte niveau van de kennis van de taal op verschillende manieren omschreven: de actieve (geschreven en gesproken) kennis¹³⁴, de passieve kennis¹³⁵, de elementaire kennis¹³⁶, de voldoende kennis¹³⁷, de zeer goede kennis¹³⁸

Nadat ze de betrokken dienst had gekwalificeerd als een dienst omschreven in artikel 35 GWHI, en had verwezen naar artikel 36, § 1, 2° GWHI of/en artikel 15 SWT, vermeldde de VCT in de meeste adviezen:

Uit artikel 36, § 1, 2° GWHI of/en artikel 15 SWT “volgt dat de kennis van een andere taal dan de bestuurstaal in principe niet als wervingsvoorwaarde kan worden gesteld.”¹³⁹ (zie VCT 4 oktober 2007, nr. 39.158)

In bepaalde adviezen voegde de VCT er de volgende gedachte aan toe:

“Een uitzondering op die algemene regel is slechts mogelijk wanneer die taalwet er uitdrukkelijk in voorziet.”¹⁴⁰ (zie VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089)

¹²⁷ Zie VCT-adviezen nrs. 24.089 van 28 oktober 1992; 26.128 van 13 oktober 1994; 28.036 van 4 juli 1996; 28.194 van 7 november 1996; 33.391 van 5 juni 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 39.199 van 4 oktober 2007; 39.257 van 17 januari 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 40.203 van 6 februari 2009; 41.011 van 20 maart 2009; 42.141 van 15 oktober 2010; 41.138 van 25 november 2011; 43.166 van 9 december 2011; 44.006 van 24 februari 2012; 44.033 van 27 april 2012; 44.100 van 9 november 2012; 46.080 van 4 juli 2014; 46.098 van 4 juli 2014; 48.038 van 26 februari 2016; 48.152 van 1 juli 2016; 48.312 van 17 februari 2017.

¹²⁸ Voorbeeld: VCT 4 oktober 2007, nr. 39.158.

¹²⁹ Voorbeeld: VCT 7 november 1997, nr. 28.194.

¹³⁰ Voorbeeld: VCT 13 oktober 1994, nr. 26.128.

¹³¹ Voorbeeld: VCT 4 juli 1996, nr. 28.036.

¹³² Voorbeeld: VCT 4 juli 1996, nr. 28.036.

¹³³ Voorbeeld: VCT 9 december 2011, nr. 43.166 (kennis van het Nederlands).

¹³⁴ Voorbeeld: VCT 28 juni 2007, nr. 39.146 (actieve (geschreven en gesproken) kennis van de Engelse taal).

¹³⁵ Voorbeeld: VCT oktober 2007, nr. 39.199 (passieve kennis van het Engels (gesproken en geschreven)).

¹³⁶ Voorbeeld: VCT 21 februari 2002, nr. 34.025 (elementaire kennis van het Engels).

¹³⁷ Voorbeeld: VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089 (voldoende kennis van het Engels).

¹³⁸ Voorbeeld: VCT 1 juli 2016, nr. 48.153 (zeer goede kennis van het Engels en het Nederlands).

¹³⁹ Zie VCT-adviezen nrs. 24.089 van 28 oktober 1992; 26.128 van 13 oktober 1994; 28.036 van 4 juli 1996; 28.194 van 7 november 1996; 33.391 van 5 juni 2001; 34.025 van 21 februari 2002; 39.146 van 28 juni 2007; 39.158 van 4 oktober 2007; 39.199 van 4 oktober 2007; 39.257 van 17 januari 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 40.203 van 6 februari 2009; 41.011 van 20 maart 2009; 42.141 van 15 oktober 2010; 41.138 van 25 november 2011; 43.166 van 9 december 2011; 44.006 van 24 februari 2012; 44.033 van 27 april 2012; 44.100 van 9 november 2012; 46.080 van 4 juli 2014; 46.098 van 4 juli 2014.

¹⁴⁰ Zie VCT-adviezen nrs. 24.089 van 26 oktober 1992; 39.199 van 4 oktober 2007; 39.257 van 17 januari 2008; 40.091 van 30 mei 2008; 40.203 van 6 februari 2009; 41.011 van 20 maart 2009; 42.141 van 15 oktober 2010; 44.008 van 24 februari 2012; 44.100 van 9 november 2012.

In de recente adviespraktijk van de VCT zijn deze gedachte(s) vervangen door de volgende redenering:

“Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal strijdig is met de SWT en dan ook niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.” (zie VCT 26 februari 2016, nr. 48.038)¹⁴¹

Na deze zienswijze verwees de VCT in al haar adviezen naar haar vaste adviespraktijk. Ze deed dit in hoofdzaak op de volgende wijze:

“De VCT heeft echter verscheidene malen toegestaan dat de kennis van één of meerdere talen waarin niet voorzien is door de SWT, in bijzondere gevallen vereist zou kunnen worden bij aanwervingen en bevorderingen, en dit om functionele redenen eigen aan de behoeften van bepaalde betrekkingen. Bij ieder geval dient echter vooraf het advies van de VCT gevraagd te worden.” (zie VCT 24 februari 2012, nr. 44.006)

In bepaalde adviezen heeft de VCT gesteld dat de kennis van één of meer andere talen niet vereist kan worden om “functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van een betrekking”, maar om

- “functionele redenen eigen aan noodwendigheden van bepaalde betrekkingen;”¹⁴² (zie VCT 28 juni 2007, nr. 39.146)
- “functionele redenen die eigen zijn aan de noodwendigheden van sommige betrekkingen;”¹⁴³ (zie VCT 25 november 2011, nr. 43.138)
- “redenen die inherent zijn aan het ambt.”¹⁴⁴ (zie VCT 4 juli 1996, nr. 28.063)
- “functionele redenen die eigen zijn aan bepaalde betrekkingen;”¹⁴⁵ (zie VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089)
- “functionele redenen inherent aan de behoeften van sommige betrekkingen.”¹⁴⁶ (zie VCT 13 oktober 1994, nr. 26.128)

In haar meeste recente adviespraktijk sluit de VCT haar advies af met een beschikking bestaande uit de volgende formule:

“Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motiveringen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van” de betrokken ta(a)l(en) (waarvan de VCT al dan niet het niveau nader omschrijft in haar beschikking) “onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrokken betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord wat de aanwerving van personeelsleden betreft.”¹⁴⁷ (zie VCT 27 april 2012, nr. 44.033)

In haar adviezen nr. 48.152 en nr. 48.157 van 1 juli 2016 specificeert de VCT deze redenering met de vermelding dat zij akkoord gaat met de aanwerving van iemand “die in staat is de betrokken

¹⁴¹ Zie VCT-adviezen nrs. 44.033 van 27 april 2012; 48.038 van 26 februari 2016; 48.152 van 1 juli 2016; 48.157 van 1 juli 2016.

¹⁴² Zie VCT-adviezen nrs. 39.146 van 28 juli 2007; 39.199 van 9 oktober 2007.

¹⁴³ Zie VCT november 2011, nr. 43.166.

¹⁴⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 28.036 van 4 juli 1996; 28.194 van 7 november 1996.

¹⁴⁵ Zie VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089.

¹⁴⁶ Zie VCT 13 oktober 1994, nr. 26.126.

¹⁴⁷ Zie VCT-adviezen nrs. 44.033 van 24 februari 2012; 46.080 van 4 juli 2014; 46.098 van 4 juli 2014; 48.038 van 26 februari 2016; 48.321 van 17 februari 2017.

t(a)al(en) (mondeling en schriftelijk) te begrijpen, alsook om zich in deze ta(a)l(en) mondeling uit te drukken”¹⁴⁸(zie VCT 1 juli 2016, nr. 48.152).

Andere formules die de VCT in haar adviespraktijk als beschikking heeft gebruikt zijn:

- “Gelet op die rechtspraak en rekening houdend met de verantwoording m.b.t. het hier onderzocht geval werd gegeven, is de VCT van oordeel dat een mondeling en schriftelijk examen over een aan de aard van de functie aangepaste kennis” van de betrokken taal “mag worden afgenomen in het raam van het examen voor de werving” van de betrokken functie.¹⁴⁹ (zie VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089)
- “Rekening houdend met de beschrijving van de betrekking in uw vraag om advies, neemt de VCT aan dat de kennis” van de betrokken taal “noodzakelijk is voor de normale uitoefening van” de betrokken betrekking. “Zij is van oordeel dat een (...) examendeel over de aan de functie aangepaste kennis van” de betrokken taal “kan ingevoegd worden in het wervingsexamen (...)”¹⁵⁰ (zie VCT 13 oktober 1994, nr. 26.128)
- “In het geval van de zeven betrekkingen die ons bezighouden blijkt uit hun beschrijving dat de kennis van één of meer vreemde talen onontbeerlijk is voor de uitoefening van het ambt. De VCT gaat derhalve akkoord met de werving, voor de bewuste betrekking, van ambtenaren die één of meer andere talen dan de bestuurstaal kennen. Die kennis dient evenwel aangepast te zijn aan de eisen van de betrokken betrekkingen.”¹⁵¹ (zie VCT 4 juli 1996, nr. 28.063)
- “Gelet op die rechtspraak en rekening houdend met de verantwoording blijkens welke de vereiste kennis van” de betrokken talen “inherent is aan de normale uitoefening van de voornoemde ambten, is de VCT van oordeel dat de een examendeel betreffende de aan de ambt aangepaste kennis van” de betrokken ta(a)l(en) “mag worden opgenomen in het wervingsexamen voor de betrokken betrekking.”¹⁵² (zie VCT 7 november 1996, nr. 28.194)
- “Gelet op die rechtspraak en rekening houdend met de verantwoording blijkens welke de kennis van de betrokken taal inherent is aan de uitoefening van de betrokken ambten, is de VCT van oordeel dat een examen over de passieve kennis van de” betrokken taal “mag worden vereist voor” de ene betrekking “en dat een examen over de actieve kennis” van dezelfde taal “mag worden vereist voor de” andere betrekking.¹⁵³ (zie VCT 5 juli 2001, nr. 33.391)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met de rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van” de betrokken taal “nodig is voor de gewone uitoefening van de” betrokken betrekking, “verklaart de VCT zich derhalve akkoord met de aanwerving, in deze dienst, van” de persoon die over kennis van de betrokken taal “beschikt. Deze kennis dient echter aangepast te zijn aan de noodwendigheden van de uitgeoefende functie.”¹⁵⁴ (zie VCT 28 juli 2007, nr. 39.146)
- “Gelet op deze rechtspraak en rekening houdend met de verantwoordingen blijkens welke de kennis van” de betrokken ta(a)l(en) “onontbeerlijk is voor de uitoefening van de betrokken

¹⁴⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 48.152 van 1 juli 2016; 48.157 van 1 juli 2016.

¹⁴⁹ Zie VCT 28 oktober 1992, nr. 24.089.

¹⁵⁰ Zie VCT 13 oktober 1994, nr. 26.128.

¹⁵¹ Zie VCT 4 juli 1996, nr. 28.036.

¹⁵² Zie VCT 7 november 1996, nr. 28.194.

¹⁵³ Zie VCT 5 juli 2001, nr. 33.391.

¹⁵⁴ Zie VCT 28 juli 2007, nr. 39.146.

functie, gaat de VCT akkoord met de aanwerving van iemand met kennis van” de betrokken ta(a)l(en), “aangepast aan de noodwendigheden van de betrekking.”¹⁵⁵ (zie VCT 4 oktober 2007, nr. 39.158)

- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met feit dat de (actieve of passieve) kennis van” de betrokken ta(a)l(en) “inherent is/zijn aan de professionele kennis die vereist is voor” de betrokken betrekkingen, “is de VCT van oordeel dat een examendeel aangaande een aan de betrekking aangepaste kennis van” de betrokken ta(a)l(en) “in het betreffende wervingsexamen mag worden ingelast.”¹⁵⁶ (zie VCT 30 mei 2008, nr. 40.091)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en de aangegeven rechtvaardigingen, verklaart de VCT zich akkoord met” de aanwervingen van een personeelslid met een actieve kennis van de betrokken ta(a)l(en), “aangezien zijn kennis aangepast moet zijn aan de werkelijke uitgevoerde functie.”¹⁵⁷ (zie VCT 17 januari 2008, nr. 39.257)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de kennis van de betrokken taal inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de hierboven beschreven betrekking, verklaart de VCT zich, ten aanzien van (...), akkoord voor wat de aanwerving betreft van een ambtenaar met kennis van” de betrokken taal, “aangepast aan de vereisten van de betrekking.”¹⁵⁸ (zie VCT 6 februari 2009, nr. 40.230)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de kennis van de betrokken talen vereist is voor de hierboven beschreven betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord, wat de aanwerving betreft van een ambtenaar met de kennis van” de betrokken talen, “aangepast aan de vereisten van de betrekking in bovengenoemde dienst.”¹⁵⁹ (zie VCT 15 oktober 2010, nr. 42.141)
- “Gelet op die rechtspraak en in acht genomen dat de kennis van de betrokken ta(a)l(en) inherent is aan de beroepskennis die is vereist voor de” betrekkingen, “stemt de VCT in met de werving van de personen met de kennis van” de betrokken talen.¹⁶⁰ (zie VCT 25 november 2011, nr. 43.138)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak, gaat de VCT akkoord aangaande de aanwerving van de betrokken dienst van iemand die over kennis van de betrokken taal beschikt.”¹⁶¹ (zie VCT 9 december 2011, nr. 43.166)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de actieve, elementaire, ... kennis” van de betrokken taal “inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de hierboven beschreven betrekking, verklaart de VCT zich, ten aanzien van (...), akkoord voor wat de aanwerving betreft van” een ambtenaar met kennis van de betrokken taal, “aangepast aan de vereisten van de betrekking.”¹⁶² (zie VCT 24 februari 2012, nr. 44.006)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de actieve kennis van het Engels inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de betrokken betrekking,

¹⁵⁵ Zie VCT-adviezen nrs. 34.025 van 21 februari 2002; 39.158 van 4 oktober 2007.

¹⁵⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 39.199 van 4 oktober 2007; 40.091 van 30 mei 2008.

¹⁵⁷ Zie VCT 17 januari 2008, nr. 39.257.

¹⁵⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 40.230 van 6 februari 2009; 41.011 van 20 maart 2009.

¹⁵⁹ Zie VCT 15 oktober 2010, nr. 42.141.

¹⁶⁰ Zie VCT 25 november 2011, nr. 43.138.

¹⁶¹ Zie VCT 9 december 2011, nr. 43.166.

¹⁶² Zie VCT 24 februari 2012, nr. 44.006.

verklaart de VCT zich akkoord aangaande de aanwerving, (...) met actieve kennis van” de betrokken taal.”¹⁶³ (zie VCT 9 november 2012, nr. 44.100)

Overeenkomstig artikel 36, § 2, eerste lid GWHI zijn de diensten van de Waalse Regering, wat betreft de gemeenten met een speciale taalregeling van hun ambtsgebied, onderworpen aan de taalregeling die de SWT oplegt aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.¹⁶⁴ Dit heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat diensten van de Waalse Regering het Duits dienen te gebruiken in hun betrekkingen met Duitstalige particulieren en met de gemeenten van het Duitse taalgebied. Tot slot bepaalt artikel 36, § 3, derde lid GWHI dat de diensten van de Waalse Regering zo moeten georganiseerd worden opdat zij aan deze verplichting kunnen voldoen.¹⁶⁵

In zijn adviezen nr. 48.250 van 21 oktober 2016 en nr. 48.251 van 21 oktober 2016 heeft de VCT het volgende geadviseerd over de (actieve) kennis van het Duits als bijkomende wervingsvoorwaarde:

Uit artikel 36, §§ 2 en 3 GWHI “volgt dat de kennis van de Duitse taal nodig is en kan worden vereist gedurende een aanwerving voor de dienst in de Waalse Regering opdat de dienst de voorwaarden vervult van artikel 36, § 3, derde lid GWHI”.¹⁶⁶

III Diensten van de gewestregering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van het Waals Gewest bestrijkt

1. Duits - Frans

Overeenkomstig artikel 41, eerste lid GWHI gebruiken de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkkring zowel gemeenten van het Franse als van het Duitse taalgebied omvat, het Frans of het Duits als bestuurstaal naargelang hun zetel in het Franse of in het Duitse taalgebied is gevestigd.¹⁶⁷

Voor de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, gebruiken deze diensten de taal of talen die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van hun ambtsgebied.¹⁶⁸ De diensten moeten zo worden georganiseerd dat zij, zonder enige moeite, aan deze verplichting kunnen voldoen.¹⁶⁹

Artikel 41, derde lid GWHI bepaalt verder het volgende:

“In die diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis heeft van de taal van het gebied.”¹⁷⁰

De VCT heeft enkele verzoeken om advies gekregen waarin zij diende te adviseren over de vraag of de dienst met een zetel in het Franse taalgebied of een zetel in het Duitse taalgebied respectievelijk

¹⁶³ Zie VCT 9 november 2012, nr. 44.100.

¹⁶⁴ Artikel 36, § 2 GWHI.

¹⁶⁵ Artikel 36, § 3, derde lid GWHI.

¹⁶⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 48.250 van 21 oktober 2016; 48.251 van 21 oktober 2016.

¹⁶⁷ Artikel 41, eerste lid GWHI.

¹⁶⁸ Artikel 41, tweede lid GWHI.

¹⁶⁹ Artikel 41, laatste lid GWHI.

¹⁷⁰ Artikel 41, derde lid GWHI.

de kennis van het Duits of het Frans als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde mogen stellen.

In haar advies nr. 33.391 van 5 juli 2001 heeft de VCT geadviseerd over de juridische toelaatbaarheid van de actieve kennis van het Duits als wervingsvoorwaarde voor een aanwerving in een dienst van de Waalse regering in de zin van artikel 41 GWHI waarvan de zetel was gelegen in het Franse taalgebied:

“Gelet, evenwel, op de verantwoordelijkheid die de overheid draagt i.v.m. het organiseren van haar diensten op een manier dat gelijk wie in zijn eigen taal kan te woord gestaan worden, is de beslissing tot het aanwerven van een personeelslid dat geslaagd is voor een examen over de kennis van het Duits niet strijdig met artikel 41 van de voornoemde gewone wet, aangezien de betrokkene in de uitoefening van zijn ambt omgang heeft met het publiek. De VCT stemt er bijgevolg mee in dat door SELOR een examen wordt ingericht over de kennis van het Duits, aangepast aan de behoeften van het ambt.”¹⁷¹

De VCT heeft dezelfde redenering toegepast in haar antwoord op de vraag of de passieve kennis van het Frans als wervingsvoorwaarde kan worden opgelegd voor een aanwerving in een dienst van de Waalse Regering waarvan de zetel was gelegen in het Duitse taalgebied.¹⁷²

In een aantal adviezen werden de boven omschreven vragen door de VCT op dezelfde manier behandeld als de vraag naar de juridische toelaatbaarheid van de kennis van een andere taal dan het Frans als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij aanwervingen of bevorderingen in een dienst van de Waalse Regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt (*supra*).

Zo adviseerde de VCT op 24 januari 2008 onder meer over de mogelijkheid om de kennis van het Frans als bijkomende wervingsvoorwaarde te stellen bij een aanwerving voor een functie in Eupen:

“Aangezien de zetel van Directie in Eupen gevestigd is, kan, overeenkomstig artikel 41 GWHI, de kennis van een andere taal dan het Duits in principe niet vereist worden, waarbij op deze algemene regel enkel een uitzondering kan gemaakt worden wanneer deze expliciet in de wet vermeld is.”

“De VCT heeft echter meerdere malen aanvaard dat de kennis van één of meerdere andere talen dan die waarin is voorzien door de SWT, vereist kon worden in bijzondere gevallen, bij aanwervingen en bevorderingen, om functionele redenen eigen aan de behoeften van bepaalde betrekkingen, waarbij ieder geval echter het voorwerp moet uitmaken van een voorafgaand advies van de VCT.”

“Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de kennis van het Frans inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor” betrokken betrekking, verleent de VCT

¹⁷¹ Zie VCT 5 juli 2001, nr. 33.391. Deze redenering wordt ook gebruikt in de VCT-adviezen nrs. 28.194 van 7 november 1996 en 38.294 van 8 januari 2007.

¹⁷² Zie VCT 5 juli 2001, nr. 33.391.

aan de betrokken dienst “haar akkoord aangaande de aanwerving van een personeelslid (...) met kennis van het Frans, aangepast aan de behoeften van de betrekking.”¹⁷³

Ook hier kent de adviespraktijk van de VCT uiteenlopende beschikkingen:

- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de kennis van het” Frans/Duits (waarvan de VCT al dan niet het niveau nader omschrijft in haar beschikking) “inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor” de betrokken betrekking, “verleent de VCT aan de betrokken dienst haar akkoord aangaande de aanwerving van een personeelslid met een van het” Duits/Frans (waarvan de VCT al dan niet het niveau nader omschrijft in haar beschikking).¹⁷⁴ (zie VCT 30 mei 2008, nr. 40.080)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de actieve kennis van het Duits inherent is aan de vereiste beroepskennis (voor de betrokken betrekking), gaat de VCT akkoord met de aanwerving van een ambtenaar met kennis van het Duits, aangepast aan de vereisten van de betrekking in betrokken dienst.”¹⁷⁵ (zie VCT 15 mei 2009, nr. 41.051)

Wanneer de werkring van de diensten van de Waalse Regering uitsluitend bestaat uit gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde gebied, is de taalregeling die de SWT opleggen aan de plaatselijke diensten, overeenkomstig artikel 38, eerste lid GWHI van toepassing op deze diensten.¹⁷⁶

Artikel 38, tweede en derde lid GWHI bepaalt verder:

“In die diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, vastgestelde kennis heeft van de taal van het gebied. De diensten worden derwijze georganiseerd dat, zonder enige moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van het eerste lid.”¹⁷⁷

In haar advies nr. 39.176 van 20 december 2007 heeft de VCT het volgende geadviseerd over de mogelijkheid om de kennis van het Frans te vereisen als bijkomende wervingsvoorwaarde voor een functie in een dienst in zin van artikel 38 GWHI, gelegen in het Duitse taalgebied:

“Uit de motivering van uw vraag om advies blijkt dat de kennis van het Frans in hoofde van de toekomstige titularis van de vacant verklaarde betrekking onontbeerlijk is. De VCT kan in deze dan ook instemmen met het opleggen van het Frans”.¹⁷⁸

2. Andere talen dan het Frans en Duits

De VCT heeft zich ook enkele keren uitgesproken of andere talen dan het Frans of het Duits als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde gesteld kunnen worden bij aanwervingen of bevorderingen in diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt.

¹⁷³ Zie VCT-adviezen nrs. 39.268 van 24 januari 2008; 42.141 van 15 oktober 2010; 44.042 van 19 oktober 2012.; 44.078 van 14 september 2012; 44.089 van 28 september 2012.

¹⁷⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 40.080 van 30 mei 2008; 41.051 van 15 mei 2009; 44.006 van 24 februari 2002; 44.028 van 23 maart 2012; 44.078 van 14 september 2012.

¹⁷⁵ Zie VCT 15 mei 2009, nr. 41.051.

¹⁷⁶ Artikel 38, eerste lid GWHI.

¹⁷⁷ Artikel 38, tweede en derde lid GWHI.

¹⁷⁸ Zie VCT 20 december 2007, nr. 39.176.

Op deze vraag past de VCT dezelfde redenering toe die zij toepast bij de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt (*supra*).

De toepassing van deze redenering hebben tot de volgende beschikkingen geleid:

- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met feit dat de kennis van de betrokken taal inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de betrokken betrekking, verklaart de VCT zich, ten aanzien van de betrokken dienst akkoord voor wat de aanwerving betreft van een ambtenaar met kennis van de betrokken taal, aangepast aan de vereisten van de betrekking.”¹⁷⁹ (zie VCT 6 februari 2009, nr. 40.230)
- “Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de basiskennis van het Engels inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de hierboven beschreven betrekkingen, verleent de VCT haar akkoord, aangaande de aanwerving, in de bovengenoemde diensten, van personeelsleden met kennis van het Engels, aangepast aan de behoeften van de betrekking.”¹⁸⁰ (zie VCT 14 september 2012, nr. 44.077)
- (...) de kennis van het Nederlands en/of het Engels is noodzakelijk voor de normale uitoefening van de functie (...), verleent de VCT derhalve haar akkoord, aangaande de aanwerving van een assistent in deze dienst met kennis (...), aangepast aan de behoeften van de betrekking”.¹⁸¹

B Brusselse Hoofdstedelijk Regering

Overeenkomstig artikel 32, § 1, eerste lid, van de W. Brussel I.H. gebruiken de gecentraliseerde en de gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.¹⁸²

Artikel 32, § 1, tweede lid, van diezelfde wet bepaalt verder:

“In de diensten bedoeld in eerste lid kan niemand tot een ambt of een betrekking worden benoemd of bevorderd tenzij hij Nederlands of Frans kent, welke kennis wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid” SWT.¹⁸³

Op grond van dezelfde redenering als bij de diensten in zin van artikel 35 GWHI (*supra*) heeft de VCT de kennis van andere talen zoals het Engels (waarvan het niveau al dan is niet gespecificeerd) toegestaan als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde voor aanwervingen en bevorderingen in de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.¹⁸⁴

Toch zijn er een aantal bijzonderheden op te merken in de adviezen van de VCT betreffende deze bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde voor aanwervingen en bevorderingen in de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

¹⁷⁹ Zie VCT-adviezen nrs. 40.230 van 6 februari 2009.; 41.051 van 15 mei 2009; 42.098 van 3 september 2010.

¹⁸⁰ Zie VCT 14 september 2012, nr. 44.077.

¹⁸¹ Zie VCT (FA) 22 januari 1998, nr. 29.330.

¹⁸² Artikel 32, § 1, eerste lid, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele instellingen, *BS* 17 juni 1989, 10.882.

¹⁸³ Artikel 32, § 1, tweede lid, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele instellingen, *BS* 17 juni 1989, 10.882.

¹⁸⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 41.072 12 juni 2009; 42.058 van 21 mei 2010.

- In haar advies nr. 42.058 van 21 mei 2010 heeft de VCT deze redenering zelfs gebruikt om de schriftelijke beheersing van de tweede landstaal toe te laten als bijkomende wervingsvoorwaarde.¹⁸⁵
- In haar adviezen nr. 42.127 van 24 september 2010 en nr. 44.019 van 23 maart 2012 diende de VCT een advies uit te brengen over de mogelijkheid om de schriftelijke kennis van het Engels te vereisen voor de aanwervingen. Naast de goedkeuring van deze eis, heeft de VCT bijkomend geadviseerd: “De VCT meent anderdeels dat er, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, zowel een aan de functie aangepaste geschreven als een gesproken kennis voor deze betrekking vereist is.”¹⁸⁶ (zie VCT 24 september 2010, nr. 42.05)
- In haar advies nr. 44.059 van 8 juni 2012 heeft de VCT naast haar goedkeuring van de vereiste van de kennis van het Engels ook vermeldt dat “wat, anderdeels, de kennis van de taal van het land waar de economische attaché zal worden tewerkgesteld, kan de VCT zich niet uitspreken omdat het een kwestie van opportuniteit die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, in elk geval afzonderlijk moet inschatten.”¹⁸⁷

In haar advies nr. 44.115 van 1 maart 2013 adviseerde de VCT over de mogelijkheid om de kennis van de tweede taal op te leggen als bijkomende wervingsvoorwaarde. De VCT gaf hierover het volgende advies:

“Uit artikel 32, § 1, van de W. Brussel I.H., alsook uit hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, blijkt dat het personeel van de ministeries van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest onderworpen is aan het principe van de eentaligheid van de personeelsleden en van de tweetaligheid van dienst.”

“Bijgevolg kan geen verplichting tot kennis van de tweede taal worden opgelegd.”

“De VCT heeft echter verscheidene malen toegestaan dat de kennis van één of meerdere talen waarin niet voorzien is door de SWT in bijzondere gevallen vereist zou kunnen worden bij aanwervingen en bevorderingen, en dit omwille van functionele redenen eigen aan de behoeften van bepaalde betrekkingen.”

“Bij ieder geval waarbij de kennis van de tweede landstaal of van een andere taal waarin niet voorzien is door de SWT voorafgaandelijk voor een betrekking vereist wordt, dient het advies van de VCT gevraagd te worden.”

“Verder dient opgemerkt dat er geen onderscheid gemaakt dient te worden tussen een contractuele en een statutaire betrekking (R.v.St. van 18 januari 1985, nr. 24.982).”

“Voor de aanwerving van een vertaler Nederlands-Frans dient het advies van de VCT echter niet gevraagd te worden wat de evaluatie van de kennis van de tweede landstaal betreft, aangezien dit de eigenlijke functie van de vertaler inhoudt waarbij de competentie tot het vertalen geëvalueerd wordt. Het gaat in dit geval dan ook niet om het opleggen van de kennis van de andere landstaal.”

¹⁸⁵ Zie VCT 21 mei 2010, nr. 42.058.

¹⁸⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 42.127 24 september 2010; 44.019 van 23 maart 2012.

¹⁸⁷ Zie VCT 8 juni 2012, nr. 44.059.

“Voor een ander personeelslid dat, gezien zijn betrekking, de tweede landstaal of een andere taal waarin niet voorzien is door de SWT, zou moeten kennen, geldt dit evenwel niet, en is het advies van de VCT wel degelijk vereist.”¹⁸⁸

C Vlaamse Regering

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 1° GWHI gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Regering bestrijkt, het Nederlands als bestuurstaal.¹⁸⁹

Artikel 36, § 3 GWHI bepaalt verder het volgende:

“In de in § 1 genoemde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet overeenkomstig artikel 15, § 1” SWT vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal”, *in casu* het Nederlands.¹⁹⁰

Op basis van deze artikelen is het in principe uitgesloten dat de kennis van een andere taal kan worden vereist.¹⁹¹

De Vlaamse Regering heeft in veel mindere mate een advies gevraagd aan de VCT over diens goedkeuring van de kennis van een andere taal als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

In haar advies nr. 42.074 van 7 oktober 2010 heeft de VCT zich akkoord verklaard met het testen van de praktische kennis van het Frans en het Engels in de wervingsprocedure voor onthaalmedewerkers in de uitdrukkelijk vermelde grote administratieve gebouwen van de Vlaamse overheid onder de volgende voorwaarden:

- “via praktisch, concrete vragen wordt nagegaan of een kandidaat-onthaalmedewerker een Franstalige of een Engelstalige bezoeker mondeling in diens taal op een duidelijke en hoffelijke manier wegwijst kan maken (zonder beoordeling van de taalkundige correctheid);”
- “de taaltest geen uitsluitingscriterium in de selectieprocedure is, maar samen met alle andere gevraagde (...) competenties in de uitdrukkelijke beoordeling en het resultaat wordt opgenomen;”
- “de grote administratieve gebouwen van de Vlaamse overheid (...), duidelijk en met de naam wordt aangewezen.”¹⁹²

3 Centrale diensten

Overeenkomstig de SWT “kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans niet als wervingsvoorwaarde worden gesteld” in centrale diensten. Ook bij deze diensten heeft de VCT meermaals aanvaard “dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen, kan worden geëist om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van

¹⁸⁸ Zie VCT 1 maart 2013, nr. 44.115.

¹⁸⁹ Artikel 35 en 36, § 1, 1° GWHI.

¹⁹⁰ Artikel 36, § 3 GWHI.

¹⁹¹ Zie VCT (NA) 7 oktober 2010, nr. 42.074.

¹⁹² Zie VCT (NA) 7 oktober 2010, nr. 42.074.

een betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.”¹⁹³ (zie VCT 29 oktober 2010, nr. 42.170)

De VCT heeft zich onder meer akkoord verklaard met de kennis van andere talen, omdat zij noodzakelijk is voor de goede werking van de betrokken diensten¹⁹⁴, (zie VCT 29 oktober 2010, nr. 42.170) of omdat zij onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekking¹⁹⁵ (zie VCT 16 oktober 2015, nr. 47.187).

Daarnaast heeft de VCT ook het volgende geadviseerd:

“Rekening houdend met deze rechtspraak en met het feit dat de kennis van het Engels inherent is aan de beroepskennis die vereist is voor de hierboven beschreven betrekking, verklaart de VCT zich akkoord voor wat de aanwerving betreft van de betrokken betrekking met kennis van de betrokken taal, aangepast aan de vereisten van de betrekking in voornoemde dienst.”¹⁹⁶ (zie VCT 22 januari 2016, 48.001)

In haar advies nr. 46.077 van 4 juli 2014 diende de VCT een advies te geven over de toelating om de actieve en passieve kennis te mogen testen van de andere landstaal en van het Engels. De VCT maakte hier toen een onderscheid tussen de andere landstaal en het Engels.

In verband met de kennis van het Engels paste de VCT hier haar eerder vermelde vaste rechtspraak toe over de toelaatbaarheid van de kennis van een andere taal als bijkomende wervingsvoorwaarde. Over de kennis van de andere landstaal adviseerde de VCT dat “voor het Nederlands en het Frans verzoekt de VCT u de draagwijdte van de SWT te respecteren” en werd er benadrukt dat de betrokken vaste rechtspraak niet geldt voor de kennis van de andere taal:

“Voor de aanwerving van personeel, dat in het belang van de dienst, een andere taal dan de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de talen voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.”¹⁹⁷ (zie VCT 4 juli 2014, nr. 46.077)

Vanaf 2015 heeft de minister van Defensie meerdere keren gevraagd of het mogelijk is om de kennis van het Engels te testen door enkele Engelse documenten aan de selectieproeven toe te voegen.

De VCT heeft op deze vraag haar vaste rechtspraak toegepast en heeft het volgende geadviseerd:

“Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de aanwerving van het personeel de kennis van het Engels wordt geëist en gepeild door gebruik te maken van

¹⁹³ Zie VCT-adviezen nrs. 39.286 van 24 januari 2008; 42.170 van 29 oktober 2010; 46.077 van 4 juli 2014.

¹⁹⁴ Zie VCT 29 oktober 2010, nr. 42.170.

¹⁹⁵ Zie VCT-adviezen nrs. 47.187 van 16 oktober 2015; 49.001 van 27 januari 2017.

¹⁹⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 48.001 van 22 januari 2016; 48.002 van 22 januari 2016; 48.021 van 5 februari 2016.

¹⁹⁷ Zie VCT 4 juli 2014, nr. 46.077. Zie ook VCT-adviezen nrs. 47.187 van 16 oktober 2015; 49.001 van 27 januari 2017; 49.027 van 17 februari 2017.

Engelstalige documenten, terwijl zowel de vraagstelling als de antwoorden in de taal van de kandidaat gebeuren.”¹⁹⁸ (zie VCT 17 februari 2017, nr. 49.027)

4 Plaatselijke en Gewestelijke diensten

A Inleiding

In de afgelopen tien jaar is er geen advies gevraagd aan de VCT over diens goedkeuring van de kennis van een andere taal als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

B. Homogene plaatselijke diensten

Artikel 15, § 1, eerste lid SWT bepaalt het volgende:

“In de plaatselijke diensten, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.”¹⁹⁹

In haar advies nr. 32.055 van 17 februari 2000 diende de Nederlandse afdeling van de VCT te oordelen of de stad Tienen de kennis van het Engels en het Frans kon vereisen voor de betrekking van suppoost, en van het Frans voor de betrekking van ambulante suppoost bij de stad Tienen.

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft toen het volgende geadviseerd:

“Het wervingsexamen (...) moet in het Nederlands verlopen. De kennis van een andere taal mag hier niet worden getoetst.

“De VCT, Nederlandse afdeling, kan echter wel aanvaarden dat men, gelet op de te begeven functie, van de kandidaten eist dat zij het Engels en/of het Frans, aangepast aan de functie, machtig zijn.”²⁰⁰

C Homogene gewestelijke diensten

In homogene gewestelijke diensten²⁰¹ kan niemand overeenkomstig artikel 38, § 1 SWT “tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent. De taalkennis wordt vastgesteld volgens de regelen aangeduid in artikel 15, § 1” SWT.²⁰²

In haar advies nr. 28.083 van 16 april 1996 diende de Nederlandse afdeling van de VCT te oordelen of de Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen (PIDPA), een homogene gewestelijke dienst, een proef over de kennis van het Frans en het Engels kon inlassen in een wervingsexamen.

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft toen het volgende gesteld:

¹⁹⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 47.051 van 22 mei 2015; 47.163 van 18 september 2013,; 48.187 van 23 september 2016; 48.255 van 21 oktober 2016; 49.027 van 17 februari 2017.

¹⁹⁹ Artikel 15, § 1, eerste lid SWT.

²⁰⁰ Zie VCT (NA) 17 februari 2000, nr. 32.055.

²⁰¹ Homogene gewestelijke diensten zijn gewestelijke diensten “waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd” zijn (artikel 33 SWT; T. DE PELSMACKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, Die Keure, 2004, 63.

²⁰² Artikel 38, § 1 SWT.

“De VCT aanvaardt dat evenwel de kennis van één of meer andere talen dan die van de streek, wordt vereist in bijzondere gevallen en voor redenen die inherent zijn aan de beroepskennis en voor zover die kennis vereist is voor de normale uitoefening van het ambt.”

“Wat betreft de werving van (...) blijkt uit de functieomschrijving dat de kennis” van de betrokken talen onontbeerlijk is “voor de normale uitoefening van desbetreffende ambten.”

“De VCT, Nederlandse afdeling, adviseert derhalve gunstig over het opnemen, in het wervingsexamen, van een test over de kennis van het Engels en het Frans, aangepast aan de behoeften van de uit te oefenen functies.”²⁰³

D Niet-homogene gewestelijke diensten

Artikel 34, § 1 SWT regelt ten eerste de taalregeling van iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in het zelfde gebied, en van iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is.²⁰⁴

Krachtens artikel 38, § 1 SWT wordt als algemene regel gesteld dat enkel de kennis van de taal van het gebied is vereist.²⁰⁵ De taalkennis wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT.²⁰⁶

Artikel 36, § 1 SWT regelt ten tweede de taalregeling van iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.²⁰⁷

Artikel 36, § 2 SWT bepaalt verder het volgende:

“Indien daartoe aanleiding bestaat, bepaalt de Koning, aan de hand van de principes die § 1 beheersen, de taalregeling voor de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in het Duitse taalgebied.”²⁰⁸

De Koning heeft tot nu toe nog geen regeling uitgewerkt voor de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in het Duitse taalgebied. Daarom heeft de VCT geadviseerd dat, het bij ontstentenis van zulk een koninklijk besluit, past om voort te gaan op de algemene inrichting van de wet en, desgevallend, op de beginselen van artikel 36, § 1 SWT.²⁰⁹

²⁰³ Zie VCT (NA) 16 april 1996, nr. 28.083.

²⁰⁴ Artikel 34, § 1 SWT.

²⁰⁵ Artikel 38, § 1, eerste lid SWT; VCT 9 juni 1966, nr. 1409.

²⁰⁶ Artikel 38, § 1, tweede lid SWT.

²⁰⁷ Artikel 36, § 1 SWT.

²⁰⁸ Artikel 36, § 2 SWT.

²⁰⁹ Zie VCT-adviezen nrs. 2.313 van 8 februari 1970; 19.066 van 28 oktober 1992; 32.173 van 20 april 2000.

Op grond van artikel 38, § 2 SWT dient het personeel van de diensten in zin van artikel 36, § 1 SWT, en bijgevolg dus ook die in de zin van artikel 36, § 2 SWT, de taal te kennen van het gebied waar de zetel gevestigd is.²¹⁰ De SWT geeft hier wel de mogelijkheid aan de overheid om de kennis van een andere landstaal te vereisen bij de aanwerving of de bevordering. Artikel 38, § 2, laatste volzin SWT bepaalt immers dat: “de overheid kan personeel aanstellen dat bovendien één van beide andere talen kent”.²¹¹

De R.v.St., afdeling wetgeving, had deze volzin voorgesteld in haar advies bij het wetsontwerp “op het gebruik van de talen in bestuurszaken” op grond van de volgende verantwoording:

“Op de in artikel 36, § 1 “bedoelde diensten rust de verplichting verscheidende talen te gebruiken en toch eist men bij de rekrutering, behoudens voor ambtenaren die omgang met het publiek hebben, alleen de kennis van de taal van de zetel. Om hun taak te vervullen, moeten die diensten echter over ambtenaren beschikken die ook nog een andere taal kennen. Uit § 1, 3° blijkt overigens, dat de kandidaten het toelatingsexamen kunnen afleggen in een andere taal dan die van het gebied waar de dienst zetelt. Zelfs voor ambten, zonder omgang met het publiek, zal de dienst dus, naast ambtenaren die alleen de taal van het gebied van de zetel kennen, tweetalige ambtenaren rekruteren, wier toelatingsexamen dan in een andere taal dan die van meergenoemd kan worden afgenomen.”²¹²

Artikel 38, § 3 SWT bepaalt tot slot dat de diensten van artikel 34, § 1, 36, § 1, of 36, § 2 SWT zo worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan worden gestaan in de talen die deze wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.²¹³

Uit artikel 38, § 3 SWT volgt volgens de VCT dat de diensten van artikel 34, § 1, 36 § 1 en 36, § 2 SWT, “volgens hun praktische noodwendigheden, dienen te beschikken over ambtenaren welke een bijzondere taalkennis beschikken, zo niet zouden de woorden “de diensten dienen te worden georganiseerd” van elke betekenis ontbloot zijn.”²¹⁴

Zo dient, volgens een advies van de VCT, het personeel van een gewestelijke dienst gevestigd in een gemeente in het Franse taalgebied het Frans te kennen, maar dient tevens, om te voldoen aan de verplichting van artikel 38, § 3 SWT, het personeel van diezelfde dienst dat in contact komt met het publiek uit het Nederlandse taalgebied, het Nederlands te kennen.²¹⁵

Ten einde het publiek te kunnen laten genieten van de rechten gewaarborgd door artikel 38 SWT, kunnen deze diensten bepaalde personeelsleden onderwerpen aan een examen van de kennis van een andere taal.²¹⁶ In haar advies nr. 1409 van 9 juni 1966 heeft de VCT het volgende standpunt verdedigd: “De bevoegde overheid moet zelf oordelen of het nodig is een bijkomende taalkennis te eisen om te voldoen aan de bepalingen van artikel 38, § 3. Dezelfde overheid zal ook moeten

²¹⁰ Artikel 38, § 2 SWT.

²¹¹ Artikel 38, § 2 SWT.

²¹² Advies van R.v.St. bij wetsontwerp op het gebruik van de talen in bestuurszaken, *Parl.St.* Kamer 1961-62, nr. 331/01, 21-22.

²¹³ Artikel 38, § 3 SWT.

²¹⁴ Zie VCT 19 februari 1967, nr. 1701. Zie ook: VCT 22 april 1965, nr. 1.161.

²¹⁵ Zie VCT (NA) 12 februari 1965, nr. 1107. Zie ook: VCT 15 december 1966, nr. 1.410.

²¹⁶ Zie VCT 19 februari 1967, nr. 1701.

oordelen of er een mondelinge en (of) een schriftelijke kennis moet zijn en op welk niveau deze kennis moet liggen.”²¹⁷

6 Besluit

De SWT bepaalt de taalkennis die iemand dient te hebben, voordat hij tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd kan worden. Het is strijdig met de SWT om de kennis van een andere taal dan die waarin de SWT voorzien, te vereisen als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

Sommige functies kunnen bezwaarlijk worden uitgeoefend zonder dat de titularis van deze functie een nader te bepalen kennis van een andere taal bezit. Zo is het bijvoorbeeld onmogelijk om een federale staat, gemeenschap of gewest te vertegenwoordigen in een internationale context zonder een nader te bepalen kennis van die andere taal. Verder zullen bijvoorbeeld bepaalde ambtenaren van een dienst van een gewestregering niet alleen de taal van het taalgebied waarin die zetel van de dienst is gevestigd, dienen te kennen, maar ook de andere taal die erkend is in het ambtsgebied van diezelfde dienst. Enkel dan kan er worden voldaan aan de verplichtingen van de SWT en de GWHI. Volgens de SWT en de GWHI zijn deze diensten immers soms verplicht deze andere taal te gebruiken.

De VCT heeft vanaf het begin van haar oprichting een vaste adviespraktijk ontwikkeld waarbij zij in concrete gevallen gunstig heeft geadviseerd over de kennis van één of meerdere talen dan die waarin de SWT voorzien, als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.²¹⁸

De kennis van een of meer andere talen dan die waarin de SWT voorzien, kan immers uitzonderlijk worden vereist in bijzondere gevallen en om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van sommige ambten.²¹⁹ Hieruit volgt dat, als een functie bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van een andere taal de kennis van deze taal gerechtvaardigd kan worden geacht.²²⁰ Op grond van deze reden is deze bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde(n) niet strijdig met de SWT, en derhalve heeft de VCT meermaals gunstig geadviseerd over de kennis van zulke taal als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.²²¹

Zoals eerder aangetoond in deze nota, kent de adviespraktijk een verscheidenheid aan motiveringen op grond waarvan de kennis van een andere taal als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde wordt gerechtvaardigd: functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van sommige ambten; functionele redenen eigen aan de noodwendigheden van bepaalde betrekkingen; functionele redenen eigen aan de behoeften van bepaalde betrekkingen

Bijkomend heeft de VCT gesteld dat bij ieder geval overigens het advies voorafgaandelijk dient te worden gevraagd aan de VCT.

Op grond van artikel 60, § 1 SWT is de VCT immers belast met het toezicht op de naleving van de SWT, waaronder de taalvereisten bij een aanwerving of bevordering.²²² Om dit toezicht te kunnen uitvoeren heeft de wetgever de verplichting aan de Ministers gegeven om de Commissie te

²¹⁷ Zie VCT 9 juni 1966, nr. 1409.

²¹⁸ Zie VCT 13 en 27 januari en 3 februari 1966, nr. 1.324.

²¹⁹ Zie VCT 15 december 1966, nr. 1.343-1.607. Zie ook: VCT-adviezen nrs. 1.946 van 16 november 1967; 1.965 van 23 november; 1.932 van 8 februari 1968; 1.840 van 7 maart 1974.

²²⁰ Zie VCT 25 mei 1967, nr. 1990.

²²¹ Zie VCT-adviezen nrs. 1946 van 16 november 1967; 3.494 van 22 juni 1972; 3.682 van 16 mei 1974.

²²² Artikel 60, § 1 SWT.

raadplegen over alle zaken van algemene aard die de toepassing van de SWT betreffen.²²³ Daarnaast heeft de VCT de bevoegdheid gekregen om in betrekking met de verantwoordelijke overheden in hun diensten onderzoeken te stellen en zich alle bescheiden en inlichtingen doen mededelen die zij nodig acht voor het onderzoek van de zaken.²²⁴

Aangezien enkel in voormeld situatiebeeld de vereiste van de kennis van een andere taal in overeenstemming is met de SWT, worden de betrokken overheden verzocht om in ieder geval voorafgaandelijk op grond van artikel 61, §§ 2, 3 en 4 SWT een advies te vragen aan de VCT.

In haar adviespraktijk heeft de VCT de kennis van een andere taal niet louter aanvaard op grond van functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van het ambt. De VCT heeft ook gunstig geadviseerd over de kennis van een andere taal als bijkomende wervings- en bevorderingsvoorwaarde op grond van de volgende verantwoording:

- bepaalde diensten zijn op grond van de SWT en de GWHI soms verplicht een andere taal te gebruiken dan de bestuurstaal;
- deze diensten dienen volgens de SWT of de GWHI zo te worden georganiseerd dat aan deze verplichting kan worden voldaan;
- zulke organisatie is enkel mogelijk indien deze diensten over bepaalde personeelsleden beschikken die de kennis van een andere taal bezitten.

Uit de bespreking van deze adviespraktijk kan er worden vastgesteld dat in de afgelopen tien jaar voornamelijk de Waalse Regering en in mindere mate de Federale Regering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voorafgaandelijk het advies hebben gevraagd aan de VCT. In deze tien jaar heeft de Vlaamse Regering dit maar één keer gedaan. In sommige vacatures die de Vlaamse Regering publiceert op haar website, wordt nochtans bijvoorbeeld de kennis van het Engels, het Frans of het Duits vereist als bijkomende wervingsvoorwaarde.

7 Beslissing van de VCT van 21 april 2017

1. De VCT heeft besloten, om de eenheid van haar adviespraktijk te verzekeren, voortaan uitsluitend de volgende formulering te hanteren bij de beoordeling van de mogelijkheid om de kennis van een andere taal te gebruiken als bijkomende wervings- en bevorderingsvoorwaarde:

“ (...)

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien is in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat [de betrokken functie] bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van [de betrokken taal]. De kennis van [de betrokken taal] kan als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- en bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van [de betrokken functie].

²²³ Artikel 61, § 2 SWT.

²²⁴ Artikel 61, §§ 3, eerste lid, en 4, eerste lid SWT.

Op grond van deze reden geeft de VCT een gunstig advies over de kennis van [de betrokken taal] als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in het advies voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.”

2. Wanneer bij de beoordeling van de aanwerving en/of bevordering voor een dienst van een gemeenschaps- of een gewestregering de betrokken functie uitsluitend gelokaliseerd is in het taalgebied waarvoor deze regering bevoegd is, wordt de beoordeling overeenkomstig artikel 61, § 5 SWT toegewezen aan de betrokken afdeling van de VCT. De voorzitter van de VCT stelt wel de verenigde vergadering in kennis van deze toewijzing, in zoverre deze laatste niet bevoegd zou zijn.

Voor de beoordeling van de aanwerving en/of bevordering voor een dienst van de regering van de Duitstalige Gemeenschap of van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is de verenigde vergadering van de VCT bevoegd.

3. Tot slot acht de VCT zich niet bevoegd om een oordeel te vormen over de bepaling van het niveau van de kennis van de betrokken taal, en/of het karakter van het hiermee overeenstemmende examen.

4.

Taalexamens

Deel I

Taalgrensgemeenten

Hoofdstuk I Verslagen taalexamens

Op de taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd in het jaar 2017 met toepassing van artikel 61, § 4 SWT, werd de VCT vertegenwoordigd door mevrouw L. Busschaert. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de VCT-waarnemer enkel aanwezig is tijdens de mondelinge proeven. Het aspect “controle” bij het schriftelijk examen vereist namelijk niet onmiddellijk de fysieke aanwezigheid van de VCT-waarnemer.

Het betrof de volgende taalexamens:

Examen georganiseerd te:	datum:	verslag:
Voeren (gemeente)	1 februari 2017	49.023
Edingen (OCMW)	29 juni 2017	49.100
Moeskroen (OCMW)	29 mei 2017	49.109
Bever (gemeente)	26 april 2017	49.110
Voeren (gemeente)	8 mei 2017	49.111
Edingen (stad)	31 mei 2017	49.118
Ronse (Stad)	20 mei 2017	49.134
Edingen (OCMW)	6 december 2017	49.266
Ronse (Stad)	22 september 2017	49.267
Edingen (Stad)	15 november 2017	49.314
Mesen (OCMW)	2 december 2017	49.330

De verslagen van deze taalexamens worden hieronder vermeld.

Gemeente Voeren: inspecteur – algemene diensten politiezone Voeren 1 februari 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

schrijven van een brief (10 punten)

Mondelinge proef:

zich voorstellen, de weg uitleggen en een telefoongesprek voeren (20 punten)

3. Resultaat van het examen

Twee van de drie kandidaten zijn geslaagd daar zij voor elk examengedeelte minstens 50% van de punten behaalden.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

OCMW Edingen – maatschappelijk assistente en hoofdverpleegster (niveau 2) – zorgkundige en chef-kok (niveau 3) 29 juni 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, eerste lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

een typische werkdag beschrijven (50 punten)

Mondelinge proef:

zichzelf voorstellen + lezen en uitlezen van tekst “België: Nederlands verplicht voor sociale woning” (50 punten)

2.2. Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

een typische werkdag beschrijven + een brief opstellen aan de familie van een bewoner van het rusthuis (50 punten)

Mondelinge proef:

deze proef heeft niet plaatsgevonden daar de kandidate niet geslaagd was voor de schriftelijke proef

3. Resultaat van het examen

Twee van de elf kandidaten zijn geslaagd daar zij geslaagd waren voor het schriftelijk en het mondeling examen.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij de stad Edingen. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

OCMW Moeskroen – Niveaus 1, 2 en 3 29 mei 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

Niveau 1

verhandeling schrijven over hun job met de voor- en nadelen (50 punten)

Niveau 2

verhandeling schrijven over een typische werkdag (50 punten)

Niveau 3

geen schriftelijke proef

Mondelinge proef:

Niveau 1

gesprek met de kandidaten op basis van het artikel “350 000 flessen water voor 40 000 lopers” (50 punten)

Niveau 2

gesprek met de kandidaten op basis van het artikel “A-merk 90% duurder dan huiskerk” (50 punten)

Niveau 3

gesprek met de kandidaten over hun job

2.2. Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

een typische werkdag beschrijven + een brief opstellen aan de familie van een bewoner van het rusthuis (50 punten)

Mondelinge proef:

deze proef heeft niet plaatsgevonden daar de kandidate niet geslaagd was voor de schriftelijke proef

3. Resultaat van het examen

Niveau 1

Vijf van de acht kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten hebben behaald.

Niveau 2

Eén van de twee kandidaten is geslaagd daar hij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 3

Drie van de vier kandidaten zijn geslaagd daar zij voor het mondeling gedeelte minstens 50% van de punten hebben behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij het OCMW. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Gemeente Bever – 26 april 2017 schooldirecteur

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans voor de kandidaten met een bachelordiploma behaald in het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands, voor de kandidaten met een bachelordiploma behaald in het Frans (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

Schriftelijke proef:

verhandeling over 'La participation active des parents à l'école primaire' (20 punten)

Mondelinge proef:

lezen en verklaren van de tekst 'Devoirs: nécessaires ou inutiles?' + een gesprek met de kandidaat op basis van de tekst (20 punten)

2.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Nederlands

Schriftelijke proef:

- vertaling naar het Nederlands van de tekst 'Les devoirs ont peu d'effet sur l'apprentissage' (20 punten);
- verhandeling over 'Actieve participatie van de ouders op de basisschool' (20 punten).

Mondelinge proef:

Lezen en verklaren van de tekst 'Hoe kijk jij naar armoede?' + een gesprek met de kandidaat op basis van de tekst (20 punten).

Deze proef heeft echter niet plaatsgegrepen aangezien de enige kandidate niet geslaagd was voor het schriftelijk gedeelte.

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

De kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten hebben behaald.

3.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Nederlands

De kandidate is niet geslaagd daar zij voor het schriftelijk gedeelte niet minstens 70% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Gemeente Voeren – 8 mei 2017 Administratief medewerker C1-C3

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

Schriftelijke proef:

het schrijven van een verhandeling op basis van een onderwerp (20 punten)

Mondelinge proef:

zich voorstellen in het Frans + mondeling samenvatten en bespreken van een artikel (20 punten)

2.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Nederlands

Schriftelijke proef:

vrije vertaling van een tekst + het schrijven van een verhandeling (20 punten)

Mondelinge proef:

Zich voorstellen in het Nederlands + mondeling samenvatten en bespreken van een artikel (20 punten).

De mondelinge proef heeft echter niet plaatsgegrepen aangezien de enige kandidate niet geslaagd was voor het schriftelijk gedeelte.

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

De kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten hebben behaald.

3.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Nederlands

De kandidate is niet geslaagd daar zij voor het schriftelijk gedeelte niet minstens 70% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Edingen Stad - niveaus 1, 2 en 4 31 mei 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

tekst schrijven (de kandidaten kiezen één onderwerp) (10 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van een krantenartikel (de kandidaten kiezen één artikel) (10 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau 1

Geen enkele kandidaat is geslaagd daar zij voor elk examengedeelte niet minstens 50% van de punten hebben behaald.

Niveau 2

Twee van de vijf kandidaten zijn geslaagd daar zij voor elk examengedeelte minstens 50% van de punten hebben behaald.

Niveau 4

Geen enkele kandidaat is geslaagd daar zij voor elk examengedeelte niet minstens 50% van de punten hebben behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij de stad Edingen. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Stad Ronse – Niveaus 2 en 3 20 mei 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans voor de kandidaten van niveau 2 (sportmonitor) en niveau 3 (verzorgende aan huis) (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands, voor de kandidaten van niveau 2 en niveau 3 (technisch assistent recyclagepark) (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

Schriftelijke proef:

Niveau 2 (sportmonitor)

verslag opmaken t.a.v. de voorzitters van de Franssprekende sportverenigingen van de stad (50 punten)

Niveau 3 (verzorgende aan huis)

korte tekst schrijven (max. 20 lijnen) waarin de kandidaat het werk van de verzorgende aan huis voorstelt (50 punten)

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

geen schriftelijk examen

Mondelinge proef:

Niveau 2 (sportmonitor)

lezen en verklaren van de tekst “Une première femme arbitre en Bundesliga” (50 punten)

Niveau 3 (verzorgende aan huis)

lezen en verklaren van een tekst + een gesprek (50 punten)

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

zich voorstellen + een gesprek over algemene zaken en over de functie (100 punten)

2.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands

Schriftelijke proef:

Niveau 2

vrije vertaling van de tekst “Six conseils pour se mettre au sport durablement” (50 punten)

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

Geen schriftelijk examen

Mondelinge proef:

Niveau 2:

lezen en verklaren van een tekst + een gesprek (50 punten)

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

zich voorstellen + een gesprek over algemene zaken en over de functie (100 punten)

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

Niveau 2 (sportmonitor)

De kandidaat is geslaagd daar hij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 3 (verzorgende aan huis)

De kandidate is niet geslaagd daar zij voor het schriftelijk examen niet minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

De kandidaten zijn geslaagd daar zij voor het mondeling examen minstens 50% van de punten hebben behaald.

3.2 Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands

Niveau 2

De kandidaat is niet geslaagd daar hij voor het schriftelijk examen niet minstens 70% van de punten heeft behaald.

Niveau 3 (technisch assistent recyclagepark)

De kandidaten zijn geslaagd daar zij voor het mondeling examen minstens 70% van de punten hebben behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

OCMW Edingen - hoofdverpleegster (niveau A) — kinderverpleegkundige (niveau B) — kinderverzorgster, opvoeder, administratief bediende en keukenarbeider (niveau C) — onderhoudsarbeider en technicus (niveau D) 29 november en 6 december 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, eerste lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (niveaus B, C en D)

Schriftelijke proef:

verhandeling: "Wat zijn uw plannen tijdens de wintervakantie?" (20 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat + lezen en uitzetten van de tekst "Gezondheid" (20 punten)

2.2. Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

- verhandeling : "Quels changements allez-vous réaliser pour améliorer le travail au sein de la maison de repos ? » (20 punten);
- vertaling naar het Frans van de tekst « Ziekte van Pfeiffer » (20 punten).

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat + lezen en uitzetten van de tekst "Straling schadelijk voor kinderen"

3. Resultaat van het examen

3.1 Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (niveaus B, C en D)

Drie van de 13 kandidaten zijn geslaagd daar zij minstens 50% van de punten hebben behaald voor elk examengedeelte.

3.2 Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

De enige kandidaat is niet geslaagd daar zij niet minstens 60% van de punten heeft behaald voor elk examengedeelte.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij het OCMW van Edingen. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Stad Ronse – algemeen examen (niveau 2) en bibliotheek assistent (C1-C3) (niveau 2) 22 september 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

Schriftelijke proef:

een korte brief schrijven naar de directie van Franstalige scholen over het aanbod van de bibliotheek en een infoavond (50 punten)

Mondelinge proef:

lezen en verklaren van de tekst “La discrimination n’est pas toujours là où on le croit” (50 punten)

2.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands

Schriftelijke proef:

- vrije vertaling naar het Nederlands van de teksten “Risque d’allergie: Cora rappelle du muesli” en “Vols annulés: Test-Achats porte plainte”;

- verhandeling: « Veel steden opteren voor een autoluwe zone in het centrum. Welke zijn de voor- en nadelen van dit systeem? (min. 30 lijnen)” (50 punten).

Mondelinge proef:

lezen en verklaren van een tekst + een gesprek (50 punten)

3. Resultaat van het examen

3.2 Examen over de elementaire kennis van het Frans

Niveau 2 (algemeen examen)

De kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 2 (bibliotheek assistent)

Eén van de vier kandidaten is geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

3.2 Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands

Niveau 2 (algemeen examen)

De kandidaat is niet geslaagd daar hij voor het schriftelijk examen niet minstens 70% van de punten heeft behaald.

Niveau 2 (bibliotheek assistent)

De kandidate is niet geslaagd daar zij voor het schriftelijk examen niet minstens 70% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Stad Edingen - niveaus A, B en D 15 november 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

tekst schrijven (de kandidaten kiezen één onderwerp) (10 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van een krantenartikel (10 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau A

Geen enkele kandidaat is geslaagd daar zij niet minstens 50% van de punten hebben behaald voor elk examengedeelte.

Niveau B

Eén van de drie kandidaten is geslaagd daar zij voor elk examengedeelte minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau D

De enige kandidaat is geslaagd daar hij voor elk examengedeelte minstens 50% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Vijf van de zes kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij de stad Edingen. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

OCMW Mesen - maatschappelijk werker (niveau B) 2 december 2017

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

verhandeling: "Expliquez en 20 lignes ce que vous attendez de la fonction pour laquelle vous postulez" (30 punten);

vertaling naar het Nederlands van de tekst "circulaire concernant l'allocation de chauffage" (20 punten).

Mondelinge proef:

lezen en uitzetten van tekst "*Près d'un tiers des personnes dépendant du CPAS trouvent un emploi*" (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Drie van de vijf kandidaten zijn geslaagd daar zij minstens 50% van de punten hebben behaald voor elk examengedeelte.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Hoofdstuk II Brieven gestuurd aan taalgrensgemeenten

Brief gestuurd aan de gemeente Bever in verband met de organisatie van een taalexamen:

“Mijnheer de Burgemeester,

Op 23 maart 2017 ontving ik een e-mail van de firma CC Select met de vraag een VCT-waarnemer te sturen voor het taalexamen voor de selectie van een schooldirecteur, alsmede voor de daarmee verband houdende werkvergadering.

Uit deze e-mail mag er redelijkerwijze worden afgeleid dat de organisatie van bedoeld taalexamen integraal aan voormelde firma werd toevertrouwd.

In dit verband herinner ik u aan mijn schrijven van 2015 (zie bijlage 1) waarin deze werkwijze niet conform werd verklaard met de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, tweede lid SWT.

Taalexamens over de kennis van de tweede taal of de taal van het gebied dienen immers door en in de gemeente zelf te worden georganiseerd. De kandidaten dienen bovendien geslaagd te zijn voor het taalexamen alvorens deel te kunnen nemen aan de eigenlijke selectieprocedure.

Kandidaten die reeds over een Selor-attest beschikken dat overeenkomt met de inhoud van het betreffende taalexamen kunnen echter worden vrijgesteld van genoemd taalexamen.

Wat de modaliteiten van de taalexamens betreft, verwijs ik naar de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT aangaande de organisatie van de taalexamens (zie bijlage 2).

Een afschrift van dit schrijven wordt gestuurd naar de Gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter

E. VANDENBOSSCHE”

Brief gestuurd aan het OCMW van Edingen in antwoord op hun brief van 20 juni 2017 betreffende de organisatie van de taalexamens:

“Mijnheer de Voorzitter,

Naar aanleiding van de ontmoeting op 6 december 2017 tussen de directeur-generaal, de heer P. Dasseleer, en de vertegenwoordigster van de VCT, mevrouw L. Busschaert, alsook uw brief van 20 juni 2017 betreffende de organisatie van taalexamens, stuur ik u hierbij een antwoord op uw vragen en moeilijkheden die in uw brief worden aangehaald.

Ter verduidelijking heb ik uw vragen genummerd waarbij dezelfde chronologie als in uw brief werd behouden.

1) Wat de briefwisseling betreft, bevestig ik dat de VCT vanaf heden al haar brieven steeds naar het officiële adres van het OCMW zal versturen, en niet naar het privéadres van de OCMW-voorzitter.

2) Wat uw vraag betreft of een kandidaat die reeds is geslaagd voor het schriftelijk gedeelte in een andere Franstalige taalgrensgemeente, het mondeling gedeelte mag afleggen bij, hetzij het OCMW van Edingen, hetzij de stad Edingen, wijs ik u erop dat niet de VCT maar de betrokken taalgrensgemeente bevoegd is om hierover te beslissen.

Hetzelfde geldt voor een personeelslid dat geslaagd is voor beide taalexamens georganiseerd door het OCMW van Moeskroen en bij het OCMW van Edingen solliciteert voor eenzelfde betrekking. De beslissing of de persoon in kwestie opnieuw taalexamens dient af te leggen in Edingen dient te worden genomen door de betrokken taalgrensgemeente.

3) Ik deel u mede dat een kandidaat die geslaagd is voor beide onderdelen (schriftelijk en mondeling) en die in dienst is bij het OCMW, naderhand eenzelfde betrekking kan bekleden bij de stad Edingen zonder dat hij opnieuw het taalexamen moet afleggen.

4) Ik ga akkoord met uw voorstel dat het OCMW van Edingen jaarlijks naar de VCT een agenda van de schriftelijke en mondelinge examens van het jaar nadien verstuurt.

5) Het is inderdaad ook mogelijk om de examens van het gemeentebestuur en deze van het OCMW samen te organiseren, dit om moeilijkheden te vermijden.

6) Wat de teksten betreft die tijdens de examens worden gebruikt, stem ik ermee in dat u uw manier van werken behoudt, met andere woorden dat de aanduiding van de teksten gebeurt in aanwezigheid van de vertegenwoordigster en dit net voor aanvang van het examen. Bijgevolg is het niet toegelaten om de teksten enkele weken, zelfs enkele maanden, vóór het examen aan te duiden, en dit om mogelijke “lekken” te vermijden.

7) Wat uw vraag betreft over K&G, kan ik bevestigen dat alle documenten dienen te worden vertaald naar het Nederlands.

8) Wat uw vraag betreft over de artsen, dien ik op te merken dat het de taak is van het OCMW om erop toe te zien dat betrokken arts beschikt over de kennis van de tweede taal.

9) Wat de contractuele en specifieke betrekkingen betreft, moet er op gewezen worden dat ook deze personen dienen te slagen voor het taalexamen alvorens zij in dienst treden. We zijn het ermee eens dat het personeelsverloop veranderd is ten opzichte van 20 jaar geleden. Niettemin dient de wet die bepaalt dat niemand een ambt mag bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een taalexamen, te worden nageleefd.

De oplossingen die u naar voren brengt aan het einde van uw brief, in het eerste, tweede en vierde streepje, zouden inderdaad moeilijkheden kunnen vermijden. Zo bijvoorbeeld stelde de vertegenwoordigster van de VCT een vademecum op teneinde elke moeilijkheid die rijst tijdens de organisatie van de taalexamens uit te weg te ruimen.

Met uw voorstellen in het derde en vijfde streepje, daarentegen, kan de VCT niet akkoord gaan. Wat de voorbereiding van de examens betreft, enerzijds, moet er op gewezen worden dat het niet toegelaten is om de juryleden bijles te laten geven. Dit is uiteraard om geen belangenconflicten te creëren tegenover de kandidaten. Uw voorstel in het laatste streepje, anderzijds, is tegenstrijdig met de taalwet en is bijgevolg niet toegelaten.

Hopende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter

E. VANDENBOSSCHE”

Hoofdstuk III Antwoorden per e-mail naar aanleiding van vragen over de taalexamens

Antwoord per e-mail op de vraag van het diensthoofd Personeel van Ronse of een kandidaat voor de functie van technisch medewerker podiumtechnieker nog een taalexamen dient af te leggen. Betrokkene behaalde zijn diploma HSO in Leuze maar behaalde bij de VDAB te Kortrijk een getuigschrift van beroepsopleiding Nederlands voor anderstaligen voor technische beroepen.

“Geachte mevrouw Hemberg,

Uit de toegestuurde documenten blijkt in niets dat betrokkene enig examen omtrent de kennis van de Nederlandse taal heeft afgelegd.

Wat de VCT daarentegen wel nodig zou hebben is een document waaruit onomstotelijk tot uiting komt dat betrokkene een examen, zowel schriftelijk als mondeling, heeft afgelegd en dit conform de normen van de bestuursstaalwet.

Derhalve dient betrokkene zijn taalexamen, met name kennis van de taal van het gebied (artikel 15, § 1 SWT) af te leggen, en hiervoor 7/10 behalen.

Met vriendelijke groeten”

Antwoord per e-mail op de vraag van de gemeente- en OCMW-secretaris van Bever of een kandidaat met een Franstalig diploma die les geeft in een Nederlandstalig college vrijgesteld kan worden van een taalexamen Nederlands. Betrokkene slaagde namelijk eerder voor een taalexamen Nederlands dat zij voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aflegde.

“Geachte mevrouw Sevenoo,

Om te antwoorden op uw vraag verwijs ik vooreerst naar pagina 3, punt 2, laatste lid van de VCT-omzendbrief van 13/12/2013, met als kenmerk 45.179/III/PN betreffende “Organisatie van de taalexamens” (zie bijlage).

Daaruit kan worden opgemaakt dat er in geen geval sprake mag zijn van een optelling van de punten bekomen voor het schriftelijk en het mondeling examengedeelte. Dit komt op expliciete wijze tot uiting in het gebruik van het woord ‘ieder’.

Verder werd u gisteren reeds telefonisch meegedeeld dat, volgens voormelde omzendbrief, de kandidate zowel voor het schriftelijke als voor het mondeling examengedeelte minstens 7/10 dient te behalen.

Het resultaat van het taalexamen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toont echter aan dat zij voor het schriftelijke gedeelte slechts 21/40 behaalde, zijnde 5,2/10. Conform de reglementaire normen voortvloeiend uit de bestuursstaalwet had dit 28/40 (=7/10) moeten zijn.

Conform diezelfde normen had betrokkene derhalve niet mogen deelnemen aan het mondeling gedeelte.

Gelet op de strekking van uw vraag wijs ik u er in algemene zin op dat kandidaten enkel mogen deelnemen aan de mondelinge proef indien ze geslaagd zijn voor de schriftelijke proef. Dit beduidt 5/10 voor elementaire kennis, 6/10 voor voldoende kennis en 7/10 voor grondige kennis, en dit voor elk van beide proeven.

Uit wat voorafgaat kan worden geconcludeerd dat de normen die door de VCT worden gecontroleerd van een andere aard zijn dan die welke door de Vlaamse Gemeenschap worden gehanteerd. Aangezien er in beide examens andere normen worden gebruikt, kan er vanuit de VCT geen vrijstelling worden verleend.

Met vriendelijke groeten,”

Antwoord per e-mail op de vraag van de gemeentesecretaris van Edingen of een personeelslid die verandert van niveau D naar niveau A, maar met dezelfde bevoegdheden, opnieuw een taalexamen Nederlands dient af te leggen. Betrokkene bezit namelijk een opleidingstitel van niveau A maar werd indertijd op een niveau D aangeworven. Hij slaagde reeds in het verleden voor het taalexamen elementaire kennis van het Nederlands.

« Mevrouw de Gemeentesecretaris,

In antwoord op uw e-mail van 19 juni 2017 (zie bijlage) deel ik u mee dat de VCT op vrijdag 30 juni 2017 beslist heeft dat betrokkene opnieuw het taalexamen voor niveau A moet afleggen, met name een elementaire kennis (schriftelijk en mondeling) van het Nederlands.

Met bijzondere hoogachting”

Antwoord per e-mail van 16 juni 2017 op de vraag van het OCMW van Moeskroen of hun taalexamens gezamenlijk mogen worden georganiseerd met het OCMW van Komen.

« Geachte mevrouw,

Ter zitting van 26 februari 2016 besliste de VCT dat een gemeente geen taalexamens mag organiseren voor een andere gemeente (zie omzendbrief in bijlage).

Met vriendelijke groeten,”

Antwoord per e-mail op de vraag van de firma CC Select of het minimale vereiste taalkennisniveau voor een aanwerving van een secretaris bij het OCMW van Linkebeek overeenkomt met “houder van een Selordiploma, minimaal niveau 9, paragraaf 1”. Als taalvoorwaarde vereist het OCMW van Linkebeek namelijk een “zeer goede kennis van Nederlands en Frans”.

« Geachte mevrouw,

Conform artikel 29, eerste lid SWT kan, wat betreft de gemeente Linkebeek, iemand slechts een ambt bekleden waarin wordt omgegaan met het publiek, indien betrokkene een elementaire kennis van de Franse taal kan aantonen.

De gemeente vraagt blijkbaar een “zeer goede kennis”, een vereiste die hoger is dan wat de bestuurstaalwet in beginsel voorschrijft. Een verwijzing naar “minimaal niveau 9, § 1” valt derhalve goed te keuren.

Vriendelijke groeten,”

Deel II

Selor

Hoofdstuk I Algemeen

Naast de taalexamens in de taalgrensgemeenten houdt de VCT ook toezicht tijdens de mondelinge taaltesten georganiseerd door Selor, het selectiebureau van de federale overheid. De VCT stuurt een waarnemer en gaat na of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels. Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied op grond van een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

Het toezicht door de VCT geschiedt op basis van artikel 12 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 en werd nader vastgelegd in een protocolakkoord dat op 25 mei 2016 werd getekend door de voorzitter van de VCT en de gedelegeerd bestuurder a.i. van Selor. Dit protocolakkoord stelt dat de VCT bevoegd is om na te gaan of de inhoud van het examen is afgestemd op de aard van de betrekking of taak die betrokken kandidaat uitoefent of zal uitoefenen. In dit verband is Selor ertoe gehouden om iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van een taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen. De resultaten van de controles worden gebundeld in een jaarlijks verslag aan de minister van Openbaar Ambt.

Hoofdstuk II Methodologie

Selor organiseert taaltesten om een certificaat te behalen, maar soms ook in het kader van selecties. Het test hoofdzakelijk de drie landstalen: Nederlands, Frans en Duits. Tijdens deze testen gaat een jury van erkende taalexperts na in welke mate een kandidaat zich in een andere taal kan uitdrukken.

De Selor-taaltesten zijn gebaseerd op de principes van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen. Dat onderscheidt zes competentieniveaus (A1, A2, B1, B2, C1, C2), waarbij A1 staat voor minimale basiskennis, terwijl C2 het hoogste niveau is en overeenkomt met perfecte tweetaligheid.²²⁵ De taaltesten van Selor meten B1 (makkelijker), B2 en C1 (moeilijker). Selor heeft geen testen op A1, A2 en C2 niveau.

De door Selor geteste niveaus houden de volgende aandachtspunten in²²⁶:

B1	Kan de belangrijkste punten begrijpen uit duidelijke standaardteksten over vertrouwde zaken die regelmatig voorkomen op het werk, op school en in de vrije tijd. Kan zich redden in de meeste situaties die kunnen optreden tijdens reizen in gebieden waar de taal wordt gesproken. Kan een eenvoudige lopende tekst produceren over onderwerpen die vertrouwd of die van persoonlijk belang zijn. Kan een beschrijving geven van ervaringen en gebeurtenissen, dromen, verwachtingen en ambities en kan kort redenen en verklaringen geven voor meningen en plannen.
B2	Kan de hoofdgedachte van een ingewikkelde tekst begrijpen, zowel over concrete als over abstracte onderwerpen, met inbegrip van technische besprekingen in het eigen vakgebied. Kan zo vloeiend en spontaan reageren dat een normale uitwisseling met moedertaalsprekers mogelijk is zonder dat dit voor een van de partijen inspanning met zich meebrengt. Kan duidelijke, gedetailleerde tekst produceren over een breed scala van onderwerpen; kan een standpunt over een actuele kwestie uiteenzetten en daarbij ingaan op de voor- en nadelen van diverse opties.
C1	Kan een uitgebreid scala van veeleisende, lange teksten begrijpen en de impliciete betekenissen herkennen. Kan zichzelf vloeiend en spontaan uitdrukken zonder daarvoor aantoonbaar naar uitdrukkingen te moeten zoeken. Kan flexibel en effectief met taal omgaan ten behoeve van sociale, academische en beroepsmatige doeleinden. Kan een duidelijke, goed gestructureerde en gedetailleerde tekst over complexe onderwerpen produceren en daarbij gebruikmaken van organisatorische structuren en verbindingswoorden.

Verder focust Selor zich op één gebruiksdomein, met name het werk. De taalexamens hebben immers tot doel na te gaan of de kandidaten een praktische kennis hebben van de taal in verband met de vereisten van de waar te nemen functie of betrekking.²²⁷

Om te slagen voor een taaltest van een bepaald niveau, dien je minstens een bepaalde score te halen op vijf evenwaardige criteria. Deze criteria blijven steeds dezelfde, maar hoe hoger het niveau van de taaltest, hoe hoger de vereisten om te slagen.²²⁸ Concreet gaat het om de volgende criteria²²⁹:

²²⁵ www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/

²²⁶ <http://www.selor.be/nl/de-verschillende-taaltesten/>

²²⁷ Artikel 5, hoofdstuk 4, afdeling 1 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 “tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966”.

²²⁸ <http://www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/>

²²⁹ http://www.selor.be/media/400130/online_feedback_mondeling_nl.pdf

CRITERIA	BESCHRIJVINGEN
BEHEER VAN DE INTERACTIEVE COMMUNICATIE	Vaardigheid van de kandidaat om de taal op een aangepaste manier te gebruiken om deel te nemen aan het gesprek en om succesvol te communiceren: de kandidaat reageert door een geschikt antwoord te geven op de vragen.
ORGANISATIE VAN DE BOODSCHAP/ HET DISCOURS (discours, opvolging, interne coherentie van het discours t.o.v. de boodschap)	Gebruikte middelen om het discours te articuleren (instrumenten voor cohesie & verbindingswoorden/uitdrukkingen), complexiteit van de structuur en de logica. Vorm, presentatie van de tekst/het discours, tekstconventies.
KWALITEIT VAN DE ZINNEN (morfosyntaxis en grammatica)	Verscheidenheid van de structuren (eenvoudig, complex), tijden, wijzen, tijdsconcordantie, registers. Grammaticale en morfosyntactische kwaliteit van de prestatie. Aantal en aard van de fouten op dat vlak en impact ervan op de communicatie.
WOORDEN & LEXICON (graad van kwaliteit, rijkdom, lexicale relevantie))	Verscheidenheid van de gebruikte woorden en uitdrukkingen, correct gebruik van de woorden en van collocaties in de context.
UITSPRAAK (graad van verstaanbaarheid)	Vaardigheid om taaluitingen / mondelinge sequenties te produceren om te communiceren. Dit criterium omvat de klemtoon van woorden, het ritme, de prosodie en de intonatie, en daarnaast ook de kwaliteit van de individuele klanken en de graad van inspanning die nodig is om de kandidaat te begrijpen.

Hoofdstuk III Toezicht door de VCT

In 2017 heeft de VCT in totaal 114 mondelinge taalexamens bijgewoond die door Selor werden georganiseerd, met name:

- 17 examens in de maand januari
- 14 examens in de maand februari
- 15 examens in de maand maart
- 13 examens in de maand april
- 4 examens in de maand mei
- 8 examens in de maand juni
- 0 examens in de maand juli²³⁰
- 11 examens in de maand augustus
- 3 examens in de maand september
- 14 examens in de maand oktober
- 15 examens in de maand november
- 0 examens in de maand december²³¹

Tijdens het examen zelf maakt de VCT-waarnemer een eigen beoordeling van elke kandidaat. Daar de VCT-waarnemer niet behoort tot de jury van Selor, neemt betrokkene niet deel aan de deliberatie. Selor dient echter wel de resultaten aan de VCT mee te delen zodat zij een vergelijking kan maken met de eigen beoordeling.

Voor het jaar 2017 kwam de VCT-waarnemer tot de conclusie dat zowel de samenwerking met Selor als de mondelinge taalexamens die deze instelling organiseert, correct verliepen.²³²

²³⁰ Wegens laattijdig doorsturen van de planning door Selor konden er in de maand juli geen taalexamens bijgewoond worden.

²³¹ Met betrekking de maand december dient te worden opgemerkt dat de VCT controles had voorzien maar de kandidaten van betrokken taalexamens niet zijn komen opdagen.

²³² Zie ook het verslag gericht aan de minister van Openbaar Ambt.

Deel III

Adviezen naar aanleiding van vragen met betrekking tot taalexamens

Gemeente Bever:

vraag van de gemeente Bever over taalvereisten voor de benoeming van schooldirecteur.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de R.v.St. (R.v.St.-arresten nrs. 140.803 van 17 februari 2005; 181.886 van 10 april 2008) zijn de SWT van toepassing op het gemeentelijk onderwijspersoneel, niet enkel omdat een gemeentelijke basisschool een openbare dienst is van de gemeente, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 1° SWT, maar ook omdat het gemeentelijk onderwijspersoneel gemeenteamttenaren zijn.

Daar een schooldirecteur een ambt bekleedt waarin hij omgang heeft met het publiek, zoals het contact met de ouders, zal hij voorafgaandelijk aan het aanwervingsexamen geslaagd dienen te zijn voor een taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal, namelijk het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT). Dit taalexamen dient zelf door de gemeente Bever te worden georganiseerd.

(Advies 48.151 van 17 februari 2017)

Vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad:
beoordeling aangepastheid taalexamens.

Op basis van artikel 16 van het KB 8 maart 2001 wordt een kandidaat die is geslaagd voor een proef van een taalexamen vrijgesteld van een proef betreffende hetzelfde of een lager kennisniveau.

De kennis van de tweede taal getest op basis van artikel 14, eerste lid van het voormelde koninklijk besluit, is van voldoende hoog niveau om aanvaard te worden bij eender welke aanwerving of betrekking bij een Brusselse gemeente of OCMW waarop artikel 21, § 4 SWT van toepassing is.

Met verwijzing naar het arrest nr. 190.241 van 5 februari 2009 van de R.v.St. heeft de VCT geoordeeld dat een taalattest, bekomen op basis van oud artikel 8 van het koninklijk besluit, niveau 3 en 4, aanvaard kan worden als bewijs van de elementaire mondelinge kennis voor alle niveaus.

(Advies 49.021 van 17 februari 2017)

Selor:

vraag om advies met betrekking tot de toepassing en de strekking van bijlage 14 bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol).

Voor de politiehervorming van 1998 waren de personeelsleden van de Rijkswacht zowel onderworpen aan de taalregeling van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger als die van de SWT. Aangezien deze personeelsleden als gevolg van de politiehervorming overgingen naar de kaders van de lokale en federale politie, zijn deze personeelsleden uitsluitend onderworpen aan de taalregeling van de SWT.

In artikel 19 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten heeft de wetgever aan de Koning de opdracht gegeven om, bij wijze van overgangsrecht, voor de leden van het operationeel en van het administratief en logistiek korps van de Rijkswacht de gelijkwaardigheid te bepalen van de taalkennis waarvan zij doen blijken op grond van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, en de taalkennis bedoeld in de SWT.

De Koning heeft deze opdracht uitgevoerd doorheen artikel XII.VII.28 RPPol en bijlage 14 RPPol, dat een tabel bevat waarin de gelijkwaardigheden tussen de niveaus van de taalkennis, bedoeld in beide wetten, worden vastgesteld. Deze overgangsbepalingen werden door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bekrachtigd.

De VCT is bevoegd voor het toezicht op de toepassing van de bijlage 14 bij RPPol voor zover deze bijlage wordt gebruikt om een vrijstelling te verkrijgen op grond van artikel 16 van het KB 8 maart 2001.

Uit de letterlijke lezing van artikel XII.VII.28 leidt de VCT af dat het personeel toepassingsgebied van bijlage 14 zich beperkt tot de personeelsleden van de Rijkswacht, opgesomd in de artikelen 235 en 241 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, die zijn overgegaan naar de lokale en federale politie ten gevolge van de politiehervorming.

Bijlage 14 bij het RPPol heeft kracht van wet sinds 1 april 2001.

In de vraag om advies werd de vraag gesteld of bijlage 14 bij RPPol een algemeen rechtsbeginsel tot leven roept dat ook van toepassing is buiten het kader van de politiediensten.

Een afwijking van een regel die in de algemene lijn ligt van de SWT, moet in beperkende zin worden uitgelegd (R.v.St. 16 september 1969, nr. 13.685; R.v.St. 13 januari 1970, nr. 13.849). Normaal moet iedereen aantonen aan de hand van een taalexamen dat hij of zij de vereiste taalkennis bezit. Daarom moeten regels waarin personen worden vrijgesteld van een taalexamen vereist door de SWT en diens uitvoeringsbesluiten in beperkende zin worden geïnterpreteerd. Bijlage 14 zal daarom strikt moeten worden geïnterpreteerd en zal zonder enige wettelijke grondslag niet zomaar een algemeen geldend karakter kunnen krijgen.

De VCT stelt vast dat enkel leden van de Rijkswacht die overgaan naar de lokale en federale politie, aan hand van bijlage 14 bij het RPPol kunnen aantonen dat zij voldoen aan de taalkennis vereist door de SWT.

(Advies 49.141 van 30 juni 2017)

5.

Onderzoeksverslag

Nota Brusselse Hoofdstedelijke dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (DBDMH)

Tussen 1 juli 2016 en 14 november 2017 ontving de VCT 28 klachten van particulieren en Nederlandstalige brandweerlui werkzaam bij de DBDMH. Het betreft hierbij voornamelijk klachten inzake problemen van algemene aard, alsmede op instructies, algemeen taalgebruik tussen de collega's, lessen en mededelingen die in het Frans ten aanzien van brandweerlui van de Nederlandse taalrol geschieden.

I. Algemeen

A. Situering

De Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (hierna: DBDMH) van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is opgericht bij ordonnantie van 19 juli 1990²³³. Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het ganse grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt de DBDMH onder toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989²³⁴ houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is de DBDMH onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)²³⁵.

Verder is de DBDMH een instelling van openbaar nut, zoals bepaald in artikel 3, § 1, van de ordonnantie van 19 juli 1990. In de Brusselse Hoofdstedelijke Regering is Staatssecretaris Cécile Jodogne bevoegd voor de DBDMH.

Het Hulpcentrum 112/100 Brussel maakt deel uit van de diensten van de DBDMH, die overeenkomstig artikel 4 van de ordonnantie van 19 juli 1990 belast is met het uitoefenen van de bevoegdheden van de Brusselse Agglomeratie inzake brandbestrijding en dringende medische hulp. Artikel 4, § 2, van de wet van 26 juli 1971²³⁶ houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten bevestigt dat de Brusselse Agglomeratie instaat voor de operationele werking van het oproepstelsel 112 en 100 in haar regio en dus voor behandeling van klachten en vragen aangaande de operationele werking.

Het personeel van het Hulpcentrum 112/100 Brussel is derhalve geen personeel van de FOD Binnenlandse Zaken, in tegenstelling tot de andere Hulpcentra, als uitzonderingsmaatregel zoals voorzien in artikel 17, § 1 van de wet van 15 mei 2007²³⁷ betreffende de civiele veiligheid.

De DBDMH telt ongeveer 1000 professionele brandweerlui en 150 administratieve en technische bedienden. Er zijn in totaal acht hulpverleningscentra waarvan één stafkazerne (Helihaven) en zeven Voorposten van de Brandweerdienst (VOPO's) namelijk: Anderlecht, Delta-Elsene, Paul Brien-Schaarbeek, V.U.B.-Jette, Eikenbos-Ukkel, Cité-Brussel en U.C.L.-Sint-Lambrechts-Woluwe.

²³³ Ordonnantie van 19 juli 1990 houdende oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp, *B.S.* 5 oktober 1990, 19168.

²³⁴ Wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, *B.S.* 17 juni 1989, 10882.

²³⁵ Gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, *B.S.* 2 augustus 1966, 7799.

²³⁶ Wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, *B.S.* 24 augustus 1971, 9782.

²³⁷ Wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid; *B.S.* 31 juli 2007, 40379.

B. Snelste adequate hulp (SAH)

De wet van 15 mei 2007 maakte een einde aan de territoriale begrenzing van het optreden van de brandweerdiensten en maakte plaats voor het begrip snelste adequate hulp. Dit begrip wordt nader omschreven in artikel 2, § 1, 5° van deze wet als “de operationele diensten die het snelst op de plaats van de interventie kunnen zijn met de adequate middelen” waarbij adequate middelen verder worden gedefinieerd in artikel 2, § 1, 4° als “de minimale inzet van personeel en materiaal nodig voor het kwaliteitsvol uitvoeren van de opdrachten en het garanderen van een voldoende veiligheidsniveau van het interventiepersoneel”²³⁸.

SAH kadert binnen een schaalvergroting van het werkgebied naar hulpverleningszones. Deze hulpverleningszones zijn samengesteld uit netwerken van posten waarbij deze posten, alleen of samen, opdrachten uitvoeren die de wet hen toewijst, rekening houdend met het principe van de SAH. Artikel 7 van voornoemde wet van 15 mei 2007 bepaalt dat de grenzen van de provincies, hulpverleningszones of gemeenten geen beperking inhouden voor de tussenkomst van de posten volgens het SAH-principe.

Derhalve zorgt het principe van de SAH ervoor dat de DBDMH ook, en onder meer, optreedt in eentalig Nederlandse taalgebied en dus buiten zijn werkkring, namelijk het ganse grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat tweetalig is. Het betreft vooral de voorposten Delta-Elsene, V.U.B.-Jette, Eikenbos-Ukkel en de stafkazerne Helihaven²³⁹ die interveniëren in de brandweerzones Vlaams-Brabant West en Oost.

II. **Taalkaders**

A. Context van vorige kaders

Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 mei 1994 houdende vaststelling van overgangsmaatregelen bij de toepassing van het taalkader voor de DBDMH werd door de Raad van State nietig verklaard op 10 maart 1997 – arrest nr. 65.050.

In zijn arrest nr. 55.189 van 15 september 1995 heeft de Raad van State het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 februari 1995 houdende vaststelling van het taalkader van het personeel van de DBDMH nietig verklaard.

In zijn arrest nr. 188.135 van 21 november 2008 heeft de Raad van State het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1 september 2005 houdende vaststelling van de taalkaders van het personeel van de DBDMH nietig verklaard.

Naast deze drie arresten heeft de Raad van State een groot aantal bevorderingen of benoemingen nietig verklaard wegens een gebrek aan kaders.²⁴⁰

²³⁸ De minimale voorwaarden van de snelste adequate hulp en van de adequate middelen werden vastgesteld bij koninklijk besluit van 10 november 2012, gewijzigd bij koninklijk besluit van 25 april 2014, en nader toegelicht bij ministeriële omzendbrief van 10 juli 2013.

²³⁹ In geval er minimum een commandowagen met brandziekenwagen uitgerukt moet worden.

²⁴⁰ Zie namelijk : R.v.St. nrs. 55.237 van 20 september 1995; 55.435 van 28 september 1995; 56.503 van 29 november 1995; 56.505 van 29 november 1995; 57.277 van 22 december 1995; 57.281 van 27 december 1995; 59.017 van 5 april 1996; 192.265 van 8 april 2009; 195.046 van 2 juli 2009; 195.127 van 7 juli 2009.

B. Huidige taalkaders

De kaders van de DBDMH werden vastgesteld per besluit van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 20 juli 2011 (B.S. 9 augustus 2011).

De verdeling betrekkingen dat wordt toegepast voor het Nederlands en het Frans kader voor de lagere trappen bedraagt respectievelijk 29,42% N – 70,58% F.

Voor de rangen A3 en hoger wordt met toepassing van artikel 43, § 3 SWT een paritaire verdeling voorgesteld, zijnde 40% N – 40% F – 10% Nwt. – 10% Fwt.

Deze taalkaders zijn verstreken op 8 augustus 2017.

Per brief van 16 januari 2017 vroeg de minister van Economie, Werkgelegenheid en Beroepsopleiding voorlopige taalkaders voor een periode van twee jaar aan waarvan de percentages op de huidige kaders gebaseerd zijn. Deze aanvraag werd gemotiveerd door de hervorming van het beheer van de DBDMH, dat werd vastgelegd in de ordonnantie van 9 juli 2015 tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 1990 houdende oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (B.S. 20 juli 2015). Dankzij de hervorming van de beheersstructuur zal het organigram van de DBDMH gerationaliseerd worden, wat zal resulteren in de aanduiding van acht mandaathouders in de directieposten.

De VCT heeft op 10 maart 2017²⁴¹ een gunstig advies uitgebracht, gezien de bijzondere omstandigheden van reorganisatie van de diensten van de DBDMH, met betrekking tot de vaststelling van voorlopige kaders waarvan de percentages gebaseerd zijn op de vorige taalkaders, zijnde de verdeling 40% N – 40% F – 10% Nwt. – 10% Fwt. voor de 1^e en 2^e trappen van de hiërarchie en de verdeling 29,42% N en 70,58% F voor de 3^e tot de 7^e trap, en dit tot uiterlijk 30 juni 2019.

De voorlopige taalkaders van de DBDMH zijn onderworpen aan het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 april 2017, gepubliceerd op 4 mei 2017.

C. Methode voor de verzameling van cijfergegevens

“Wat de lagere betrekkingen dan de directiebetrekkingen betreft:

De vaststelling van de taalkaders dient te gebeuren "met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen". In dit opzicht oordeelt de Raad van State volgens zijn vaste rechtspraak het volgende:

“dat uit de voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken blijkt dat de wetgever bij het voorschrijven van de genoemde regel een drievoudige bekommernis koesterde, waarbij zijn eerste en belangrijkste bekommernis erin bestond te waarborgen dat een objectief criterium in overweging zou worden genomen dat zou kunnen leiden tot een redelijke beoordeling van het belang van de te behandelen kwesties, te weten het volume van de door de betrokken dienst bestuurde zaken en zijn tweede en derde bekommernis, die

²⁴¹ VCT 10 maart 2017, nr. 48.324.

de toepassing van het voornoemde criterium moesten temperen, erop gericht waren te vrijwaren dat er rekening zou worden gehouden met, enerzijds, de morele en materiële belangen van de taalgemeenschappen en, anderzijds, de gelijke behandeling van de twee belangrijkste landstalen; dat deze twee laatste vereisten, die tot uiting komen in een regel die aanvullend van aard is, de Koning ertoe verplichten erover te waken dat de vaststelling van taalkaders, die strikt in verhouding staan tot het volume aan behandelde zaken, enerzijds, geen onregelmatige toepassing, op de genoemde zaken, van het geheel aan bepalingen dat het gebruik van de talen in bestuurszaken regelt en in het bijzonder van de artikelen 39 tot en met 42 van de gecoördineerde wetten, met zich meebrengt en, anderzijds, de belangen van de twee taalgemeenschappen en de gelijke behandeling van beide landstalen niet in gevaar brengt; dat de Raad van State meermaals de gelegenheid heeft gehad eraan te herinneren dat het volume van de zaken dat voortkomt uit ieder eentalig gebied zowel wordt bepaald door het aantal behandelde zaken als door de behandelingstijd voor ieder dossier; dat wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Frans of in het Nederlands moeten behandelen, de toepassing van de beginselen de overheid ertoe dwingt de verhouding van de werkvolumes van de zaken waarvoor het gebruik van een welbepaalde taal wordt opgelegd, naar analogie toe te passen of te voorzien in een paritaire verdeling;²⁴²

De Raad van State is dus van oordeel dat, om het "wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen" te kunnen vaststellen, er in de eerste plaats werk moet worden gemaakt van het bepalen en in overweging nemen van de werklust van de betrokken dienst, in casu de DBDMH, te weten het volume aan behandelde zaken, hun belang en de behandelingstijd voor iedere zaak. Vervolgens dient het belang, ten opzichte van het totale werkvolume, te worden vastgesteld dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk vertegenwoordigen, te weten het deel van het werkvolume dat door de dienst in het Frans of in het Nederlands moeten worden uitgevoerd, en dit, door de taal te bepalen waarin deze zaken zijn of hadden moeten worden behandeld om te voldoen aan de voorschriften van de wetten op het taalgebruik. De verdeling in taalkaders dient hoofdzakelijk op deze basis te geschieden.

Ter aanvulling wordt er door de Raad van State echter toegestaan en zelfs geëist dat er rekening wordt gehouden met, enerzijds, de morele en materiële belangen van de taalgemeenschappen en, anderzijds, de gelijke behandeling van de twee belangrijkste landstalen. De vaststelling van taalkaders die strikt in verhouding staan tot het volume aan behandelde zaken, zou op die manier geen onregelmatige toepassing met zich meebrengen van het geheel aan bepalingen dat het gebruik van de talen in bestuurszaken regelt op de door de dienst behandelde zaken.

Bepaalde zaken dienen echter, overeenkomstig de artikelen 39 tot en met 42 van de wetten op het taalgebruik, niet verplicht in de ene of de andere taal te worden behandeld. Het betreft hier bijvoorbeeld de conceptuele en studietaken, waarvoor het irrelevant is of zij in het Nederlands of het Frans worden uitgevoerd, of de algemene bestuurstaken (technische en/of administratieve bijstand).

Wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Frans of in het Nederlands moeten behandelen, oordeelt de Raad van State dat de toepassing van de beginselen de overheid ertoe dwingt op grond van juiste, relevante en aanvaardbare motieven de verhouding van de werkvolumes

²⁴² R.v.St. 21 november 2008, nr 188.135.

van de zaken waarvoor het gebruik van een welbepaalde taal wordt opgelegd, naar analogie toe te passen of te voorzien in een paritaire verdeling."²⁴³

Vervolgens werd door ieder betrokken departement een indicatieve inventaris van de "type-dossiers" en "type-activiteiten" van elk departement opgesteld, waarna de verschillende inventarissen door het kabinet van de Staatssecretaris werden gevalideerd.

Daarna werden de verschillende "type-dossiers" en "type-activiteiten", ter informatie, voor ieder departement in categorieën verdeeld:

1. De dossiers en activiteiten die wettelijk gezien verplicht in het Frans of verplicht in het Nederlands moeten worden behandeld (dossiers met verplichte taal, die als type I-dossiers werden geclassificeerd).
2. De dossiers die niet verplicht in één van deze twee talen moeten worden behandeld (dossiers zonder verplichte taal, die als type II-dossiers werden geclassificeerd). De dossiers en activiteiten van type II werden als volgt onderverdeeld:
 - de dossiers of activiteiten die vallen onder het *algemeen bestuur en de (technische of administratieve) bijstand* van de DBDMH, meer bepaald de dossiers of activiteiten die algemeen van aard zijn, betrekking hebben op het beheer en het bestuur en door het departement worden behandeld ten gunste van de volledige DBDMH. Vb.: klassemmentstaken, fotokopieën, sorteren van briefwisseling, informaticabeheer, enz.

Voor deze dossiers en activiteiten is het adequaat gebleken, naar analogie, de verhouding over te nemen van de werkvolumes die betrekking hebben op de zaken waarvoor het gebruik van een welbepaalde taal verplicht wordt opgelegd aan heel de DBDMH; zulks, aangezien de tijd die wordt besteed aan het algemene bestuur en aan de bijstand van de DBDMH in verhouding staat tot de activiteiten van de DBDMH die verplicht in het Frans of verplicht in het Nederlands moeten worden behandeld;

- de dossiers of activiteiten die vallen onder het *algemeen bestuur en de (technische of administratieve) bijstand van de directie waarvan het departement deel uitmaakt*, meer bepaald de dossiers of activiteiten die algemeen van aard zijn, betrekking hebben op het beheer en het bestuur en door het departement worden behandeld ten gunste van directie waarvan het deel uitmaakt. Vb.: klassemmentstaken, fotokopieën, sorteren van briefwisseling, onderhoud van het materiaal, enz.

Voor deze dossiers en activiteiten is het adequaat gebleken, naar analogie, de verhouding over te nemen van de werkvolumes die betrekking hebben op de zaken waarvoor het gebruik van een welbepaalde taal verplicht wordt opgelegd aan heel de directie waarvan het departement deel uitmaakt; zulks, aangezien de tijd die wordt besteed aan het algemene bestuur en aan de bijstand van de directie waarvan het departement deel uitmaakt in verhouding staat tot de activiteiten van de directie waarvan het departement deel uitmaakt die verplicht in het Frans of verplicht in het Nederlands moeten worden behandeld;

²⁴³ Uittreksel van het advies 43.085 van 1 juli 2011.

- de dossiers of activiteiten die betrekking hebben op de *conceptuele en studietaken*. Vb.: studie van de ligging, ontwikkeling van opleidingen, enz. waarvoor een kennis van beide talen vereist is. Bv.: vertalingen, enz.

3. De interventies:

Om praktische redenen werd er op een ietwat verschillende wijze te werk gegaan voor wat betreft de personeelsleden van de DBDMH die belast zijn met de interventies. Om hen meer faciliteiten te bieden, werd hen namelijk gevraagd om na iedere interventie in het interventieverslag, naast de duur en het type van de betrokken interventie, eveneens de taal aan te geven waarin de interventie had plaatsgevonden. Indien deze laatste informatie niet beschikbaar was, werd hen verzocht in het interventieverslag het vakje "andere" aan te kruisen.

D. Huidig personeelsbestand

Trappen van de hiërarchie	Kaders B.S. : 09/08/2011	Controle kaders op 1/03/2016	Huidig personeel	DOCUMENT overgemaakt op 26/01/2017 door de DBDMH	
	F - N	F - N (F+N)	1/11/2016	F+N	F N
1 (A4/A5)	40% - 40% - 10% - 10%	50% - 50% (1+1) 2	7	(5+2) 7	(71,4% - 28,6%)
2 (A3)	40% - 40% - 10% - 10%	67% - 33% (4+2) 6	1	(0+1) 1	(0% - 100%)
3 (A1/A2)	70,58% - 29,42%	63,2% - 36,8% (24+14) 38	41	(28+13) 41	(68,3% - 31,7%)
4 (B1/B2)	70,58% - 29,42%	64,7% - 35,3% (11+6) 17	22	(17+5) 22	(77,3% - 22,7%)
5 (C1/C2)	70,58% - 29,42%	68,1% - 31,9% (173+81) 254	296	(209+93) 302	(69,2% - 30,8%)
6 (D1/D2)	70,58% - 29,42%	72,3% - 27,7% (614+235) 849	785	(570+217) 787	(72,4% - 27,6%)
7 (E1/E2)	70,58% - 29,42%	92% - 8% (11+1) 12	12	(12 + 1) 13	(92,3% - 7,7%)
Totalen		1.178	1.164	1.173	

Uit de tabel leiden we af dat er absoluut geen sprake is van enige taalpariteit op de 1^e en 2^e trappen. Er heerst een groot onevenwicht.

Op de 3^e trap : onevenwicht ten nadele van F (2,2%)

Op de 4^e trap: onevenwicht ten nadele van N (6,7%)

Op de 5^e trap: onevenwicht ten nadele van F (1,3%)

Op de 6^e trap: onevenwicht ten nadele van N (1,8%)

Op de 7^e trap : onevenwicht ten nadele van N (21,7%) maar het betreft slechts 12 personen.

III. Klachten

A. Algemeen

Er werden bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) tussen 1 juli 2016 en 14 november 2017 28 klachten ingediend tegen de DBDMH, voornamelijk door brandweerman. De situaties die door de klagers aangekaart worden betreffen geen éénmalige of uitzonderlijke voorvallen in één bepaalde kazerne. Dit aantal klachten duidt mogelijks op een probleem waarbij instructies, algemeen taalgebruik tussen de collega's, lessen en mededelingen in het Frans gebeuren tegenover brandweerman van de Nederlandse taalrol. De VCT ontving eveneens een klacht met betrekking op het onvoldoende kunnen garanderen van de tweetaligheid van de dienst en een klacht tegen het reglement van de Hulpcentrale 100/112. Verder werden er door een particulier bij de VCT drie klachten ingediend.

B. Klachten ingediend bij de VCT

Op 9 augustus 2016 werden er bij de VCT twee klachten ingediend door een particulier. Het betreft het feit dat de ploegen van de ziekenwagens geen Nederlands spraken toen zij mevrouw Evenepoel Mariette, op dinsdag 29 maart 2016 en 2 augustus 2016 kwamen ophalen voor spoedopname in het AZ Halle²⁴⁴.

Op 11 september 2016 werd er bij de VCT een klacht ingediend tegen het reglement 100/112 van de DBDMH. De klacht betreft meer precies het eerste onderdeel (gebruik van taal) uit het hoofdstuk 'Communicatie' van het reglement²⁴⁵.

Op 26 oktober 2016 werd er bij de VCT een klacht ingediend betreffende Franstalige instructies die gegeven werden aan een Nederlandstalige brandweerman op 24 oktober 2016 vanuit de UCL-post²⁴⁶.

Op 27 oktober 2016 werd er bij de VCT een klacht ingediend met betrekking tot de feitelijke verdeling N/F in de eerste trap van het taalkader die niet in overeenstemming is met de SWT²⁴⁷.

²⁴⁴ Dossiers VCT nrs. 48.195 en 48.196. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.112.

²⁴⁵ Dossier VCT nr. 48.230.

²⁴⁶ Dossier VCT nr. 48.271. In de zelfde zin: dossier VCT nr. 48.288.

²⁴⁷ Dossier VCT nr. 48.277.

Op 22 december 2016 ontving de VCT een klacht van een brandweerman tewerkgesteld in de kazerne van de V.U.B. over het feit dat er op regelmatige basis lessen en instructies in het Frans worden gegeven²⁴⁸.

Op 26 december 2016 ontving de VCT een klacht van een brandweerman gekazerneerd in de voorpost van Jette. De klager voelt zich gediscrimineerd en beweert dat hij minder aan de pomp wordt geplaatst en dus minder naar binnen mag in een brand omdat degene die hem instructies moet geven de Nederlandse taal niet machtig is of niet wil spreken²⁴⁹.

Op 27 december 2016 werd er bij de VCT een klacht ingediend door een brandweerman tewerkgesteld bij de DBDMH waarbij een algemene toestand werd aangeklaagd. Het betreft theorie- en praktijklessen, instructies, communicatie met betrekking tot de eigen tewerkstelling (zoals contacten met de personeelsdienst) en het algemeen taalgebruik tussen collega's in de binnendienst die grotendeels in het Frans gebeuren²⁵⁰.

De VCT ontving nog een andere klacht op 27 december 2016 van een interventieofficier bij de DBDMH waarbij het regelmatig voorvalt dat zijn aanspreekpunt van een andere taalgroep is waardoor berichten en bevelen niet of onvolledig begrepen worden. De betrokkene geeft aan dat dit op meerdere niveaus gebeurt²⁵¹.

Op 7 januari 2017 ontving de VCT een klacht van een brandweerman tewerkgesteld bij de DBDMH waarbij een algemene toestand werd aangeklaagd. Het betreft de website 'IRMA'²⁵², instructies en instructielessen die uitsluitend in het Frans zijn opgesteld of worden gegeven²⁵³.

Op 11 januari 2017 ontving de VCT een klacht van een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Helihaven. Het betreft een les op 10 januari 2017 over de procedure gaspakinterventies die uitsluitend in het Frans gegeven werd²⁵⁴.

Op 15 januari 2017 ontving de VCT een klacht van een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Helihaven. Het betreft, enerzijds, een algemene toestand waarbij leidinggevenden uitsluitend Frans zouden praten en, anderzijds, een bijna uitsluitend Franstalige e-mail die door de verantwoordelijke officier werd gestuurd naar de leden van de duikploeg waarvan vier van de zeven Nederlandstalig zijn²⁵⁵.

Op 31 januari 2017 ontving de VCT een klacht van een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Anderlecht betreffende zijn dienst in een ziekenwagen van 28 januari 2017 tot en met 29 januari 2017. De betrokkene geeft aan dat hij als enige van de Nederlandse taalrol aanwezig was, van de acht brandweertluiders die dienst hadden. Derhalve kon niet gegarandeerd worden dat elke ziekenwagen zowel een Nederlandstalige als een Franstalige ambulancier aan boord zou hebben, opdat de slachtoffers in hun eigen taal aangesproken zouden kunnen worden²⁵⁶.

²⁴⁸ Dossier VCT nr. 48.323. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossiers VCT nrs. 49.070 en 49.187.

²⁴⁹ Dossier VCT nr. 49.004.

²⁵⁰ Dossier VCT nr. 49.005. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossiers VCT nrs. 49.070 en 49.076.

²⁵¹ Dossier VCT nr. 49.006.

²⁵² Gegevensbank waar de tewerkstellingsgegevens van elk personeelslid bijgehouden wordt.

²⁵³ Dossier VCT nr. 49.015. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossier VCT nr. 49.070.

²⁵⁴ Dossier VCT nr. 49.018.

²⁵⁵ Dossier VCT nr. 49.019. In dezelfde zin voor het e-mailverkeer: dossiers VCT nrs. 48.164, 48.168 en 49.295.

²⁵⁶ Dossier VCT nr. 49.028.

Op 1 februari 2017 ontving de VCT een klacht betreffende documentatie, meer bepaald een PowerPointpresentatie die aan de leden van het comité voor preventie en bescherming van de DBDMH werd bezorgd²⁵⁷.

Op 13 februari 2017 werden er bij de VCT twee klachten ingediend door een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Anderlecht. De eerste klacht betreft een planning die opgesteld diende te worden op 5 februari 2017 voor de wacht van 9 februari 2017 waarbij zeven Nederlandstalige en 47 Franstalige brandweermannen konden ingezet worden. Derhalve was er van de acht ziekenwagens slechts één ziekenwagen beschikbaar met een Nederlandstalige brandweerman en was de bezetting van de autopomp volledig Franstalig op één brandweerman na. De klager plaatste eveneens deze problematiek in het kader van de SAH waarbij er regelmatig dient opgetreden te worden in Vlaams-Brabant²⁵⁸.

De tweede klacht van deze brandweerman betreft zijn dienst in een brandweerwagen op 5 februari 2017. De betrokkene klaagt de situatie aan waarbij hij als Nederlandstalige overste in een brandweerwagen zat met vijf andere brandweermannen van het Franse taalkader waardoor hij dus orders in het Frans diende te geven²⁵⁹.

Op 8 maart 2017 ontving de VCT een klacht betreffende een e-mail van de informaticadienst met betrekking tot de eigen tewerkstelling die in het Frans verstuurd werd aan een Nederlandstalige brandweerman²⁶⁰.

Op 9 augustus 2017 ontving de VCT een klacht betreffende interne informatie die in grote mate uitsluitend in het Frans via e-mail wordt verstuurd aan de dienst 100-112 te Brussel²⁶¹.

Op 14 november 2017 ontving de VCT een klacht betreffende de onbeschikbaarheid van een Nederlandstalig preventie-adviseur. Derhalve dient een Nederlandstalig brandweerman zich verplicht te wenden tot een Franstalig preventie-adviseur²⁶².

IV. Reacties

A. De Gewestelijke Staatssecretaris bevoegd voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp

In zijn brief van 9 januari 2017 gericht aan mevrouw Jodogne, de bevoegde Staatssecretaris van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, schreef de voorzitter van de VCT dat er weerom klachten ingediend zijn tegen de DBDMH. Met toepassing van artikel 61, §§ 3 en 4 de SWT, vroeg hij haar een standpunt ter zake te willen meedelen aan de VCT.

Op 13 januari 2017 antwoordde de Gewestelijke Staatssecretaris door toedoen van elektronisch verkeer dat de klachten gekaderd zullen worden in één klacht betreffende de algemene toestand.

Op 10 februari 2017 antwoordde diezelfde Gewestelijke Staatssecretaris verder per aangetekende brief wat volgt:

²⁵⁷ Dossier VCT nr. 49.029.

²⁵⁸ Dossier VCT nr. 49.039. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.069.

²⁵⁹ Dossier VCT nr. 49.040.

²⁶⁰ Dossier VCT nr. 49.071.

²⁶¹ Dossier VCT nr. 49.238.

²⁶² Dossier VCT nr. 49.326.

“Krachtens artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen is de DBDMH onderworpen aan de bepalingen voorzien in hoofdstuk V, eerste afdeling, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

In toepassing van artikel 39, § 1 van deze gecoördineerde wetten, voldoet de DBDMH, in haar interne diensten, aan artikel 17 § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van de genoemde bepaling. Bijgevolg gebruikt de DBDMH, in toepassing van artikel 17, § 1, van deze gecoördineerde wetten, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens de door dit artikel gemaakte onderscheid.

Drie klachten hebben betrekking op het “regelmatig tijdens hun dienst instructies, bevelen en lessen in het Frans te krijgen”, en het gebruik van de applicatie IRMA, niet beschikbaar in het Nederlands.

Wat de instructies en bevelen betreft, en zonder nadere aanduiding, moet er verondersteld worden dat deze betrekking hebben op de verbale overdracht van administratieve en organisatorische bevelen betreffende de activiteiten van de DBDMH. De feiten die het voorwerp uitmaken van de klacht vallen onder de in artikel 17, § 1, A, 6° bedoelde categorie, namelijk “een zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar uitsluitend in Brussel-Hoofdstad”.

In dat geval legt artikel 17, § 1, A, 6° op om de onder B van datzelfde artikel voorgeschreven taal toe te passen. Punt B voorziet zelf drie nieuwe categorieën:

1° indien de zaak een ambtenaar van de dienst betreft: wat niet het geval is voor deze e-mails;

2° indien de zaak door een particulier is ingediend: dit is niet het geval;

3° in elk ander geval: de taal van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen: instructies en orders geven moet in deze categorie worden geplaatst.

Zonder verdere precisering, kan alleen maar worden besloten tot een correcte toepassing van de taalwetten die voor deze categorie zaken de keuze van de taal opleggen, namelijk die van de ambtenaar aan wie de zaak wordt toevertrouwd, dit wel zeggende de persoon die belast is met het geven van instructies en verbale bevelen.

Wat betreft de lessen ten behoeve van de ambtenaren, laat de dienst ‘Instructie’ de cursusedagen, die moeten leiden tot het behalen van een brevet of getuigschrift, systematisch inplannen in functie van de taalrol van de ambtenaar erop toeziend dat elke ambtenaar de lessen in zijn eigen taal kan volgen. Na lezing van uw schrijven van 9 januari, heeft mijn kabinet contact opgenomen met mevrouw Bodin met het oog op een nadere toelichting ter zake en een betere analyse van de klacht. De opleiding “procedure gaspakinterventie” van 10 januari jongstleden werd bij wijze van voorbeeld genoemd.

Deze opleiding is een zogenaamde “herscholing” die dus niet leidt tot het behalen van een officieel brevet. De opleiding bestaat uit zeer weinig theorie en focust vooral op oefeningen. In dit geval werd de herscholing gegeven in de twee talen met tweetalige presentaties, gevolgd door oefeningen per duo waarbij elke ambtenaar zijn medeleerling vrij kon bepalen en dus kon kiezen voor een collega van eenzelfde of van een verschillende taalrol.

Wat de IRMA-applicatie betreft, werd mij bevestigd dat deze tweetalig is.

De vierde klacht is afkomstig van een brandweerman van het Nederlandstalig taalkader die zich gediscrimineerd voelt omdat hij minder op de pomp zou worden gezet doordat de persoon die instructies moet geven aan de brandweermannen die de brand trotseren onvoldoende de Nederlandse taal beheerst. Zonder kennis te hebben van alle details van de situatie aangehaald door de brandweerman, is het moeilijk om grondig te analyseren of te bepalen waarom het team dat op interventie wordt gestuurd op dergelijke wijze wordt samengesteld. Bovendien kan de discriminatie ervaren door de klager niet concreet worden vastgesteld.

De vijfde klacht, tot slot, heeft betrekking op het verschil in taalrol tussen een interventieofficier en zijn contactpersoon, waardoor boodschappen of bevelen slecht of onvolledig begrepen worden. Zonder kennis van de precieze feiten van deze klacht, kan ook hier enkel verondersteld worden dat het gaat om een verbale uitwisseling van administratieve en organisatorische bevelen over de lopende interventie. De feiten die het voorwerp uitmaken van de klacht vallen onder de categorie bedoeld in artikel 17, § 1, A, 6°, namelijk “een zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar uitsluitend in Brussel-Hoofdstad”. In dat geval legt artikel 17, § 1, A, 6° op om de onder B van datzelfde artikel voorgeschreven taal toe te passen. Punt B voorziet zelf drie nieuwe categorieën:

1° indien de zaak een ambtenaar van de dienst betreft: wat niet het geval is voor deze e-mails;

2° indien de zaak door een particulier is ingediend: dit is niet het geval;

3° in elk ander geval: de taal van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen: instructies en orders geven moet in deze categorie worden geplaatst.

Zonder verdere precisering, kan alleen maar worden besloten tot een correcte toepassing van de taalwetten die voor deze categorie zaken de keuze van een taal opleggen, namelijk die van de ambtenaar aan wie de interventie wordt opgedragen.”

B. DBDMH

Op 22 februari 2017 werd er een overleg georganiseerd tussen de VCT en de DBDMH, die laatste vertegenwoordigd door de heren Tanguy de Bus de Warnaffe en Thierry Mercken. De DBDMH deelde aan de VCT het volgende mee ten aanzien van de klachten:

Betreft de klachten van 9 augustus 2016²⁶³, 31 januari 2017²⁶⁴ en 13 februari 2017²⁶⁵: in dit verband werd er geantwoord dat de taal van de hulpbehoevende niet is gekend op voorhand. Er zijn eveneens te weinig brandweelrui van de Nederlandse taalrol in dienst om per ziekenwagen een Nederlandstalige te voorzien.

Betreft de klacht van 11 september 2016²⁶⁶: het eerste onderdeel (gebruik van taal) uit het hoofdstuk ‘Communicatie’ van het reglement 100/112 van de DBDMH dient gekaderd te worden binnen een oproep naar het best mogelijke handelen. Dit onderdeel zal evenwel herschreven worden daar het momenteel iets te onnauwkeurig is geformuleerd.

²⁶³ Dossiers VCT nrs. 48.195 en 48.196.

²⁶⁴ Dossier VCT nr. 49.028.

²⁶⁵ Dossier VCT nr. 49.039. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.069.

²⁶⁶ Dossier VCT nr. 48.230.

Betreft de klachten van 22 december 2016²⁶⁷, 26 december 2016²⁶⁸, 27 december 2016^{269,270}, 7 januari 2017²⁷¹, 15 januari 2017²⁷² en 13 februari 2017²⁷³: er werd geantwoord dat het behalen van een tweetaligheidscertificaat wordt gestimuleerd maar dat het mondeling gebruik van een taal afhankelijk is van de hoogdringendheid van een situatie.

Betreft de klacht van 27 december 2016²⁷⁴: er werd geantwoord dat in zulk een situatiebeeld het taalgebruik vrij is.

Betreft de klachten van 15 januari 2017²⁷⁵ en 1 februari 2017²⁷⁶: er werd toegegeven dat dit niet diende te geschieden en dat dergelijke voorvallen dienen vermeden te worden.

Betreft de klacht van 7 januari 2017²⁷⁷: de website "IRMA" is niet meer officieel in dienst, doch is wel tweetalig opgesteld.

Betreft de klacht van 27 december 2016²⁷⁸: er werd geantwoord dat de personeelsdienst grotendeels bestaat uit medewerkers van de Franse taalrol. Derhalve is het niet altijd mogelijk om een brandweerman van de Nederlandse taalrol in het Nederlands te woord te staan.

Betreft de klachten van 22 december 2016²⁷⁹, 27 december 2016²⁸⁰, 7 januari 2017²⁸¹ en 11 januari 2017²⁸²: er werd geantwoord dat permanente vormingen of specialisatielessen worden gegeven in de voorposten. Er is niet altijd iemand van elke taalrol beschikbaar voor een bepaalde gespecialiseerde materie. Er werd toegegeven dat er in dit kader, weliswaar op vrijwillige basis, lessen worden gegeven aan brandweerman van de Nederlandse taalrol door brandweerman van de Franse taalrol.

V. Wetgevend kader

Artikel 30 van de Grondwet schrijft het volgende voor: "Het gebruik van de in België gesproken talen is vrij; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken." Derhalve is het gebruik van de talen tussen private personen volledig vrij en kan deze uitsluitend geregeld worden door een wet en niet bij wijze van intern reglement. De gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) leggen aan de openbare machten taalverplichtingen op.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen is de DBDMH onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V SWT.

²⁶⁷ Dossier VCT nr. 48.323. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 48.271.

²⁶⁸ Dossier VCT nr. 49.004.

²⁶⁹ Dossier VCT nr. 49.005.

²⁷⁰ Dossier VCT nr. 49.006.

²⁷¹ Dossier VCT nr. 49.015.

²⁷² Dossier VCT nr. 49.019.

²⁷³ Dossier VCT nr. 49.040.

²⁷⁴ Dossier VCT nr. 49.005.

²⁷⁵ Dossier VCT nr. 49.019. In dezelfde zin: dossiers VCT nrs. 48.164 en 48.168.

²⁷⁶ Dossier VCT nr. 49.029.

²⁷⁷ Dossier VCT nr. 49.015.

²⁷⁸ Dossier VCT nr. 49.005. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.071.

²⁷⁹ Dossier VCT nr. 48.323. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.070.

²⁸⁰ Dossier VCT nr. 49.005. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.070.

²⁸¹ Dossier VCT nr. 49.015. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.070.

²⁸² Dossier VCT nr. 49.018. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.070.

Bijgevolge zijn instructies, lessen en berichten gegeven in de binnendienst van de DBDMH onderhevig aan:

- enerzijds, artikel 39, § 1 SWT waardoor ter zake wordt gewezen naar 17, § 1, B, 1° SWT dat bepaalt dat indien de zaak een ambtenaar van de dienst betreft het Nederlands of het Frans wordt gebruikt naargelang de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe de betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal, zonder hierbij beroep te doen op vertalers;
- en anderzijds, artikel 39, § 3 SWT dat bepaalt dat de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en Frans gesteld dienen te worden.

Artikel 41 SWT verplicht de centrale diensten ertoe, voor hun betrekkingen met de particulieren, gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Dit artikel, dat eveneens van toepassing is op de DBDMH, met dien verstande dat deze laatste het Nederlands en het Frans als bestuurstalen gebruikt, staat niet toe dat wordt afgeweken van het in artikel 43 SWT vastgelegde eentaligheidsbeginsel.

VI. Jurisprudentie VCT

In haar vaste rechtspraak verfijnde de VCT de toepassing van artikel 17, § 1, B, 1° en artikel 39, § 3 SWT voor het gebruik van talen in de binnendiensten.

Ten eerste is de rechtsleer het er unaniem over eens dat uit de hele opzet van de bestuurstaalwet in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en met de bepalingen van artikel 17 voortvloeit dat de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans naargelang het geval dienen te zijn.

In zijn arrest 19.779 van 5 september 1979 heeft de Raad van State zich in dezelfde zin uitgesproken. Volgens het principe van de eentaligheid van de ambtenaren en de tweetaligheid van de dienst dienen dus alle individuele documenten in de taal van de ambtenaar gesteld te zijn en alle niet-individuele documenten dienen zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn²⁸³.

Ten tweede dient, naar luid van artikel 17, § 1, B, 1° SWT, de DBDMH de taal van de groep te gebruiken waartoe betrokkene op grond van zijn hoofdtal behoort,²⁸⁴ en dit voor zaken die niet gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn en wanneer het een ambtenaar van de dienst betreft.

Ten derde, naar luid van artikel 39, § 3 SWT, worden de onderrichtingen aan het personeel, de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en het Frans gesteld. Het betreft hier zowel de mondelinge als schriftelijk betrekkingen, het e-mailverkeer inbegrepen. Iedere ambtenaar heeft het recht zich in de door hem gekozen taal uit te drukken²⁸⁵.

²⁸³ Zie VCT-adviezen nrs. 46.112 van 13 februari 2015; 41.099 van 23 oktober 2009.

²⁸⁴ Zie VCT-adviezen nrs. 40.090 van 24 oktober 2008; 40.012 van 12 september 2008; 29.332 van 10 juni 1999.

²⁸⁵ Zie VCT-adviezen nrs. 41.099 van 23 oktober 2009; 39.289 van 23 januari 2009; 29.332 van 10 juni 1999.

Ten vierde is de VCT van oordeel dat het strookt met de geest van de artikelen 43 en 39, § 1 SWT, alwaar wordt verwezen naar artikel 17, § 1, B, 1° SWT, dat voor de opleidingen die georganiseerd worden voor personeelsleden hun taalrol dient in acht genomen te worden²⁸⁶.

Ten vijfde is, conform de artikelen 41 en 43 SWT, de VCT van oordeel dat de dienst derwijze dient georganiseerd te zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is²⁸⁷.

Ten slotte is de VCT in haar vaste rechtspraak van oordeel dat wanneer openbare diensten buiten hun ambtsgebied en in een ander taalgebied optreden, zij het taalgebruik van dat gebied dienen te respecteren²⁸⁸. Indien de DBDMH dus optreedt in een eentalig gebied dienen de bepalingen onder hoofdstuk III, afdeling II SWT in acht genomen te worden.

VII. Conclusie

De VCT besluit derhalve dat:

- de klacht van 9 augustus 2016²⁸⁹ van een particulier betreffende het feit dat geen enkel lid van de ploegen van de uitgestuurde ziekenwagens Nederlands sprak toen zij mevrouw Evenepoel, Mariette, op dinsdag 29 maart 2016 en 2 augustus 2016 kwamen ophalen voor spoedopname in het AZ Halle, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 11 september 2016²⁹⁰ betreffende het eerste onderdeel (gebruik van taal) uit het hoofdstuk 'Communicatie' van het reglement 100/112 van de DBDMH wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard;
- de klacht van 26 oktober 2016²⁹¹ betreffende Franstalige instructies die gegeven werden aan een Nederlandstalige brandweerman op 24 oktober 2016 vanuit de UCL-post, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 27 oktober 2016²⁹² met betrekking tot de feitelijke verdeling N/F in de eerste trap van het taalkader die niet in overeenstemming is met de SWT, worden ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 22 december 2016²⁹³ van een brandweerman tewerkgesteld in de kazerne van de V.U.B. over het feit dat er op regelmatige basis lessen en instructies in het Frans worden gegeven, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard voor beide aspecten. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precieze lessen en instructies, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de lessen en instructies in de taal het personeelslid dienen te worden gegeven;

²⁸⁶ Zie VCT-adviezen nrs. 30.012 van 24 februari 2000; 29.332 van 10 juni 1999.

²⁸⁷ Zie VCT-adviezen nrs. 30.012 van 24 februari 2000; 29.332 van 10 juni 1999.

²⁸⁸ Zie VCT-adviezen nrs. 45.035 van 24 oktober 2014; 43.003 van 29 april 2011.

²⁸⁹ Dossiers VCT nrs. 48.195 en 48.196. In dezelfde zin: dossier VCT nr. 49.112.

²⁹⁰ Dossier VCT nr. 48.230.

²⁹¹ Dossier VCT nr. 48.271. In de zelfde zin: dossier VCT nr. 48.288.

²⁹² Dossier VCT nr. 48.277.

²⁹³ Dossier VCT nr. 48.323. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossiers VCT nrs. 49.070 en 49.187.

- de klacht van 26 december 2016²⁹⁴ van een brandweerman gekazerneerd in de voorpost van Jette waarbij de klager zich gediscrimineerd voelt en beweert dat hij minder aan de pomp wordt geplaatst en dus minder naar binnen mag in een brand omdat degene die hem instructies moet geven de Nederlandse taal niet machtig is of niet wil spreken, wordt onontvankelijk verklaard;
- de klacht van 27 december 2016²⁹⁵ van een brandweerman betreffende theorie- en praktijklessen, instructies, communicatie met betrekking tot de eigen tewerkstelling, zoals contacten met de personeelsdienst, en het algemeen taalgebruik tussen de collega's in de binnendienst die grotendeels in het Frans gebeuren worden voor de eerste drie aspecten ontvankelijk en ongegrond verklaard en onontvankelijk voor het aspect algemeen taalgebruik tussen de collega's. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precieze lessen, instructies en communicatie, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de lessen, instructies en de communicatie met betrekking tot de eigen tewerkstelling in de taal het personeelslid dienen te geschieden;
- de klacht van 27 december 2016²⁹⁶ van een interventieofficier waarbij het regelmatig voorvalt dat zijn aanspreekpunt van een andere taalgroep is waardoor berichten en bevelen niet of onvolledig begrepen worden, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precieze instructies, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de instructies in de taal het personeelslid dienen te worden gegeven;
- de klacht van 7 januari 2017²⁹⁷ van een brandweerman betreffende de website 'IRMA', instructies en instructielessen die uitsluitend in het Frans zijn opgesteld of worden gegeven, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard voor de aspecten instructies en instructielessen. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precieze instructies, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de instructies in de taal het personeelslid dienen te worden gegeven. De klacht wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard voor het aspect de website 'IRMA', gezien deze tweetalig is opgesteld;
- de klacht van 11 januari 2017²⁹⁸ van een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Helihaven betreffende een les gegeven op 10 januari 2017 over de procedure gaspakinterventies die uitsluitend in het Frans gegeven werd, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 15 januari 2017²⁹⁹ van een brandweerman tewerkgesteld bij de kazerne Helihaven betreffende, enerzijds, een algemene toestand waarbij leidinggevend en uitsluitend Frans zouden praten en, anderzijds, een bijna uitsluitend Franstalige e-mail die

²⁹⁴ Dossier VCT nr. 49.004.

²⁹⁵ Dossier VCT nr. 49.005. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossiers VCT nrs. 49.070 en 49.076.

²⁹⁶ Dossier VCT nr. 49.006.

²⁹⁷ Dossier VCT nr. 49.015. In dezelfde zin voor het onderdeel lessen: dossier VCT nr. 49.070.

²⁹⁸ Dossier VCT nr. 49.018.

²⁹⁹ Dossier VCT nr. 49.019. In dezelfde zin voor het e-mailverkeer: dossiers VCT nrs. 48.164, 48.168 en 49.295.

door de verantwoordelijke officier werd gestuurd naar de leden van de duikploeg waarvan vier van de zeven Nederlandstalig zijn, wordt voor het aspect van de e-mail ontvankelijk en gegrond verklaard en voor het aspect instructies ontvankelijk en ongegrond verklaard. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precieze instructies, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de instructies in de taal het personeelslid dienen te worden gegeven;

- de klacht van 31 januari 2017³⁰⁰ betreffende de dienst van 28 januari 2017 tot en met 29 januari 2017 van een brandweerman in een ziekenwagen waarbij hij als enige van de Nederlandse taalrol aanwezig was, van de acht brandweerlui die dienst hadden, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard in zoverre de tweetalige dienstverlening gegarandeerd kon worden;
- de klacht van 1 februari 2017³⁰¹ betreffende documentatie die via elektronisch verkeer verspreid werd aan de leden van het comité preventie en bescherming, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 13 februari 2017³⁰² betreffende de beschikbaarheid van Nederlandstalige brandweerlui voor de wacht van 9 februari 2017, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard in zoverre een particulier bij een interventie in zijn taal geholpen kon worden. De door de klager aangehaalde situatie is een aanwijzing voor de operationele moeilijkheden bij een strikte toepassing van de SWT;
- de klacht van 13 februari 2017³⁰³ betreffende de situatie waarbij de klager als Nederlandstalige overste orders in het Frans diende te geven, wordt onontvankelijk verklaard. De door de klager aangehaalde situatie is een aanwijzing voor de operationele moeilijkheden bij een strikte toepassing van de SWT;
- de klacht van 8 maart 2017³⁰⁴ betreffende een e-mail van de informaticadienst met betrekking tot de eigen tewerkstelling die in het Frans verstuurd werd aan een Nederlandstalige brandweerman, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard;
- de klacht van 9 augustus 2017³⁰⁵ betreffende interne informatie die in grote mate uitsluitend in het Frans via e-mail wordt verstuurd aan de dienst 100-112 te Brussel, wordt ontvankelijk en ongegrond verklaard. Los van het feit dat er in de klacht niet precies wordt verwezen naar precies e-mailverkeer, wordt er echter wel verwezen naar een algemene problematiek die naar voren kwam tijdens de hoorzittingen georganiseerd door de VCT. In dit verband herinnert de VCT eraan dat overeenkomstig de SWT, de instructies en interne communicatie in de taal het personeelslid dienen te worden gegeven;

³⁰⁰ Dossier VCT nr. 49.028.

³⁰¹ Dossier VCT nr. 49.029.

³⁰² Dossier VCT nr. 49.039. In dezelfde zin dossier VCT nr. 49.069.

³⁰³ Dossier VCT nr. 49.040.

³⁰⁴ Dossier VCT nr. 49.071.

³⁰⁵ Dossier VCT nr. 49.238.

- de klacht van 14 november 2017³⁰⁶ betreffende de onbeschikbaarheid van een Nederlandstalig preventieadviseur, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.

De klachten met betrekking tot het mondeling en schriftelijk gebruik van talen in binnendiensten die instructies en mededelingen betreffen zijn ontvankelijk en gegrond. Deze betrekkingen dienen in het Nederlands en het Frans te worden opgesteld. Indien deze echter gericht zijn tot individuele personen of personen van dezelfde taalrol, wordt enkel de taal van hun taalrol in acht genomen.

Mondelinge betrekkingen die geen instructies of mededelingen inhouden of het algemene mondelinge taalgebruik tussen collega's evenals discriminatie op basis van de taalrol, worden niet geregeld door de SWT. Derhalve is de VCT onbevoegd en wordt de klacht dus onontvankelijk verklaard.

Wanneer de zaak een ambtenaar van de dienst betreft, dient de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal in acht te worden genomen. De klacht met betrekking op communicatie betreffende de eigen tewerkstelling wordt derhalve ontvankelijk en gegrond verklaard.

Bij de opleidingen georganiseerd voor personeelsleden van een centrale dienst dient de taalrol van het personeelslid in acht genomen te worden. De klachten met betrekking tot georganiseerde opleidingen worden derhalve ontvankelijk en gegrond verklaard, in zoverre deze op verplichte basis dienden te worden bijgewoond.

De diensten van de DBDMH dienen derwijze georganiseerd te zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is. De klachten met betrekking tot deze aangelegenheid zijn ontvankelijk en gegrond.

Verder wijst de VCT erop dat wanneer er in het kader van SAH opgetreden wordt in een ander taalgebied, de taal van dat gebied dient gebruikt te worden.

³⁰⁶ Dossier VCT nr. 49.326.

VIII. Bijlage

Beknopte nota met afwijkende mening van twee leden van de Nederlandse afdeling: dossier 49.261AB nota

Twee leden van de Nederlandse afdeling kunnen zich niet akkoord verklaren met de nota over de problematiek wat betreft de naleving van diverse bepalingen van de SWT in de schoot van de DBDMH (dossier 49.261AB).

A. Zij wensen duidelijker de vinger op de omstandigheden van de problematiek te leggen door 'II. Taalkaders - D. Huidig personeelsbestand' aan te vullen met een passus als volgt:

"Naast de vermelde onevenwichten rijst de vraag in hoeverre de DBDMH in staat is voor alle interventies brandweerlieden te voorzien die op elke taalkundige situatie (het Nederlands of het Frans) zijn voorbereid. Afhankelijk van de gegevens die de VCT bekend zijn en hun becijfering varieert het minimum aantal Nederlandstalige brandweerlieden dat in dienst moet zijn om de wachtpermanentie te waarborgen van 350 (op basis van een methodologische nota van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering) tot 429 beambten (gezien de huidige reglementering, het aantal voertuigen in dienst en de noodzaak 6 hulpverleners per brandweerwagen te voorzien). Dit aantal Nederlandstalige brandweerlieden is niet voorzien in het huidige taalkader en zou een verklaringsgrond kunnen zijn voor het beduidend aantal klachten tegen de DBDMH voor een structurele schending van de taalwet door de DBDMH n.a.v. haar dienstverlening t.a.v. de burger."

Bovendien wensen zij te vervolledigen dat het vrijwillig volgen van een opleiding in het bestek van het brandweerberoep die, ondanks haar vrijwillig karakter, recht kan geven op een financiële premie dient te behelzen dat deze gebeurt in de taal van de cursist. Op die manier vallen niet enkel verplichte opleidingen en vervolmakingen onder de taalregelingen die daarover in de SWT zijn geformuleerd, maar ook bepaalde vrijwillige opleidingen. In die zin zijn zij van mening dat de nota daarover dient te worden aangevuld; zie vierde alinea onder 'VII. Conclusie', waar dus besloten dient te worden als volgt: "De klachten met betrekking tot georganiseerde opleidingen worden derhalve ontvankelijk en gegrond verklaard, in zoverre deze niet op vrijwillige basis dienden te worden bijgewoond en/of een financiële vergoeding wordt toegekend."

B. Wat het ultieme besluit ('VII. Conclusie') nopens ontvankelijkheid en gegrondheid van de tegen de DBDMH ingediend klachten betreft, zijn zij van mening dat:

- de klacht dd. 11 september 2016 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond is en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeft, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering;
- de klacht dd. 22 december 2016 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond is en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeft, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering;
- de twee klachten dd. 27 december 2016 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond zijn en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeven, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering;
- de klacht dd. 15 januari 2017 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond is en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeft, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering, waar het gaat over leidinggevenden die zich beperken tot het gebruik van het Frans;
- de klacht dd. 31 januari 2017 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond is en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeft, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering;

- de twee klachten dd. 13 februari 2017 ontegensprekelijk ontvankelijk en gegrond zijn en geen verder onderzoek of verduidelijking behoeven, gezien de duidelijke klachtenbasis en motivering.

Conform het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van hun werking, maakt een afwijkende mening integraal deel uit van het advies over het gevraagde advies of de behandelde klacht.

6.

Bijlagen

Bijlage 1: Vademecum opstellen van een taalkaderdossier

VADEMECUM

2016

OPSTELLEN VAN EEN TAALKADERDOSSIER

Hoofdstuk I Inleiding

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (gecoördineerde wetten - SWT) zijn van openbare orde. Er kan dan ook niet van afgeweken worden, wat betekent dat benoemingen en bevorderingen enkel kunnen gebeuren binnen de grenzen van vooraf vastgestelde taalkaders.

Verder dient een besluit aangaande de trappen van de hiërarchie vóór het besluit tot vaststelling van de taalkaders te worden opgesteld.

Zo is de verplichting om te bepalen welke graden eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en om taalkaders op te stellen algemeen. "De koning overschrijdt zijn bevoegdheid indien hij die secretaris benoemt zonder de graden te hebben vastgesteld die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en zonder de taalkaders te hebben vastgelegd."³⁰⁷

Met betrekking tot het opstellen van de taalkaders en de vaststelling van de graden, heeft de wetgever een voorafgaand, gemotiveerd advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verplicht gemaakt.

Het dossier dient een reeks documenten te bevatten welke in dit vademecum gepreciseerd zullen worden.

In ieder geval kan een vraag om advies (over taalkaders of trappen van de hiërarchie) bij de VCT alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Met deze handeling stelt de minister zich verantwoordelijk; hij beperkt zich niet tot het doorgeven van het voorstel van zijn administratie of het doen opvolgen ervan.

³⁰⁷ RvS nr. 27.315, 7 januari 1987, Arr. R.v.St. 1987, z.p.; Pas. 1990, IV, 53

Hoofdstuk II het kader, de betrekking en de functie

1. Het kader

Een kader vaststellen betekent een aantal personeelsleden definiëren die nodig zijn voor de goede werking van een bepaalde openbare dienst. Dit betekent eveneens het opstellen van een indeling.

De methode bestaat uit het categoriseren van de betrekkingen in functie van de graden. We spreken van besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie.

De taalkaders dienen op alle trappen van de hiërarchie in percentages te worden vastgesteld.

2. De betrekking

De betrekking is een administratieve entiteit die een behoefte uitdrukt. Hij dient bij te dragen aan de goede werking van de dienst.

Het betreft een rekeneenheid en een budgettaire last.

3. De functie

De functie behelst het geheel van de taken en verantwoordelijkheden die een personeelslid dient op te nemen op basis van zijn aanstelling.

4. Benoeming

Het is nuttig eraan te herinneren dat "overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, onder benoeming of aanstelling, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies dient te worden verstaan."³⁰⁸

³⁰⁸ cf. o.m. de VCT-adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993

Hoofdstuk III de trappen van de hiërarchie

1. Algemeenheden

Het begrip trappen van de hiërarchie werd uitsluitend ingesteld om, voor de toepassing van de gecoördineerde wetten (SWT), de taalkaders op te stellen.

Zo dienen de graden waarvan de personeelsleden houder zijn, ingedeeld te worden in trappen van de hiërarchie. Over het algemeen telt men 5 trappen van de hiërarchie.

Het is absoluut noodzakelijk om over een dergelijk besluit te beschikken, aangezien het een weerslag heeft op de vaststelling van de taalkaders; het is er dan ook geheel onontbeerlijk voor.

Volgens de Raad van State is een besluit met betrekking tot de trappen geen reglementaire akte die voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voorgelegd dient te worden (cf. VCT-advies 38.038 van 29 juni 2006): "Volgens de vaste jurisprudentie van de afdeling administratie zijn koninklijke besluiten houdende vaststelling van de taalkaders geen reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De afdeling wetgeving is derhalve niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

De strekking van het onderzochte ontwerp beperkt zich tot de vaststelling van de onderscheiden graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Gelet op die beperkte strekking kan het onderzochte ontwerp, net als het taalkader waarmee het een geheel vormt, beschouwd worden als een toepassingsmaatregel voor intern gebruik bedoeld voor de enkele betrokken administratie, [...]"³⁰⁹

2. Wettelijke basis

Voor de FOD's, POD's en sommige instellingen van openbaar nut (zie hierna) bestaat het koninklijk besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie reeds, hetwelk nodig is voor het opstellen van de taalkaders. Het volstaat ernaar te verwijzen in het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders.

Voor de FOD's en POD's

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de FOD's, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

³⁰⁹ Advies van de RvS 41.329 en 41.330 van 3 oktober 2006

Voor de instellingen van openbaar nut waar geen managementbetrekkingen gecreëerd werden en het ministerie van Landsverdediging

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de klassen en de graden van de ambtenaren van bepaalde centrale diensten, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de instellingen van openbaar nut waar managementbetrekkingen gecreëerd werden³¹⁰

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 13 maart 2007 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren in sommige instellingen van openbaar nut, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen eveneens in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de openbare instellingen van sociale zekerheid³¹¹

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 5 juli 2006 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de openbare instellingen van sociale zekerheid, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Er wordt voorzien in 5 trappen van de hiërarchie.

Voor de andere bijzondere of autonome instellingen³¹²

Alle instellingen die niet tot het toepassingsdomein van de hierboven vernoemde koninklijke besluiten vallen, dienen een specifiek koninklijk besluit op te stellen. Enkel de Koning (of de Brusselse Hoofdstedelijke Regering) heeft de bevoegdheid om te bepalen welke de rangen en graden zijn die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

³¹⁰ Het betreft inzonderheid het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, de Regie der Gebouwen en het Federaal Planbureau

³¹¹ Het gaat om de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, het Fonds voor Arbeidsongevallen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden, de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Rijksdienst voor Pensioenen, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

³¹² Het betreft hier bijvoorbeeld de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM), het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel", het ministerie van Brussel-Hoofdstad, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, ...

3. Samenstelling van het dossier³¹³

Het dossier dient de volgende documenten te bevatten:

- a. de oprichtingsakte en de statuten van de bewuste instelling of dienst;
- b. het personeelsplan dat de personeelsbehoeften uitdrukt in voltijdse equivalenten (VTE);
- c. het ontwerp van besluit tot oprichting van de trappen;
- d. de brieven gestuurd aan de erkende vakorganisaties die over het ontwerp werden geraadpleegd.

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

4. Noodzakelijke voorafgaandelijkheid taalkaderdossier

Het is van belang er nogmaals aan te herinneren dat de trappen van de hiërarchie verplicht door de VCT behandeld dienen te worden alvorens de taalkaders onderzocht worden, of gelijktijdig hiermee. De VCT dient zich namelijk eerst uit te spreken over de trappen van de hiërarchie.

Het voorstel aangaande de trappen en dat met betrekking tot de taalkaders kunnen echter gelijktijdig worden ingediend. Dergelijke gelijktijdige behandeling levert in de praktijk een aanzienlijke tijdsinstroom op.

Opgelet: het ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de trappen van de hiërarchie dient verplicht in het Belgisch Staatsblad te worden gepubliceerd om geldig te zijn.

³¹³ in voorkomend geval, de reglementaire tekst waarbij de graden hiërarchisch zijn gerangschikt in niveaus en rangen

Hoofdstuk IV de taalkaders

1. Dubbele functie van de taalkaders

"Taalkaders hebben een dubbele functie: enerzijds garanderen zij dat de overheid, binnen een dienst, over de werkrachten kan beschikken die nodig zijn om de zaken te kunnen behandelen met naleving van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken; anderzijds garanderen zij dat de personeelsleden van elke taalgroep over het aandeel aan betrekkingen kunnen beschikken dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle "concurrentie" vanwege personeelsleden van de andere taalgroep.

Verder meldt zij dat de taalkaders een essentieel beheersinstrument vormen dat ervoor zorgt dat een dienst met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten kan functioneren."³¹⁴

Zo zorgen de taalkaders ervoor dat de openbare dienst over voldoende personeel beschikt om de dossiers in de juiste taal te behandelen.

In principe kan een personeelslid geen dossier toevertrouwd krijgen in een andere taal dan die welke overeenstemt met zijn taalrol. In de FOD's voorziet de wet echter in een functionele tweetaligheid – een systeem dat nog niet van toepassing is en dat in werking zal treden via een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad – voor de dossiers die behandeld worden door de houders van een managementbetrekking en de evaluatiedossiers; hetzelfde geldt voor de ION en OISZ, voor de dossiers van de ambtenaren die tot het tweetalige kader behoren.

Het basisprincipe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren.

In de meerderheid van de gevallen is het de wet zelf die bepaalt in welke taal een dossier behandeld dient te worden; die taal bepaalt aan welke ambtenaar het dossier toevertrouwd mag worden.

2. Voorwaarden van de benoemingen

2.1. De algemene principes

"De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal."³¹⁵

In deze problematiek dienen de volgende principes nageleefd te worden³¹⁶:

1. de benoemingen gebeuren per taalkader;

³¹⁴ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

³¹⁵ R.v.S. nr. 34.670 van 11 april 1990 (vertaling)

³¹⁶ VCT-advies nr. 39.263 van 24 januari 2008

2. het deficitaire kader dient eerst hersteld te worden; dit tekort dient op het moment van de benoeming geraamd te worden en niet wanneer de kandidaten worden opgeroepen (of tijdens de selectieproef);
3. de vrije keuze om een N of F te benoemen is er enkel wanneer de taalkaders strikt nageleefd worden;
4. een betrekking kan niet aan een taalrol toegekend worden tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming (arrest van de Raad van State nr. 14670 van 16 april 1971). Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee (zelfde arrest).

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestaand onevenwicht versterken."³¹⁷

2.2. Benoeming in het tweetalige kader

Een arrest van het Arbitragehof van 13 januari 1999³¹⁸ verplicht de evenwichtsverstoring in het tweetalige kader prioritair op te lossen:

De door de wetgever uitdrukkelijk gewilde pariteit tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader wordt verwezenlijkt door de §§ 2 en 3 van artikel 43 SWT. Het criterium op basis van het behoren tot de Franse taalrol met roeping voor het tweetalige kader is in casu objectief en houdt redelijk verband met de nagestreefde doelstelling. Zelfs wanneer de bepalingen als gevolg kunnen hebben dat een beter gerangschikte kandidaat van de ene taalrol moet wijken voor een kandidaat van de andere taalrol die in aanmerking komt voor het tweetalige kader, is zulks evenredig met de beoogde pariteitsdoelstelling binnen het tweetalige kader. [...]

"Artikel 43, §§ 2 en 3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, geïnterpreteerd in die zin dat de benoemende overheid, ten aanzien van ambtenaren met een rang gelijk aan of hoger dan directeur, wanneer een gelijke numerieke verhouding is bereikt tussen het eentalige Nederlandse en het eentalige Franse kader, maar er nog een onevenwicht tussen ambtenaren van de Nederlandse en de Franse taalrol bestaat binnen het tweetalige kader, noodzakelijkerwijze eerst een gelijke verdeling van de betrekkingen tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader dient te betrachten zelfs wanneer de eentalige kaders verder van hun maximale bezetting zijn verwijderd dan het tweetalige kader, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, noch op zich beschouwd, noch gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 7, c), van het Internationaal Verdrag

³¹⁷ R.v.S. (5^e kamer) nr. 195.731 van 3 september 2009

³¹⁸ Arbitragehof nr. 2/99 van 13 januari 1999

van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten."³¹⁹

2.3. Benoeming tot hogere functies

De ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden dient, zo lang hij deze betrekking uitoefent, op de trap van de hiërarchie gerangschikt te worden die overeenkomt met de uitgeoefende betrekking.

"De op de taalkaders aangerekende betrekkingen moeten immers worden bekleed door ambtenaren van de taalrol die overeenstemt met het taalkader waarop hun betrekking is ingedeeld, ook wanneer een betrekking wordt toegekend aan een ambtenaar bij wege van hogere functies. De met een hogere functie belaste ambtenaar bekleedt immers, zij het voorlopig, een betrekking van een bepaald taalkader. Een nauwkeurige naleving van artikel 43, § 3 SWT, vergt dat de feitelijke personeelsbezetting de door de taalkaders vastgestelde verhouding precies weerspiegelt."³²⁰

De Raad van State oordeelde als volgt:"Overwegende dat, overeenkomstig artikel 43, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de ambtenaren met een graad die gelijk is aan of hoger is dan die van directeur, tussen drie kaders verdeeld worden: een Frans kader, een Nederlands kader, en een tweetalig kader"; "[...] vanaf de graad van directeur en hoger worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie gelijk verdeeld tussen de twee kaders"; dat, overeenkomstig het tweede lid van dezelfde paragraaf, "het tweetalige kader 20% omvat van het globale aanwezige bestand van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van directeur. Deze betrekkingen worden op alle trappen van de hiërarchie in gelijke aantallen voorbehouden voor de ambtenaren van beide taalrollen";

"Overwegende dat de ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden in het kader de betrekking blijft blokkeren die overeenstemt met de graad waarin hij definitief benoemd is; Overwegende echter dat de taalwetten, onder andere, tot doel hebben om op ieder niveau van de administratie de aanwezigheid van personeelsleden te verzekeren die in staat zijn de dossiers te behandelen in de taal die door deze wetten wordt opgelegd; dat dit doel niet bereikt zou worden indien de benoemingen tot hogere functies – zij het van tijdelijke aard – zouden ontsnappen aan de verplichte voorschriften die eraan verbonden zijn; dat, inderdaad, de betrekkingen waarin tijdelijk voorzien wordt ingevolge benoeming tot hogere functies het risico lopen niet ingevuld te worden in iedere taalrol in de door de wetgeving gewenste verhouding, opdat de administratie de wetgeving op het gebruik van de talen correct kan toepassen; dat hieruit volgt dat wanneer de aanstelling tot hogere functies als gevolg heeft dat een personeelslid effectief een betrekking uitoefent behorende tot een trap van de hiërarchie die niet die is waarin hij benoemd is, deze aanstelling dient te gebeuren met naleving van het taalkader dat van toepassing is op de uitgeoefende betrekking;"³²¹

³¹⁹ Zie eveneens VCT-advies nr. 31.128 van 11 mei 2000

³²⁰ VCT-advies nr. 17.274 van 11 juni 1987

³²¹ R.v.S. nr. 38.347 van 16 december 1991; R.v.S. nr. 36.694 van 20 maart 1991; R.v.S. nr. 36.695 van 20 maart 1991 (vertaling)

2.4. Maakt het extern personeel deel uit van de taalkaders?

Het personeel van een vzw die geen openbare dienst, noch een concessiehouder van een openbare dienst is, en die verbonden zou zijn aan de federale overheidsdiensten door een aannemingscontract, heeft geen taalrol.

Dit personeel is niet verbonden aan de Staat of de OISZ door een statutaire band of via een arbeidscontract en is niet opgenomen in de personeelsplannen van de federale overheidsdiensten noch van de OISZ. Het oefent geen enkele hiërarchische of disciplinaire bevoegdheid uit over het personeel van de federale overheidsdiensten of van de OISZ. Deze laatste zijn evenmin de evaluator van dit personeel in het kader van de evaluatiecycli.

De terbeschikkingstelling van dit personeel kan in geen geval de taalevenwichten beïnvloeden, noch in het geval van aanwerving, noch bij bevorderingen.

Dit personeel heeft geen rechtsstatuut of –positie waardoor het persoonlijk onder toepassing van de SWT valt. Dit betekent echter niet dat de betrokken openbare diensten met dit personeel mogen functioneren zonder rekening te houden met de SWT.

Artikel 50 SWT stelt namelijk het volgende: "de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten."

Bijgevolg mogen de betreffende openbare diensten niet afwijken van de SWT door een beroep te doen op extern personeel. Deze personeelsleden zijn er indirect toe gehouden de SWT na te leven in, bijvoorbeeld, de behandeling van hun dossiers (naleven van het principe van de lokalisering van de zaak, in hun externe communicatie met derden en voor wat de interne communicatie met de personeelsleden van de betreffende administratie betreft).³²²

3. Wettelijke basis

Naast de wettelijke basis van het besluit aangaande de trappen van de hiërarchie, dient het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders van de FOD's en POD's als wettelijke basis artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT) te vermelden.

Voor de instellingen van openbaar nut, het ministerie van Landsverdediging en de instellingen van sociale zekerheid, dient verwezen te worden naar artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT).

³²² VCT-advies nr. 39.075 van 28 februari 2008

4. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de eerste en tweede trap van de hiërarchie

4.1. Bestaan van taalkaders

4.1.1. Twee taalkaders

Artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat deze betrekkingen tussen twee kaders in gelijke percentages verdeeld worden op de eerste en tweede trap: een Nederlands en een Frans kader.

4.1.2. Drie taalkaders

Artikel 43, § 2, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat de ambtenaren over drie kaders verdeeld worden: een Nederlands, een Frans en een tweetalig, en dit in gelijke percentages. Een tweetalige kader omvat 20% van de directiebetrekkingen, eveneens verdeeld in gelijke percentages.

4.2. Uitzonderlijke maatregel

De Koning kan uitzonderlijk artikel 43, § 3, zesde lid, of 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT), toepassen in geval van werkelijke wanverhouding tussen de werkvolumes met betrekking tot elk van de twee taalgebieden.³²³

De Raad van State herinnert in dit verband dat het om een uitzonderlijke maatregel gaat: "dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat de paritaire verdeling van de directiebetrekkingen de regel is en dat de afwijking van deze regel aan bijzonder strenge vormvereisten is onderworpen;"³²⁴

4.3. Het tweetalige kader

Aangaande het tweetalige kader luidt de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966³²⁵ als volgt:

"Om het opmaken van de taalkaders i.v.m. de directiebetrekkingen te vergemakkelijken zal men op nuttige wijze inspiratie zoeken in de bijlage I van het vademecum van december 1993 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die tabel vermeldt met precisie hoeveel ambtenaren er in het tweetalig kader dienen benoemd te worden, rekening houdend met het totale aantal directiebetrekkingen dat door de personeelsformatie wordt vastgesteld."

³²³ De artikelen 43, § 3, zesde lid, en artikel 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) stellen inderdaad het volgende: "Na raadpleging van dezelfde Commissie, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen."

³²⁴ RvS nr. 25.542 van 2 juli 1985

³²⁵ Doc. 1426/4, p. 13 en 18

Uit wat voorafgaat blijkt dat er op elk ogenblik moet worden nagegaan of de toepassing van de percentages die m.b.t. het tweetalige kader werden vastgesteld, er daadwerkelijk op neerkomt dat het bewuste kader 20% van het totale aantal directiebetrekkingen krijgt toegewezen.

Bovendien mag er geen rechtsonzekerheid ontstaan wat de verdeling van het aantal tweetaligen over de eerste twee trappen van de hiërarchie betreft.

Indien de percentsberekening van het totale aantal betrekkingen op een bepaalde trap een breukgetal oplevert, dient er naar boven of naar onder te worden afgerond naargelang de breuk groter of kleiner is dan 0,5.

In sommige gevallen zal het niet mogelijk zijn tegelijk de regel uit de bovenstaande alinea na te leven en de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd.

Voorbeeld:

indien er voor 16 directiebetrekkingen, die op de personeelsformatie als volgt zijn verdeeld:

1^e trap (4 betrekkingen)

2^e trap (12 betrekkingen), op elke trap de verhouding 40% F - 40% N - 10% twt. F - 10% twt. N wordt toegepast, geeft zulks:

op de 1^e trap 1,6 F - 1,6 N - 0,4 twt. F - 0,4 twt. N

op de 2^e trap 4,8 F - 4,8 N - 1,2 twt. F - 1,2 twt. N

zegge, 2 tweetaligen op de 2^e trap, terwijl de VCT voor 16 betrekkingen 4 tweetaligen aanbeveelt.

In dat geval beveelt de VCT aan de percenten aan te passen op een manier dat de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd, kan worden nageleefd.

Deze aanpassing zou het volgende kunnen opleveren:

– hetzij op de 1^e trap 50% F - 50% N

en op de 2^e trap 34% F - 34% N - 16% twt. F - 16% twt. N

zegge 4 tweetaligen te benoemen op de 2^e trap

– hetzij op de 1^e trap 25% F - 25% N - 25% twt. F - 25% twt. N

en op de 2^e trap 42% F - 42% N - 8% twt. F - 8% twt. N

zegge 4 tweetaligen te benoemen (2 op de eerste trap, 2 op de tweede trap).

Voor de VCT is het namelijk wenselijk dat er voor 16 betrekkingen, 4 tweetaligen (zegge 25%) zijn, eerder dan 2 tweetaligen (zegge 12,5%).

Opgelet: voor de percentages die op het tweetalige kader moeten worden toegepast, beveelt de VCT aan rekening te houden met de tabel die bij het wetsontwerp van 19 oktober 1998 werd gevoegd tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door artikel 504, 2° en 5°, van de programmawet van 27 december 2004 en door artikel 18, 2° en 4°, van de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen³²⁶, namelijk:

<u>Totaal aantal directiebetrekkingen</u>	<u>Aantal te benoemen tweetaligen</u>
voor 6	geen tweetalige
voor 8, 10, 12 en 14	2 tweetaligen
voor 16, 18, 20, 22 en 24	4 tweetaligen
voor 26, 28, 30, 32 en 34	6 tweetaligen
voor 36, 38, 40, 42 en 44	8 tweetaligen
voor 46, 48, 50, 52 en 54	10 tweetaligen
voor 56, 58, 60, 62 en 64	12 tweetaligen
voor 66, 68, 70, 72 en 74	14 tweetaligen
voor 76, 78, 80	16 tweetaligen

5. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de lagere trappen

5.1. Begrip volume zaken

Dit gedeelte vraagt het meeste werk: het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans zal geraamd moeten worden dienst per dienst, en dit op basis van de wettelijke criteria zodat op iedere trap van de hiërarchie een globaal percentage kan worden vastgesteld.

Zo is het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans in feite de grondslag voor de verhoudingen van de taalkaders. Het gaat voornamelijk om geschreven dossiers, en, algemeen genomen, om zaken zoals ze behandeld werden (of hadden moeten worden) volgens de criteria van de wet.

De Raad van State preciseert *"dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken voortvloeit dat de wetgever bij het voorschrijven*

³²⁶ Doc. 1426/4 – 1997-1998, p. 13

van deze regel, drie bekommernissen had. **De eerste** en belangrijkste betrof het feit dat er rekening gehouden zou worden met een objectief criterium om te komen tot een redelijke benadering van het belang van de te behandelen zaken, meer bepaald van het volume door de betreffende dienst behandelde zaken; **de tweede** en **derde** bekommernis, die de toepassing van het genoemde criterium temperen, betreffen het feit dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal; dat het volume zaken dat zijn oorsprong vindt in ieder eentalig gebied zowel bepaald wordt door het aantal behandelde zaken als door de tijd die nodig is voor de behandeling ervan; dat wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Nederlands of in het Frans dienen te behandelen, de toepassing van de principes de overheid oplegt hetzij, naar analogie, de verhouding van de werkvolumes ten aanzien van de zaken waarvoor het gebruik van een taal opgelegd wordt toe te passen, hetzij een paritaire verdeling te hanteren,"³²⁷

Deze drie criteria, met name een redelijke raming van het volume behandelde zaken, de morele en materiële belangen van de taalgroepen en het gelijke respect dat beide landstalen toekomt, bepalen een gedragslijn om het globale percentage van de taalkaders per trap van de hiërarchie vast te stellen, anders dan de eerste en tweede trap.

Cijfergegevens in absolute cijfers zijn dan ook noodzakelijk en de dossiers dienen per algemene directie en onderafdeling van dienst geteld te worden.

De criteria waarmee een dossier een taalaanhorigheid toegekend krijgt, worden uitgelegd in de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

5.2. De criteria

5.2.1. De lokalisering

Het basiscriterium van de gecoördineerde wetten (SWT) is dat van de lokalisering van de behandelde zaak. De gulden regel van deze wetten (SWT) luidt dat een dossier moet worden behandeld in de taal van het gebied waarop de administratieve activiteit betrekking heeft.

De lokaliseringcriteria zijn bepaald in de artikelen 39, 17, 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

³²⁷ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.³²⁸

In hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, richten de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1.

Aangezien het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een tweetalig gebied is, worden de criteria ter bepaling van de lokalisering van de dossiers geregeld door artikel 17³²⁹, dat het volgende voorschrijft:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal.³³⁰

³²⁸ Art. 39, § 2 en 3 SWT

³²⁹ Art. 39, § 1, SWT

³³⁰ Art. 17, § 1, eerste en tweede lid

De zaak moet dus worden gelokaliseerd en het dossier worden behandeld in de taal van het gebied waarin die lokalisering gebeurde. Indien er verscheidene lokaliseringen zijn, wordt het dossier behandeld in de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt.

Om de lokalisering van een dossier te bepalen, kan tevens verwezen worden naar de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten.³³¹ Zo worden de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek gericht zijn, de akten, getuigschriften, verklaringen, etc. in het Nederlands of het Frans gesteld overeenkomstig het door de gecoördineerde wetten (SWT) opgelegde stelsel.

Indien de zaak niet gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is (of enkel in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is), is het te gebruiken criterium de taal die werd gebruikt door de particulier wanneer het dossier door hem werd ingediend.

Volstrekt in het allerlaatste geval zal gebruik gemaakt mogen worden van het criterium van de taal van de behandelende ambtenaar aan wie de zaak werd toevertrouwd, welk criterium slechts uitzonderlijk gehanteerd mag worden. Dit criterium te systematisch gebruiken zou namelijk een vertekend beeld geven van het volume zaken. Het gebeurt wel vaker dat een dossier wordt ingediend in de ene landstaal en behandeld wordt door een ambtenaar in de andere taal. Aan dit dossier zou dan ook een verkeerde taalaanhorigheid toegekend worden.

5.2.2. Bijkomende criteria

De wet regelt het taalgebruik echter niet voor alle dossiers: er blijven schemerzones bestaan waarvoor een rechtspraak werd ontwikkeld op grond van de voorbereidende werkzaamheden van de wet, van de arresten van de Raad van State en de adviezen van de VCT.

Naast het volume van de zaken die in de ene of de andere taal worden behandeld, werden nog drie **extra** criteria uit de vaste rechtspraak van de Raad van State³³² en uit de geformuleerde gedragslijn³³³ gehaald.

³³¹ **Art. 40.** -

"De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek."

Art. 41.

"§ 1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

Art. 42.

"De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

³³² RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS (8^e kamer) nr. 216.841, 13 december 2011 A.P.T. 2012, boek 2, 471; RvS nr. 81.579 van 1 juli 1999

³³³ *"dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal;"* RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS nr. 216.841 van 13 december 2011; RS 183.473 van 27 mei 2008; RvS nr. 26.770 van 26 juni 1986; RvS nr. 16.342 van 2 april 1974 (vertaling)

1. de gelijkheid van de landstalen;
2. de morele en materiële belangen van de twee grootste nationale gemeenschappen;
3. de zorg voor het feit dat het volume van de behandelde zaken moet voortvloeien uit een correcte toepassing van de SWT en, inzonderheid, van de artikelen 39 tot 42 daarvan, zodanig dat die bepalingen met de vastgestelde verhouding kunnen worden toegepast.

Opgelet: **het criterium van de lokalisering van de zaak dient steeds het eerste criterium te zijn**, waarbij inderdaad geoordeeld werd dat *"blijkt dat de twee criteria waarvan de wetgever aangeeft dat ze een subsidiaire rol moeten spelen, gehanteerd werden vanaf de telling van de dossiers, wat laat verstaan dat de bepaling van de studie- en conceptietaken tijdens de telling eerder werd uitgevoerd in functie van het gezochte resultaat dan ten aanzien van de werkelijke kenmerken van de geïnventariseerde taken. Bovendien blijkt niet duidelijk uit het administratief dossier in welke concrete en exacte omstandigheden de overheid geoordeeld heeft het wettelijke criterium van het volume behandelde zaken te moeten temperen door de twee voornoemde wegingscriteria in te voeren. De rol die zij konden spelen is dan ook niet te bepalen. Het door de wet aangevoerde criterium is nog steeds dat van het volume behandelde zaken door de diensten in de één of andere taal en iedere wijziging van dit criterium kan enkel tot gevolg hebben het uit te hollen en inefficiënt te maken, waarbij het door de wetgever beoogde evenwicht in gevaar zou komen."*³³⁴

Concreet doelen deze bijkomende criteria op de 50/50-verhouding en op de toepassing van het algemeen gemiddelde van het kader of dat van een afdeling of van een dienst.

Onder algemeen gemiddelde van het kader verstaan we het gemiddelde dat verkregen wordt tijdens de eindberekening van het volume behandelde zaken, gewogen in voltijdse equivalenten. Indien het om een transversale dienst gaat die voor alle personeelsleden werkt en het om uitvoering gaat, mag dit algemeen gemiddelde gehanteerd worden in de mate dat het moeilijk of onmogelijk is om tellingen uit te voeren

Aangezien het om bijkomende criteria gaat, dienen ze dan ook gemotiveerd te worden.

Bij het toepassen van het 50/50-criterium (studie en conceptie) moet de taakomschrijving namelijk pertinent en relevant zijn. Deze taakomschrijving laat de VCT toe na te gaan of het wel degelijk om studie- en conceptietaken gaat. Er mag niet vergeten worden dat het om een marginaal criterium gaat: indien 50/50 voor de gehele dienst gehanteerd wordt zonder enige verklaring en zonder dat dit werkelijk pertinent is, zal de Commissie een negatief advies uitbrengen wegens ongemotiveerdheid. Het voornaamste criterium is uiteraard de lokalisering van de zaak in het Nederlandse of Franse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad.

³³⁴ RvS nr. 216.841, 13 december 2011 (vertaling)

5.2.3. De basis van de raming - methode

Het geheel van alle dossiers die volgens deze criteria werden geteld, levert het volume van de behandelde zaken op. Het "berekende" werkvolume moet de zaken omvatten die gelokaliseerd zijn in het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De essentiële basis van het taalkaderdossier is dus de telling van de in het Nederlands en het Frans behandelde dossiers (wat de uitvoering betreft), per algemene directie, (desgevallend per onderafdeling van dienst). Het aandeel "*studie en conceptie*" maakt ook het voorwerp uit van een raming die bij de beschrijving van de opdrachten op pertinente wijze wordt gemotiveerd.

Voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken dient uiteraard niet alles gerekend te worden. Er dienen twee of drie essentiële taken in aanmerking genomen te worden welke objectief weergeven wat de voornaamste activiteit van de algemene directie is. Inderdaad, de Raad van State vraagt geen exhaustieve telling van alle dossiers, maar heeft het over redelijke ramingen van het volume te behandelen zaken.

Verder is het van belang het soort getelde dossiers te preciseren (brieven, e-mails, klachten, adviezen, ...).

Er dient duidelijk onthouden te worden dat het aanwezige Nederlands / Franse personeelsbestand op het moment van de tellingen geen pertinent criterium is, aangezien het de taalkaders zelf zijn die in aanmerking genomen moeten worden om dit bestand te ramen volgens de verhoudingen van de taalkaders. Daarom dient er nooit te ver gegaan te worden in de opsplitsing van de diensten en onderafdelingen van diensten, etc., aangezien men zo tot aanwezige bestanden komt uit tellingen die niet pertinent zijn.

5.2.4. Syntheses van de criteria en de hiërarchie ervan

De criteria voortkomend uit de wet en de rechtspraak kunnen dus als volgt worden samengevat:

eerste criterium: de lokalisering;

vervolgens de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten;

voor de personeelsdossiers: de taalrol van het personeelslid;

voor de dossiers inzake studie- en conceptie: 50/50;

voor de lokalisering in Brussel-Hoofdstad: de taal van de particulier en, in geen geval, die van het personeelslid. De Raad van State oordeelde het volgende:

"Artikel 17, §1, B, van de gecoördineerde wetten "heeft als voornaamste doel de taal te bepalen die gebruikt dient te worden door de diensten van de tegenpartij wanneer de zaak noch gelokaliseerd, noch lokaliseerbaar is, waarbij het criterium ofwel de taal van het personeelslid is, indien de zaak hem aangaat, ofwel de taal van de particulier, wanneer de zaak door deze laatste werd ingediend, en in alle andere gevallen, de taal van de behandelend ambtenaar indien de zaak niet bij een van de vorige criteria kan worden ondergebracht; dat uit deze bepaling voortvloeit

dat de taal van de behandelend ambtenaar slechts in laatste instantie gehanteerd wordt, in volstrekt ondergeschikte orde, wanneer het onmogelijk is om de taal van een zaak te identificeren."

"Overwegende dat deze verschillende voorbeelden aantonen dat de tegenpartij vooraf geen duidelijke gedragslijn heeft vastgesteld wat het gebruik van de hierboven genoemde criteria betreft, zodat uit de keuzes die zij gemaakt heeft niet bevestigd kan worden dat de telling die uitgevoerd werd wel degelijk aan de voorschriften bepaald in artikel 43 beantwoordt."³³⁵

Aan die criteria kunnen worden toegevoegd:

voor wat internationaal is: 50/50;

voor de zaken gelokaliseerd in het Duitse taalgebied: 50/50;

voor sommige onderafdelingen die "ten dienste staan" van het hele departement (bv.: personeelsdienst, econoom, logistiek, bibliotheek, informatica), moet elk geval op zich worden onderzocht en ofwel worden geopteerd voor het algemene (eind)gemiddelde van de taalkaders, ofwel gedeeltelijk voor dat gemiddelde en gedeeltelijk voor 50/50.

50/50 voor de niet lokaliseerbare juridische adviezen (voor de lokaliseerbare betwistingen daarentegen dient uiteraard op tellingen gesteund te worden), en alles wat de wetgeving en reglementering betreft.

6. De referentieperiode

De cijfergegevens moeten pertinent zijn, doorslaggevend, geactualiseerd, uitgedrukt in absolute cijfers ..., wat betekent dat de tellingen uitgevoerd moeten zijn over een significante periode. In sommige gevallen kan met een periode van 6 maanden worden volstaan, maar dat is geen algemene regel. Voor sommige dossiers is een periode van 6 maanden immers niet significant, bijvoorbeeld wanneer het gaat om uitzonderlijke, niet te voorziene gebeurtenissen Algemeen genomen wordt het volume gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken bij voorkeur geraamd over een periode van een jaar.

7. De wegingen

Aan alle cijfergegevens voor het opstellen van de taalkaders dient een proportioneel belang gehecht te worden in functie van het reëel belang ervan.

Bij de opmaak van de taalkaders worden twee wegingen gehanteerd. De voornaamste en meest essentiële is de eindweging, zegge de weging in voltijdse equivalenten.

Bij het opstellen van het taalkaderdossier is, chronologisch gezien, de eerste weging die volgens het belang van de dossiers. Indien de dossiers zeer verschillend zijn wat de werktijd betreft, dient

³³⁵ RvS nr. 220.778, 27 september 2012 (vertaling)

namelijk gewogen te worden, wat betekent dat de verschillende soorten dossiers in functie van de behandelingstijd gewogen worden. De kleine dossiers zullen bijvoorbeeld wegingsfactor 1 krijgen en de grote factor 5. Er dient vermeden te worden dat het aantal dossiers verward wordt met de werktijd die eraan besteed wordt, welke, naargelang van de opdracht, verschillende percentages oplevert. Die percentages moeten worden afgewogen met de tijd die de ambtenaar aan de dossierbehandeling heeft gependeed.

Bij het opstellen van de eindtabel en om het relatieve belang van iedere dienst in aanmerking te nemen, is het vervolgens noodzakelijk om rekening te houden met het aantal (statutaire en contractuele) betrekkingen van elke algemene directie, zoals die zijn vastgelegd in het jongste personeelsplan. Het betreft weging in voltijdse equivalenten (VTE).³³⁶

Zie de voorbeelden uit de bijlage 1.

8. Inhoud van het in te dienen dossier

a. Een uittreksel van het recentste personeelsplan waarbij het precieze aantal statutaire en contractuele betrekkingen wordt vastgesteld, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE) van de centrale diensten, met uitsluiting van de betrekkingen van de uitvoeringsdiensten en de plaatselijke en gewestelijke diensten (buitendiensten).

Voor de uitvoeringsdiensten zijn afzonderlijke taalkaders nodig.

b. Een raming van het volume in het Nederlands en het Frans behandelde zaken, over een significante referentieperiode.

Het gaat erom cijfergegevens te verstrekken (in absolute cijfers).

c. Vakbondsraadpleging (artikel 54 SWT)

Het dossier dat aan de VCT wordt overgemaakt door de verantwoordelijke minister moet de brieven bevatten die aan de vakbonden werden gericht (normaliter de drie representatieve bonden). Zij worden verzocht hun advies uit te brengen binnen een termijn van ten minste tien dagen.

Het antwoord van de vakbonden (of de mededeling dat er geen antwoord is gekomen) wordt de VCT toegestuurd na verstrijken van de termijn.

Het gaat niet om de procedure waarin wordt voorzien door de reglementering op het vakbondsstatuut. Het gaat om gewone briefwisseling. De memorie van toelichting stelt namelijk het volgende: "Artikel 38 onttrekt aan de gewone syndicale raadpleging de maatregelen die ter uitvoering van de wet van node zijn. Er dient te worden vermeden, ter enerzijde, dat vergaderingen waar ook vertegenwoordigers van de besturen aan de debatten deelnemen, tot nutteloze en nieuwe hartstochtelijke discussies over de taalproblemen in 't algemeen aanleiding geven en, ter andere zijde, dat allerhande proceduremiddelen aangewend worden om de uitvoering van de wet, zo niet lam te leggen, dan toch eindeloos te vertragen. De erkende beroepsorganisaties zullen echter buiten

³³⁶ Zie de latere voorbeelden

de gewone procedure geraadpleegd worden in verband met alle maatregelen die de rechtspositie van het personeel betreffen."³³⁷

d. Het organogram.

e. Een beschrijving van alle opdrachten van de dienst en de onderafdelingen van de dienst (een wezenlijk element van de motivering inzake studie- en conceptietaken).

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

9. Geldigheidsduur van de taalkaders

Taalkaders zijn 6 jaar geldig, tenzij ondertussen het belang van de gebieden en het volume te behandelen zaken sterk gewijzigd is, rekening houdend bijvoorbeeld met aanzienlijke herstructureringen in de betreffende administratie (cf. VCT-advies 38.053 van 30 maart 2006). In dit laatste geval dient een nieuw ontwerp van koninklijk besluit bij de VCT te worden ingediend.

10. Publicatie in het Belgisch Staatsblad

Het is van belang te herinneren aan de verplichting om het betreffende besluit in het Belgisch Staatsblad te publiceren voor de inwerkingtreding ervan.

Hetzelfde geldt voor de verlenging van de bestaande taalkaders, alsook voor de voorlopige taalkaders (cf. punten 12 en 13).

De administratie van de VCT nodigt u tevens uit om hetzij haar een kopie van deze publicatie te bezorgen, hetzij haar de datum van de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad mee te delen.

11. Nieuwe taalkaders voor een nieuwe instelling

Wanneer voor een nieuwe instelling taalkaders opgesteld dienen te worden en geen raming van het werkvolume mogelijk is omdat de taken slechts recent werden toegekend, worden voorlopige taalkaders opgesteld.

1. Bij oprichting van een volledig nieuwe instelling

Wanneer een nieuwe instelling ab initio wordt opgericht, zullen de taalkaders de verhouding 50% F – 50% N hebben, en dit voor een welbepaalde periode. Wanneer het mogelijk is om een becijferde

³³⁷ Parl. St. nr.0331 (1961-1962) nr. 27, p. 41.

raming van het werkvolume op te maken, zal na ten minste zes maanden werking een nieuw ontwerp aan de VCT worden overgemaakt.³³⁸

2. Bij absorptie of fusie van bestaande diensten of instellingen om een nieuwe instelling te vormen

In dit geval geldt de verhouding 50% N – 50% F niet. De VCT heeft de mogelijkheid aanvaard om de verhouding van de taalkaders van de bestaande diensten of instellingen te behouden, en dit volgens zekere voorwaarden.

Zo zal het advies enkel onder voorbehoud en voor een duur van een jaar worden verleend.

Aan het einde van deze termijn van één jaar dient de nieuwe instelling een nieuw ontwerp van taalkaders voor te stellen volgens de normale procedure.

Zo bijvoorbeeld heeft de VCT in die zin een advies verleend:

"Rekening houdend met de bijzonderheid van de hergroepering van bestaande diensten die in de overheidsdienst van oorsprong over geldige taalkaders beschikken, alsook met de twee bijkomende criteria van verdeling, met name het gelijke respect voor beide landstalen en het respecteren van de morele en materiële belangen van beide taalgemeenschappen, maar tevens rekening houdend met de afwezigheid van cijfergegevens en statistieken, brengt de VCT slechts een advies onder voorbehoud uit met betrekking tot de voorgestelde verdeling op de trappen 3 tot 6, en dit voor een periode van één jaar."³³⁹

12. Het uitzonderlijke geval van de verlenging van de steeds geldende taalkaders

Het is mogelijk om bij de VCT een verzoek tot verlenging van de taalkaders in te dienen. Deze procedure is echter voorbehouden voor uitzonderlijke gevallen (zoals bij de onmogelijkheid om nieuwe taalkaders op te stellen ingevolge een belangrijke reorganisatie van diensten of taken, de opname van een nieuwe dienst, ...) en dienen bij het verzoek te worden gerechtvaardigd.

Deze verlenging mag één jaar niet overschrijden.

Het gaat om een vereenvoudigde procedure. Naast het ontwerp van besluit volstaat een brief van de voogdijminister waarin de specifieke redenen tot rechtvaardiging van de vernieuwing worden uitgelegd. Het besluit tot verlenging van de taalkaders dient alleszins te worden gepubliceerd.

13. Opstellen van voorlopige taalkaders

In sommige gevallen (soms lange procedure voor de wijziging of herstructurering van diensten of tot oprichting van een nieuwe instelling of bij samenvoegen van diensten) is het nodig om snel taalkaders op te stellen en dit voor een periode langer dan één jaar. Er kan namelijk sprake zijn van een transitieperiode tussen het vervallen van de taalkaders van de verzoekende instelling en het

³³⁸ Advies 46.011 van 23 januari 2014

³³⁹ Advies 47.178 van 20 november 2015; advies 47.191 van 4 december 2015;

moment van de reorganisatie. Periodes zonder taalkaders dienen dan ook te allen prijze te worden vermeden.

Deze procedure om bij de VCT advies aan te vragen aangaande voorlopige taalkaders is gelijklopend met de klassieke procedure (ontwerp van besluit, brieven aan de vakorganisaties, personeelsplan, etc.: (zie punt 8)). Dezelfde verhoudingen percentages uit het voorgaande besluit van taalkaders zullen echter hernomen moeten worden. Een rechtvaardiging van het verzoek voorlopige taalkaders op te stellen alsook de gewenste periode zijn verplicht.

Deze taalkaders zullen tevens in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd moeten worden om geldig te zijn.

Een nieuwe "normale" procedure zal moeten worden gestart van zodra de klassieke mogelijkheid bestaat om het volume zaken te ramen op basis van een voldoende referentieperiode.

14. Terugwerkende kracht

Het is onwettig om een terugwerkende kracht aan een besluit tot vaststelling van de taalkaders toe te kennen om benoemingen die bij ontstentenis van geldige taalkaders gebeurden te valideren.

"De Commissie neemt akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de Koning, evenmin als de administratieve overheden, in beginsel [sic] over de macht beschikt om onwettige administratieve handelingen geldig te maken; dat hij evenmin de onwettelijkheid van een individuele beslissing mag dekken door de retroactiviteit, verleend aan een reglementaire handeling; dat, ten slotte, de retroactiviteit niet toelaatbaar is, wanneer zij inbreuk maakt op verkregen rechten. [...] dat de retroactiviteit verleend aan een koninklijk besluit tot vaststelling van een taalkader, hoewel zij een zeker belang kan hebben, niet voor gevolg mag hebben dat onregelmatige benoemingen (...) in de bij artikel 43 bedoelde diensten, waarvan het taalkader niet was vastgesteld, (...) automatisch of noodzakelijk geldig gemaakt worden [...] De Commissie neemt eveneens akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de retroactiviteit niet noodzakelijk van alle belang zou verstoken zijn; dat o.m. het feit dat terugwerking zou verleend worden aan de taalkaders voor gevolg zou hebben dat, na hun inwerkingtreding, benoemingen met terugwerking zouden kunnen gedaan worden, in het geval waarin benoemingen met terugwerking mogen geschieden, ongeacht of het nieuwe benoemingen zijn dan wel benoemingen die gedaan worden na vernietiging of intrekking van de onregelmatige akten van benoeming (bv. bevordering met terugwerking van personeelsleden die belast zijn met hogere functies, in afwachting van de inwerkingtreding van de taalkaders – nieuwe bevordering van personeelsleden wier bevordering werd ingetrokken of vernietigd)."³⁴⁰

15. De jaarlijkse controle van de taalkaders

Overeenkomstig de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dient de jaarlijkse controle van de taalkaders en van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden het voorwerp uit te maken van een bijzondere analyse in het jaarverslag dat aan het federaal parlement wordt overgemaakt overeenkomstig artikel 62 SWT.

³⁴⁰ VCT-advies 3070 van 18 februari 1971

Ieder jaar voert de VCT een controle van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden uit ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders van de FOD's, POD's en andere openbare instellingen.

Bijlage I

Drie voorbeeldtabellen:

		VTE	% F	% N	Result. F	Result. N
Operationele diensten	dossiers	128	53,78	46,22	6883,84	5916,16
	studies	43	50	50	2150	2150
Personeelsdienst	dossiers	12	52,58	47,42	630,97	569,03
	studies	3	50	50	150	150
Budget	dossiers	1,5	52,58	47,42	78,87	71,13
	studies	1,5	50	50	75	75
Ondersteuningsdiensten	dossiers	40	52,58	47,42	2103,22	1896,78
	studies	7	50	50	350	350
Informaticadienst	dossiers	5	52,58	47,42	262,90	237,10
	studies	5	50	50	250	250
TOTAAL:		246			12934,80	11665,21
					52,58%	47,42%

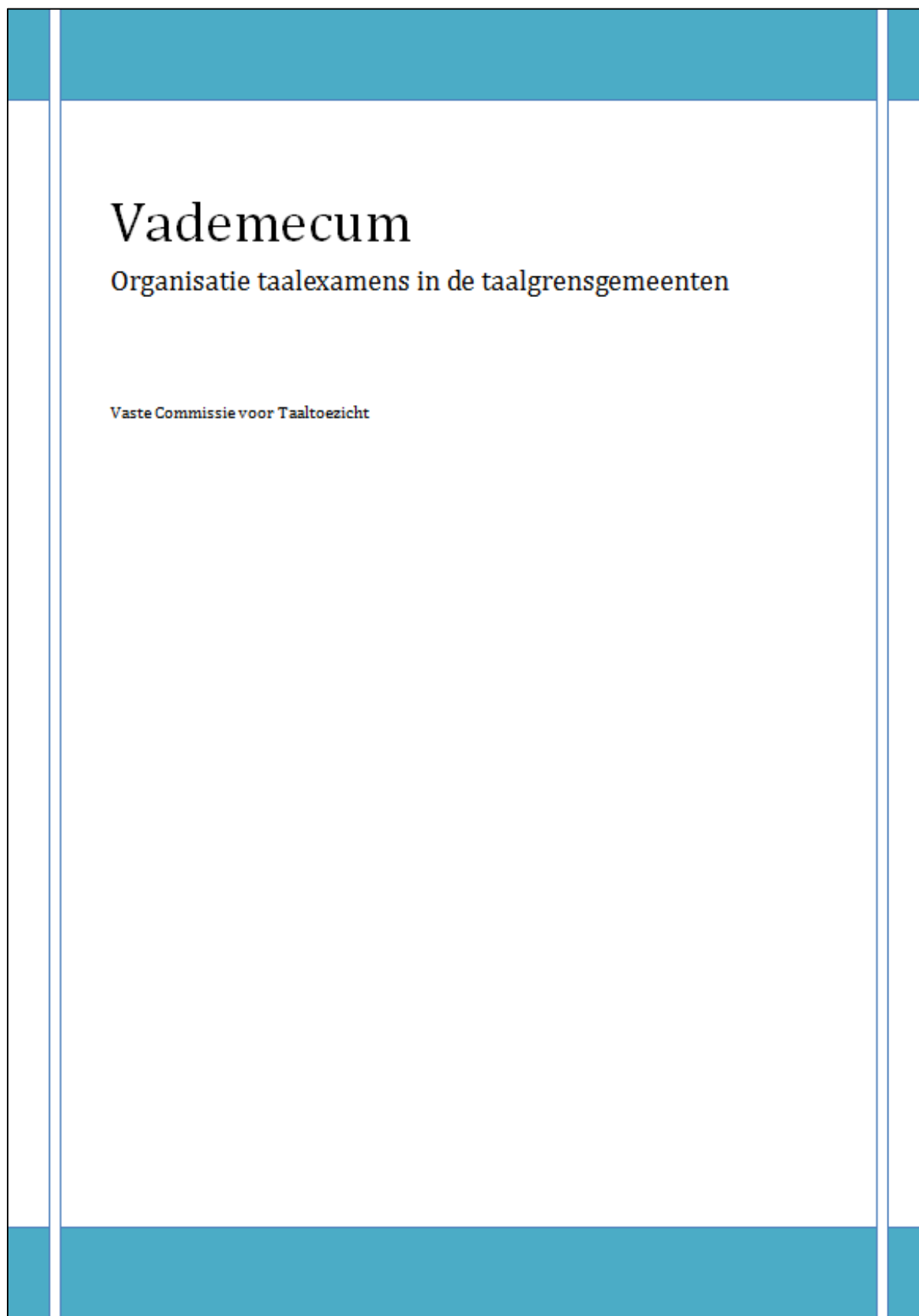
<u>Directoraten-generaal (ETP) /onderafdelingen (ETP)</u>		<u>Werkvolume</u>			
		F	N	F	N
Administrateur-generaal (19)	Beleidscoördinatie (6)	50%	50%	300	300
	Uitvoering (13)	46,41%	53,59%	603,33	697,67
Toewijzingen (255)	BCI (144)	51,16%	48,84%	7367,04	7032,96
	Info Pensioenen (109)	38%	62%	4142	6758
	Secretariaat (2)	45,49%	54,51%	90,98	109,02
Totaal DG:		11509,04 – 13790,96			

Uitbetalingen (406)	Kadaster & Bijdragen (67)	44%	56%	2948	3752
	Evenementen (95)	42%	58%	3990	5510
	Levensbewijzen (18)	76%	24%	1368	432
	Rekendiensten (144)	42%	58%	6048	8352
	Invorderingen (81)	42%	58%	3402	4698
	Secretariaat (1)	43,84%	56,16%	43,84	56,16
Totaal DG: 17556 – 22744					
Gemeenschappelijke Diensten (342)	Studie&Ontwikkeling (Kwaliteitscontrole) (10)	50%	50%	500	500
	Contact Center (139)	53,24%	46,76%	7400,36	6499,64
	Betwiste Zaken (17)	75%	25%	1275	425
	CRID (85)	40%	60%	3400	5100
	Provisionele overschr.(55)	41%	59%	2255	3245
	Overschr.& Ontv. (35)	52%	48%	1820	1680
	Secretariaat (1)	48,83%	51,17%	48,83	51,17
Totaal DG: 16650,36 – 17449,64					
Externe Communicatie (10)		50%	50%	500	500
P&O (89)	Studie en conceptie (9)	50%	50%	450	450
	Uitvoering (80)	46,41%	53,59%	3712,80	4287,20
Patrimonium (118)	Gebouw.,Zuidertoren. (22)	50%	50%	3200	3200
	Econon.–Facilities (96)	46,41%	53,59%	2506,14	2893,86
Studie en Ontwikkeling (18)		50%	50%	900	900
Begroting&Boekhouding (53)	Studie en conceptie (7)	50%	50%	350	350
	Uitvoering (46)	46,41%	53,59%	2134,86	2465,14
ICT (171)	Studie en conceptie (10)	50%	50%	500	500
	Uitvoering (161)	46,41%	53,59%	7472,01	8627,99

(1481)		46,41%	53,59%	68728,19	79371,81
--------	--	--------	--------	----------	----------

Parameters	Aantal betrekkingen	Werkvolume N	Werkvolume F	N	F
ALGEMEEN ONDERSTEUNENDE DIENSTEN					
<i>Het secretariaat van de administrateur-generaal en van de adjunct-administrateur-generaal</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	3				
<i>Cel Data Management</i>					
Studie en conceptie	3	50	50	150	150
Uitvoering : algemeen gemiddelde	7				
<i>De Dienst Beheer van de Human Resources</i>					
Studie en conceptie	7	50	50	350	350
Uitvoering : algemeen gemiddelde	47				
<i>De ICT-dienst</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	53				
<i>De Dienst Preventie</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	2				
<i>De Moderniseringscel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	4				
<i>De Communicatiecel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	12				
De Algemene directie Financiële en technische zaken					
<i>De directie Logistiek</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	69				
<i>De directie Infrastructuur</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	40				
<i>De directie Financiën</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	29				
<i>De directie bijdragen gepensioneerden en bijzondere inkomsten</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering : bijdragen gepensioneerden	13	56	44	728	572
Uitvoering : bijzondere inkomsten	7	58	42	406	294
De Algemene directie Administratieve en Juridische zaken					
<i>Het Algemeen secretariaat</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	26				
<i>De Dienst geschillen</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering	13	54	46	702	598
<i>Vertaal-en vertolkingsdienst</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	24				
<i>De Dienst documentatie</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	10				

Bijlage 2: Vademecum taalexamens taalgrensgemeenten

Inleiding

Met de omzendbrief van 13 december 2013 (zie bijlage) heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de taalgrensgemeenten de regelgeving in herinnering gebracht die van toepassing is bij de organisatie van de taalexamens.

Een vergadering met de gemeente- en OCMW-secretarissen van de taalgrensgemeenten, die in juni 2017 plaatsgreep, heeft duidelijk aangetoond dat de organisatie van de taalexamens erg verschillend is. Daarenboven roept deze organisatie ook nog tal van vragen op.

Vandaar het idee van de VCT om een handleiding in het leven te roepen die een correcte en meer uniforme organisatie van bedoelde taalexamens mogelijk moet maken. Voorliggend vademecum bevat dan ook een aantal nuttige richtlijnen en aanbevelingen om eventuele onduidelijkheden uit te weg te ruimen.

De VCT hecht immers veel belang aan een correct verloop van een taalexamen. Vandaar overigens de aanwezigheid van een VCT-waarnemer die, zowel tijdens als na afloop van een taalexamen, de taalgrensgemeenten informeert en een antwoord biedt op eventuele vragen of onduidelijkheden. Vaak vinden deze laatste hun oorzaak in nieuwe uitdagingen, zoals onder meer de internationalisering waardoor ook buitenlandse kandidaten solliciteren voor een betrekking in een taalgrensgemeente. In dit verband bijvoorbeeld kan de vraag rijzen: welk taalexamen moet betrokkene afleggen?

Deel I van het vademecum schetst het juridisch-administratief kader terwijl deel II het volledige organisatieproces van de taalexamens beschrijft. Voor de opbouw van dit laatste wordt de chronologische volgorde van een taalexamen gehanteerd: zo begint hoofdstuk I met de berichtgeving van de vacature en eindigt het laatste hoofdstuk met de opmaak van het proces-verbaal. Ook de organisatie van de schriftelijke en mondelinge proef wordt in de hoofdstukken VII en VIII uitvoerig beschreven.

De VCT stelt immers geregeld vast dat kandidaten van verschillende niveaus (A, B, C of D) dezelfde opdracht krijgen op het examen, en dat de moeilijkheidsgraad bovendien vaak verschilt tussen taalgrensgemeenten onderling. Zo bijvoorbeeld mochten kandidaten tijdens de mondelinge proef soms uit verschillende artikelen één artikel uitkiezen. Zo kan een kandidaat niveau A voor een makkelijk artikel kiezen, terwijl een kandidaat niveau C een moeilijkere tekst heeft door een verkeerde inschatting van de moeilijkheidsgraad. Het behoeft geen betoog dat deze werkwijze een ongelijkheid creëert ten aanzien van de andere kandidaten van een verschillend niveau.

Daarenboven heeft de VCT ook een evaluatieblad opgesteld voor de puntentoekening. Teneinde tot een uniformiteit te komen tussen de taalgrensgemeenten onderling, nodigt de VCT dan ook al deze gemeenten uit om dit evaluatieblad te gebruiken.

Het gebruik van eigen documenten ontslaat de taalgrensgemeenten om het door de VCT voorgestelde evaluatieblad te gebruiken. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat die documenten objectieve parameters moeten bevatten.

Tot slot wordt in dit vademecum aandacht besteed aan mensen met een beperking, zoals bijvoorbeeld slechthorenden of slechtzienden, dyslectici enz. Met betrekking tot deze personen is de wet en het uitvoeringsbesluit stilzwijgend. De VCT vraagt de taalgrensgemeenten om een bijzondere aandacht te schenken aan deze doelgroep. Deze leidraad kan hier zeker toe bijdragen.

DEEL I.

Juridisch-administratief kader

De aanwezigheid van taalgrensgemeenten dateert reeds van voor het ontstaan van België. Zo werden in het begin van de 19^e eeuw de eerste taalgrenskaarten gemaakt. Reeds bij de toepassing van de eerste taalwetten werd echter de noodzaak van een officiële taalgrens aangevoeld. De huidige taalgrens kwam tot stand doorheen de wet van 8 november 1962 “tot wijziging van de provincie-, arrondissements- en gemeentegrenzen en tot wijziging van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik van de talen in bestuurszaken en van de wet van 14 juli 1932 houdende taalregeling in het lager en middelbaar onderwijs”. Deze wet bracht also met zich mee dat gemeenten en gehuchten die overwegend Nederlandssprekend zijn bij het Vlaamse landsgedeelte werden ondergebracht terwijl deze die overwegend Franssprekend waren bij het Waalse landsgedeelte werden gevoegd. Voor een aantal gemeenten langs de grens werd er ter bescherming van hun taalminderheden een bijzondere taalregeling in het leven geroepen. Deze taalgrensgemeenten zijn opgesomd in artikel 8 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

A. Toepassingsgebied *ratione loci*

De taalgrensgemeenten zijn de volgende:

In het Nederlandse taalgebied:

- Mesen (arrondissement Ieper)
- Spiere-Helkijn (arrondissement Kortrijk)
- Ronse (arrondissement Oudenaarde)
- Bever (arrondissement Halle-Vilvoorde)
- Voeren en Herstappe (arrondissement Tongeren)

In het Franse taalgebied:

- Edingen (arrondissement Zinnik)
- Moeskroen (arrondissement Moeskroen)
- Komen-Waasten (arrondissement Moeskroen)
- Vloesberg (arrondissement Aat)

B. Het taalgebruik in de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten

1. Taalgebruik in binnendienst en met andere diensten

De plaatselijke dienst die in een taalgrensgemeente is gevestigd, gebruikt in de binnendienst het Frans voor de gemeenten die in het Franse taalgebied gelegen zijn, en het Nederlands voor de gemeenten die in het Nederlandse taalgebied zijn gelegen. Hetzelfde geldt voor de betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren en voor de betrekkingen met de diensten van het betreffende taalgebied en uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.³⁴¹

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

In de taalgrensgemeenten worden de voor het publiek bestemde berichten en mededelingen gesteld in het Nederlands en in het Frans.³⁴² De V.C.T. onderzocht het probleem met betrekking tot de praktische verwezenlijking van de tweetaligheid "Nederlands-Frans" van de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten. Zij oordeelde dat de voorrang dient te worden verleend aan de taal van het gebied.³⁴³ Dit beduidt dat de taal van het gebied voorafgaat aan de andere taal, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

Zo bijvoorbeeld moeten de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet

³⁴¹ Art. 10, eerste lid SWT.

³⁴² Art. 11, § 2, tweede lid SWT.

³⁴³ Advies 41.091 van 30 april 2010, bevestigd door de adviezen 41.219 van 21 mei en 42.045 van 7 juli 2010.

noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.³⁴⁴

De formulieren in de taalgrensgemeenten moeten niet in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, doch enkel in de taal van het gebied.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT echter verkrijgt een formulier dat door een bepaalde particulier wordt aangevraagd, welke dit in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter van een betrekking tussen de openbare dienst en de particulier.³⁴⁵

3. Akten

De akten betreffende particulieren, die in de taal van het gebied worden gesteld, worden door de dienst die de akte heeft opgesteld op eenvoudig verzoek van de belanghebbende vertaald.

Onder "belanghebbenden" dient te worden begrepen de particulieren die in de betrokken taalgrensgemeente verblijven; met deze term worden niet de overheidsadministraties bedoeld.

4. Betrekkingen met particulieren

De plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten richten zich tot de particulieren in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de taal waarvan deze zich hebben bediend of waarvan zij het gebruik hebben gevraagd.³⁴⁶ De plaatselijke diensten van vermelde gemeenten moeten zo zijn georganiseerd dat steeds aan deze verplichtingen kan worden voldaan.

Zo is in een OCMW-ziekenhuis van een taalgrensgemeente, het gebruik van tweetalige facturen strijdig met de SWT. Het document in kwestie moet volledig in de taal van de patiënt gesteld zijn, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. En wanneer de taalaanhorigheid van de betrokkene niet bekend is, bestaat het weerlegbaar vermoeden dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.³⁴⁷

Enkel de particulieren gevestigd in de betrokken taalgrensgemeente kunnen verzoeken om hun betrekkingen met de diensten van die gemeente in het Nederlands of het Frans, naargelang het geval, te laten verlopen. Voor de anderen is het taalstelsel zoals voorgeschreven voor de gemeenten zonder speciale taalregeling van het Nederlandse of Franse taalgebied van toepassing.

5. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

In de taalgrensgemeenten worden de getuigschriften afgegeven in de taal van de belanghebbende, maar verklaringen, machtigingen en vergunningen worden afgegeven in de

³⁴⁴ Advies 45.087 van 22 december 2013.

³⁴⁵ Adviezen 26.017 van 1 december 1994; 27.051 van 4 mei 1995; 27.064 van 11 mei 1995; 29.074 van 10 juli 1997; 30.047 van 18 juni 1998; 31.224 van 9 november 2000; 46.085 van 22 november 2014.

³⁴⁶ Art. 12, derde lid SWT.

³⁴⁷ Advies 30.157 van 22 oktober 1998.

taal van het gebied.³⁴⁸ Dit betekent dat men in een taalgrensgemeente wel zijn identiteitskaart in zijn taal, het Nederlands of het Frans kan bekomen, maar dat een bouwvergunning door een Franstalige aangevraagd in Voeren, in het Nederlands zal gesteld zijn.

6. Taalkennis van het personeel - benoemingen en bevorderingen

In de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten moet iedereen de taal van het gebied kennen. Nochtans dienen bepaalde ambtenaren, namelijk de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de secretaris en de ontvanger van het OCMW, alsook de politiechef, vooraf te slagen voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal.³⁴⁹ In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeente onderworpen zijn, mag bovendien niemand een ambt bekleden waarin hij in contact komt met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal.³⁵⁰

In de andere plaatselijke diensten, bijvoorbeeld in het postkantoor, mag niemand een ambt bekleden waarin hij in contact komt met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De taalexamens in de taalgrensgemeenten worden, onder het toezicht van een vertegenwoordiger van de VCT, door de gemeentelijke overheden zelf georganiseerd.

³⁴⁸ Art. 14, § 2, b) SWT.

³⁴⁹ Art. 15, § 2, eerste lid SWT.

³⁵⁰ Art. 15, § 2, tweede lid SWT.

DEEL II.

Organisatie van de taalexamens

Hoofdstuk I. Berichtgeving van de vacature

1.1 Wat is een vacature?

Een vacature is een advertentieoproep in een krant, op het internet of via uitzendbureaus waarin wordt gezocht naar personeel. Er is bij een vacature dus een arbeidsplaats vrij en beschikbaar.

1.2 In welke taal moet de vacature zijn opgesteld?

Conform artikel 11, § 2, tweede lid SWT worden in de taalgrensgemeenten de vacatureberichten gepubliceerd in het Nederlands en het Frans. In haar advies nr. 39.024 van 29 mei 2009 heeft de VCT in dit verband gesteld wat volgt:

“Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk om de mededeling hetzij in beide talen in een en dezelfde krant of in hetzelfde weekblad te publiceren, hetzij in een van beide talen in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval dienen beide teksten identiek (met dezelfde inhoud) te zijn en moeten ze gelijktijdig gepubliceerd worden in publicaties met dezelfde verspreidingsvorm.

Indien de mededelingen in eenzelfde publicatie in beide talen verschijnen, dienen de termen "in het Nederlands en het Frans" geïnterpreteerd te worden in die zin dat alle teksten gelijktijdig en integraal op het betreffende document moeten verschijnen, en dit op voet van strikte gelijkheid.”

Deze zienswijze is evenzeer van toepassing wanneer er een vacature wordt uitgeschreven voor één bepaalde taalrol. Dit betekent dat in alle omstandigheden elk vacaturebericht in het Nederlands en in het Frans moet worden opgesteld én gepubliceerd.

1.3 Welke niveau van taalkennis vereist de vacature?

Luidens artikel 15, § 2, tweede lid SWT moeten alle ambtenaren die omgang hebben met het publiek een examen *elementaire* kennis van de tweede taal afleggen. Deze kennis moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische enz.) betrekking.

Artikel 15, § 2, eerste lid SWT daarentegen bepaalt dat de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW een examen *voldoende* kennis van de tweede taal afleggen. Deze kennis moet hen in staat stellen de

SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren enz.). Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

De *grondige* kennis van de taal van het gebied is enkel vereist wanneer een kandidaat houder is van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans is gesteld. Naast het examen over de kennis van de taal van het gebied dient betrokkene tevens het examen over, al naargelang het geval, de elementaire of voldoende kennis van de tweede taal af te leggen.

Voorbeeld 1: houder van een diploma verpleegkunde behaald in Bulgarije

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre betrokkene zich kandidaat stelt voor de functie van verpleegkundige in een taalgrensgemeente, dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens een examen over de elementaire kennis van de tweede taal (minstens 5/10).*

Voorbeeld 2: houder van een universitair diploma behaald in Duitsland

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre betrokkene zich kandidaat stelt voor de functie van gemeentesecretaris in een taalgrensgemeente, dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens een examen over de voldoende kennis van de tweede taal (minstens 6/10).*

Voorbeeld 3: kandidaat met een Franstalig diploma die geslaagd is voor een taalexamen Nederlands uitgereikt door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en die les geeft in een Nederlandstalig college. Kan betrokkene vrijgesteld worden van een taalexamen Nederlands?

- ❖ *Betrokkene was reeds geslaagd voor een taalexamen Nederlands georganiseerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het niveau van dit taalexamen kwam niet overeen met de vereisten voorgeschreven door de SWT. Het resultaat van het taalexamen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toonde immers aan dat hij voor het schriftelijke gedeelte slechts 21/40 behaalde, zijnde 5,2/10. Conform de reglementaire normen voortvloeiend uit de bestuurstaalwet had dit 28/40, zijnde 7/10 moeten zijn. Conform diezelfde normen had betrokkene derhalve niet mogen deelnemen aan het mondeling gedeelte. Bovendien had de Vlaamse Gemeenschap de punten van het schriftelijk en het mondeling examen opgeteld, wat in strijd is met de SWT. Dit voorbeeld illustreert dat de normen die door de VCT worden aangewend van een andere aard zijn dan die welke, in casu, door de Vlaamse Gemeenschap worden gehanteerd. Derhalve kan er vanuit de VCT geen vrijstelling worden verleend.*

1.4 Taalexamen vóór de benoeming of aanstelling³⁵¹

De VCT wijst erop dat kandidaten enkel mogen worden toegelaten tot de selectieprocedure indien zij vooraf geslaagd zijn voor het taalexamen. Het taalexamen heeft dus plaats *vóór* de benoeming of aanstelling. In dit verband stelt artikel 15, § 2, tweede lid SWT het volgende:

“In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.”

Ten slotte suggereert de VCT om reeds in de advertentieoproep melding te maken dat betrokkene, bij afwezigheid aan het taalexamen, de gemeente of het OCMW minstens 24 uur voordien verwittigt. Het komt deze besturen toe om tijdig de VCT hiervan op de hoogte te brengen. Zo kan het toezicht op de taalexamens efficiënt verlopen.

³⁵¹ De vaste rechtspraak van de VCT stelt op onverkorte wijze dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012). Zie in dezelfde zin: R.v.St., afd. bestuursrechtspraak, arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985.

Hoofdstuk II. Wie moet een taalexamen afleggen?

2.1 Wettelijke bepaling

Artikel 15, § 2 SWT is in de volgende bewoordingen gesteld:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband verwijst de VCT naar haar reeds vermelde rechtspraak in punt 1.4 op pagina 12 van dit vademecum.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in het reeds vermelde arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 wat volgt:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, tweede lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is "de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."

Voorbeeld: moet een taalgrensgemeente voorafgaand aan het aanwervingsexamen ook een taalexamen organiseren voor een schooldirecteur die niet op de loonlijst van de gemeente staat? Indien ja, welk niveau moet dan getest worden?

- ❖ *Een schooldirecteur komt vanuit zijn hoedanigheid in contact met Franstalige ouders. Derhalve dient hij conform artikel 15, § 2, tweede lid SWT in het bezit te zijn van een bewijs van de elementaire kennis van de tweede taal.*

Daar de gemeente de schooldirecteur aanwerft en evalueert, komt het de gemeente toe het taalexamen te organiseren.

2.2 Specifieke gevallen

Benevens voormelde omstandigheden wordt ook in onderstaande gevallen een taalexamen vereist:

2.2.1 Houder van een buitenlands diploma

Voorbeeld: houder van een universitair diploma behaald in Spanje:

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre zulk een kandidaat solliciteert voor een betrekking in een taalgrensgemeente dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens de voldoende kennis van de tweede taal (minstens 6/10).*

2.2.2 Beoordeling naargelang het geval

De vraag rijst aan welk taalkennisniveau van de tweede taal een *arbeider* moet voldoen. Hier dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen wie in contact komt met het publiek en wie niet. Bijkomend speelt de beoordeling van de aard van de functie een rol.

Zo bijvoorbeeld moet een arbeider die niet in contact komt met het publiek (bv. een technicus die enkel in een stelplaats werkzaam is) geen taalexamen afleggen, terwijl degene die dat wel doet (bv. een arbeider bij de gemeenschapswacht) onderhevig is aan een taalexamen.

2.3 Hoe wordt de taalaanhorigheid bepaald?

De taal van het diploma bepaalt tot welke taalaanhorigheid een kandidaat behoort. Indien de kandidaat over zowel een Franstalig als een Nederlandstalig diploma beschikt, mag hij zijn taalaanhorigheid zelf kiezen.

In geval betrokkene geen diploma bezit, is het zijn moedertaal die geldend is.

Hoofdstuk III. Tijdstip taalexamens

3.1 Aandachtspunten

- ❖ De VCT vraagt om het schriftelijk en het mondeling examen *niet op dezelfde* dag te organiseren.
- ❖ Daarnaast is het niet wenselijk dat het gemeentebestuur en het OCMW van eenzelfde taalgrensgemeente een afzonderlijk taalexamen op *dezelfde dag* organiseren. In dit situatiebeeld is het voor de VCT namelijk onmogelijk om toezicht uit te oefenen op beide taalexamens. Vraag rijst of beide lokale besturen samen een examen op hetzelfde moment mogen organiseren indien de inhoud van beide examens identiek is? Het antwoord hierop is positief. In dit situatiebeeld wordt er voorgesteld om de oproeping te laten geschieden door de gemeente en het OCMW. Het examen zelf zal onder toezicht van één jury binnen een en dezelfde ruimte plaatsgrijpen. De jury maakt naderhand wel twee processen-verbaal op, met name één voor de gemeente, en één voor het OCMW. *Quid* in dit verband het huidig bestaan van een gemeente- en OCMW-jury? In zoverre het behoud van beide jury's een noodzaak zou zijn, kan er worden geopteerd voor een rolbeurt. Voor het examen (X) ziet de gemeentjury toe, voor het examen (Y) de OCMW-jury.
- ❖ De VCT houdt enkel toezicht tijdens een mondeling examen. Wat het tijdstip van dit examen betreft, is het voor haar wenselijk om een zaterdag te vermijden. Daarnaast vraagt de VCT om het mondelinge examen zoveel mogelijk in de voormiddag te laten aanvangen. Om deze zienswijze te realiseren, kan er benevens leerkrachten ook worden geput uit gepensioneerde leerkrachten, vertalers-tolken en (gewezen) ambtenaren die in het bezit zijn van het Selor-taalcertificaat "artikel 12". Verder is het niet ondenkbaar om de examens te organiseren tijdens een van de schoolvakanties.
- ❖ Een bijkomende suggestie is om in de loop van de maand januari aan de VCT een lijst met alle data van de taalexamens te bezorgen.

Hoofdstuk IV. Dubbele rol van de secretaris voorafgaand aan het taalexamen

De gemeente- en OCMW-secretarissen staan in (1) voor de oproep van de kandidaten alsmede (2) voor het bezorgen van de vereiste informatie aan de VCT.

4.1 Oproep van de kandidaten

Het komt de gemeente of het OCMW zelf toe om het taalexamen te organiseren. Dit betekent dat, indien er voor de sollicitatieprocedure een beroep wordt gedaan op een selectiebureau, de organisatie van het taalexamen bijgevolg niet mag worden uitbesteed aan dit bureau.

Van zodra de kandidaten worden opgeroepen voor het taalexamen, dient tegelijkertijd de voorzitter en de vertegenwoordiger van de VCT hiervan in kennis te worden gesteld.

4.2 Informatie te bezorgen aan de VCT

Voorafgaandelijk aan het taalexamen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis – artikel 15, § 2, tweede lid SWT; voldoende kennis – artikel 15, § 2, eerste lid SWT of kennis van de taal van het gebied – artikel 15, § 1 SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de teksten, de artikelen of andere documenten die zullen worden gebruikt tijdens het schriftelijke en het mondelinge examen, in zoverre deze al beschikbaar zouden zijn;
- de samenstelling van de examenjury;
- de datum en het tijdstip van het schriftelijk en mondeling examen;
- het adres waar het taalexamen plaatsvindt.

Hoofdstuk V. Wat met kandidaten met een beperking?

5.1 Redelijke aanpassing

Tot op heden werd er onvoldoende aandacht besteed aan kandidaten met een handicap, ziekte of leerstoornis. Zo bijvoorbeeld rijst de vraag wat te doen wanneer een kandidaat met dyslexie deelneemt aan het taalexamen? Kandidaten met een beperking hebben wellicht een aantal extra faciliteiten nodig, zoals een afzonderlijke ruimte of extra tijd.

De VCT staat dan ook toe dat een kandidaat met een beperking het examen aflegt op een wijze die is aangepast aan de mogelijkheden van die kandidaat. Hiertoe wordt er een beroep gedaan op de notie “redelijke aanpassing”.

Onder “redelijke aanpassing” wordt het volgende verstaan:

“passende maatregelen die in een concrete situatie en naargelang de behoefte worden getroffen om een persoon met een handicap in staat te stellen toegang te hebben tot, deel te nemen aan en vooruit te komen in de aangelegenheden waarop deze wet van toepassing is, tenzij deze maatregelen een onevenredige belasting vormen voor de persoon die deze maatregelen moet treffen. Wanneer die belasting in voldoende mate wordt gecompenseerd door bestaande maatregelen in het kader van het gevoerde overheidsbeleid inzake personen met een handicap, mag zij niet als onevenredig worden beschouwd;”³⁵²

In dit hoofdstuk worden in dit verband een aantal richtlijnen meegegeven. Deze werden grotendeels overgenomen uit de brochure “Kandidaten met een beperking”³⁵³ die te vinden is op de website van ‘eduVIP’³⁵⁴.

5.2 Hoe een redelijke aanpassing aanvragen?

De VCT stelt onderstaande procedure voor om als kandidaat een redelijke aanpassing aan te vragen:

1. De kandidaat verwittigt de gemeente of het OCMW dat hij een redelijke aanpassing voor een handicap/ziekte/leerstoornis wenst.
2. De kandidaat geeft een beschrijving van zijn handicap/ziekte/leerstoornis
3. De kandidaat bezorgt een attest van zijn handicap/ziekte/leerstoornis aan de gemeente of het OCMW. Redelijke aanpassingen zijn alleen mogelijk als de kandidaat vooraf een attest van minimaal een geneesheer(-specialist) of een deskundige (bijv. een logopedist) heeft bezorgd.

³⁵² Hoofdstuk II, artikel 4, °12 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (B.S. 30.05.2007), gewijzigd bij wet van 30 december 2009 (B.S. 31.12.2009) en bij wet van 17 augustus 2013 (B.S. 5.03.2014).

³⁵³ www.eduvip.nl/cms/files/Bijlage-2-brochure-kandidaten-met-een-beperking-VO.pdf

³⁵⁴ eduVIP is een initiatief van de Nederlandse onderwijsinstellingen voor visueel beperkte leerlingen.

4. De kandidaat geeft aan welke aanpassingen hij wenst en legt uit waarom hij deze aanpassingen denkt nodig te hebben.

In voormeld situatiebeeld komt het de jury dan wel de betrokken secretaris toe om de VCT-waarnemer, onmiddellijk voorafgaand aan het mondeling examen, in te lichten wanneer een kandidaat met een beperking zich op het examen aanbiedt.

5.3 Toelichting per beperking

Hieronder worden de gangbare aanpassingen afzonderlijk opgesomd per beperking.

5.3.1 Dyslexie

- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur);
- ❖ geschikte lettergrootte (puntgrootte 12 is een adequate lettergrootte voor kandidaten met een leesbeperking);
- ❖ als de dyslectische kandidaat de letters als (te) klein ervaart, kan hij gebruik maken van een loep of een leesliniaal;
- ❖ vergroot papieren exemplaar (A3) afprinten;
- ❖ verklanking (een tekst laten voorlezen);
- ❖ een woordenboek of een andere beoordeling (bv. spelling) zijn niet toegestaan.

Voor de beoordeling van spelling gelden voor alle kandidaten dezelfde regels. Er is dus geen sprake van een verminderde aftrek voor dyslectische kandidaten of van het niet-meetellen van 'typische dyslexiefouten'.

5.3.2 Auditieve beperking

- ❖ geen aanpassingen nodig bij het schriftelijk examen;
- ❖ duidelijk spreken tijdens het mondeling examen;
- ❖ eventueel gebruik maken van een doventolk.

Een auditieve beperking kan een factor zijn die leidt tot vertraagde ontwikkeling van de taalvaardigheid. Compensatie daarvoor is niet mogelijk; taalvaardigheid is een expliciet onderdeel van een taalexamen.

5.3.3 Visuele beperking

- ❖ vergroot papieren exemplaar (A3) afprinten;
- ❖ een examen in braille;
- ❖ een examen in een grotere letter of met een andere achtergrondkleur;
- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur).

5.3.4 Fysieke beperking

Een kandidaat met een fysieke beperking of een chronische blessure is in staat om het taalexamen af te leggen. Voor deze kandidaten hoeven er dus geen aanpassingen te worden doorgevoerd.

5.3.5 ADHD of autisme

- ❖ optimaliseren van de examencondities (bv. afleidingen voorkomen of voor het examen duidelijk de examenregens uitleggen);
- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur).

Hoofdstuk VI. Verschillende niveaus taalexamens

De verschillende niveaus van taalexamens zoals bepaald in artikel 15 SWT worden hieronder voorgesteld:

Elementaire kennis van de tweede taal	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 2, tweede lid SWT
Finaliteit	Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Voldoende kennis van de tweede taal	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 2, eerste lid SWT
Finaliteit	<p>Deze kennis wordt opgelegd aan de <i>gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politicommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW</i> en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).</p> <p>Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.</p>
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Kennis van de taal van het gebied	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 1 SWT
Finaliteit	Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Hoofdstuk VII. Schriftelijk examen

7.1 Aandachtspunten

- ❖ Het aspect “controle” bij het schriftelijk examen vereist niet onmiddellijk de fysieke aanwezigheid van een VCT-waarnemer. Bijgevolg komt het de *juryleden* toe om voor elk examen (elementair, voldoende of grondige kennis) en per niveau (A, B, C of D) een thema, opgave of stelling te kiezen waarover de kandidaat een verhandeling, opstel, verslag of brief moet schrijven.
- ❖ Het niveau van de opgave dient niet alleen aangepast te zijn aan het niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) maar ook aan het niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D).

Zo bijvoorbeeld dient de opgave (en alle daarbij horende teksten) van een schriftelijk taalexamen “elementaire kennis” voor een kandidaat van niveau A van een hoger niveau te zijn dan voor een kandidaat van niveau B.

- ❖ Het thema, de opgave of de stelling waarover de kandidaat een verhandeling, opstel, verslag of brief moet schrijven, wordt minstens vijf werkdagen vóór de schriftelijke proef plaatsvindt, aan de VCT meegedeeld.
- ❖ De opgave van het schriftelijk examen dient eveneens te zijn opgesteld in de taal waarvan de kandidaat blijk moet geven.
- ❖ De kandidaten mogen geen hulpmiddelen zoals een woordenboek, GSM, notities, enz. gebruiken.
- ❖ Onderstaande documenten dienen vóór aanvang van het mondeling gedeelte elektronisch te worden overgemaakt aan de VCT:
 - het thema, de opgave of de stelling van de schriftelijke proef;
 - een afschrift van de schriftelijke proef van elke kandidaat;
 - een afschrift van de evaluatiebladen;
 - alle teksten, (kranten)artikelen of bescheiden die werden gebruikt;
 - een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
 - het proces-verbaal.
- ❖ Het komt de VCT toe om *a posteriori* nog mogelijke opmerkingen te maken bij het proces-verbaal. Meer bepaald kan de VCT bijvoorbeeld opmerken dat dezelfde punten werden toegekend aan twee verhandelingen waarvan manifest tot uiting komt dat de ene inhoudelijker beter en meer gestoffeerd was dan de andere.

7.2 Examenprogramma

Wat het examenprogramma betreft, verwijst de VCT naar de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 “tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966”.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, enz.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3 SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.
Voldoende kennis van de tweede taal (gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW)	
a) Vrije vertaling van een administratieve tekst <i>van de tweede taal naar de eerste</i> ; b) Verhandeling of verslag.	
Kennis van de taal van het gebied	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	a) Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, <i>vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied)</i> ; b) Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, enz.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen

	betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3 SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

7.2.1 Voorbeelden examenprogramma

De VCT somt hieronder enkele voorbeelden op van opdrachten voor de schriftelijke proef, en dit per niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) en per niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D). Het is aangeraden om te voor de hand liggende thema's te vermijden, zoals "*Quelle profession exercez-vous ?*", "*Décrivez en quoi consiste votre travail*" of "*Quels sont vos hobbies?*". Zulke thema's kan de kandidaat namelijk op voorhand voorbereiden. Uiteraard zijn onderstaande voorbeelden slechts ter illustratie. Deze bedenking doet uiteraard geen afbreuk aan de waarde van de thema's die tot op heden werden gebruikt door de taalgrensgemeenten.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Niveau A	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+30 regels): <ul style="list-style-type: none"> « <i>Est-ce qu'on a besoin de critères pour réussir sa vie ?</i> » « <i>Le rôle de la commune dans la politique de la sécurité routière.</i> » « <i>Faut-il imposer un test d'aptitude à la conduite pour les seniors?</i> » « <i>La question de la double nationalité se repose en Belgique</i> » « <i>Euthanasie pour les mineurs d'âge. Pour ou contre ?</i> » <li style="text-align: center; padding: 10px 0;">OF ❖ verslag gericht aan de gemeentesecretaris met betrekking tot een welbepaald pijnpunt in de werkzaamheden
Niveau B	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+20 regels) : <ul style="list-style-type: none"> « <i>Gagner à la loterie est une malédiction</i> » « <i>Travailler jusqu'à 67 ans</i> » « <i>Qu'est-ce que vous pensez de la stérilisation obligatoire des chats ?</i> » « <i>La Hongrie et sa "taxe sur les chips", le Danemark et sa "taxe sur les graisses". Considérez-vous qu'il s'agit là de mesures utiles pour lutter contre l'obésité ?</i> » « <i>Pour ou contre les distributeurs de sodas dans les écoles?</i> » <li style="text-align: center; padding: 10px 0;">OF ❖ brief aan de ouders van de kinderen (bv. voor kinderverzorgster)
Niveau C	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+15 regels) : <ul style="list-style-type: none"> « <i>Quelles sont vos projets pour les vacances d'hiver ?</i> » « <i>Faut-il maigrir pour se sentir bien dans sa peau ?</i> »

	<p>« Comment je passe mon weekend? »</p> <p>« Qu'est-ce que vous feriez si vous gagniez à la loterie ? »</p> <p>« Dans vos rêves, quelle est votre destination de vacances idéale ? »</p> <p>OF</p> <p>❖ antwoordbrief aan een inwoner over geluidsoverlast (bv. voor een examen van politie-inspecteur)</p>
Niveau D	<p>❖ verhandeling (+-10 regels) (bv. voor een examen van leidinggevende zoals een ploegchef)</p> <p>« Présentez-vous et expliquez pourquoi vous aimez l'emploi de ... »</p> <p>« Pourquoi (n) aimez-vous (pas) le métier que vous exercez maintenant ? »</p> <p>« Décrivez une journée de travail »</p> <p>OF</p> <p>❖ antwoordbrief</p>

Voldoende kennis van de tweede taal

Gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politicommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW	a) vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste
	<p>b) verhandeling (+- 30 regels)</p> <p>« Les migrants dans ta commune : une chance ou une menace ? »</p> <p>« Les Belges ont une obligation de vote. Et les étrangers résidant en Belgique ont un droit de vote. Discrimination ? Et pourquoi (pas) ? »</p> <p>« La consommation d'alcool, de la drogue et de la cigarette influence le comportement humain. Sur le plan de la répression, la société se comporte différemment. Qu'en pensez-vous ? »</p> <p>« Un très jeune enfant peut-il apprendre une seconde langue sans perturber l'acquisition de sa langue maternelle ? Est-ce accessible à toutes les familles ? »</p> <p>« Soyez le changement que vous voulez voir dans le monde »</p> <p>« Vivez comme si vous deviez mourir demain. Apprenez comme si vous deviez vivre éternellement. »</p> <p>OF</p> <p>verslag met betrekking tot een welbepaald thema</p>

Kennis van de taal van het gebied

Niveau A	a) vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van gebied
-----------------	--

	<p>b) verhandeling (+- 30 regels)</p> <p>« <i>Moet een tweede taal reeds in het kleuteronderwijs worden aangeleerd? Zo ja, welke en waarom?»</i></p> <p>« <i>Hebben dieren rechten ? Zo ja, dienen deze rechten in de Grondwet te worden opgenomen ?</i></p>
Niveau B	<p>a) vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van gebied</p> <p>b) verhandeling (+-20 regels)</p> <p><i>“Drones, lust voor de veiligheid en last voor privacy?”</i></p> <p><i>“Dierenproeven, een noodzakelijk kwaad?”</i></p> <p><i>“Insecten als alternatief voor het traditionele eten?”</i></p> <p><i>“Wordt het OCMW-rusthuis onbetaalbaar?”</i></p>
Niveau C	<p>a) vrije vertaling vanuit de taal van het diploma in de taal van het gebied</p> <p>b) verhandeling (+- 15 regels)</p> <p><i>“Meer groen in onze gemeente?”</i></p> <p><i>“De gemeente als dichtste aanspreekpunt voor de burger.”</i></p> <p><i>“Zijn er voldoende recreatie- en winkelmogelijkheden in uw gemeente?”</i></p> <p><i>“De gemeente en kinderopvang.”</i></p>
Niveau D	<p>❖ verhandeling (+-10 regels) (bv. voor een examen van leidinggevende zoals een ploegchef)</p> <p><i>“Maakt u een planning op voor de opgedragen werkzaamheden?”</i></p> <p><i>“Wat wilt u veranderen om het werk te verbeteren?”</i></p> <p>OF</p> <p>❖ antwoordbrief</p>

7.3 Evaluatiecriteria

Teneinde op het vlak van de puntentoebedeling voor het schriftelijk examen tot een uniformiteit te komen, wordt er voorgesteld om gebruik te maken van een evaluatieblad dat door de VCT werd opgesteld. Hiervoor baseerde zij zich op een praktijk die door een aantal taalgrensgemeenten wordt toegepast.

Evaluatie van het schriftelijk gedeelte : verhandeling

Punten :
/20

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

Punten	4	3	2	1
onderwerp/uitwerking opdracht	De opdracht is goed begrepen en uitgewerkt	De opdracht is redelijk goed begrepen, maar niet alle onderdelen zijn even goed uitgewerkt.	Een deel van de opdracht is niet begrepen/niet geheel uitgevoerd en/of er zitten onduidelijkheden in de uitwerking van sommige onderdelen.	De opdracht is niet goed begrepen en/of een groot aantal onderdelen is niet correct uitgevoerd en/of één of meer onderdelen zijn helemaal niet uitgevoerd.
woordenschat en woordgebruik	Ruime woordkeuze. Goed gebruik van idioom en synoniemen. Veel variatie. Levendig.	Woordkeuze is voldoende. Soms worden synoniemen gebruikt. Idioom is voldoende. Er is weinig variatie, maar er zijn niet al te veel storende herhalingen.	Woordkeuze is beperkt. Synoniemen worden niet of nauwelijks gebruikt. Idiomatische uitdrukkingen ontbreken. Er zijn veel storende herhalingen.	Woordkeuze is slecht. Vaak worden woorden gebruikt met de verkeerde betekenisnuance. Synoniemen en idiomatische uitdrukkingen worden niet gebruikt.
grammatica en zinsbouw	Er zijn weinig of geen fouten.	Er zijn wel wat fouten, maar ze zijn niet storend en ze staan een goed begrip niet in de weg. Het gebruik van de elementaire grammatica is voldoende.	Er zijn storende fouten. Een goed begrip van de tekst wordt bemoeilijkt. Er zijn ook storende fouten in de elementaire grammatica.	Er zijn veel storende fouten. De tekst is hierdoor slecht te begrijpen. Ook de elementaire grammatica is onvoldoende.
spelling en interpunctie	Er zijn weinig of geen fouten.	Er zijn wel wat fouten, maar ze zijn niet storend en ze staan een goed begrip niet in de weg. Er zijn geen elementaire spelfouten.	Er zijn storende fouten. Een goed begrip van de tekst wordt bemoeilijkt. Er zijn ook storende elementaire spelfouten. Er zijn storende fouten in de	Er zijn veel storende fouten. ook de elementaire spelling is onvoldoende. Interpunctie ontbreekt en/of wordt verkeerd gebruikt.

			interpunctie.	
inhoudelijke correctheid/samenhang	Het werk is een goed lopend geheel. Er zijn goede overgangen en alinea's. Het taalgebruik is correct, past bij het onderwerp.	Het werk is een redelijk lopend geheel. Sommige overgangen ontbreken en/of zijn onduidelijk. De alinea-indeling is niet vlekkeloos. het taalgebruik is meestal correct, maar er zijn wat onvolkomenheden.	Delen van het werk zijn onduidelijk. Overgangen en alinea-indeling ontbreken grotendeels. Het taalgebruik is vaak niet correct.	Het geheel is onduidelijk. Overgangen en alinea's ontbreken. Het taalgebruik is niet correct en/of past niet bij het onderwerp.

Evaluatie van het schriftelijk gedeelte : vertaling

Punten :

/10

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

5/4 | De vertaling is uitstekend en de kandidaat begrijpt de tekst gemakkelijk.

3/2 | De kandidaat vertaalt tamelijk correct en begrijpt de tekst over het algemeen.

1/0 | De kandidaat begrijpt de tekst niet. De vertaling is moeilijk te begrijpen voor een Nederlandstalige.

Hoofdstuk VIII. Mondeling examen

8.1 Aandachtspunten

- ❖ Een kandidaat mag enkel deelnemen aan het mondeling examen indien hij geslaagd is voor de schriftelijke proef. Deze zienswijze geldt evenzeer voor een kandidaat die geslaagd is voor een vorig schriftelijk taalexamen, maar niet voor het mondeling examen. Betrokkene moet het schriftelijk examen niet opnieuw afleggen. Hij kan zich rechtstreeks inschrijven voor het mondeling examen.
- ❖ Met betrekking tot de te gebruiken artikelen voor het mondeling examen stelt de VCT voor om de volgende richtlijn te hanteren: de jury kiest op voorhand per niveau de (kranten)artikelen uit en stelt voor elk artikel een aantal vragen op. De kandidaat mag niet zelf kiezen uit een reeks artikelen.
- ❖ Net zoals bij de schriftelijke proef dient ook voor het mondeling gedeelte het niveau van de opdracht en van het artikel aangepast te zijn aan het niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) alsook aan het niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D).

Zo bijvoorbeeld dient een (kranten)artikel voor een mondeling taalexamen “elementaire kennis” voor een kandidaat van niveau A van een hoger niveau te zijn dan voor een kandidaat van niveau B. *Dit betekent dat aan kandidaten van een verschillend niveau ook een verschillend artikel moet worden gegeven.*

- ❖ Tijdens het mondeling examen zelf mag de kandidaat enkel worden aangesproken in de taal van het bewuste examen. Dit beduidt dat de jury alle vragen in die taal dient te formuleren.
- ❖ Na afloop van de mondelinge proef dient de VCT-waarnemer bijkomend in het bezit te worden gesteld van :
 - een afschrift van de evaluatiebladen;
 - een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
 - het proces-verbaal.

Bij ontstentenis van de VCT-waarnemer moeten de volgende documenten elektronisch worden overgemaakt aan de VCT:

- de opgave/taak van de mondelinge proef;
- een afschrift van de evaluatiebladen;
- alle teksten, (kranten)artikelen en bijhorende vragen;
- een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
- het proces-verbaal.

8.2 Examenprogramma

Wat het examenprogramma betreft, wordt ook hier net als bij het schriftelijk examen verwezen naar voornoemd koninklijk besluit van 8 maart 2001.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, enz.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, enz.

Voldoende kennis van de tweede taal (gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW)
Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

Kennis van de taal van het gebied	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, enz.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, enz.

8.2.1 Examenprogramma

De VCT vermeldt hieronder de indeling van het examenprogramma voor de mondelinge proef, en dit per niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) en per niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D).

Elementaire kennis van de tweede taal	
Niveau A	a) lezen en uitzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen

	<ul style="list-style-type: none"> - samenvatting geven - vragen beantwoorden <p>b) een gesprek</p>
Niveau B	<p>a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden <p>b) een gesprek</p>
Niveau C	<p>a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden <p>b) een gesprek</p>
Niveau D	<p>a) zich voorstellen</p> <p>b) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden

Voldoende kennis van de tweede taal

gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW	<p>a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden <p>b) een gesprek</p>
--	--

Kennis van de taal van het gebied

Niveau A	<p>a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden <p>b) een gesprek</p>
Niveau B	<p>a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel</p> <ul style="list-style-type: none"> - stukje voorlezen - samenvatting geven

	- vragen beantwoorden
	b) een gesprek
Niveau C	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) zichzelf voorstellen
Niveau D	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) zichzelf voorstellen

8.3 Evaluatiecriteria

Naar analogie met het schriftelijk examen, wordt er voor de punttoebedeling voor het mondeling examen evenzeer een evaluatieblad voorgesteld.

Evaluatie van het mondeling gedeelte : mondelinge taalvaardigheid

Punten :
/20

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

woordenschat	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	4.5
grammatica en zinsbouw	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	4.5
begrip van de tekst	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	
uitspraak	0	0.5	1	1.5	2	2.5				
vlotheid	0	0.5	1	1.5	2	2.5				
interactie	0	0.5	1	1.5	2					

Hoofdstuk IX. Punten

9.1 Minimumvereiste per niveau

Om te slagen voor het taalexamen over:

- de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte;
- de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte;
- de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

In geen geval kan er sprake zijn van een optelling van de punten bekomen voor het schriftelijk en het mondeling examengedeelte. Dit komt op expliciete wijze tot uiting in het gebruik van het woord 'ieder'.

9.2 Motiveringsplicht

Het toekennen van punten is een oordeel omtrent een kandidaat. Dat oordeel, dat de vorm aanneemt van een beslissing, dient de redenen weer te geven op grond waarvan deze werd genomen. Deze redenen mogen zich niet beperken tot een louter abstracte en vormelijke stijlformule maar moeten pertinent zijn en volstaan om de beslissing van al dan niet slagen te schragen. Dit kan geschieden aan de hand van de evaluatiefiches (zie 7.3 en 8.3).

Hoofdstuk X. Examencommissie

10.1 Samenstelling examencommissie

De examencommissie is als volgt samengesteld:

Wie	Taak
Minstens twee juryleden	Examen afnemen en kandidaten beoordelen
Secretaris	Logistieke ondersteuning (bv. opmaak van het proces-verbaal)
Vertegenwoordiger van de VCT	Nagaan of het examen conform de bestuurstaalwet verloopt

10.2 Aandachtspunten

Hieronder worden er enkele aandachtspunten opgesomd die verband houden met de jury:

- ❖ uitsluitend de juryleden mogen de punten toekennen. *Noch de secretaris noch de VCT-waarnemer hebben dus enige inspraak in de toekenning van de resultaten.* De secretaris oefent namelijk een logistieke ondersteuning uit, terwijl de afgevaardigde van de VCT, als waarnemer, in eerste instantie toeziet of de handelingen van de jury conform de bestuurstaalwet zijn. In dit verband geniet de waarnemer van de VCT evenzeer een appreciatierecht wat de toekenning van de punten betreft. Het staat deze laatste ook vrij om tijdens het mondeling examen bijkomende vragen te stellen aan de kandidaat;
- ❖ de VCT verzoekt betrokken gemeenten om het mondeling taalexamen zoveel mogelijk in de voormiddag te laten doorgaan. Dit verzoek verwezenlijken is soms niet evident daar er in beginsel een beroep wordt gedaan op leerkrachten voor de jurysamenstelling. Het is echter niet ondenkbaar om benevens leerkrachten ook een beroep te doen op gepensioneerde leerkrachten, vertalers-tolken en (gewezen) ambtenaren die in het bezit zijn van het Selor-taalcertificaat “artikel 12”.

Verder is het niet ondenkbaar om de examens te organiseren tijdens een van de schoolvakanties;

- ❖ teneinde belangenvermenging te vermijden, dient zoveel mogelijk een beroep te worden gedaan op juryleden die niet woonachtig zijn in de taalgrensgemeente zelf. Verder dringt een regelmatige wijziging in de samenstelling van de jury zich op;
- ❖ het betaamt niet dat een vertegenwoordiger van de toezichthoudende overheid als jurylid zetelt;
- ❖ er mogen geen familiale banden bestaan tussen de juryleden onderling;

- ❖ juryleden mogen geen (bij)les geven aan de kandidaten om belangenvermenging te vermijden;
- ❖ het optreden van de jury bij de beoordeling van de examens dient correct en rechtvaardig te zijn. Dit beduidt onder meer dat de juryleden hun beoordeling niet afhankelijk mogen stellen van elementen vreemd aan het taalexamen., zoals bijvoorbeeld de noodzaak om dringend iemand aan te werven. Het gebruik van een evaluatieblad door de jury kan dat gedeeltelijk verhelpen (zie 7.3 en 8.3).

Hoofdstuk XI. Proces-verbaal

11.1 Schriftelijk examen

Het loutere feit dat de VCT niet aanwezig is op een schriftelijk examen neemt niet weg dat zij *a posteriori* opmerkingen bij dit examen kan formuleren. Dit optreden van de VCT wordt overigens gedictieerd door haar tussenkomst in het examen, met name bij het toezicht op de verhandeling en de daarbij horende quotering.

Daarom dient het *proces-verbaal van het schriftelijk examen na afloop steeds elektronisch aan de VCT te worden bezorgd*. Het proces-verbaal dient dan ook van een afzonderlijke ruimte ten behoeve van de VCT te zijn voorzien. Die ruimte dient duidelijk gescheiden te zijn aan de ruimte waarin de jury hun handtekening plaatst. De VCT maakt, naargelang de omstandigheden, al dan niet opmerkingen op de daartoe voorziene ruimte.

Uit voorgaande vloeit voort dat de betrokken lokale overheid ruimte voorziet voor de VCT om mogelijke opmerkingen te maken bij haar *a posteriori* toezicht.

11.2 Mondeling examen

Hier doen zich twee situatiebeelden voor, met name (a) de VCT is aanwezig op het mondeling examen en (b) de VCT heeft zich door omstandigheden verontschuldigd.

(a) *De VCT-waarnemer maakt geen deel uit van de jury*. Daarom dient het proces-verbaal ook hier van een afzonderlijke ruimte ten behoeve van de VCT te zijn voorzien. Die ruimte dient duidelijk gescheiden te zijn aan de ruimte waarin de jury hun handtekening plaatsen. Ter zitting maakt de VCT al dan niet opmerkingen op de daartoe voorziene ruimte. Een afschrift van het proces-verbaal, voorzien van een handtekening, wordt onmiddellijk na het mondeling examen aan de VCT-waarnemer overhandigd.

(b) In deze omstandigheid dient een afschrift van het proces-verbaal onverwijld per elektronische post aan de VCT te worden bezorgd. *Enkel in deze omstandigheid kan de ruimte die voor de VCT is voorzien door de lokale overheid ingevuld worden met 'verontschuldigd'.*

11.3 Voorbeeld

De leden van de jury/examinatoren

Naam + handtekening

Naam + handtekening

Secretaris

Naam + handtekening

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Opmerkingen:

Naam + handtekening

Bijlage: omzendbrief 'Organisatie taalexamens' van 13 december 2013

Geachte heer, geachte mevrouw,

Ter zitting van 13 december 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) geoordeeld dat het opportuun is te herinneren aan de regelgeving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de VCT en van de Raad van State inzake de organisatie van de taalexamens, welke het volgende inhouden.

1. Regelgeving inzake taalexamens en toezicht door de VCT

Met toepassing van de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, 2^e lid, van de SWT, is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die worden georganiseerd in de taalgrensgemeenten.

1.1. Regelgeving

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang

heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, 2^e lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is *"de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."*

1.2. Toezicht door de VCT

De betrokken overheden stellen in overleg met de VCT een datum vast waarop de examens georganiseerd worden.

Voorafgaandelijk aan het examen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis - artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT; voldoende kennis - artikel 15, § 2, 1^e lid, SWT of kennis van de taal van het gebied - artikel 15, § 1, SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de samenstelling van de jury.

2. Examinatoren en quoteringen

De VCT herinnert eraan dat de quoteringen, volgens haar vaste rechtspraak, uitsluitend het werk zijn van examinatoren die, op een onbetwiste manier, de vereiste hoedanigheid en objectiviteit aan de dag kunnen leggen. Zulks moge blijken uit, enerzijds, de diploma's die zij kunnen voorleggen en, anderzijds, de functie die zij uitoefenen en die met die diploma's overeenstemt.

De examinatoren kennen de punten toe, rekening houdend met de finaliteit van het afgelegde examen.

Steunend op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 "tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966" stelt de VCT voor om het volgende in acht te nemen:

Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

3. Finaliteit en programma van de onderscheiden taalexamens

De finaliteit van de onderscheiden taalexamens blijkt uit de bewoordingen van de SWT en uit de voorbereidende werkzaamheden ervan.

Wat het examenprogramma betreft, stelt de VCT voor te steunen op de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001. Zulks, enerzijds, teneinde tussen de taalgrensgemeenten tot een zekere uniformiteit te komen en, anderzijds, haar in staat te stellen haar toezicht uit te oefenen.

3.1. Elementaire kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 2° lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.

Programma: a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

3.2. Voldoende kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 1^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW en moet

hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).

Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

Programma: Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

3.3. Kennis van de taal van het gebied

Rechtsgrond: Artikel 15, § 1, van de SWT.

Finaliteit: Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.

Programma: a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

1. Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied);
2. Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitsverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

Opmerking: De VCT merkt op dat houders van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld is, naast het examen over de kennis van de taal van het gebied, tevens het examen over de elementaire kennis van de tweede taal dienen af te leggen.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE

Bijlage 3: Koninklijk besluit functionele tweetaligheid

31474

MONITEUR BELGE — 03.03.2017 — BELGISCH STAATSBLAD

SERVICE PUBLIC FEDERAL PERSONNEL ET ORGANISATION

[C - 2017/40067]

24 FEVRIER 2017. — Arrêté royal portant exécution de l'article 43ter, § 7 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'article 43ter, § 7, alinéa 1er, des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative prévoit que les agents qui veulent pouvoir évaluer des agents de l'autre rôle linguistique doivent fournir la preuve de la connaissance de la deuxième langue adaptée à la nature de la tâche.

D'autre part, pour pouvoir exercer une fonction de management, le candidat doit, au plus tard six mois après sa désignation, sous peine de fin prématurée de son mandat, fournir la preuve de la connaissance de la deuxième langue, visée à l'alinéa précédent.

Le même article 43ter, § 7, 5ème alinéa, prévoit que les agents qui (entre autres) exercent une tâche qui doit assurer l'unité de jurisprudence, doivent également fournir, au préalable, outre la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'alinéa 1er, la preuve de la connaissance, adaptée à une tâche, qui doit assurer le maintien de l'unité de jurisprudence.

La loi détermine, dans ce même article 43ter, § 7, 7ème alinéa, que les conditions et le programme de ces examens linguistiques, ainsi que la composition de la commission d'examen doivent être fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Cet arrêté royal n'ayant jamais été promulgué, des mesures transitoires ont été adoptées par l'arrêté royal du 16 mai 2003 portant désignation d'adjoints bilingues à titre de mesure transitoire dans les services centraux des services publics fédéraux, lequel a déjà été prorogé à dix reprises depuis lors (les arrêtés royaux des 1er février 2005, 15 décembre 2005, 7 juin 2007, 10 novembre 2007, 4 mars 2008, 28 septembre 2008, 31 janvier 2009, 1er octobre 2009, 17 septembre 2010 et 26 mai 2011). La dernière prolongation a pris fin le 31 décembre 2011.

Il est donc urgent de prendre les mesures permettant de garantir l'application des dispositions de la loi.

Le présent projet a pour objectif de rendre applicable les dispositions de la loi par des modifications des arrêtés royaux du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, du 29 octobre 2001 relatif à la désignation à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation et du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation.

Ce projet détermine également les conditions, le programme des examens, ainsi que la composition de la commission d'examen, afin de répondre au prescrit légal.

1. Composition des commissions d'examen

L'article 43ter, § 7, alinéa 7, des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative, prescrit que "la composition de la commission d'examen visée à l'alinéa 1er et à l'alinéa 5 » soit fixée « par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres ». Cette composition est la même que pour les autres examens linguistiques.

2. Nature et niveau des examens linguistiques (conditions et programme)

Le programme des examens linguistiques sur la connaissance fonctionnelle de la deuxième langue, adaptée à la tâche d'évaluation et sur la connaissance linguistique exigée pour l'unité de jurisprudence est fixé à l'article 43ter, § 7 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966.

2.1. Connaissance fonctionnelle - évaluation

Les examens linguistiques sur la connaissance fonctionnelle - évaluation ont pour objectif d'évaluer la connaissance orale active et passive des candidats. Cette connaissance doit être adaptée à la nature de la tâche d'évaluation, et a pour objectif d'améliorer la communication et la collaboration entre le management, l'évaluateur et ses collaborateurs.

Les examens linguistiques sur la connaissance fonctionnelle évaluation comporte dans cet ordre, d'une part, une épreuve d'expression orale dans la deuxième langue (simulation d'un entretien d'évaluation) et, d'autre part, une épreuve de compréhension à la lecture et de contrôle du contenu d'un texte rédigé dans l'autre langue nationale.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST PERSONEEL EN ORGANISATIE

[C - 2017/40067]

24 FEBRUARI 2017. — Koninklijk besluit houdende de uitvoering van artikel 43ter, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Artikel 43ter, § 7, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat ambtenaren die ambtenaren van de andere taalrol willen kunnen evalueren het bewijs moeten leveren van de aard van de taak vereiste kennis van de tweede taal.

Daarnaast moet de kandidaat die een managementfunctie wil uitoefenen, uiterlijk zes maanden na zijn aanstelling, op straffe van een voortijdige beëindiging van zijn mandaat, het bewijs leveren van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het vorig lid.

Verder bepaalt hetzelfde artikel 43ter in zijn § 7, 5e lid, dat de ambtenaren die (onder andere) een taak uitoefenen die de eenheid van rechtspraak moet verzekeren, vooraf, bovenop het bewijs van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het eerste lid, het bewijs leveren van de kennis, aangepast aan een taak, die de eenheid van de rechtspraak moet verzekeren.

De wet stelt in hetzelfde artikel 43ter, § 7, 7e lid, dat de voorwaarden en het programma van deze taalexamen, evenals de samenstelling van de examencommissies dienen te worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Daar dit koninklijk besluit nooit werd uitgevaardigd, heeft men overgangsmaatregelen aangenomen bij het koninklijk besluit van 16 mei 2003 betreffende de aanwijzing van tweetalig adjuncten bij wijze van overgangsmaatregel in de centrale diensten van de federale overheidsdiensten, welke sindsdien reeds tienmaal verlengd werden (de koninklijke besluiten van 1 februari 2005, 15 december 2005, 7 juni 2007, 10 november 2007, 4 maart 2008, 28 september 2008, 3 januari 2009, 1 oktober 2009, 17 september 2010 en 26 mei 2011). De laatste verlenging liep ten einde op 31 december 2011.

De tijd dringt om maatregelen te treffen die toelaten om de toepassing van de bepalingen van de wet te garanderen.

Dit ontwerp heeft als doel de bepalingen van de wet van toepassing te maken door wijziging van de koninklijk besluiten van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen, van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatrische federale overheidsdiensten en van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staf functies in de federale overheidsdiensten en de programmatrische overheidsdiensten.

Dit ontwerp definieert ook de voorwaarden, het programma van de examens en de samenstelling van de examencommissie, om aan de wettelijke eisen beantwoorden.

1. Samenstelling van de examencommissies

Artikel 43ter, § 7, 7e lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, voorziet dat "alsmede de samenstelling van de examencommissie bedoeld in het eerste en het vijfde lid worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad". Deze samenstelling is dezelfde als voor de andere taalexamen.

2. Aard en peil van de taalexamen (voorwaarden en programma)

Het programma van de taalexamen over de functionele kennis van de tweede taal, aangepast aan de evaluatietask en over de taalkennis vereist voor de eenheid van de rechtspraak is vastgelegd in het art. 43ter, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

2.1. Functionele kennis - evaluatie

De taalexamen over de functionele kennis - evaluatie hebben tot doel de actieve en passieve mondelinge taalvaardigheid te evalueren. Deze kennis dient aan de aard van de evaluatietask aangepast te zijn en strekt ertoe de communicatie en de samenwerking tussen het management, de evaluator en zijn medewerkers te verbeteren.

De taalexamen over de functionele taalkennis evaluatie bestaan uit, in die volgorde, enerzijds, een proef mondelinge expressie in de tweede taal (simulatie van een evaluatiegesprek) en, anderzijds een proef begrijpend lezen van en controle van de inhoud van een tekst opgesteld in die tweede taal.

Les critères d'évaluation et les conditions minimales de réussite, sont fixés comme suit :

- Epreuve portant sur l'expression orale (simulation d'un entretien d'évaluation) comparable avec le niveau B2 du « Cadre européen commun de référence pour les langues » (CECR);

- Epreuve sur la compréhension à la lecture et le contrôle du contenu d'un texte rédigé dans la deuxième langue comparable avec le niveau C1 du CECR.

Pour réussir le candidat doit obtenir six dixièmes des points dans chacune des épreuves.

2.2 Connaissance linguistique pour l'unité de jurisprudence

L'examen linguistique requis pour l'unité de jurisprudence a pour objectif de vérifier si le fonctionnaire, en plus de la connaissance fonctionnelle de la deuxième langue, adaptée à la tâche d'évaluation prévue à l'art. 43ter, § 7, alinéa 1 des lois coordonnées, est également en mesure de fournir la preuve de sa connaissance du vocabulaire administratif et juridique dans la deuxième langue en vue d'assurer l'unité de jurisprudence dans le cadre des missions qui lui sont confiées.

La notion de l'unité de jurisprudence est celle qui est déjà utilisée dans la réglementation existante par exemple dans l'arrêté royal du 18 mars 2004 portant désignation de certaines administrations des services centraux des services publics fédéraux qui assurent l'unité de jurisprudence.

Les critères d'évaluation et des conditions minimales de réussite, sont fixés comme suit :

Le vocabulaire administratif et juridique à connaître est repris dans un syllabus que Selor met à la disposition sur son site internet.

Ce syllabus contient une liste de 800 termes administratifs et juridiques dans les deux langues nationales. Le vocabulaire administratif et juridique repris dans le syllabus est exhaustif dans le sens où le candidat ne pourra être interrogé que sur ce vocabulaire.

Le candidat doit apporter la preuve qu'il maîtrise le vocabulaire administratif et juridique de la deuxième langue de manière suffisante afin de pouvoir assurer l'unité de jurisprudence dans l'exercice de ses fonctions.

Pour réussir le candidat doit obtenir sept dixièmes des points.

L'agent chargé d'assurer l'unité de jurisprudence qui ne réussit pas, maintient son emploi, conformément à la loi qui prescrit uniquement une fin prématurée pour le mandataire qui n'a pas réussi. Cependant, dans ce cas, l'agent ne peut plus exercer la tâche d'assurer l'unité de jurisprudence.

3. Entrée en vigueur et dispositions transitoires et finales

Le titulaire d'une fonction de management, telle que visée dans l'article 2, § 1 de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle - évaluation.

Le titulaire d'une fonction d'encadrement management, telle que visée dans l'article 2, § 1 de l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle - évaluation.

L'agent chargé d'assurer l'unité de jurisprudence qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle - unité de jurisprudence.

Les agents qui conformément à l'article 43, § 3, alinéa 3, l'article 43, § 4, alinéa 1er, in fine ou l'article 46, § 4 ont fourni la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à ces alinéas ou ce paragraphe, avant la date à laquelle le § 7 entre en vigueur, sont dispensés des examens visés au § 7, alinéa 1er et 5. Il s'agit des articles 12, 7 et 13 de l'arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques.

De evaluatiecriteria en de minimumvoorwaarden tot slagen worden bepaald als volgt :

- Proef mondelinge expressie (simulatie van een evaluatiegesprek) vergelijkbaar met het niveau B2 van het "Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen" (GERK);

- Proef begrijpend lezen van en controle van de inhoud van een tekst opgesteld in de tweede taal vergelijkbaar met niveau C1 van het GERK.

Om te slagen moet de kandidaat zes tienden van de punten voor elk van beide proeven behalen.

2.2. Taalkennis vereist voor de eenheid van rechtspraak

Het taalexamen vereist voor de eenheid van rechtspraak heeft tot doel na te gaan of de ambtenaar, bovenop de functionele taalkennis van de tweede taal, aangepast aan de evaluatietask zoals bepaald in art. 43ter, § 7, eerste lid van de gecoördineerde wetten, eveneens in staat is het bewijs te leveren van de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in de tweede taal voor de uitoefening van een taak die de eenheid van rechtspraak verzekert.

Het begrip eenheid in rechtspraak is deze die reeds wordt gebruikt in de bestaande regelgeving bijvoorbeeld in het koninklijk besluit van 18 maart 2004 houdende bepaling van sommige afdelingen van de centrale diensten van de federale overheidsdiensten die de eenheid in rechtspraak verzekeren.

De evaluatiecriteria en de minimumvoorwaarden tot slagen worden bepaald als volgt :

De te kennen administratieve en juridische woordenschat wordt opgenomen in een syllabus, die Selor op zijn website ter beschikking stelt.

Deze syllabus bevat een lijst met 800 administratieve en juridische termen in de beide landstalen. De administratieve en juridische woordenschat die in de syllabus opgenomen wordt, is exhaustief : de kandidaat wordt enkel over deze woordenschat ondervraagd.

Uit het examen moet blijken dat de kandidaat de administratieve en juridische woordenschat in de tweede taal voldoende beheerst om, bij de uitoefening van een taak, de eenheid in de rechtspraak te verzekeren.

Om te slagen moet de kandidaat zeven tienden van de punten behalen.

De ambtenaar die eenheid in rechtspraak moet verzekeren en niet slaagt behoudt zijn betrekking, conform de Wet die enkel voor de mandaathouder in een voortijdige beëindiging van zijn mandaat voorziet, bij niet slagen. In dit geval, kan de ambtenaar evenwel de taak die de eenheid in rechtspraak moet verzekeren niet meer uitoefenen.

3. Inwerkingtreding, overgangs- en slotbepalingen

De houder van een managementfunctie zoals bedoeld in artikel 2, § 1 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten, die in dienst is op datum van inwerkingtreding van dit besluit heeft 30 maanden de tijd vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis - evaluatie.

De houder van een staffunctie zoals bedoeld in artikel 2, § 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten, die in dienst is op datum van inwerkingtreding van dit besluit heeft 30 maanden de tijd vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis - evaluatie.

De ambtenaar belast met het verzekeren van de eenheid van de rechtspraak in dienst op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, beschikt over een periode van 30 maanden vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis - eenheid van rechtspraak.

De ambtenaren die overeenkomstig artikel 43, § 3, derde lid, artikel 43, § 4, eerste lid, in fine of artikel 46, § 4 het bewijs geleverd hebben van de kennis van de tweede taal, bedoeld in deze leden of die paragraaf vóór de datum waarop § 7 in werking treedt, worden vrijgesteld van de examens bedoeld in § 7, eerste en vijfde lid. Het betreft de artikelen 12, 7 en 13 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis.

Les sections réunies de la Commission permanente de Contrôle linguistique en sa séance du 2 décembre 2016 ont jugé que les agents qui ont obtenu un brevet linguistique article 12, après l'entrée en vigueur de l'article 43ter § 7, seront ainsi dispensés des examens visés au § 7, alinéa 1er et 5.

Ainsi les détenteurs d'une fonction d'encadrement sont chargés d'une fonction qui inclut la gestion, la direction, la coordination, le coaching etc...

Les directeurs fonctionnels des services d'encadrement « Budget et Contrôle de Gestion », « Personnel et Organisation », « Technologie de l'Information et de la Communication » du service public fédéral font, en application de l'article 4 de l'arrêté royal du 7 novembre 2000 portant création et composition des organes communs à chaque service public fédéral, ainsi partie du Comité de Direction et sont à cet effet chargé de la gestion du service public fédéral concerné. Le Comité de Direction est chargé de la gestion journalière et opérationnelle et rempli par conséquent principalement une fonction de gestion.

A cela s'ajoute que le projet de contrat d'administration est discuté au sein du Comité de Direction et rédigé de sorte que chaque détenteur de fonction de management, ou fonction d'encadrement a été impliqué dans la rédaction de celui-ci, tout du moins pour une partie et au moins pour les éléments qui concernent leur fonction et domaine de responsabilité (l'article 11bis, § 3, de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation).

Les détenteurs des fonctions d'encadrement ne tombent pas sous la notion de « fonctionnaires », comme visé à l'article 43ter, § 7, 1er alinéa, des lois coordonnées. Tout comme les fonctions d'encadrement, les fonctions de management sont exercées dans le cadre d'un mandat, celui-ci renouvelable temporairement pour une période de 6 ans. Le caractère temporaire inhérent est une caractéristique essentielle du statut des détenteurs de mandat, qui se différencie essentiellement du statut des fonctionnaires.

Les détenteurs d'une fonction d'encadrement sont tels que les détenteurs d'une fonction de management soumis à un statut exceptionnel en ce compris au niveau de la sélection, du recrutement, de la désignation, l'exercice de la fonction, les règles de rémunération et l'évaluation ainsi que la fin de la désignation, s'écartant du statut normal qui est d'application pour les fonctionnaires. En outre, il faut remarquer que le statut des détenteurs d'une fonction de management et que le statut des détenteurs d'une fonction d'encadrement sont en grande partie similaire en ce qui concerne la procédure de sélection, le recrutement, la désignation, l'évaluation et la fin du mandat.

Tout comme les détenteurs d'une fonction de management, les détenteurs d'une fonction d'encadrement sont appelés à évaluer des agents de l'autre rôle linguistique directement et en personne. Ceci est justifié par la constatation que l'évaluation du collaborateur est inhérente à une fonction de gestion.

Le concept de « fonction de management » comme visé à l'article 43ter, § 7, des lois coordonnées devrait également être interprété de telle manière que les détenteurs d'une fonction d'encadrement soient repris.

Enfin, Sire, il est proposé de faire entrer en vigueur le présent arrêté le 1er mai 2017. L'article 43ter, § 7 des lois coordonnées entre en vigueur à la même date.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

Le Ministre de l'Intérieur,
J. JAMBON

Le Ministre chargé de la Fonction publique,
S. VANDEPUT

De verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht oordeelden in zitting van 2 december 2016 dat ambtenaren die een taalattest artikel 12 verwerven, na de inwerkingtreding van 43ter, § 7 eveneens vrijgesteld zijn van de examens bedoeld in § 7, eerste en vijfde lid.

Ook de houders van een staffunctie zijn belast met een functie die beheren, leiden, coördineren, coaching, etc., omvat.

De functionele directeurs van de stafdiensten "Begroting en Beheerscontrole", "Personeel en Organisatie" en "Informatie- en Communicatietechnologie" van de federale overheidsdienst maken, overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 7 november 2000 houdende oprichting en samenstelling van de organen die gemeenschappelijk zijn aan iedere federale overheidsdienst, eveneens deel uit van het Directiecomité en zijn als dusdanig belast met het beheer van de betrokken federale overheidsdienst. Het Directiecomité is belast met het dagelijks en operationeel beheer en vervult derhalve voornamelijk een beheersfunctie.

Daarbij weze opgemerkt dat het ontwerp van bestuursovereenkomst besproken wordt in het Directiecomité en zodanig wordt opgemaakt dat alle houders van managementfuncties of staffuncties, althans gedeeltelijk en minstens voor wat betreft de elementen die betrekking hebben op hun functie en verantwoordelijkheidsdomein, actief betrokken zijn geweest bij de opmaak ervan. (artikel 11bis, § 3, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten)

De houders van de staffuncties vallen niet onder het begrip "ambtenaren", zoals bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, van de gecoördineerde wetten. Zowel de managementfuncties als de staffuncties worden uitgeoefend in het kader van een mandaat, zijnde een hernieuwbare tijdelijke aanwijzing voor 6 jaar. Dit inherent tijdelijk karakter is een wezenskenmerk van het statuut van de mandaathouder, dat essentieel verschilt van het statuut van de ambtenaar.

De houders van een staffunctie worden net als de houders van een managementfunctie onderworpen aan een uitzonderingsstatuut dat zowel wat de selectie, de werving, de aanstelling, de uitoefening van de functie, de bezoldigingsregeling en de evaluatie betreft als het einde van de aanstelling, afwijkt van het gewone statuut dat toepasselijk is op de ambtenaren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het statuut van de houders van een managementfunctie en dat van de houders van een staffunctie grotendeels gelijklopend is wat betreft de selectieprocedure, de werving, de aanstelling, de evaluatie en het einde van het mandaat.

Net zoals de houders van managementfunctie dienen de houders van een staffunctie medewerkers van een andere taalrol rechtstreeks en in persoon te evalueren. Dit is verantwoord door de vaststelling dat het evalueren van medewerkers inherent is aan de beheersfunctie.

Het begrip "managementfunctie" zoals bedoeld in artikel 43ter, § 7, van de gecoördineerde wetten dient dan ook zo te worden begrepen dat het ook de houders van een staffunctie omvat.

Tenslotte, Sire, wordt voorgesteld om dit besluit in werking te laten treden op 1 mei 2017. Art. 43ter, § 7 van de gecoördineerde wetten treedt in werking op dezelfde datum.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. JAMBON

De Minister belast met Ambtenarenzaken,
S. VANDEPUT

AVIS 60.663/2 DU 12 JANVIER 2017 DU CONSEIL D'ETAT, SECTION DE LEGISLATION, SUR, UN PROJET D'ARRETE ROYAL 'PORTANT EXECUTION DE L'ARTICLE 43ter, § 7 DES LOIS SUR L'EMPLOI DES LANGUES EN MATIERE ADMINISTRATIVE, COORDONNEES LE 18 JUILLET 1966'

Le 14 décembre 2016, le Conseil d'Etat, section de législation, a été invité par le Ministre de la Défense, chargé de la Fonction publique à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'portant exécution de l'article 43ter, § 7 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966'.

Le projet a été examiné par la deuxième chambre le 12 janvier 2017.

La chambre était composée de Pierre Vandernoot, président de chambre, Luc Detroux et Wanda Vogel, conseillers d'Etat, Christian Behrendt, assesseur, et Anne-Catherine Van Geersdaele, greffier.

Le rapport a été présenté par Jean-Baptiste Levaux, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre Vandernoot.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 12 janvier 2017.

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, le projet appelle les observations suivantes.

Examen du projet

Préambule

1. Plusieurs dispositions du projet, dont notamment les articles 6, 7 et 10, ont pour objet le statut des agents de l'Etat.

Pour cette raison l'article 107 de la Constitution doit faire l'objet d'un visa dans un alinéa 1er nouveau.

2. Il résulte de l'article 6, § 1er, de la loi du 15 décembre 2013 'portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative' que le projet examiné, qui a été et doit être délibéré en Conseil des ministres, doit en principe faire l'objet d'une analyse d'impact.

L'auteur du projet est toutefois dispensé de l'accomplissement de cette formalité car le texte à l'examen concerne « l'autorégulation de l'autorité fédérale » (1).

Le préambule sera donc complété afin de mentionner cette dispense conformément à l'article 10 de l'arrêté royal du 21 décembre 2013 'portant exécution du titre 2, chapitre 2 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative'.

3. Il y a lieu d'inverser l'ordre des alinéas relatifs à l'avis du Conseil d'Etat et de la Commission permanente de contrôle linguistique.

Dispositif

Article 3

Dès lors que l'article 10bis en projet se limite à reproduire, partiellement, les termes de l'article 43ter, § 7, alinéas 1er et 3, des lois coordonnées du 18 juillet 1966 'sur l'emploi des langues en matière administrative' (ci-après : « les lois coordonnées »), il sera omis.

En effet, d'une part, il est inutile et, d'autre part, la reproduction de dispositions d'une norme hiérarchiquement supérieure peut prêter à confusion en ce qui concerne la nature précise de la règle et peut plus particulièrement conduire à ce que l'on perde de vue ultérieurement que son auteur n'est pas compétent pour modifier la disposition concernée (2).

L'article 10ter, devenant 10bis, sera alors complété dans la phrase liminaire de son alinéa 1er pour se référer à l'examen linguistique visé à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, des lois coordonnées du 18 juillet 1966.

ADVIES 60.663/2 VAN 12 JANUARI 2017 VAN DE RAAD VAN STATE, AFDELING WETGEVING, OVER EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT 'TOT UITVOERING VAN ARTIKEL 43TER, § 7 VAN DE WETTEN OP HET GEBRUIK VAN DE TALEN IN BESTUURZAKEN, GECOÖRDINEERD OP 18 JULI 1966'

Op 14 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966'.

Het ontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 12 januari 2017.

De kamer was samengesteld uit Pierre Vandernoot, kamervoorzitter, Luc Detroux en Wanda Vogel, staatsraden, Christian Behrendt assessor, en Anne-Catherine Van Geersdaele, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jean-Baptiste Levaux, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre Vandernoot.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 januari 2017.

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Onderzoek van het ontwerp

Aanhef

1. Verscheidene bepalingen van het ontwerp, inzonderheid de artikelen 6, 7 en 10, hebben betrekking op het statuut van de rijksambtenaren.

Daarom moet artikel 107 van de Grondwet in de vorm van een aanhefverwijzing worden vermeld in een nieuw eerste lid.

2. Uit artikel 6, § 1, van de wet van 15 december 2013 'houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging' volgt dat het voorliggende ontwerp, waarover in de Ministerraad overleg is en moet worden gepleegd, in principe aanleiding moet geven tot een impactanalyse.

De steller van het ontwerp is echter vrijgesteld van het vervullen van dat vormvereiste, omdat de voorliggende tekst betrekking heeft op de "autoregulering van de federale overheid" (1).

De aanhef moet dus worden aangevuld met de vermelding van die vrijstelling, overeenkomstig artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 december 2013 'houdende uitvoering van titel 2, hoofdstuk 2, van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging'.

3. Het lid waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State en het lid betreffende het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dienen onderling van plaats te worden verwisseld.

Dispositief

Artikel 3

Aangezien het ontworpen artikel 10bis niets meer is dan een gedeeltelijke weergave van de bewoordingen van artikel 43ter, § 7, eerste en derde lid, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 'op het gebruik van de talen in bestuurszaken' (hierna "de gecoördineerde wetten" genoemd), dient die ontworpen bepaling te worden weggelaten.

Immers, enerzijds is die ontworpen bepaling overbodig en anderzijds kan het overnemen van bepalingen van een hogere regeling verwarrend doen ontstaan over de precieze aard van de regel en er inzonderheid toe leiden dat later uit het oog wordt verloren dat de steller van de regeling niet bevoegd is om de bepaling in kwestie te wijzigen (2).

De inleidende zin van het eerste lid van artikel 10ter, dat artikel 10bis wordt, moet dan ook aldus aangevuld worden dat daarin verwezen wordt naar het taalexamen bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966.

Article 4

1. A l'article 11bis, § 1er, alinéa 1er, en projet, il n'est pas admissible de faire porter l'examen, qui doit conserver sa finalité d'examen linguistique, sur la portée du vocabulaire administratif et juridique.

Les mots « et sa portée » seront omis.

2. L'article 11ter, § 1er (3), alinéa 2, 6°, en projet prévoit que les agents qui exercent des fonctions assurant l'unité de jurisprudence sont, notamment, ceux qui exercent « toute fonction fixée par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres sur proposition du président du comité de direction ».

Ce faisant, le texte complète l'habilitation au Roi agissant par arrêté délibéré en Conseil des ministres, qui figure dans la loi, par l'exigence d'une proposition du président du comité de direction.

Il n'est en principe pas admissible que l'autorité politique se lie par l'exigence d'une proposition, même si elle émane d'un haut fonctionnaire.

En effet, l'exigence d'une proposition empêcherait le Roi de compléter la liste des agents considérés comme exerçant des fonctions assurant l'unité de jurisprudence dans l'hypothèse où le président du comité de direction s'abstient de toute proposition ou dans celle où le Conseil des ministres souhaite mentionner un agent autre que celui qui fait l'objet de la proposition.

Le 6° sera omis, sauf à remplacer les mots « sur proposition » par les mots « après avis ».

En outre, le 6°, s'il est maintenu, sera complété in limine par les mots « ceux qui exercent ».

Article 6

L'article 6 ajoute dans l'article 20, § 1er, de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 'relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation' une cinquième hypothèse dans laquelle le mandat de management prend fin de plein droit.

L'hypothèse en question est celle où le titulaire de la fonction n'apporte pas la preuve de la connaissance de l'autre langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, des lois coordonnées. Le cas où la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 5, des lois coordonnées, lorsque cette connaissance est exigée, n'est pas apportée, n'est, par contre, pas envisagé dans le projet.

Cependant, l'article 23bis en projet prévoit l'indemnité de départ pour le cas, notamment, du titulaire de mandat qui n'a pas apporté la preuve de la connaissance de la langue mentionnée à cet alinéa 5.

Interrogé à cet égard, le délégué a convenu qu'il s'agissait d'un oubli à l'article 6 du projet, lequel doit être complété afin de prendre en compte également ce cas.

Le projet sera modifié en ce sens.

Il en ira de même de l'article 8 du projet.

Article 7

1. Dans la mesure où l'article 23bis en projet a trait à l'indemnité de départ, il sera mieux placé à la suite de l'article 21 de l'arrêté royal du 29 octobre 2001.

En conséquence, il sera renuméroté « 21bis ».

Il en ira de même pour l'article 9 du projet, qui insère un article 22bis dans l'arrêté royal du 2 octobre 2002 'relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation'.

Cet article 22bis sera donc également renuméroté « 21bis ».

2. A l'article 23bis (devenant 21bis), alinéa 2, dernière phrase, en projet, le mot « article » sera remplacé par le mot « paragraphe ».

Il en ira de même à l'article 22bis (devenant 21bis), alinéa 2, en projet à l'article 9.

Artikel 4

1. Wat het ontworpen artikel 11bis, § 1, eerste lid, betreft, kan niet aanvaard worden dat het daarin vermelde examen, dat een examen betreffende de taalkennis moet blijven, betrekking zou hebben op de draagwijdte van de administratieve en juridische woordenschat.

De woorden "en van de draagwijdte hiervan" dienen te vervallen.

2. Het ontworpen artikel 11ter, § 1 (3), tweede lid, 6°, bepaalt dat de ambtenaren die functies uitoefenen die de eenheid in de rechtspraak verzekeren onder meer diegenen zijn die enige functie uitoefenen die "vastgesteld [is] bij koninklijk besluit, overlegd in de Ministerraad op voorstel van de voorzitter van het directiecomité".

De in de wet vervatte machtiging aan de Koning om te handelen bij een vastgesteld na overleg in de Ministerraad wordt aldus bij het ontwerp aangevuld met het vereiste dat een voorstel moet worden gedaan door de voorzitter van het directiecomité.

In beginsel kan niet aanvaard worden dat de politieke overheid zich zou binden door het vereiste van een voorstel, zelfs als dat voorstel van een hoge ambtenaar zou moeten uitgaan.

Doordat een voorstel zou moeten worden gedaan, zou de Koning immers geen namen kunnen bijschrijven op de lijst van de ambtenaren die geacht worden functies uit te oefenen die de eenheid in de rechtspraak verzekeren, ingeval de voorzitter van het directiecomité geen enkel voorstel zou doen of indien de Ministerraad daarop een andere ambtenaar zou willen vermelden dan degene die wordt voorgesteld.

De bepaling onder 6° dient te vervallen, tenzij de woorden "op voorstel" worden vervangen door de woorden "na advies".

Indien de bepaling onder 6° behouden blijft, moet ze bovendien als volgt worden gesteld: "degenen die enige functie uitoefenen die bepaald is bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de voorzitter van het directiecomité".

Artikel 6

Bij artikel 6 wordt in artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 'betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorensche federale overheidsdiensten' een vijfde geval vermeld waarin het mandaat van de houder van een managementfunctie van rechtswege eindigt.

Het geval in kwestie is dat waarin de houder van de functie niet het bewijs levert van de kennis van de andere taal bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, van de gecoördineerde wetten. Het geval waarin niet het bewijs wordt geleverd van de kennis van de tweede taal bedoeld in artikel 43ter, § 7, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten, wanneer die kennis vereist is, komt hier in het ontwerp echter niet ter sprake.

Het ontworpen artikel 23bis voorziet evenwel onder meer in de beëindigingsvergoeding ingeval de houder van het mandaat niet het bewijs heeft geleverd van de in dat vijfde lid vermelde taal.

Naar aanleiding van een vraag in dat verband heeft de gemachtigde beaamd dat men dat geval over hoofd gezien had in artikel 6 van het ontwerp, welk artikel aldus moet worden aangevuld dat ook dat geval in aanmerking wordt genomen.

Het ontwerp dient in die zin te worden gewijzigd.

Hetzelfde geldt voor artikel 8 van het ontwerp.

Artikel 7

1. Omdat het ontworpen artikel 23bis betrekking heeft op de beëindigingsvergoeding, zou het beter zijn het te laten volgen op artikel 21 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001.

Het dient bijgevolg te worden vernummerd tot "artikel 21bis".

Hetzelfde geldt voor artikel 9 van het ontwerp, waarbij een artikel 22bis wordt ingevoegd in het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 'betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorensche federale overheidsdiensten'.

Dat artikel 22bis dient dus eveneens te worden vernummerd tot "artikel 21bis".

2. In het tweede lid, laatste zin, van het ontworpen artikel 23bis (dat artikel 21bis wordt), dient het woord "artikel" te worden vervangen door het woord "paragraaf".

Hetzelfde geldt voor het tweede lid van het ontworpen artikel 22bis (dat artikel 21bis wordt), (artikel 9 van het ontwerp).

Articles 8, 9 et 10

Le Conseil d'Etat s'interroge sur le fondement juridique des articles 8, 9 (4) et 10, § 2, qui concernent les fonctions d'encadrement, dès lors qu'aux termes de l'article 43ter, § 7, alinéa 2, des lois coordonnées, l'exigence portant sur la preuve de la connaissance de la deuxième langue ne concerne que les fonctions de management, lesquelles sont réglées par un autre arrêté royal, à savoir celui du 29 octobre 2001 (5), que celui portant sur les fonctions d'encadrement (6), modifié par les articles 8 et 9 du projet.

La référence faite par le paragraphe 3 du même article 43ter des lois coordonnées à l'existence d'emplois équivalents à des fonctions de management ne paraît pas répondre à ces difficultés.

En effet, l'exposé des motifs du projet devenu la loi du 12 juin 2002 'modifiant les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966', qui a inséré l'article 43ter dans les lois coordonnées, fait état de ce qui suit :

« Il convient tout d'abord de remarquer que l'obligation du bilinguisme fonctionnel est uniquement imposée aux titulaires d'une fonction de management. Cette obligation est justifiée par la constatation que l'évaluation de collaborateurs est inhérente à la fonction de gestion; la fonction de management implique plus que simplement 'évaluer' : gérer, diriger, coordonner, coacher, etc. Les autres agents ne doivent fournir la preuve de la connaissance fonctionnelle ainsi requise que lorsqu'ils sont appelés, en raison de leur fonction et de leur qualité, à évaluer des agents de l'autre rôle linguistique et désirent également le faire eux-mêmes directement et en personne. C'est pourquoi, il ne s'agit pas d'une obligation précisément parce que ces évaluateurs n'exercent pas (encore) une fonction de management.

Toutefois, s'ils n'ont pas fourni la preuve de la connaissance ainsi exigée de l'autre langue, il leur est adjoint un évaluateur qui appartient au rôle linguistique de l'évalué et qui a fourni la preuve de la connaissance fonctionnelle requise.

Les membres du personnel qui doivent assurer, dans le cadre de leurs fonctions, l'unité de la jurisprudence, à savoir le traitement égal des dossiers français et néerlandais, devront également prouver, outre la connaissance exigée pour l'évaluation, même s'ils ne sont pas évaluateurs eux-mêmes, la connaissance du vocabulaire administratif et juridique dans la deuxième langue. Cette connaissance linguistique doit être prouvée au préalable. En d'autres termes, il s'agit d'une condition d'accès à l'emploi correspondant à cette fonction.

Ces exigences de connaissance linguistique entrent en vigueur à la date fixée par arrêté délibéré en Conseil des Ministres. Jusqu'à l'entrée en vigueur de cette exigence l'examen visé à l'article 43, § 3, alinéa 3 vaut comme preuve de la connaissance de la deuxième langue requise pour l'évaluation et l'unité de jurisprudence ».

Article 10

L'article 10, § 1er, prévoit, à titre transitoire, le cas des titulaires de fonction de management qui sont en service au moment de l'entrée en vigueur du projet. Ceux-ci disposent de trente mois pour réussir l'examen linguistique. L'alinéa 2 de ce paragraphe prévoit le montant de l'indemnité selon qu'il est mis fin au mandat dans les deux premières années ou dans les quatre suivantes.

Interrogé quant à la cohérence de ce texte qui prévoit que le titulaire de fonction serait dans ses deux premières années de mandat alors qu'il dispose de deux ans et demi pour réussir l'examen à partir de l'entrée en vigueur du projet, le délégué a répondu comme suit :

« Inderdaad. Initieel was 6 maand voorzien als overgangstermijn. Nu is dit 30 maand. De overgangstermijn werd in de tekst aangepast maar art. 10 werd niet aangepast.

Het 1ste geval is in de huidige overgangstermijn (30 maand) niet meer mogelijk. Met andere woorden zowel in art. 10, § 1, 2 enkel en alleen zes maal de beëindigingsvergoeding. We passen dit aan ».

Le texte sera modifié en ce sens.

Artikelen 8, 9 en 10

De Raad van State stelt zich vragen bij de rechtsgrond van de artikelen 8, 9 (4) en 10, § 2, die betrekking hebben op de staffuncties, aangezien naar luid van artikel 43ter, § 7, tweede lid, van de gecoördineerde wetten, het vereiste inzake het bewijs van de kennis van de tweede taal alleen geldt voor de managementfuncties, die door een ander koninklijk besluit, namelijk dat van 29 oktober 2001 (5), worden geregeld dan het koninklijk besluit dat betrekking heeft op de staffuncties (6), dat wordt gewijzigd bij de artikelen 8 en 9 van het ontwerp.

De verwijzing, in paragraaf 3 van datzelfde artikel 43ter van de gecoördineerde wetten, naar het bestaan van betrekkingen die gelijkwaardig zijn aan managementfuncties lijkt die moeilijkheden niet te ondervangen.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan de wet van 12 juni 2002 'tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966', waarbij artikel 43ter is ingevoegd in de gecoördineerde wetten, staat immers het volgende :

"Vooreerst is op te merken dat de verplichting tot functionele tweetaligheid enkel is opgelegd aan de houders van een managementfunctie. Deze verplichting wordt verantwoord door de vaststelling dat het evalueren van medewerkers inherent is aan de beheersfunctie; de managementfunctie houdt meer in dan 'evalueren': beheren, leiden, coördineren, coaching, etc. De overige ambtenaren moeten het bewijs van de aldus vereiste functionele kennis slechts leveren wanneer zij ingevolge hun functie en hoedanigheid geroepen zijn om ambtenaren van de andere taalrol te evalueren én dit ook zelf rechtstreeks en in persoon wensen te doen. Het betreft derhalve geen verplichting juist omdat deze evaluatoren (nog) geen managementfunctie uitoefenen.

Evenwel, hebben zij niet het bewijs geleverd van de aldus vereiste kennis van de andere taal wordt hen een evaluator toegevoegd die behoort tot de taalrol van de geëvalueerde én het bewijs heeft geleverd van de vereiste functionele kennis.

Die personeelsleden die in het kader van hun functie de eenheid in de rechtspraak namelijk de gelijkwaardige behandeling van de Nederlandstalige en Franstalige dossiers dienen te verzekeren, zullen boven op de kennis vereist voor evaluatie, zelfs zo zij zelf geen evaluator zijn, de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in de tweede taal moeten bewijzen. Deze taalkennis moet vooraf bewezen worden met andere woorden het is een toegangsvoorwaarde voor de betrekking overeenstemmend met die functie.

Deze vereisten van functionele taalkennis treden in werking op de datum bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Tot de inwerkingtreding van deze vereiste, geldt het examen bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid als bewijs van de vereiste voor taalkennis inzake evaluatie en eenheid van rechtspraak."

Artikel 10

In artikel 10, § 1, wordt bij wijze van overgangsmaatregel het geval geregeld van de houders van een managementfunctie die in dienst zijn op het ogenblik van inwerkingtreding van het ontwerp. Zij hebben dertig maanden de tijd om voor het taalexamen te slagen. In het tweede lid van die paragraaf wordt het bedrag bepaald van de vergoeding waarin wordt voorzien al naargelang het mandaat tijdens de eerste twee jaar of tijdens de vier volgende jaren eindigt.

Om uitleg gevraagd over dit gebrek aan samenhang in het ontwerp luidens hetwelk het om de eerste twee jaar van het mandaat van de houder van de functie zou gaan, terwijl hij vanaf de inwerkingtreding van het ontwerp tweeënhalf jaar de tijd heeft om te slagen voor het examen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Inderdaad. Initieel was 6 maand voorzien als overgangstermijn. Nu is dit 30 maand. De overgangstermijn werd in de tekst aangepast maar art. 10 werd niet aangepast.

Het 1ste geval is in de huidige overgangstermijn (30 maand) niet meer mogelijk. Met andere woorden zowel in art. 10, § 1, 2 enkel en alleen zes maal de beëindigingsvergoeding. We passen dit aan."

De tekst moet in die zin gewijzigd worden.

Article 12

1. Il résulte de l'article 12 que l'arrêté entrera immédiatement en vigueur, le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

A moins d'une raison spécifique justifiant une dérogation au délai usuel d'entrée en vigueur, fixé par l'article 6, alinéa 1er, de la loi du 31 mai 1961 'relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires', il faut renoncer, en principe, à l'entrée en vigueur immédiate afin d'accorder à chacun un délai raisonnable pour prendre connaissance des nouvelles règles.

2. A l'alinéa 2, il faut écrire « L'article 43ter, § 7, ... (la suite comme au projet) ».

Le greffier, Le président,
A.-C. Van Geersdaele . P. Vandernoot.

(1) Article 8, § 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 2013.

(2) Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, www.raadvst-consetatbe, onglet « Technique législative », recommandation n° 80.

(3) En l'absence d'autre paragraphe, la mention « § 1er » doit être omise.

(4) C'est par erreur que la phrase liminaire de l'article 9 place l'article 22bis dans la 'sous-section première'.

(5) Arrêté royal du 29 octobre 2001 'relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation'.

(6) Arrêté royal du 2 octobre 2002 'relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation'.

24 FEVRIER 2017. — Arrêté royal portant exécution de l'article 43ter, § 7 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'article 107, alinéa 2, de la Constitution;

Vu les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, notamment les articles 43ter, §§ 7 et 8, et 70;

Vu l'arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966;

Vu l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux;

Vu l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation;

Vu la dispense d'analyse d'impact sur la base de l'article 8, § 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative;

Vu les avis de l'Inspecteur des Finances, donnés le 8 mars 2016 et le 25 avril 2016;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 13 juin 2016;

Vu le protocole n^o724 du 16 novembre 2016 du Comité des services publics fédéraux, communautaires et régionaux;

Vu l'avis de la Commission permanente de contrôle linguistique, donné le 10 juin 2016;

Artikel 12

1. Uit artikel 12 blijkt dat het besluit onmiddellijk in werking treedt de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding, vastgesteld bij artikel 6, eerste lid, van de wet van 31 mei 1961 'betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen', moet in principe worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde elkeen een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe regels.

2. In het tweede lid schrijve men "Artikel 43ter, § 7, ... (voorts zoals in het ontwerp)".

De griffier, De voorzitter,
A.-C. Van Geersdaele . P. Vandernoot.

(1) Artikel 8, § 1, 4°, van de wet van 15 december 2013.

(2) Beginselen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, www.raadvst-consetat.be, tab "Wetgevingstechniek", aanbeveling 80.

(3) Aangezien in dat artikel geen andere paragrafen meer volgen, moet de vermelding "§ 1" worden geschrapt.

(4) In de inleidende zin van artikel 9 wordt artikel 22bis bij vergissing opgenomen in 'onderafdeling 1'.

(5) Koninklijk besluit van 29 oktober 2001 'betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten'.

(6) Koninklijk besluit van 2 oktober 2002 'betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten'.

24 FEBRUARI 2017. — Koninklijk besluit houdende de uitvoering van artikel 43ter, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikel 107, tweede lid, van de Grondwet;

Gelet op de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, inzonderheid de artikelen 43ter, §§ 7 en 8, en 70;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd op 18 juli 1966;

Gelet op het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten;

Gelet op de vrijstelling van een impactanalyse op basis van artikel 8, § 1, 4°, van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Gelet op de adviezen van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 8 maart 2016 en 25 april 2016;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 13 juni 2016;

Gelet op het protocol nr. 724 van 16 november 2016 van het Comité van de federale, de gemeenschaps- en gewestelijke overheidsdiensten;

Gelet op het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, gegeven op 10 juni 2016;

Vu l'avis n° 60.663/2 du Conseil d'Etat, donné le 12 janvier 2017, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition du Ministre de l'Intérieur et le Ministre chargé de la Fonction publique et de l'avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE Ier. — *Modification de l'arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966*

Article 1er. L'article 1er de l'arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissance linguistique prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966 est complété par ce qui suit :

« 4° par « connaissance fonctionnelle - évaluation », la connaissance fonctionnelle de l'autre langue adaptée à l'évaluation, visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er des lois coordonnées;

5° par « connaissance fonctionnelle - unité de jurisprudence », la connaissance fonctionnelle de l'autre langue, adaptée à une tâche, qui doit assurer l'unité de jurisprudence visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 5, des lois coordonnées.

Art. 2. Dans le chapitre III, art.4, il est ajouté un § 4, rédigé comme suit :

« La composition de la commission d'examen, prévue à l'article 43 ter, § 7, alinéa sept, des lois coordonnées, est régie par les articles 3 et 4 du présent arrêté. »

Art. 3. Dans le chapitre IV du même arrêté, entre les articles 10 et 11, il est inséré une section 5bis, comportant l'article 10bis, rédigé comme suit :

« Section 5bis. — Examen linguistique à subir par les agents chargés de l'évaluation (connaissance fonctionnelle – évaluation).

Art 10bis. L'examen linguistique sur la connaissance fonctionnelle – évaluation visé l'article 43ter, § 7, alinéa 1, des lois coordonnées comprend deux épreuves :

1° une première épreuve portant sur l'expression orale;

2° une deuxième épreuve portant sur la compréhension de l'écrit et la capacité de contrôler le contenu d'un texte.

La première épreuve est orale. La deuxième épreuve est informatisée.

La première épreuve consiste en la simulation d'un entretien d'évaluation pendant lequel le candidat assure le rôle de l'évaluateur. Le rôle de l'évalué est joué par un assesseur visé à l'article 4, § 2.

Les instructions préalables relatives au déroulement de cette épreuve sont données par écrit dans la langue du candidat.

La simulation de l'entretien d'évaluation se déroule dans la deuxième langue.

La deuxième épreuve consiste en une compréhension de l'écrit et la capacité de contrôler le contenu de textes usuels rédigés dans la deuxième langue.

Art. 4. Dans le chapitre IV du même arrêté, entre les articles 11 et 12, il est inséré une section 6bis, comportant les articles 11bis et 11ter, rédigée comme suit :

« Section 6bis. — Examen linguistique à subir par les agents chargés d'assurer l'unité de jurisprudence visée à l'article à l'article 43ter, § 7, alinéa 5, des lois coordonnées (connaissance fonctionnelle – unité de jurisprudence).

Art. 11bis. § 1er. L'examen linguistique visé l'article 43ter, § 7, alinéa 5, des lois coordonnées, porte sur la compréhension et la capacité à restituer activement à l'oral dans la deuxième langue le vocabulaire administratif et juridique.

L'épreuve portant sur la connaissance fonctionnelle – unité de jurisprudence, se déroule oralement.

Gelet op advies nr. 60.663/2 van de Raad van State, gegeven op 12 januari 2017, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister belast met Ambtenarenzaken en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. — *Wijziging van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.*

Artikel 1. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wordt aangevuld als volgt :

“4° onder “functionele kennis - evaluatie”, de functionele kennis van de andere taal aangepast aan de evaluatie als bedoeld in artikel 43ter, § 7, alinea 1 van de gecoördineerde wetten;

“5° onder “functionele kennis - eenheid van rechtspraak”, de functionele kennis van de andere taal, die de eenheid van de rechtspraak moet verzekeren als bedoeld in artikel 43ter, § 7, alinea 5 van de gecoördineerde wetten.

Art. 2. In hoofdstuk III, art.4 wordt een § 4 ingevoegd, luidende :

“De bij artikel 43ter, § 7, zevende lid, van de gecoördineerde wetten bedoelde samenstelling van de examencommissie wordt geregeld door de artikelen 3 en 4 van dit besluit.”

Art. 3. In hoofdstuk IV van hetzelfde besluit wordt, tussen de artikelen 10 en 11, een afdeling 5bis ingevoegd die een artikel 10bis bevat, luidende :

“Afdeling 5bis. — Taalexamen af te leggen door de ambtenaren die zijn belast met de evaluatie (functionele kennis – evaluatie).

Art. 10bis. Het taalexamen over de functionele kennis – evaluatie bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, van de gecoördineerde wetten omvat twee proeven :

1° een eerste proef mondelinge expressie;

2° een tweede proef begrijpend lezen en controle van de inhoud van een tekst.

De eerste proef is mondeling. De tweede proef is computergestuurd.

De eerste proef bestaat uit de simulatie van een evaluatiegesprek waarin de kandidaat de rol van evaluator op zich neemt. De rol van geëvalueerde medewerker wordt door een in artikel 4, § 2 bedoelde assessor gespeeld.

De voorafgaandelijke instructies met betrekking tot het verloop van deze proef worden schriftelijk in de taal van de kandidaat gegeven.

De simulatie van het evaluatiegesprek verloopt in de tweede taal.

De tweede proef betreft het begrijpen en controleren van de inhoud van gebruikelijke teksten opgesteld in de tweede taal.

Art. 4. In hoofdstuk IV van hetzelfde besluit wordt, tussen de artikelen 11 en 12, een afdeling 6bis ingevoegd die de artikelen 11bis en 11ter bevat, luidende :

“Afdeling 6bis. — Taalexamen af te leggen door de ambtenaren die zijn belast met het verzekeren van de eenheid in de rechtspraak bedoeld in artikel 43ter, § 7, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten (functionele kennis – eenheid in de rechtspraak).

Art. 11bis. § 1. Het taalexamen, bedoeld in artikel 43ter, § 7, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten, heeft betrekking op het begrijpen en actief mondeling kunnen weergeven in de tweede taal van de administratieve en juridische woordenschat.

De proef betreffende de functionele kennis – eenheid in de rechtspraak verloopt mondeling.

§ 2. Selor met un syllabus à disposition, sur son site internet.

Le syllabus est exhaustif, de sorte que le candidat ne peut être interrogé que sur le vocabulaire administratif et juridique figurant dans le syllabus.

Art. 11ter. L'examen connaissance fonctionnelle – unité de jurisprudence - est présenté par l'agent qui exerce une fonction assurant l'unité de jurisprudence.

Les agents qui exercent des fonctions assurant l'unité de jurisprudence sont :

1° le président du Comité de direction;

2° le président;

3° le titulaire d'une fonction de management - 1;

4° le directeur fonctionnel du service d'encadrement Personnel et Organisation;

5° pour autant qu'il soit évaluateur, l'agent chargée de la direction du service juridique;

6° ceux qui exercent toute fonction fixée par arrêté royal, délibéré en Conseil des ministres, après avis du président du comité de direction.

Art. 5. L'article 16bis du même arrêté est complété par ce qui suit :

§ 7. Pour réussir l'examen linguistique organisé conformément à l'article 10bis, le minimum de points à obtenir est de six dixièmes des points dans chacune des épreuves.

On ne peut participer à la deuxième épreuve qu'après avoir réussi la première épreuve.

§ 8. Pour réussir l'examen linguistique organisé conformément à l'article 11bis, le minimum de points à obtenir est de sept dixièmes des points.

Le candidat qui doit assurer le maintien de l'unité de jurisprudence ne peut participer à l'examen connaissance fonctionnelle - évaluation - qu'après avoir réussi l'examen connaissance fonctionnelle – unité de jurisprudence.

CHAPITRE II. — *Modification de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation*

Art. 6. L'article 20, § 1, de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation est complété par un 5° rédigé comme suit :

« 5° lorsque le titulaire de la fonction de management n'a pas apporté la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, et le cas échéant à l'alinéa 5 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966. »

Art. 7. Dans le chapitre VI, section première, sous -section II, il est inséré entre les articles 21 et 22, un article 21bis rédigé comme suit :

« Art. 21bis. L'indemnité de départ est également due au titulaire d'une fonction de management dont le mandat prend fin en raison du fait qu'il n'a pas apporté la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, et le cas échéant à l'alinéa 5 et qui ne bénéficie et ne pourrait bénéficier d'aucun revenu professionnel ou d'aucune pension de retraite.

Le titulaire de la fonction de management obtient 2 fois le montant de l'indemnité de départ calculé conformément aux alinéas 1er et 2 de l'article 21, § 3. Elle est liquidée conformément à l'alinéa 4 du même paragraphe. »

§ 2. Selor stelt op zijn website een syllabus ter beschikking.

De syllabus is exhaustief, zodat de kandidaat slechts kan worden overhoord over administratieve en juridische woordenschat die in de syllabus is opgenomen.

Art. 11ter. Het examen functionele kennis – eenheid in de rechtspraak - wordt afgelegd door de ambtenaar die een functie uitoefent die de eenheid in de rechtspraak verzekert.

Ambtenaren die functies uitoefenen die de eenheid in de rechtspraak verzekeren, zijn :

1° de voorzitter van het directiecomité;

2° de voorzitter;

3° de houder van een managementfunctie - 1;

4° de functioneel directeur van de stafdienst Personeel en Organisatie;

5° voor zover deze evaluator is, de ambtenaar belast met de leiding van de juridische dienst;

6° degenen die enige functie uitoefenen die bepaald is bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de voorzitter van het directiecomité.

Art. 5. Artikel 16bis van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt :

§ 7. Om te slagen voor het taalexamen dat wordt georganiseerd overeenkomstig artikel 10bis, is het minimumaantal te behalen punten vastgelegd op zes tienden van de punten voor elk van beide proeven.

Men kan pas aan de tweede proef deelnemen als men is geslaagd voor de eerste proef.

§ 8. Om te slagen voor het taalexamen dat wordt georganiseerd overeenkomstig artikel 11bis, is het minimumaantal te behalen punten vastgelegd op zeven tienden van de punten.

De kandidaat die de eenheid in rechtspraak moet verzekeren kan pas aan het examen functionele kennis - evaluatie - deelnemen na slagen voor het examen functionele kennis - eenheid in rechtspraak.

HOOFDSTUK II. — *Wijziging van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten.*

Art. 6. Artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten wordt aangevuld met een 5°, luidende :

“5° wanneer de houder van de managementfunctie niet het bewijs heeft geleverd van de kennis van de tweede taal, bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, en in voorkomend geval vijfde lid van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.”

Art. 7. In hoofdstuk VI, afdeling I, onderafdeling II, wordt tussen de artikelen 21 en 22 een artikel 21bis ingevoegd, luidende :

« Art. 21bis. De beëindigingvergoeding is ook verschuldigd aan de houder van een managementfunctie van wie het mandaat eindigt omdat hij geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de tweede taal bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, en in voorkomend geval het vijfde lid en die geen beroepsinkomen of rustpensioen geniet of zou kunnen genieten.

De houder van de managementfunctie krijgt tweemaal het bedrag van de beëindigingvergoeding, berekend overeenkomstig het eerste en het tweede lid van artikel 21, § 3. Ze wordt uitbetaald overeenkomstig het vierde lid van dezelfde paragraaf.”

CHAPITRE III. — *Modification de l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation*

Art. 8. L'article 20, § 1, de l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation, est complété par un 5° rédigé comme suit :

« 5° lorsque le titulaire de la fonction d'encadrement n'a pas apporté la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, et le cas échéant à l'alinéa 5 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966. ».

Art. 9. Dans le chapitre VI, section première, sous-section II, est inséré entre les articles 21 et 22, un article 21bis rédigé comme suit :

« Art. 21bis. L'indemnité de départ est également due au titulaire d'une fonction d'encadrement dont le mandat prend fin en raison du fait qu'il n'a pas apporté la preuve de la connaissance de la deuxième langue visée à l'article 43ter, § 7, alinéa 1er, et le cas échéant l'alinéa 5 et qui ne bénéficie et ne pourrait bénéficier d'aucun revenu professionnel ou d'aucune pension de retraite.

Le titulaire de la fonction d'encadrement obtient 2 fois le montant de l'indemnité de départ calculé conformément aux alinéas 1er et 2 de l'article 21, § 3. Elle est liquidée conformément à l'alinéa 4 du même paragraphe. ».

CHAPITRE IV. — *Dispositions transitoires et finales*

Art. 10. § 1er. Le titulaire d'une fonction de management, telle que visée dans l'article 2, § 1 de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle – évaluation. A défaut, son mandat prend fin.

Le cas échéant, l'indemnité de départ est égale à six fois l'indemnité de départ calculée conformément aux alinéas 1er et 2 de l'article 21, § 3, de l'arrêté royal du 29 octobre 2001 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions de management dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation.

§ 2. Le titulaire d'une fonction d'encadrement management, telle que visée dans l'article 2, § 1 de l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle – évaluation. A défaut, son mandat prend fin.

Le cas échéant, l'indemnité de départ est égale six fois l'indemnité de départ calculée conformément aux alinéas 1er et 2 de l'article 21, § 3, de l'arrêté royal du 2 octobre 2002 relatif à la désignation et à l'exercice des fonctions d'encadrement dans les services publics fédéraux et les services publics fédéraux de programmation.

Art. 11. L'agent chargé d'assurer l'unité de jurisprudence qui est en service à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, dispose d'une période de 30 mois à partir de cette date pour réussir l'examen linguistique connaissance fonctionnelle unité de jurisprudence.

Art. 12. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er mai 2017.

L'article 43ter, § 7, des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966 entre en vigueur à la même date.

Art. 13. Nos ministres sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 24 février 2017.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur,
J. JAMBON

Le Ministre chargé de la Fonction publique,
S. VANDEPUT

HOOFDSTUK III. — *Wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten*

Art. 8. Artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten wordt aangevuld met een 5°, luidende :

“5° wanneer de houder van de staffunctie niet het bewijs heeft geleverd van de kennis van de tweede taal, bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, en in voorkomend geval vijfde lid van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.”.

Art. 9. In hoofdstuk VI, afdeling I, onderafdeling II, wordt tussen de artikelen 21 en 22 een artikel 21bis ingevoegd, luidende :

« Art. 21bis. De beëindigingvergoeding is ook verschuldigd aan de houder van een staffunctie van wie het mandaat eindigt omdat hij geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de tweede taal bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid, en in voorkomend geval het vijfde lid en die geen beroepsinkomen of rustpensioen geniet of zou kunnen genieten.

De houder van de staffunctie krijgt tweemaal het bedrag van de beëindigingvergoeding, berekend overeenkomstig het eerste en het tweede lid van artikel 21, § 3. Ze wordt uitbetaald overeenkomstig het vierde lid van dezelfde paragraaf.”.

HOOFDSTUK IV. — *Overgangs- en slotbepalingen*

Art. 10. § 1. De houder van een managementfunctie zoals bedoeld in artikel 2, § 1 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten, die in dienst is op datum van inwerkingtreding van dit besluit heeft 30 maanden de tijd vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis – evaluatie. Bij ontstentenis eindigt zijn mandaat.

In voorkomend geval is de beëindigingvergoeding gelijk aan zes maal de beëindigingvergoeding, berekend overeenkomstig het eerste en het tweede lid van artikel 21, § 3, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten.

§ 2. De houder van een staffunctie zoals bedoeld in artikel 2, § 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten, die in dienst is op datum van inwerkingtreding van dit besluit heeft 30 maanden de tijd vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis – evaluatie. Bij ontstentenis eindigt zijn mandaat.

In voorkomend geval is de beëindigingvergoeding gelijk aan zes maal de beëindigingvergoeding, berekend overeenkomstig het eerste en het tweede lid van artikel 21, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten.

Art. 11. De ambtenaar belast met het verzekeren van de eenheid van de rechtspraak in dienst op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, beschikt over een periode van 30 maanden vanaf deze datum om te slagen in het taalexamen functionele kennis - eenheid van rechtspraak.

Art. 12. Dit besluit treedt in werking op 1 mei 2017.

Artikel 43ter, § 7, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 treedt in werking op dezelfde datum.

Art. 13. Onze ministers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 24 februari 2017.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. JAMBON

De Minister belast met Ambtenarenzaken,
S. VANDEPUT